തീയ്യരുടെ സംസ്കൃതിയും സാമൂഹിക പദവിയും

(ഉത്തരകേരളത്തിലെ പാലോട്ടു കാവുകളുടെ പ്രരൂപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു പഠനം)

കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയിൽ
പിഎച്ച്.ഡി. യോഗ്യതാ പരീക്ഷയ്ക്ക്
സമർപ്പിക്കുന്ന പ്രബന്ധം

ലേഖ. ഒ.സി

മലയാള-കേരള പഠനവിഭാഗം
കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല
2012

ഡോ. കെ.കെ. കരുണാകരൻ
പ്രൊഫസർ റിട്ടയേർഡ്
'ഹരിശ്രീ'
മഹാദേവഗ്രാമം
പയ്യന്നൂർ

സാക്ഷ്യപത്രം

കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല മലയാളവിഭാഗത്തിൽ പിഎച്ച്.ഡി ബിരുദത്തിനു വേ ി സമർപ്പിക്കുന്ന **''തീയ്യരുടെ സംസ്കൃതിയും സാമൂഹിക പദവിയും (ഉത്തരകേരളത്തിലെ പാലോട്ടു കാവുകളുടെ പ്രരൂപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു പഠനം)''** എന്ന പ്രബന്ധം എന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് **ലേഖ. ഒ.സി.** നിർവ്വഹിച്ച പഠനത്തിന്റെ രേഖയാണെന്ന് ഇതിനാൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

പയ്യന്നൂർ
31.12.2012

ഡോ. കെ.കെ. കരുണാകരൻ

CULTURAL HERITAGE AND SOCIAL STATUS OF THIYYA COMMUNITY IN NORTHERN KERALA – (A STUDY OF THE STRUCTURE OF PALLOT KAVUKAL IN NORTH KERALA)

Thesis
submitted to the University of Calicut
for the Degree of
DOCTOR OF PHILOSOPHY IN MALAYALAM

LEKHA. O.C

DEPARTMENT OF MALAYALAM AND KERALA STUDIES
UNIVERSITY OF CALICUT

2012

സത്യപ്രസ്താവന

കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല മലയാളവിഭാഗത്തിൽ പി എച്ച്.ഡി. ബിരുദത്തിനു വേ ി സമർപ്പിക്കുന്ന **''തീയ്യരുടെ സംസ്കൃതിയും സാമൂഹിക പദവിയും (ഉത്തരകേരള ത്തിലെ പാലോട്ടു കാവുകളുടെ പ്രരൂപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു പഠനം)''** എന്ന പ്രബന്ധം ഇതിന് മുമ്പ് ഏതെങ്കിലും സർവ്വകലാശാലയുടേയോ തത്തുല്യമായ സ്ഥാപന ത്തിന്റെയോ ബിരുദത്തിനുവേ ി ഉ ാക്കിയതല്ല എന്ന് ഇതിനാൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തു ന്നു.

കാലിക്കറ്റ് യൂനിവേഴ്സിറ്റി,
31.12.2012. **ലേഖ. ഒ.സി.**

കൃതജ്ഞത

''തീയ്യരുടെ സംസ്കൃതിയും സാമൂഹിക പദവിയും (ഉത്തരകേരളത്തിലെ പാലോട്ടു കാവുകളുടെ പ്രരൂപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു പഠനം)'' എന്ന ഗവേഷണപ്രബന്ധം **ഡോ. കെ.കെ. കരുണാകരന്റെ** മേൽനോട്ടത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചതാണ്. അവിചാരിതമായ കാരണങ്ങളാൽ ഗവേഷണം നീ ുപോയെങ്കിലും യാതൊരു വൈമുഖ്യവും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ എനിക്ക് മുന്നോട്ടുപോകാനുള്ള ധൈര്യം പകർന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ തന്നെയാണ്. പല തിരക്കുകൾക്കിടയിലും എനിക്ക് വേ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും വിലപ്പെട്ട സഹായങ്ങളും ചെയ്ത് തന്ന് അവസാനനിമിഷം വരെ എന്നോടൊപ്പം നിന്ന അദ്ദേഹത്തോട് ഞാൻ വളരെയധികം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗവേഷണത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് ക്രിയാത്മകമായ നിർദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നല്കിയ **ഡോ.കെ.എം.ഭരതനോട്** എനിക്കുള്ള കടപ്പാട് പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വയ്യ. അതോടൊപ്പം മലയാള വിഭാഗം വകുപ്പധ്യക്ഷൻ **അനിൽ വള്ളത്തോൾ,** മുൻവകുപ്പധ്യക്ഷൻ **ഡോ. എം. എൻ. കാരശ്ശേരി, ഡോ. ടി. പവിത്രൻ, മറ്റ് അധ്യാപകർ, ലൈബ്രറി സ്റ്റാഫ്, ഓഫീസ് സ്റ്റാഫ്** എന്നിവരോടുള്ള നന്ദി ഞാൻ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

ഉള്ളടക്കം

അധ്യായം: 1 **ആമുഖം** 1 — 10

1. ഗവേഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം
2. ആദ്യകാല പഠനങ്ങൾ
3. പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും പ്രസക്തിയും
4. പഠന സമ്പ്രദായം
5. പ്രബന്ധ സ്വരൂപം

അധ്യായം: 2 **ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യരും പാലോട്ട് കാവുകളും** 11 — 77

1. തീയ്യർ ഉത്പത്തി - പദനിഷ്പത്തി
2. സമാന ജാതികൾ
3. ഉത്പത്തിപരമായ പുരാവൃത്തങ്ങൾ
4. തീയ്യർ ചരിത്ര ദൃഷ്ടിയിലൂടെ
5 തീയ്യരുടെ ഉത്പത്തി - പദനിഷ്പത്തി നിഗമനം
6. ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യർ
7. സാമൂഹിക സംസ്കാരം
8. സംസ്കാരക്രിയകൾ
9. ഭൗതിക സംസ്കാരം
10. വാങ്മയ സംസ്കാരം
11. തീയയ്യരുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ

അധ്യായം: 3 **പാലോട്ടു കാവിൽ കെട്ടിയാടിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങൾ** 78 — 114

1. തെയ്യം
2. അനുഷ്ഠാനം
3. തെയ്യച്ചമയങ്ങൾ
4. വാദ്യങ്ങൾ
5. കലാവതരണം നടത്തുന്ന കൂട്ടായ്മ

അധ്യായം: 4 **പാലോട്ട് കാവ് സാമൂഹിക ഘടനയും സാമൂഹിക രൂപീകരണ പ്രക്രിയയും** 115 — 145

1. ഉത്തരകേരളത്തിലെ സാമൂഹികക്രമം
2. തീയ്യരുടെ ആരാധനയിൽ മുത്തപ്പൻ സ്വാധീനം, വയനാട്ട് കുലവൻ സ്വാധീനം, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, കാവിന്റെ ഘടന, പാലോട്ടു കാവുകളുടെ ഘടന, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മാറുന്ന തെയ്യങ്ങൾ, കാവുകൾ

അധ്യായം: 5 **ഉത്തരകേരളത്തിലെ പാലോട്ട് കാവുകൾ** 146 — 161

1. പാലോട്ടുകാവുകളുടെ വാസ്തുഘടന
2. കാവിന്റെ ഭരണവ്യവസ്ഥ
3. അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ
4. ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യസമുദായത്തിൽ പാലോട്ടു കാവുകൾ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം

അധ്യായം: 6 **ഉപസംഹാരം** 162 — 165

പഠനത്തിൻനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് വന്ന നിഗമനങ്ങൾ

അധ്യായം: 7 **അനുബന്ധം**

1. ഗ്രന്ഥസൂചി 166 — 168
2. പാലോട്ട് കാവുകളുടെ ഉൽപത്തി 169 — 175
3. പാട്ടുകൾ 176 — 273
4. ചിത്രപ്പട്ടികകൾ 274 — 281
5. ആവേദകസൂചി 282 — 283

അധ്യായം - 1

ആമുഖം

ഉത്തരകേരളം എന്നതുകൊ ുദ്ദേശിക്കുന്നത് കണ്ണൂർ, കാസർഗോഡ് ജില്ല കളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന പഴയകോലത്തുനാടാണ്. വടക്ക് ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴ മുതൽ, തെക്ക് കോരപ്പുഴ വരെയും, കിഴക്ക് കുടക് മല തൊട്ട് പടിഞ്ഞാറ് അറബിക്കടൽ വരെയും വ്യാപിച്ചിരുന്ന അതിവിപുലമായ പ്രദേശമായിരുന്നു കോലത്തുനാട്. (കേരളചരിത്രം, പ്രസാധകർ, കേരള ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ, 1973 പേജ് 319).

കോലത്തുനാടിന് കേരളത്തിന്റെ മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ സാമൂഹിക ഘടനയാണുള്ളത്. ചരിത്രപരവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമായ ഒട്ടേറെ സവിശേഷതകളുള്ള ഒരു ഭൂപ്രദേശവുമാണിത്.

കോലത്തുനാട്ടിലെ തീയ്യരുടെ കാവുകളാണ് പാലോട്ടുകാവുകൾ. അഴീക്കോട്, തെക്കുമ്പാട്, കീച്ചേരി, അതിയടം, മല്ലിയോട്, നീലേശ്വരം എന്നിവിടങ്ങളിലായി ആറുകാവുകളാണുള്ളത്. പാലോട്ടുകാവുകളെയും, അവിടുത്തെ തീയ്യകൂട്ടായ്മയെയും കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് ഈ പ്രബന്ധം.

പാലോട്ട്കാവ് എന്നതിന് പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളു ്. പാലാഴിക്കോട് ദൈവം വാണരുളുന്ന കാവ് എന്ന് ഒരർത്ഥം. കടലിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ കിരീടം പാലച്ചോട്ടിലാണ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചതെന്നും പാലച്ചോട്ടിൽ എന്നത് പാലോട്ട് എന്നായി മാറി എന്നുമാണ് മറ്റൊരു വിശ്വാസം. തീയ്യ സമുദായത്തിന് എട്ട് *ഇല്ലങ്ങളു ്. അതിൽ പാലാ തീയ്യർക്ക് കടലിൽനിന്ന് കിരീടം കിട്ടുകയും അത് സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊ ാണ് പാലോട്ട് കാവ് എന്ന് പേര് വന്നതെന്ന് മറ്റൊരു വാദവുമു ്. പാലോട്ട്കാവ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ തീയ്യർ പാലാതീയ്യരാണ് എന്നത് ഈ വിശ്വാസത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നു.

ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഓരോ കൂട്ടായ്മയ്ക്കും വെവ്വേറെ കാവുകളു ്. തീയ്യരുടെ ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങളായ കാവുകൾ വിശേഷിച്ചും പാലോട്ടുകാവുകൾ

* എട്ടില്ലങ്ങൾ :പടയം കൊടി, നെല്ലിക്ക, തേനം കൊടി, കാരക്ക, ബാവു, പാലാ, പയിമ്പ, പേക്കട എന്നിവയാണ്.

കൂട്ടായ്മയുടെ പദവിയെ നിയന്ത്രിക്കുകയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സാമൂഹികസ്ഥാപനം കൂടിയാണ്. കുറുമ്പ, ഭഗവതി, കാളി, ചണ്ഡിക, ദുർഗ്ഗ, പൂമാല ഭഗവതി, എന്നിങ്ങനെ മുന്നൂറോളം വ്യത്യസ്തതയാർന്ന തെയ്യങ്ങൾ ഇത്തരം കാവുകളിലു ്. ഇതര സമുദായങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായി ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ തീയ്യർക്കു മാത്രമുള്ള ആരാധനാലയമാണ് പാലോട്ടുകാവുകൾ. വൈഷ്ണവാരാധനാരീതിയാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളിലെ തീയ്യരിൽ നിന്ന് പാലാതീയർക്കുള്ള സവിശേഷതയും ഇത് തന്നെയാണ്.

പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും പ്രസക്തിയും

ഉത്തരകേരളത്തിലെ സാമൂഹികഘടനയെയും സംസ്കാരത്തെയും നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന ഒരു സാമൂഹികസ്ഥാപനമായി കാവുകൾ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. പാലോട്ടുകാവുകളെയും തീയരുടെ ജീവിതത്തെയും പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ച് പഠിക്കുന്നതിലൂടെ ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയരുടെ സാംസ്കാരികജീവിതം അതിൽ നിന്ന് ഇതൾ വിരിഞ്ഞ് വരുന്ന സാമൂഹികഘടന, പദവി, പരിണാമഗതികൾ എന്നിവയെല്ലാം ക ത്താൻ കഴിയും.

അമ്മദൈവങ്ങൾ, നാഗങ്ങൾ, ഇവയെക്കുറിച്ച് ആരാധിച്ച് വരുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാകുന്നു കാവുകൾ. ഉത്തരകേരളത്തിലെ ജനജീവിതത്തിൽ ഈ കാവുകൾ ഏറെ സ്വാധീനം ചെലുത്തി വരുന്നു. ഇവിടുത്തെ മുഖ്യജനവിഭാഗങ്ങളിലൊന്നായ തീയരുടെ പ്രധാന ആരാധനാകേന്ദ്രമായി പാലോട്ടുകാവുകൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു ്. കാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാമൊഴി പാരമ്പര്യം, ആചാരവിശ്വാസങ്ങൾ, ഭൗതികസംസ്കാരങ്ങൾ, മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ കൂട്ടായ്മയുടെ ഓരോന്നിന്റെയും സംഘജീവിതത്തിന്റെ നാനാതലങ്ങളിൽ സ്വാധീനിക്കുകയും പ്രതിഫലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്. ഈ രീതിയിൽ കൂട്ടായ്മയുടെ രൂപീകരണവിഷയമായ ഒരു അന്വേഷണം ഫോക്‌ലോർ രംഗത്തോ സംസ്കാരപഠനരംഗത്തോ നടന്നിട്ടില്ല എന്ന് പറയാം.

കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി കഴിഞ്ഞ് അരനൂറ്റാ ിനുള്ളിൽ ഉത്തരകേരളത്തിൽ ജാതിമതവർഗ്ഗബന്ധങ്ങളിൽ സാരമായ മാറ്റങ്ങൾ

സംഭവിച്ചിട്ടു ്. ഈ മാറ്റങ്ങളെല്ലാം സമൂഹത്തെ പൊതുധാരയിലേക്ക് കൊ ുവ രികയും ഏകീകരിക്കുകയും ചെയ്തതായി കാണാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ദേശീയസ്വാ തന്ത്ര്യസമര പ്രസ്ഥാനങ്ങളും, കർഷകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളും നിർണ്ണായക മായ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടു ്.

ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ ഈ ഏകീകരണ പ്രക്രിയയിലേക്ക് ഒഴുകിച്ചേരുമ്പോ ഴും, ഭൗതികേതരമായി സമാന്തരലോകവും ലഘുകൂട്ടായ്മയും, നിലനിർത്തുന്നതി ലും, വളർത്തിക്കൊ ുവരുന്നതിലും ഓരോ ജാതി സമൂഹവും ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരു ന്നു. ജാതിയെ ലഘുകൂട്ടായ്മയെന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുമ്പോൾ ചരിത്രത്തിൽ ജാതി എന്ന സങ്കല്പനം ഏതൊക്കെവിധത്തിൽ മിന്നിമറയുന്നുവെന്നത് പ്രസക്തമാ ണ്. ജാതി സമൂഹം അകത്തും പുറത്തും നടത്തിയ ഓരോ സമരവും ജാതി നിർമ്മാർജ്ജനം ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നില്ല. ജാതിയടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഉച്ചനീചത്വങ്ങളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് ജാതിസമത്വം ഉറപ്പാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. പരിഷ്കരണപ്ര സ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം ജാതിയുടെ നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് വേ ിയായിരുന്നു സംഘടിച്ചിരുന്നത്. മറിച്ച് ജാതിയെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യുക എന്നതിലായിരുന്നില്ല ഊന്നി യത്.

തങ്ങളുടെ ആരാധനാലയങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്വന്തം ജാതിക്കാരെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പേരിൽ സംഘടിപ്പിക്കുകയും അതിലൂടെ ലഘുകൂട്ടായ്മകൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുകയുമാണ് പാലോട്ടുകാവുകൾ പോലുള്ള ദേവസ്ഥാനങ്ങൾ ചെയ്തത്. ലോകത്ത് ഇന്ന് ശക്തിയാർജ്ജിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വംശീയതയും, വർഗ്ഗീയതയും ലഘുകൂട്ടായ്മകളുടെ നിലനില്പിനെ വ്യത്യസ്തതലങ്ങളിൽ പ്രശ്ന വൽക്കരിക്കുന്നു ്. അത്തരമൊരു വർത്തമാന സാഹചര്യത്തിൽ കൂട്ടായ്മയുടെ രൂപീകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾക്ക് ഏറെ പ്രസക്തിയു ്.

ആദ്യകാലപഠനങ്ങൾ

കാവുകളെപ്പറ്റി സാമാന്യമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒട്ടേറെ കൃതികൾ ഇപ്പോൾ ലഭ്യമാണ്. ഫോക്‌ലോർ രംഗത്ത് ഏറ്റവും അധികം പഠനം നടന്നിട്ടുള്ളത് കാവുക ളെയും തെയ്യങ്ങളെയും കുറിച്ചാണ്. എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിന്റെ

കാവുകളെക്കുറിച്ചോ ജീവിതം, സംസ്കാരം എന്നിവയെക്കുറിച്ചോ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പഠനം മുമ്പ് നടന്നിട്ടില്ല. കേരളത്തിലെ കാളീസേവ (ചേലനാട്ട് അച്യുതമേനോൻ 1959) കേരളത്തിലെ നാടോടി നാടകങ്ങൾ (എസ്.കെ. നായർ 1962) എന്നീ കൃതികളിൽ കാവുകളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. ഫോക് ലോർ (രാഘവൻ പയ്യനാട് 1986) കേരളാ ഫോക് ലോർഡ് (എഡിറ്റർ രാഘവൻ പയ്യനാട് 1997) എന്നീ കൃതികളിലും ഇതേപ്പറ്റിയുള്ള വിശദീകരണങ്ങൾ കാണാം. പുള്ളുവപ്പാട്ടും നാഗാരാധനയും (എം.വി.വി.ഷ്ണുനമ്പൂതിരി 1977) കണ്ണകിയും ചീർമ്പക്കാവും (സി.എം.എസ് ചന്തേര 1973) എന്നീ കൃതികളിലും കേരളത്തിലെ കാവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങളു ്. എന്നാൽ ഇവയിൽ നിന്ന് കാവുകളെപ്പറ്റിയുള്ള സമഗ്രവിവരണം ലഭിക്കുന്നില്ല. അനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്ക് ആ സ്ഥാനമായ കാവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരേകദേശവിവരണം മാത്രമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ.

യു.പി. സന്തോഷിന്റെ തെയ്യം, പ്രകൃതി, സ്ത്രീത്വം എന്ന കൃതിയിൽ പാലോട്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനയു ് (2009), ഡോഃ വൈ.വി. കണ്ണന്റെ തെയ്യങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും എന്ന കൃതിയിൽ (2011) പാലോട്ട് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പരമാർശം കാണുന്നു ്.

രാഘവൻ പയ്യനാടിന്റെ ഫോകലോറിനൊരു പഠനപദ്ധതി (1998) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പാലോട്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു ലഘുവിവരണമു ്. ഡോഃ എം.വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയുടെ തെയ്യം (1998) എന്ന കൃതിയിൽ പാലോട്ടുദൈവം വൈഷ്ണവാംശഭൂതമായ ഒരു തെയ്യമാണെന്നും മത്സ്യാവതാരത്തെ പ്രതീകവത്കരിക്കപ്പെടുന്ന ദേവതയാണെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഡോഃ എം.വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയുടെ തോറ്റം പാട്ടുകൾ ഒരു പഠനം (1990) എന്ന കൃതിയിൽ പാലോട്ട്കാവിന്റെ ഉദ്ഭവത്തെയും ഉത്സവത്തെയു കുറിച്ചുള്ള വിവരണമു ്. എന്നാൽ അതിന്റെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയോ തെയ്യങ്ങളേയോ കുറിച്ച് സവിശേഷമായി യാതൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. എം.വി. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിയുടെ ഫോക്‌ലോർ നിഘ ു (1989) സി.എം.എസ് ചന്തേരയുടെ കളിയാട്ടം, (1978) എന്നീ കൃതികളിൽ പാലോട്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ഭവത്തെപ്പറ്റിയും ദൈവം എഴുന്ന

ള്ളിയ മറ്റ് നാല് കാവുകളെപ്പറ്റിയുമുള്ള സൂചനകൾ മാത്രം നൽകുന്നു ്. മേൽ കൊടുത്ത കൃതികളിൽ പൊതുവെ കാവിന്റെ ഉദ്ഭവത്തെക്കുറിച്ചും, ഉത്സവത്തെക്കുറിച്ചും മാത്രമേ പരാമർശമുള്ളൂ. ഈ കാവുകളിലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, തെയ്യങ്ങൾ, ഭരണവ്യവസ്ഥ, പുരാവൃത്തങ്ങൾ, ഐതിഹ്യങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ, അനുഭവകഥകൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി പ്രസ്തുതകൃതികൾ വ്യക്തമായ വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും നൽകുന്നില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ പാലോട്ടുകാവുകളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രീയ പഠനം എന്ന നിലകളിലേക്കുയരാൻ ഈ പഠനങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ പാലോട്ടുകാവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഗവേഷണത്തിന് പ്രസക്തിയേറുന്നു.

തീയ്യരെകുറിച്ച് കാര്യമായ പഠനം നടന്നിട്ടില്ല. കാമ്പിൽ അനന്തന്റെ തീയ്യരും സിലോണും (1938 ഏപ്രിൽ 4, പേജ് 21 മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്) എന്നിങ്ങനെ ആനുകാലികങ്ങളിൽ വന്ന ലേഖനങ്ങളിൽ തീയ്യരുടെ ഉദ്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് വേ ത്ര വസ്തുനിഷ്ഠതയോടെ പ്രതിപാദിച്ച് കാണുന്നില്ല. വില്യം ലോഗന്റെ മലബാർ മാന്വൽ എന്ന കൃതിയിൽ തീയസമൂദായത്തിലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ങ്കിലും അവരുടെ ഭാഷ, വാങ്മയസംസ്കാരം എന്നിവയെപ്പറ്റി യാതൊന്നും വിവരിച്ചിട്ടില്ല. എഡ്ഗർ തേഴ്സ്റ്റണിന്റെ കാസ്റ്റ്സ് ആന്റ് ട്രൈബ്സ് ഓഫ് സതേൺ ഇന്ത്യ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ തീയ്യ സമുദായത്തെ മൊത്തമായി നിർവചിക്കാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തിയിട്ടു ്.

ആധികാരികമായ ചില വസ്തുതകൾ നൽകുന്നുടെ ങ്കിലും പൂർണ്ണമായ വിവരങ്ങൾ അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ആദ്യസംരംഭം എന്ന നിലയിൽ അവയും ഈ പഠനത്തിന് മാർഗ്ഗദർശകമാണ്. കാമ്പിൽ അനന്തൻ രചിച്ച കേരളചരിത്ര നിരൂപണം (1935) എന്ന രചനയാണ് തീയ്യസമുദായത്തെക്കുറിച്ച് മൊത്തമായി പഠിച്ച മറ്റൊരു പഠനം. ഇതിൽ തീയ്യ സമുദായത്തിന്റെ ഉദ്ഭവവും ചരിത്രവും വിശദമാക്കിയിട്ടു ്. തീയരെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപരിപ്ലവവും, ഭാഗീകവുമായ വിവരണങ്ങളേ പ്രസ്തുതകൃതി നൽകുന്നുള്ളൂ. ചരിത്രം, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രം, എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തീയസമുദായത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെ ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കാൻ പൂർവ്വകൃതികൾ വേ ത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. കെ ദാമോദരന്റെ 'ഈഴവരുടെ ഇതിഹാസവും' തീയ്യചരിത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും വികാസവും പറയു

ന്നതിനാണ് ശ്രമിച്ചത്. കെ.സിങ്ങ് എഡിറ്റ് ചെയ്ത പീപ്പിൾസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ പതിനേഴാം വാല്യത്തിൽ കേരളത്തിലെ ജനതയെ പഠിക്കുന്നതിനിടയിൽ തീയ്യരെക്കുറിച്ച് സാംസ്കാരികമായ സമഗ്രപഠനം നടത്തിയിട്ടു ്. ഡോ: കെ.കെ കരുണാകരന്റെ പൂരക്കളി (2001) എന്ന കൃതിയിൽ തീയ്യസമുദായത്തെക്കുറിച്ചു കഴകങ്ങളെക്കുറിച്ചും സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുെ ങ്കിലും പാലോട്ടുകാവുകളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല. പൂർവ്വകാലപഠനങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ ഇവ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ തന്നെ.

പൂർവ്വകാലപഠനങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഗൗരവാവഹമായ യാതൊരു പഠനവും നടന്നിട്ടില്ല. അതുകൊ ് കാവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഫോക്‌ലോർ ഉപാദാനങ്ങളെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും അവലംബിച്ചിട്ടുള്ള ഇത്തരമൊരു ഗവേഷണസംരംഭം ആവശ്യമായി വരുന്നു.

പഠനസമ്പ്രദായം

സമൂഹവുമായി വളരെയധികം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കൊ ് സാമൂഹികാ ശാസ്ത്രാധിഷ്ഠിത പഠനമാണ് ഇവിടെ നടത്തുന്നത്.

ഉത്തരകേരളത്തിലെ പാലോട്ട് കാവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തീയസംസ്കൃതിയെയും അവരുടെ ജീവിതത്തെയും മുൻനിർത്തി മണ്ഡല (ഫീൽഡ്) ത്തിൽ നിന്നും നേരിട്ടുസമാഹരിക്കുന്ന ഫോക്‌ലോർ വസ്തുതകളാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ പ്രഥമ ആകരങ്ങൾ. അഭിമുഖം, നിരീക്ഷണം, സർവ്വേ എന്നീ രീതികളിലാണ് ദത്തശേഖരണം നടത്തുക. തീയസമുദായത്തെയും കാവുകളെയും കുറിച്ച് മേൽസൂചിപ്പിച്ച കൃതികളും ആനുകാലികങ്ങളിൽ വന്ന നിരവധി ലേഖനങ്ങളും മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചനകളുമു ്. അവയും ഈ പഠനത്തിന് വേ ി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ഇവ കാവുകളെയും തീയ്യസംസ്കൃതിയെയും കുറിച്ചുള്ള ദ്വിതീയാകാരമാണ്. പാലോട്ടുകാവുകൾ ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും തീയസംസ്കൃതിയുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥാപനം കൂടിയായ കഴകങ്ങളിൽ നിന്നും ഉത്തരകേരളത്തിലെ വിവിധമേഖലകളിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന തീയ്യ സമുദായാംഗങ്ങളിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ച വിവരങ്ങൾ ഈ പ്രബന്ധരചനയ്ക്ക് യഥായോഗ്യപ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. പ്രായം, ഭേദം, ആശയസംഹിതകൾ, തൊഴിൽ, ലിംഗം, തുടങ്ങി സർവ്വവിധ

പ്രാതിനിധ്യങ്ങളും ഉ ാകുമാറ് ഈ പഠനത്തിന് ആവശ്യമായ ആവേദകരെ ക ത്തുന്നതാണ്. ഭൗതീകവസ്തുക്കളുടെ ഫോട്ടോകൾ എടുത്തും ചിത്രണം ചെയ്തും സംരക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം തോറ്റം പാട്ടുകളും മറ്റ് വാങ്മയങ്ങളും പഠനവിധേയമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

പുരാവൃത്തപഠനമെന്ന നിലയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന സോളാർപദ്ധതി, നരവംശ ശാസ്ത്രപദ്ധതി, വിവരണാത്മകരീതി, ഘടനാപഗ്രഥനരീതി, ധർമ്മനിർവഹണരീതി, സാംസ്ക്കാരിക പരിണാമവാദം തുടങ്ങിയ വിവിധവിഷയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് ഫോക്‌ലോർ പഠന പദ്ധതിയിൽ അനുവദനീയമായ രീതിയിൽ പഠനം നടത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ്.

പ്രബന്ധസ്വരൂപം

ഈ പ്രബന്ധത്തെ മുഖ്യമായും അഞ്ച് അധ്യായങ്ങളാണ് വിഭജിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ആമുഖം എന്ന ഒന്നാം അധ്യായത്തിൽ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും, പ്രസക്തിയും ആദ്യകാലപഠനങ്ങൾ, പഠനസമ്പ്രദായം പ്രബന്ധസ്വരൂപം എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു.

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയരും പാലോട്ടുക്കാവുകളും എന്ന ര ാം അധ്യായങ്ങൾ തീയരുടെ ഉത്പത്തി, പദനിഷ്പത്തി സമൂഹഘടന, സാമൂഹികസംസ്കാരങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ആരാധനകൾ, സംസ്കാരങ്ങൾ എന്നിവ പഠനവിധേയമാക്കുന്നതാണ്. ഇതോടൊപ്പം ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ, വേഷവിധാനം, തൊഴിൽ എന്നിവയും എസ്. എൻ. ഡി. പിയുടെ ഇടപെടൽ മൂലം തീയരുടെ ആചാരപരിഷ്കാരണങ്ങളിലു ായ മാറ്റം എന്നിവയും ഈ അധ്യായത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നു.

ഉത്തരകേരളത്തിലെ പാലോട്ടുകാവുകളെക്കുറിച്ചും, പാലോട്ടുകാവുകളുടെ വാസ്തുഘടന, കാവിന്റെ ഭരണവ്യവസ്ഥ, കാവിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ഇതരകാവുകളും, പാലോട്ടുകാവുകളും തമ്മിലുള്ള സാരൂപ്യവൈജാത്യങ്ങൾ എന്നിവയും ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യസമുദായത്തിൽ പാലോട്ടുകാവുകൾ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം ഇവ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ഈ അധ്യായത്തിൽ.

നാലാം അധ്യായത്തിൽ പാലോട്ടുകാവിൽ കെട്ടിയാടിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, തെയ്യത്തിന്റെ പുരാവൃത്തങ്ങളെക്കുറിച്ചും തെയ്യത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാനം തെയ്യച്ചമയങ്ങൾ, തെയ്യത്തിന്റെ വാദ്യങ്ങൾ, കലാവതരണം നടത്തുന്ന കൂട്ടായ്മകളെക്കുറിച്ചും സമഗ്രമായി വിവരിക്കുന്നു.

ഉത്തരകേരളത്തിലെ പാലോട്ടുകാവുകളുടെ, സാമൂഹികരൂപീകരണവും, സാമൂഹിക പ്രക്രിയയും എന്ന അഞ്ചാം അധ്യായത്തിൽ വിവിധ കൂട്ടായ്മകൾ കാവുകളിൽ മേൽ ചെലുത്തുന്ന പരസ്പരസഹകരണവും, ഇന്ന് തെയ്യത്തിലു ാകുന്ന മാറ്റങ്ങളും, കാവുകളിലു ാകുന്ന മാറ്റങ്ങളും സമകാലിക പ്രസക്തിയോടെ വിവരിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം എന്ന ആറാം അധ്യായത്തിൽ ഉത്തരകേരളത്തിലെ പാലോട്ടുകാവുകൾ തീയ്യസംസ്കൃതിയിൽ എങ്ങനെ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു എന്നാണ് വിശദീകരിക്കുന്നത്. ഈ അധ്യായത്തിൽ പഠനത്തിലൂടെ ഉരുത്തിരിയുന്ന നിഗമനങ്ങളെ ക്രോഡീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതിന് പുറമേ അഞ്ച് അനുബന്ധങ്ങളാണ് ഉള്ളത്.

അനുബന്ധം ഒന്നിൽ ഗ്രന്ഥസൂചിയും അനുബന്ധം ര ിൽ കാവുകളുടെ ഉൽപ്പത്തിയും വിശദീകരിക്കുന്നു.

അനുബന്ധം മൂന്നിൽ പാലോട്ട് കാവിൽ തെയ്യത്തിന് ഒരുമിച്ച് തുടികൊട്ടി പാടുന്ന തോറ്റം പാട്ടുകൾ, ഉത്സവത്തിന് അരങ്ങേറുന്ന പൂരക്കളിപ്പാട്ടുകൾ ഈ കൂട്ടായ്മയുടെ അരവുപ്പാട്ടുകൾ, മംഗലപ്പാട്ടുകൾ എന്നിവയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു.

അനുബന്ധം നാലിൽ ഉത്തരകേരളത്തിലെ എല്ലാ പാലോട്ടുകാവുകളുടെ ചിത്രങ്ങളും, കെട്ടിയാടിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങളും, അനുബന്ധം അഞ്ചിൽ ആവേദസൂചിയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു.

അധ്യായം ര ്

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യരും പാലോട്ട്കാവുകളും

തീയർ: ഉത്പത്തി - പദനിഷ്പത്തി

തീയർ എന്ന ജാതിപ്പേരിന്റെ ഉത്പത്തിയെക്കുറിച്ച് ഏകാഭിപ്രായമുള്ളവരല്ല പണ്ഡിതൻമാർ. ഗു ർട്ട് നിഘ ുവിൽ തീയശബ്ദത്തിന് ശിവൻ എന്ന പദവും കൂടി സൂചിപ്പിച്ച് കാണുന്നു. (മലയാളം ആന്റ് ഇംഗ്ലീഷ് ഡിക്ഷ്ണറി പേജ് 402). ഈഴവൻ എന്ന ജാതിയും തീയ്യ എന്ന ജാതിയും ഒന്നാണെന്നും ഈഴത്ത് നാട്ടിൽ നിന്നും കുടിയേറിയവരാണിവരെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈഴം എന്ന പേര് സിലോണിനെ കുറിക്കുന്നതാണെന്ന് ക്വാൽഡലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ്. (എ കംപാരറ്റീവ് ഗ്രാമർ ആന്റ് ദ്രവീഡിയൻ ലാംഗേജസ് പേജ്, 108, 109.

മലബാർമാന്വൽ കർത്താവായ വില്യംലോഗന്റെ നിഗമനം ജാതിപ്പേരുകളിൽ തീയൻ എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അവർ ദ്വീപിൽ നിന്ന് വന്നതുകൊ ാണെന്നത്രേ. മലബാർ മാന്വൽ പേജ്, 146 (പരിഭാഷ). അവരുടെ മറ്റൊരു പേരായ 'ഈഴവൻ' എന്നത് ദ്വീപായ സിലോൺ ആണെന്നും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു ്. ദ്വീപൻ എന്ന സംസ്കൃതവാക്കിന്റെ രൂപാന്തരമാണ് തീയൻ എന്നത്. തീയൻ തന്നെയാണ് തീവൻ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നത്. തലശ്ശേരി ഫാക്ടറിറെക്കോർഡുകളിൽ തീയസ മുദായത്തെ പൊതുവേ പരാമർശിച്ചുകാണുന്നത് 'തിവി' എന്നുള്ള പേരിലാണ്. പൗരാണികസിലോണിന്റെ സിംഹളം എന്ന പേരിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ചിന്തി ക്കുമ്പോൾ സിംഹളൻ, ഇഹളൻ, ഇഴുവൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള രൂപാന്തരം പോലെയേ ഈ രൂപാന്തരവും വന്നതാകാം എന്ന പ്രൊഫ.സുകുമാർ അഴീക്കോ ടിന്റെ അഭിപ്രായവും ഗണനീയമാണ്.[4] Illustrative weekly, 1971 പേജ് (3)

ശബ്ദതാരാവലിയിൽ 'തീയൻ' എന്ന പദത്തിന് ശിവൻ എന്നതിനുപുറമേ മലബാറിലെ ഈഴവനെന്നും സിംഹളത്ത് നിന്നുവന്നവരാണിവരെന്നും രേഖപ്പെടു ത്തിയിട്ടു ് ശബ്ദതാരാവലി, പേജ് 944. തീയ്യൻ എന്ന ശബ്ദത്തിനാവട്ടെ ദുഷ്ടൻ, നശിപ്പിക്കുന്നവൻ, പതിതൻ എന്നീ അർത്ഥങ്ങളും കൊടുത്തുകാണുന്നു.

'തീയൻ' എന്ന പദം തമിഴിലെ നല്ലത് എന്നതിന് എതിരായ 'തീയ്യത്' എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് വന്നതായിരിക്കാമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ ഇവരുടെ നിഷ്കൃടാവസ്ഥയും, തൊഴിൽരീതിയും നിമിത്തം അങ്ങനെ വിളിച്ചതായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാം. ഈഴുവർ, ഈറവർ, ഇവറുക കള്ള് വാർത്തെടുക്കുക എന്നെല്ലാമാണ് ആ പദത്തിനർത്ഥം. അതുകൊ ് ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരെ തീയ്യരെന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു (തീയ്യർ, പേജ് 22). തീയത് എന്ന പദത്തിന് ചീത്തയായത് എന്നുമു ല്ലോ അർത്ഥം. ഈ പദാർത്ഥവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ജാതിസംജ്ഞ ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. (തീയർ, പേജ് 23)

മു ശ്ശേരിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ദ്രാവിഡവർഗ്ഗത്തിൽ നായരെന്നും തീയരെന്നും പേരുകൾ ഉ ാകാൻ പ്രധാനകാരണം സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഇരുജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും അനുഭവപ്പെട്ട ഉൽക്കർഷാപകർഷങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നിരിക്കണം. നായന്മാർ നമ്പൂതിരിമാരോടൊപ്പം ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ജന്മികളും നാടുവാഴികളും മറ്റുമായിത്തീരുന്നതിനാൽ അവരെ നൽപുറ്റവരായി (നായന്മാരെന്നാൽ നൻപുറ്റവൻ അഥവാ നന്മ നിറഞ്ഞവൻ എന്നർത്ഥം) സംബോധന ചെയ്യുവാനും ഇട വന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ അതേ ദ്രാവിഡസമുദായത്തിൽ പ്രയത്നവിഭവൻമാരായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഈഴവരെ അനഭിജ്ഞരായി കരുതുന്നതിനാൽ തീയർ എന്നതിന് പകരം 'തീയൻ' എന്ന ഏകവചനത്തിൽ മാത്രം വിളിക്കപ്പെടുവാൻ ഇടയായി. പേരിന്റെ അർത്ഥം കൊ ും പൂജക ബഹുവചനനിഷേധം കൊ ും അവർ അധഃകൃതരായി തീർന്നു എന്നു ചുരുക്കം (മലയാളനാട് ഓണപ്പതിപ്പ്, പേജ് 123, 1969).

എൻ. ആർ. ഗോപിനാഥപിള്ള അന്വേഷണം എന്ന പുസ്തകത്തിലെ ഒരു ലേഖനത്തിൽ തീയ്യശബ്ദത്തിന്റെ ഉത്പത്തിയെക്കുറിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യുന്നു ്. 'സംയുക്തവ്യഞ്ജനത്തിലെ വകാരലോപം, നാദിയായ 'ദ'കാരത്തിന്റെ ശ്വാസിയായ പരിണാമം, സ്വരമധ്യത്തിലുള്ള പ, വ-വിനിമയം, തൻ എന്ന പുല്ലിംഗ ഏകവചനപ്രത്യയത്തിന്റെ ഉപയോഗം എന്നിങ്ങനെ അഞ്ച് വ്യാകരണകാര്യങ്ങളെ കൂട്ടുപിടിച്ചുകൊ ് ദ്വീപനിൽ നിന്ന് 'തീയ്യൻ' നിഷ്പന്നമാകുന്നു എന്ന് സ്ഥാപിച്ചിട്ടു ്' (അന്വേഷണം പേജ്, 102, 103, 104, 105, 106).

സമാനജാതികൾ

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയസമുദായത്തിന് സമാനസംസ്കാരമുള്ളവരാണ് ഈഴവർ, ത ാൻ, വില്ലവൻ, ചോവൻ, നാടാർ, ചാന്നാൻ തുടങ്ങിയ ജാതിക്കാർ. ഈഴവർ എന്ന പദമു ായത് അവർ ഈഴത്തുനാട്ടിൽ നിന്നു വന്നതുകൊ ാ ണെന്ന് പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു (വടക്കേ മലബാറിലെ തീയ്യർ, 1983, പേജ് 5, കണ്ണൂർ).

ത ാൻ എന്ന ശബ്ദത്തിന് ദണ്ഡനായകൻ, ദണ്ഡയാൻ, ത യാൻ എന്നിങ്ങനെയാണ് വർണ്ണപരിണാമ ഗതി (വടക്കേ മലബാറിലെ തീയ്യർ, പേജ് 15). കതിവന്നൂർ വീരൻ തെയ്യത്തിന് തീയ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവർ പൊലി സ്തുതിച്ചു കൊ ു പാടിയ

''രക്ഷതമക്ഷണം ആരാധനം ചെയ്തു

ഭക്തിയാൽ കഴിച്ചുകൊ ിടുക ത യാൻമാർക്കുള്ള'' എന്ന ഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇതിലെ ത യാന്മാർ എന്ന പ്രയോഗം തീയ്യസമുദായത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്.

ശബ്ദതാരാവലിയിൽ 'ത ാൻ' എന്ന ശബ്ദത്തിന് ചേകോൻ എന്നാണ് അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് (ശബ്ദതാരാവലി, പേജ് 897). പാലക്കാട് പ്രദേശത്തെ ഈഴവൻമാരെ പൊതുവെ ത ാന്മാർ എന്നും ഈഴവർ എന്നും ര ായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ത ാന്മാരെ വള്ളുവനാട്, ഏറനാട്, ചിറ്റൂർ തലപ്പള്ളി എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് മുഖ്യമായും കാണുന്നത്.

തീയ്യർക്ക് സമാനമായ സാമൂഹികപദവിയുള്ള ഒരു സമുദായമാണ് വില്ലവർ എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. വില്ലുകളെ കണക്കാക്കിയാണ് ഈ നാട്ടിലെ ചില സ്ഥാനക്കാരായ തീയ്യസമുദായത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത് എന്നും വില്ലാളികളാൽ വിരുതനായ ഈ സമൂഹത്തെ വിജയനഗരം വാഴ്ചക്കാലത്ത് കർണ്ണാടകക്കാർ 'ഹല്ലിനവറു' എന്നു സംബോധന ചെയ്തുവെന്നും അവസാനം വില്ലിനുറ്റുവിലവർ ആയി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവെന്നുമാണ് ശ്രീകണ്ഠകോരൻ മാസ്റ്ററുടെ അഭിമതം (നെല്ലിക്കൊരുത്തി കഴകം സോവനീർ പേജ്, 21 തുളുനാട്ടിലെ മലയാളിമാർ) എന്ന ലേഖനം.

ചോവൻമാരും തീയരും ഒരേ വർഗ്ഗബന്ധമുള്ളവരാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ചേകവർ എന്നതിൽ നിന്നാണ് ഈ പദം ഉ ായതെന്ന് ശബ്ദതാരാവലിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടു ്. വില്ലവന്മാരുടെ പിൻമുറക്കാരായ ഇവർ അങ്കം വെട്ടുന്നതിൽ വിദഗ്ദ്ധരാണ്. ആരോമൽചേകവന്മാരുടേയും മറ്റും അപദാനങ്ങളാണല്ലോ വടക്കൻപാട്ടുകളിൽ വർണ്ണിച്ചു കാണുന്നത്. സേവകൻ എന്നതിനന്റെ തത്ഭവരൂപമാണ് ചോവൻ എന്നാണ് മറ്റൊരു മതം (ശബ്ദതാരാവലി, പേജ് 842).

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയർക്ക് സമാനമായ മറ്റൊരുവിഭാഗമാണ് ചാന്നാന്മാർ. 'ചാന്റോർ' എന്ന പദമായിരിക്കാം പില്ക്കാലത്ത് ചാന്നാൻ എന്നായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത്. ഈഴവരിൽത്തന്നെയുള്ള ഒരു വിഭാഗമായ ഈ ചാന്നാന്മാർ കുലമുഖ്യന്മാരാണെന്നാണ് ഈഴവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഈഴവരുടെ വിവാഹാടിയന്തിരങ്ങൾക്ക് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ അനുമതിയും സാന്നിധ്യവും അടുത്തകാലം വരെയും ആവശ്യമായിരുന്നു. തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിലും, കന്യാകുമാരി ജില്ലയിലും തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയുടെ തെക്കൻഭാഗങ്ങളിലും ചാന്നാന്മാർ അധിവസിക്കുന്നു. പനയിൽ നിന്ന് കള്ളെടുക്കുന്ന ചെത്തുതൊഴിലാളികളാണിവർ മിക്കവരും (സർവ്വവിജ്ഞാനകോശം, 4ാം വാല്യം, പേജ് 558).

ഈഴവർ എന്ന സംജ്ഞയുടെ പര്യായശബ്ദങ്ങൾ പോലെയാണ് മേൽസൂചിപ്പിച്ച ജാതിശബ്ദങ്ങൾ മിക്കവാറും രൂപപ്പെട്ടത്. ഈ സമുദായങ്ങൾക്കെല്ലാമുള്ള ഒരു പൊതുസവിശേഷത അവർ മദ്യോൽപാദനപ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണ്.

ഉൽപ്പത്തിപരമായ പുരാവൃത്തങ്ങൾ

ഏതൊരു സംസ്കാരത്തിലും മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉൽപ്പത്തിയെ സംബന്ധിച്ച പുരാണസങ്കല്പങ്ങൾ ക െത്തുവാൻ കഴിയും. ഉന്നതപുരാവൃത്തമായാലും നിമ്നപുരാവൃത്തമായാലും ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഓരോ ജാതിവിഭാഗങ്ങൾക്കും അവരുടേതായ ഉൽപത്തിയെ സംബന്ധിച്ച അലൗകിക പരിവേഷമുള്ള ചില കഥകൾ പറയാനു ായിരിക്കും. തീയസമുദായത്തിനുമു ് ഇത്തരം പുരാവൃത്ത സങ്കല്പങ്ങൾ.

ശൗണ്ഡിക പുരാണം

തീയ്യസമുദായം ആരാധിച്ചു പോരുന്ന ചില ദേവന്മാരും ദേവിമാരുമു ്. ഇവരിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണ് കുലശ്രേഷ്ഠനായ വയനാട്ട് കുലവൻ (തൊ ച്ചൻ തെയ്യം) തോറ്റം പാട്ടിൽ വയനാട്ട്കുലവന്റെ ജന്മരഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആ ദൈവത്തെ ആദരിച്ചു നടക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടായ്മ അവരുടെ സ്വന്തം ജന്മത്തിന്റെ കഥ മെനയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വയനാടൻമലകളുടെ താഴ്‌വരയിൽ തെങ്ങ് ചെത്തിയും പുനംകൃഷി ചെയ്തും ജീവിച്ച ഒരു ജനതയാണ് തങ്ങളെന്ന് സ്വയം അടയാളപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. സാധാരണയായി വണ്ണാൻസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ് വയനാട്ട്കുലവൻ തെയ്യത്തിന്റെ കോലം ധരിക്കാറുള്ളത്. വയനാട്ട്കുലവൻ തെയ്യം പുറപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ തീയ്യരിലെ പ്രധാനി ഉത്പത്തി പരാമർശിക്കുന്ന താളാത്മകമായ ഒരു ഗദ്യം തൊഴുതുപറയാറു ്. ഇതിനെ ശൗണ്ഡികപുരാണം എന്ന് പറയുന്നു.

ജഗദ്പിതാവായ ശ്രീ പരമേശ്വരനും ശ്രീപാർവ്വതിയും പള്ളിവേട്ടയ്ക്ക് എഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ തടാകത്തിൽ സുന്ദരികളായ ഏഴ് കന്യകമാർ ജലക്രിയ ചെയ്യുന്നത് ശിവൻ കാണുവാനിടയായി. കന്യകമാരെക്ക ു കാമപരവശനായ ശിവൻ കന്യകമാർക്ക് അതിശൈത്യം പ്രധാനം ചെയ്യുകയും അഗ്നിസ്വരൂപനായി തടാകക്കരയിൽ നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. നഗ്നശരീരികളായ കന്യകമാർ തണുപ്പ് സഹിക്കാനാവാതെ തീരത്തെത്തി തടാകക്കരയിൽ അഗ്നിക്കു ചുറ്റുമിരുന്ന് തണുപ്പകറ്റി. ഈ ഏഴ് കന്യകമാരെയും ഗർഭവതികളാക്കിയതിന് ശേഷം അഗ്നിസ്വരൂപനായ ശിവൻ അപ്രത്യക്ഷനായി. ഗർഭവതികളായ കന്യകമാർ ഏഴ് ആൺകുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചു. പ്രസവാനന്തരം കുട്ടികളെ തടാകക്കരയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു സ്ഥലം വിട്ടു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ശിവൻ വീ ും പ്രത്യക്ഷനായി. കല്ലുകൾ കൊ ് മനകൾ ഉ ാക്കി ഏഴ് കുട്ടികളെയും അതിൽ പാർപ്പിക്കുകയും ദേവപൂജ ചെയ്യുന്നവർക്ക് മദ്യം ഉ ാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ജീവിതവൃത്തിയിലേർപ്പെടാൻ നിർദ്ദേശിച്ച് അപ്രത്യക്ഷനാവുകയും ചെയ്തു. തെങ്ങിൻമുകളിൽ കയറി മദ്യമു ാക്കാൻ തൃത്തുടമേൽ അടിച്ചു ായ ഒരു പുത്രനും (ദിവ്യൻ) ശോണികാനദിയുടെ തീരത്തു ായ ഏഴ് പുത്രന്മാരുമാണത്രേ എട്ടില്ലത്തിന്റെയും അധിപന്മാർ.

തീയ്യന്മാരെ എട്ടില്ലം കാരുമകനേ എന്നാണ് തെയ്യങ്ങൾ സംബോധന ചെയ്യുക. ഐതിഹ്യപ്രകാരം കൽമനയിൽ പാർത്തതുകൊ ാണ് കരുമന എന്ന പേരു ായതെന്നാണ് പ്രസിദ്ധി. ശോണികാനദിയുടെ തീരത്തു ായിരുന്നത് കൊ ാണ് ശൗണ്ഡികൻ എന്ന പേരുകൂടി തീയനു ായത്.

ശിവബ്ഭ്രാന്തിയാട്ടം

നടരാജനായ പരമേശ്വരന്റെ നർത്തനവിലാസങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിരവധി പുരാതന പരാമർശങ്ങളു ്. ചാക്യന്മാരുടെ മത്തവിലാസം കൂത്ത് ശിവന്റെ നർത്തനങ്ങളിൽ ഒന്നായ ശിവബ്ഭ്രാന്തിയാട്ടത്തെ പുരസ്ക്കരിച്ചിട്ടുളളതാണ്. ഉത്തരകേരളത്തിൽ ഇപ്പോഴും പ്രചാരമുള്ള പൂരക്കളി വിവിധസമുദായക്കാർ ഏർപ്പെടാറുള്ളതും വൈവിധ്യമാർന്ന പലരംഗങ്ങളുമുള്ളതുമായ ഒരു അനുഷ്ഠാനകലയാണ്. എന്നാൽ തീയസമുദായക്കാർ നടത്തുന്ന പൂരക്കളിയിൽ ശിവനാടകം എന്നൊരു ഇനമു ്. ശ്രീ പരമേശ്വരൻ നടിച്ച പതിനഞ്ച് കൂത്തുകളെക്കുറിച്ചാണ് അതിലെ പരാമർശം. ശൈവക്കൂത്തുകളിൽ ആദ്യത്തേത് ശിവബ്ഭ്രാന്തിയാട്ടമാണ്.

പരമശിവൻ ഒരിക്കൽ കൈലാസത്തിന്റെ മനോഹാരിത ക ാസ്വദിയ്ക്കുവാൻ പാർവതിയോടൊപ്പം യാത്രതിരിച്ചു. വനാന്തരത്തിലൂടെ കാനനഭംഗിയാസ്വദിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ കാമകേളികളിൽ ഏർപ്പെട്ട ര ് ആനകളെ ക ു. അവരുടെ സുരതകേളികൾ പാർവതി പരമേശ്വരന്മാരെ വികാരവിജൃംഭിതരാക്കി. ശിവൻ കളിറുമായി, പാർവതി കരിണിയുമായി കാമകേളികൾ ആടി. രതിമൂർച്ഛയിൽ നിലത്തു വീണ ബീജബിന്ദുത്രയം ക്ഷണമാത്രയിൽ വളർന്ന് മൂന്ന് മനോഹരമായ വൃക്ഷങ്ങളായി മാറി. കരിവേഷം വെടിഞ്ഞ് ശിവപാർവ്വതിമാർ തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയപ്പോൾ ആ കമനീയവൃക്ഷങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു. ആഹ്ലാദഭരിതനായ ശിവൻ തന്റെ ദാരുപുത്രിമാർക്ക് കാരിമകൾ (കടമ്പ്) തിരുമകൾ (അപത്താലം) തേൻമകൾ (തെങ്ങ്) എന്നിങ്ങനെ നാമകരണം ചെയ്ത് അനുഗ്രഹിച്ചു. അല്പനാളുകൾക്കു ശേഷം തന്റെ അരുമക്കിടാങ്ങളെ കാണാനെത്തിയ ശിവൻ തേൻമകളുടെ ചുവട്ടിൽ നിന്ന് ചുരന്നൊഴുകുന്ന സുഗന്ധവാഹിയായ മദ്യം ക ് വിസ്മയിച്ചു പോയി. ഇല പാത്രമാക്കി തേൻമകളുടെ ചുവട്ടിൽ ഒഴുകുന്ന മദ്യം വേ ുവോളം ആസ്വദിച്ച് ആനന്ദസാഗരത്തിൽ ആറാടിക്കൊ ് കാനനസമീപത്തെത്തിയ ശിവനോട് പാർവ്വതി പ്രണയകലഹം നടിച്ചു. ശിവനും പാർവ്വതിയോട് കയർത്തു. ഈ ശിവബ്ഭ്രാന്തിന്റെ കാരണം ദിവ്യദൃഷ്ടിയിലൂടെ ക റിഞ്ഞ പാർവ്വതി ശിവനറിയാതെ തേൻമകളുടെ ചുവട്ടിലെ മധു കൈക്കൊ ു തടവി അതിന്റെ മ യിലാക്കി തിരിച്ചുവന്നു. ശിവൻ പതിവുപോലെ സുരപാനത്തിനു ചെന്നപ്പോൾ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട

പാനീയം കാണായ്കയാൽ കോപാക്രാന്തനായി കലിതുള്ളി. രോഷാകുലനായ ശിവൻ തന്റെ ജടാഗ്രങ്ങളെ ചുഴറ്റി പിടിച്ച് തൃത്തുടമേൽ തുടരെ തുടരെ അടിച്ചു. ആ സംഘടനം ഒരു പുരുഷന് ജന്മം നൽകി. കൂപ്പുകൈകളുമായി തന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ഈ വടുവിനോട് 'വിടപയതിനുടെ മുടിയിൽ മറുവിന പടുതര മധു വിനെ' ശേഖരിച്ച് തിരിച്ച് വരിക എന്ന് ശിവൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ശിവാജ്ഞ നടപ്പി ലാക്കിയ ശ്രേഷ്ഠന് ശിവൻ ദിവ്യൻ എന്ന പേര് നൽകിയനുഗ്രഹിച്ച് മദ്യം നൽകുക എന്ന കർത്തവ്യം കൂടി ഏൽപ്പിച്ചു.

വയനാട്ട്കുലവൻ - തോറ്റംപാട്ട്

ഉത്തരകേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു നായാട്ട് ദൈവമാണ് വയനാട്ട് കുല വൻ. ആദിതീയനാണ് എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ വയനാട്ട് കുലവനെ തീയർ 'തൊ ച്ചൻ' എന്നും കരുതി ആരാധിക്കുന്നു. വയനാട്ട്കുലവൻ തെയ്യത്തിന്റെ തോറ്റംപാ ട്ടിലെ പ്രമേയം ആദിതീയ്യന്റെ ഉൽപ്പത്തികഥയാണ്. ശിവഭ്രാന്തിയാട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞ പുരാവൃത്തം തന്നെയാണ് വയനാട്ടുകുലവന്റെ തോറ്റത്തിലുമുള്ളത്. ശിവൻ തുടയ്ക്കടിച്ചു ായ ഈ ദിവ്യപുത്രൻ മധുകുടിച്ച് കൂത്താടുന്ന കാലം എല്ലാ വരും ശ്രീമഹാദേവൻ തിരുവടിയുടെ മുന്നിൽ ചെന്ന് അരിപ്പവും കൊടുപ്പവും അഗ്നിമാല എന്ന മന്ത്രവും തൊഴുതുവാങ്ങുന്നതറിഞ്ഞ് ദിവ്യൻ അവയ്ക്കായി തിരു വടിയുടെ മുന്നിലെത്തുന്നു (പരമശിവന്റെ). മധുകുടിക്കും എന്ന കാരണത്താൽ ശ്രീമഹാദേവൻ അവന് നല്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. മധു കുടിക്കില്ലെന്ന ഉറപ്പിനാലും 'കദളിയൻ' എന്ന മധുവനം നായാടുകയോ അവിടെവച്ച് പൂജിച്ച നൂറ്റെട്ടുമധുകുട ത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നെടുത്ത് കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിവ്യന്റെ കണ്ണുകൾ ര ും പൊട്ടികുടത്തിൽ പതിയുന്നു. കണ്ണുകാണാതെ വന്നപ്പോൾ ശ്രീമഹാദേവൻ തിരുവ ടിയെ സമീപിച്ചു. നൂറ്റെട്ടുദീവിക കോലിൽ ഒന്നെടുത്തു കൊടുത്തു. അതൊ ടിഞ്ഞു പോയാൽ ഓടയെന്ന മധുവനത്തിൽ ചെന്ന് ഓട തല്ലിച്ചതച്ച് ചൂട്ട് കെട്ടി ക്കോളൂ എന്നനുഗ്രഹിച്ചു. കൂടാതെ ഒരു പൊയ്ക്കണ്ണും കൊടുത്തു. ഇടവിലോ കത്തെ ചെറുമനുഷ്യർക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്നതിന് വേ ി കീഴ്ലോകത്തേക്ക് അയച്ചു. ആ ദിവ്യൻ വയനാട്ടിലാണ് ആദ്യം എത്തിച്ചേർന്നതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.

തീയസമുദായത്തിന്റെ ഉൽഷത്തി ആ ദിവ്യനിൽ നിന്നാണെന്ന് ഈ പുരാവൃത്തം വ്യക്തമാക്കുന്നു (തോറ്റംപാട്ടുകൾ ഒരു പഠനം, പേജ് 231, 232, 233).

മറ്റ് പുരാവൃത്തങ്ങൾ

തീയരുടെ ഉൽഷത്തിയെ സംബന്ധിച്ച് പുലയരുടെ പാട്ടുകളിലുമു ് പരാമർശം. ഉത്തരകേരളത്തിലെ പുലയർ കർക്കിടകമാസത്തിൽ കലിയൻ, കലിച്ചി എന്നീ തെയ്യങ്ങളുമായി ഭവനങ്ങൾ തോറും ചെന്ന് കൊട്ടിഷാടാറു ്. ആ പാട്ടിൽ പരമേശ്വരന്റെ വലത്തെ തൃത്തുടമേൽ നിന്ന് തീയൻ പൊടിച്ചു ായതിനെഷറ്റിയുള്ള പരാമർശമു ്.

''പൊഞ്ചൂരകോലെടുത്തു

വലത്തെ തൃത്തടമേൽ

മൂന്ന് അടിയടിച്ചു

വലത്തെ തൃത്തടമേല്''

പൊടിച്ചു ായി[17] (തോറ്റം പാട്ടുകൾ, പേജ് 160).

ഈ കുട്ടി വളർന്നതിനു ശേഷം തെങ്ങിൽ നിന്നും പനയിൽ നിന്നും മദ്യമെടുക്കുവാൻ അവന് പരമേശ്വരൻ വരം കൊടുത്തതായും പുലയരുടെ പാട്ടിൽ പറയുന്നു ്. തീയരുടെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് മറ്റൊരു ഐതിഹ്യം കൂടിയു ്. ''പരശുരാമൻ ഭൂദാനം ചെയ്ത് മാതൃഹത്യാപാപവിമോചനം വരുത്താനാഗ്രഹിച്ചു കൊ ് എഴുപത്തിര ് ഇല്ലക്കാർ ബ്രാഹ്മണരെ കേരളത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊ ു വന്നു. മാതൃഹത്യാപാപപങ്കിലമായ ദാനമാണ് തങ്ങൾ മേടിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞഷോൾ അറുപത്തിനാല് ഇല്ലക്കാർ ദാനം വാങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. പരശുരാമന്റെ പരിതാപം ക ് മനസ്സലിഞ്ഞ എട്ടില്ലക്കാർ ഭൂമിദാനം മേടിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ പാപവിമുക്തനാക്കി. ഇതുക ു കുപിതരായ അറുപത്തിനാല് ഇല്ലക്കാർ ബലം പ്രയോഗിച്ച് ഭൂമി കൈവശഷെടുത്തുകയും എട്ട് ഇല്ലക്കാരെ പാപികളും പതിതരുമായി കരുതുകയും ബ്രാഹ്മണ്യം നശിഷിക്കുകയും തീയ്യരെന്ന് പേരിടുകയും ചെയ്തു. അതുകൊ ാണ് തീയർ എട്ടില്ലക്കാരായിത്തീർന്നത്. ഇങ്ങനെ പതിതരായ ബ്രാഹ്മണർ ഉപജീവനാർത്ഥം തെങ്ങുമായി ബന്ധഷെട്ട എല്ലാ ജോലികൾക്കും

പോയി. തീയ്യസ്ത്രീകൾ ഇന്നു ധരിക്കുന്ന ചിറ്റ്, വള, തക്ക എന്നീ ആഭരണങ്ങളും ബ്രാഹ്മണരുടെ അന്തർജ്ജനങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതാണ്. നമ്പൂതിരിമാരിൽ നിന്ന് പാതിത്യം സംഭവിച്ച് പിരിഞ്ഞ് വന്നവരാണ് തീയ്യർ എന്ന് ഭാർഗവരാമായണത്തിൽ പരാമർശമുേ ന്നാണ് ക്യാമ്പിൽ അനന്തന്റെ അഭിപ്രായം. (കേരളചരിത്ര നിരൂപണം, പേജ്, 34, 35, 36, 37, 38).

തീയർ ചരിത്രദൃഷ്ടിയിലൂടെ

തീയർ കേരളത്തിലെ ആദിനിവാസികളോ ദ്വീപാന്തരങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൽക്കാലത്ത് വന്നുചേർന്നവരോ എന്ന കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായൈക്യമില്ല. ഇ. എം. എസ് നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ 'കേരളം - മലയാളികളുടെ മാതൃഭൂമി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ തീയരെക്കുറിച്ച് ഒരു നിരീക്ഷണമു ്. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ പുറമേ നിന്നു കുടിയേറി പാർത്ത നമ്പൂതിരിയും ഇവിടെ ഉ ായിരുന്ന നായരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അതിന്റെ ഒരു ചെറിയ ശതമാനം പോലും വ്യത്യാസം നായരും തീയനും തമ്മിലില്ല. അതുകൊ ് പുറമേ നിന്ന് വന്ന് ഇവിടെ കുടിയേറി പാർത്ത ഒരു സമൂഹമാണ് തീയരെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമു ്. കൂടാതെ നമ്പൂതിരിമാർ വന്ന കാലത്തെ കേരളത്തിലെ പരിഷ്കൃതജനവിഭാഗത്തിന്റെ പിൻഗാമികളാണ് ഇന്നത്തെ നായരും തീയരും എന്നു കൂടി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ്. (കേരളം മലയാളികളുടെ മാതൃഭൂമി, പേജ് 32).

തീയ്യൻ എന്ന ജാതിസംജ്ഞ ഈഴവ ശബ്ദവുമായി വളരെ ബന്ധമുള്ളതാണെന്നും അവർ ദ്വീപരായിരുന്നുവെന്നും ഈഴം (സിംഹള) തുടങ്ങിയ ദ്വീപാന്തരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇവിടെ വന്നുചേർന്നവരാണെന്നും വില്യംലോഗൻ, ഗു ർട്ട്, കാൽഡ്വൽ എന്നിവരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു ്. ഈഴവൻ സിംഹളരുടെ സന്താനങ്ങൾ ആയിരിക്കാമെന്ന് ഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രകാരനായ ആർ. നാരായണപ്പണിക്കരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു ്. (ഭാഷാസാഹിത്യ ചരിത്രം)

ചേരമൻ പെരുമാൾ ഈഴത്തുരാജാവിന് ഓലയയച്ചതിൽ ഈഴത്തുനിന്ന് വന്നവരാണ് ഈഴവരെന്ന് പരാമർശമു ്. ഈഴം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇന്നത്തെ ജാഫ്നയാണ്. സിലോണാണ്. ഈ വസ്തുത പുത്തൂരം പാട്ടുകളിലും പ്രതിപാദി

ക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. ഈ അഭിപ്രായത്തോട് ഉള്ളൂരും യോജിക്കുന്നു ്. വടക്കൻപാട്ടിലെ ആരോമൽ ചേകവർ (കേരളസാഹിത്യചരിത്രം, പേജ് 249) അനുജനോട് പറയുന്ന ഭാഗത്തു ഈഴവരുടെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമാക്കുന്നു ്.

''നമ്മുടെ പ ത്തെ കാർന്നോന്മാരേ
ഈഴത്തു നാട്ടിന് വന്നോരാണേ
ചേരമാൻ പെരുമാള് തമ്പുരാന്
ഓലയെഴുതി അയച്ചില്ലേ
ഈഴത്ത് രാജാവിന് കത്ത് കിട്ടി
കത്തങ്ങു വായിച്ചു നോക്കുന്നു ്
അപ്പോൾ പറയുന്നു രാജാവയ്യോ
ഇവിടുന്ന് ഏഴുപേരെ അയക്ക വേണം

കേരളത്തിലേക്കയക്ക വേണം.'' (ഇരുപത്തിനാല് വടക്കൻപാട്ടുകൾ, പേജ് 37). അപ്രകാരം ചേരമാൻ പെരുമാളിന്റെ കല്പന മാനിച്ച് ഈഴത്തുരാജാവ് തന്റെ നാട്ടിൽ നിന്നും ഈഴവരെ കേരളത്തിലേക്ക് അയച്ചതായും ചേരമാൻ പെരുമാൾ അവർക്ക് ചേകോൻ പദവിയും ത ായ്മസ്ഥാനവും നൽകി ആദരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് വടക്കൻപാട്ടുകളിലെ പരാമർശം. എന്നാൽ ഇതിന് ചരിത്രപരമായ തെളിവുകൾ കുറവാണ്. ചേരമാൻ പെരുമാളിന്റെ വാഴ്ചക്കാലം ഏഴ്, എട്ട് നൂറ്റാ ുകളിലാണ് എന്നാൽ തീയ-ഈഴവ പ്രയോഗങ്ങൾ ര ാം നൂറ്റാ ുമുതൽക്കു തന്നെ ഇവിടെ പ്രചാരത്തിലു ്.

തീയ്യരുടെ ഉത്പത്തി, പദനിഷ്പത്തി നിഗമനം

തീയ്യരുടെ ഉൽപ്പത്തിപരമായ അഞ്ച് വാദങ്ങളിൽ സിലോണിൽ നിന്നുവന്നവരാണ് തീയ്യരെന്ന വാദത്തിനാണ് കൂടുതൽ പിൻബലവും സാധ്യതയുമുള്ളത്. അതിന് ഉപോദ്ബലകമായി സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണ സംബന്ധമായ ഫാഷനിലും മുടികെട്ടിവെയ്ക്കലിലുമുള്ള സവിശേഷതകൾ, ജാഫ്നക്കാരുടെയും മലയാളികളുടെയും കുടുമയിലും മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളിലും ജ്യോതിഷത്തിലുമുള്ള പ്രത്യേകതരം വിശ്വാസങ്ങൾ എന്നിവയിൽ സാദൃശ്യം കാണുന്നു ്.

തീയ്യരുടെ ഉൽപ്പത്തി ചരിത്രദൃഷ്ടിയിലൂടെ നോക്കിക്കാണുന്നപക്ഷം അവർ കേരളത്തിലെ പ്രാചീനനിവാസികളാണെന്ന് തെളിയുന്നതാണ്. കേരളത്തിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥ രൂപം കൊ ിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ അവർ കേരളത്തിലു ായിരുന്നു. തീയ്യരുടെ നികൃഷ്ടസ്ഥിതിയും, തൊഴിൽ നിലയും കൊ ് ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ അവരെ നികൃഷ്ടരാക്കിയെന്നും ജാതിവ്യവസ്ഥ രൂഢമൂലമാകുന്നതിന് മുമ്പു തന്നെ തീയ്യർ കേരളത്തിലു ായിരുന്നു എന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ഒരു സംസ്കാരം എന്ന നിലയ്ക്ക് കേരളീയ സംസ്ക്കാരത്തോട് ഇഴുകിചേർന്നിട്ടു ്. തീയ്യകൂട്ടായ്മ കേരളത്തിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥ രൂപം കൊള്ളുന്ന കാലത്തുതന്നെ ഒരു സാംസ്കാരിക ഗ്രൂപ്പ് എന്ന നിലയ്ക്ക് അവർ ഇവിടുത്തെ സംസ്കാരത്തോട് അലിഞ്ഞുചേർന്നിട്ടു ായിരുന്നു. അതിനൊരു തെളിവാണ് തങ്ങളുടെ ഉൽപ്പത്തിയെയും തൊഴിലിനെയും കുറിച്ചുള്ള പുരാവൃത്തം. തീയ്യരുടെ ജാതി, തൊഴിൽ എന്നിവ താഴ്ന്നതല്ലെന്ന് കാണിക്കുവാനാണ് ആ പുരാവൃത്തവും ഐതിഹ്യങ്ങളും ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. സ്വാഭാവികവും, യഥാർത്ഥവുമായ ഉൽപ്പത്തിയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് പകരം ഐതിഹ്യത്തെ കൊ ുവന്ന് തങ്ങൾ ഉന്നതകുലജാതരാണെന്ന് സ്വന്തം അന്തഃസത്തയെ വെളിപ്പെടുത്തുവാനാണ് അവർ യത്നിച്ചിട്ടുള്ളത്.

തീയ്യരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യത്യസ്തപേരുകൾ ആ സമുദായത്തെ കുറിക്കാനു ായിട്ടു ്. പ്രാദേശികവും, സാംസ്ക്കാരികവും, സാമൂഹികവും ആയ വകഭേദങ്ങളുടെ ഫലമാണവയെന്നും അത്തരം വൈജാത്യങ്ങൾ ഉദ്ഭവിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആ കൂട്ടായ്മ ഒരു പൊതുസ്വഭാവം കൈവരിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണതെന്നും തെളിയിക്കാൻ കഴിയും. ഈഴവർ, ത ാൻ, വില്ലവൻ, ചോവൻ, ചാന്നാൻ തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ തീയ്യർ എന്ന സംജ്ഞയുടെ വിവിധ അർത്ഥങ്ങളിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു കാണാം.

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യർ

ഉത്തരകേരളത്തിലെ പ്രബലമായ കൂട്ടായ്മകളിൽ എണ്ണം കൊ ും സംഘടനാസംവിധാനങ്ങൾ കൊ ും ഒന്നാംസ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്നവരാണ് തീയ്യകൂട്ടായ്മ. സവിശേഷമായ സ്വഭാവവും സംസ്കൃതിയും കൊ ് ഏറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന

വരാണ് ഇവർ. സാമൂഹികമര്യാദകളിലും വൈവാഹികജീവിതത്തിലും സമാനത വെച്ചു പുലർത്തുമ്പോൾ തന്നെ തനതായ ചിലവൈജാത്യങ്ങളെയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ് ഇവർ.

ഏതൊരു കൂട്ടായ്മയ്ക്കും വിശാലമായ സാമൂഹികഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ അതിനോട് പൊരുത്തപ്പെട്ട് ജീവിക്കുമ്പോഴും സ്വന്തമായ ചില സാമൂഹിക ഘടനകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നവയാണ് ഉപകൂട്ടായ്മകൾ. ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യരുടെ കൂട്ടായ്മ ഇത്തരത്തിലുള്ളവയാണ്. ഈ സാമൂഹികഘടനയാവട്ടെ തീയ്യസമുദായത്തിന്റെ തന്നെ ഉപവിഭാഗമോ, വകഭേദമോ ആയ ചേവോൻ, ചാന്റോർ, ത ാൻ തുടങ്ങിയവർക്ക് ഇല്ലാത്തതാണ്. എട്ടില്ലക്കാരാണ് തീയ്യർ. പടയംകൊടി, നെല്ലിക്ക, പാലാ, ബാവു, തേനംകൊടി, കാരക്ക, പയിമ്പ, പേക്കട എന്നിവയാണ് ഈ എട്ട് ഇല്ലക്കാർ. ഒരോ തറവാടും അതിന്റെ അനുബന്ധകുടുംബങ്ങളുമുള്ള ഓരോന്നിലും പ്രായം ചെന്ന പിതാവിനെ കുടുംബനാഥനായി കണക്കാക്കുന്നു ങ്കിലും പാരമ്പര്യമായി മരുമക്കത്തായ രീതിയാണ് അവർ പിന്തുടർന്നിരുന്നത്. വിവാഹാദിച്ചടങ്ങുകളിൽ കാരണവർക്ക് പ്രത്യേകസ്ഥാനങ്ങൾ നൽകുകയും അയാൾക്ക് ഏറെ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തു. അമ്മാവന്റെ മകളെ മുറപ്പെണ്ണായിട്ടാണ് കരുതിയിരുന്നത്. തീയ്യസമുദായത്തിൽ ഒരേ ഇല്ലത്തിൽപ്പെടുന്നവർ തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. ഒരേ ഇല്ലക്കാർ രക്തബന്ധമുള്ളവരാണെന്ന വിശ്വാസമാണ് ഇതിനടിസ്ഥാനം.

ഈ കൂട്ടായ്മ പല തറവാടുകളിലും കുടുംബദൈവങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേകസ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെ ഒരുക്കിയിരുന്നു. കൂടാതെ അനേകം കുടുംബങ്ങൾക്ക് പൊതുവിലുള്ള കോട്ടമോ, കാവോ, സാമൂഹ്യപരമായ അവരുടെ കൂടിച്ചേരലിനുള്ള സങ്കേതമായി കരുതി പരിപാലിക്കുന്നു. ഇല്ലങ്ങളിൽപ്പെട്ടവർ തറവാട്ടുപേരുകളിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. തറവാട്ടുപേരുകൾ പുരകളായിട്ടാണ് കൂടുതലും അറിയപ്പെടുന്നത്.

ഉദാഹരണമായി പടിഞ്ഞാറെപുര, പുതിയപുര, ഇല്ലങ്ങളിലെ കരുത്തരായവരുടെ പേരുകളോട് ചേർത്ത് തറവാട്ട് പേരുകളും കാണാം. കാരച്ചീടെ വീട്, കൈക്കോളന്റെ വീട്, രയരന്റെ വീട് എന്നിവ ഉദാഹരണം. താമസസ്ഥലം വീട്ടു

പേരായി വരുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ക ത്തിൽവീട്, വെള്ളാച്ചേരി, പൊട്ട ക്കളത്ത് എന്നിവ.

ദായക്രമം

ജനവർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിൽ ദായക്രമം എന്നത് ഒരു പ്രധാനചി ന്താവിഷയമായിത്തീരുന്നു. മക്കത്തായം മരുമക്കത്തായം എന്നീ ര ുസമ്പ്രദായങ്ങ ളാണ് മുഖ്യമായും നിലവിലുള്ളത്. മിശ്രദായക്രമവും ഇല്ലാതെയല്ല. അത്യുത്തരകേ രളത്തിലെ തീയരും, മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായമാണ് അടുത്തകാലം വരെയും നില നിർത്തിയിരുന്നത്. വടക്കേമലബാറിൽ മരുമക്കത്തായവും, തെക്കേ മലബാറിലും കൊച്ചിയിലും മക്കത്തായവും തിരുവിതാംകൂറിൽ മിശ്രദായക്രമവുമാണ് നിലനിന്നി ട്ടുള്ളത്. തീയ്യർക്ക് പ ുകാലത്ത് മിശ്രദായക്രമം ഇല്ലാതെയല്ല. അത്യുത്തരകേരള ത്തിലെ തീയ്യരും മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായമാണ് അടുത്തകാലം വരെയും നില നിർത്തിയിരുന്നത്. വടക്കേ മലബാറിൽ മരുമക്കത്തായവും തെക്കേ മലബാറിലും, കൊച്ചിയിലും മക്കത്തായവും തിരുവിതാംകൂറിൽ മിശ്രദായക്രമവുമാണ് നിലനിന്നി ട്ടുള്ളത്.

തീയ്യർക്ക് പ ുകാലത്ത് മിശ്രദായക്രമം ഉ ായിരുന്നതായി കതിവന്നൂർ വീരൻ തോറ്റത്തിന്റെ തെയ്യം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു ്.

''അപ്പോഴും പറയുന്നല്ലോ നേരമ്മാവൻ
മകനും മരുമകനും അനന്തരം
പകുത്തുകൊടുക്കുന്നു താൻ
പാതിപ്പറമ്പും പടിഞ്ഞാറ്റും മന്ദപ്പന്
പാതിപ്പറമ്പും വടക്കിനിയും അണുക്കന്
സ്ഥാനത്ത് കൊട്ടിലും എരുതാലയും
ഇരുവരും ക ും കൊടേ
മകനും മരുമകനും അന്തരം

പകുത്തും കൊടുത്തും കൊ ്''[22] (കതിവന്നൂർ വീരൻ ഒരു പുരാവൃത്തം, പേജ് 84).

മക്കത്തായത്തിന്റെയും മരുമക്കത്തായത്തിന്റെയും സമ്മേളിതരൂപത്തിന്റെ പ്രസക്തി ഇപ്പോൾ കുറഞ്ഞിട്ടു ്.

സാമൂഹിക സംസ്കാരം

മനുഷ്യൻ ഒരു സാമൂഹികജീവിയാണല്ലോ. സംസ്കാരത്തിന്റെ പല ഘടകങ്ങളും സാമൂഹ്യമായ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നിട്ടുള്ളവയാണ്. ആചാരങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ, കീഴ്‌വഴക്കങ്ങൾ, വിലക്കുകൾ, വിനോദങ്ങൾ, കലാനിർവഹണങ്ങളും സംസ്കാരക്രിയകളും, ആഭിചരാദികർമ്മങ്ങൾ, ഉത്സവാഘോഷാദികൾ എന്നിവ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപം കൊള്ളുകയും ഒത്തൊരുമിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ നിർവഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. തീയ്യസമുദായത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഇത്തരം സാമൂഹികസാംസ്കാരിക ഘടകങ്ങളുടെ അവലോകനം ഇവിടെ ഒഴിച്ചുനിർത്താനാവില്ല.

ആരാധന

ഏതൊരു ജനതയുടെയും സാമൂഹികജീവിതത്തിൽ ആരാധനയ്ക്ക് പ ു മുതൽക്കേ നിഷേധിക്കാനാവാത്ത സ്വാധീനശക്തിയു ്. ആദ്യകാലസമുദായങ്ങളിൽ ഗോത്രബന്ധവും രക്തബന്ധവും ശക്തമായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, കുടുംബങ്ങളെയും വർഗ്ഗങ്ങളെയും തമ്മിലിണക്കുന്ന ഘടകമെന്ന നിലയിൽ പൊതുആരാധനയ്ക്ക് സർവ്വതോന്മുഖമായ പ്രാമുഖ്യം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു (നാടോടി വിജ്ഞാനീയം, പേജ് 130).

ഹൈന്ദവസമുദായത്തിലെ ഓരോ ജാതിയുടെയും ആരാധനാരീതികളിൽ പ്രകടമായ വ്യത്യാസങ്ങളു ങ്കിലും സമാനതകളും ഏറെ പ്രകടമായിരുന്നു.

തൊഴിൽ, ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ കിടപ്പുകൾ, കാലാവസ്ഥ എന്നിവ ആരാധനയിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും വൈജാത്യം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളാണ്. ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യരുടെ ആരാധനാനുഷ്ഠനങ്ങളിലും ഇവയുടെ സ്വാധീനശക്തി പ്രകടമായിരുന്നു. തീയ്യരുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആരാധനാസങ്കേതങ്ങളുടെയും രീതികളുടെയും വിശകലനത്തിലേക്കാണ് ഇക്കാര്യം കൊ ുചെന്നെത്തിക്കുന്നത്.

തീയ്യകൂട്ടായ്മയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങൾ കാവ്, കഴകം, മു ്യ എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. പഴയകാലത്ത് ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കനുസരിച്ച് ആരാധനാലയങ്ങളെ കേന്ദ്രമാക്കിയാണ് ഓരോ ജാതിസമൂഹവും സംഘടിച്ചിരുന്നത്. ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യസമൂഹത്തെ കുറിച്ച് പഠിക്കുമ്പോൾ അവർ നാല് കഴകങ്ങളായി വിഭജിച്ചാണ് ഭരണസങ്കേതം ക്രമപ്പെടുത്തിയിരുന്നതെന്ന് കാണാം. ഈ പ്രദേശത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന ജാതിവ്യവസ്ഥയും നാടുവാഴിസമ്പ്രദായങ്ങളുമാണ് ഇപ്രകാരം കഴകങ്ങളായി വിഭജിച്ചതിനടിസ്ഥാനമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. 'കഴകം' എന്ന പദം പല ദേശങ്ങളിലും പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വിവിധങ്ങളായ അർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനം, തറക്കൂട്ടം, ക്ഷേത്രം എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ അതിനു ്. എന്നാൽ ഉത്തരമലബാറിലെ ഭരണസങ്കേതങ്ങളുടെ 'കഴകം' എന്ന പേരിന് അടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കുന്നത് 'കഴകി' എന്ന പദമാണ്. 'കഴകി' എന്ന പദത്തിന് ഭഗവതി എന്നർത്ഥം. ഇവിടുത്തെ ഓരോ കഴകത്തിനും ഓരോ കഴകിയുടെ ന്നതും ഈ അഭിപ്രായത്തിന് തെളിവാണ്. ഉത്തരകേരളത്തിൽ നാലു കഴകങ്ങളാണുള്ളത്. പാലക്കുന്ന് കഴകം, നെല്ലിക്കാത്തുരുത്തിക്കഴകം, കുറുവന്തട്ടക്കഴകം, രാമവില്യം കഴകം എന്നിവയാണ് അവ.

നെല്ലാക്കാതുരുത്തിക്കഴകം

നാലു കഴകങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട തുരുത്തിക്കഴകം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് ചെറുവത്തൂരിലെ സ്റ്റേഷൻ റോഡിന് തൊട്ടടുത്തുള്ള തുരുത്തി എന്ന പ്രദേശമാണ്. കടലിലേക്ക് തള്ളിനിൽക്കുന്ന കൊളങ്ങാട്ട് മലയിലെ കാവാണ് കഴകത്തിന്റെ മുഖ്യസ്ഥാനമായി അറിയപ്പെടുന്നത്.

സാമൂഹ്യപ്രസക്തിയുള്ള ഒരു പുരാവൃത്തത്തിന്റെ പിൻബലത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന നെല്ലിക്കാതുരുത്തിക്കഴകം തീയ്യക്കൂട്ടായ്മയുടെ ഏറ്റവും പ്രാചീനമായ കഴകമായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. കളങ്ങാട്ടു മലയുടെ താഴ്‌വരയിൽ കടലിലേക്കു നോക്കിനിന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ മുന്നിൽ തിരമാലകളുടെ നടുവിൽ ഒരു താമര വിരിയുന്നു. താമരവിരിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് കടൽനീങ്ങി ഒരു വെൺമണൽത്തുരുത്ത് രൂപപ്പെടുന്നു. അവിടേക്ക് ജനങ്ങൾ കുടിയേറി പാർക്കുന്നു, കൃഷി ചെയ്യുന്നു. പ്രധാനമായും തെങ്ങുകൾ വളരുന്നു. ഇടയിലായി കുടിലുകൾ ഉയരുന്നു. ഒരു

കൂട്ടായ്മ രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെ ഉയർന്നു വന്ന ആരാധനാലയ ത്തിൽ നിത്യപൂജ കഴിച്ചു വന്ന നിലമംഗലത്തെ ബ്രാഹ്മണന് പെരുകി വന്ന ജനസ ഞ്ചയത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കെല്ലാം നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നു. പക്ഷേ ഋഷിതുല്യനായ പൂർവ്വികർ ആവാഹിച്ചിരുത്തിയ ഭഗവതിയുടെ പൂവും നീരും മുടക്കം കൂടാതെ നടത്തുവാനും തനിക്കതിൽ നിന്ന് മോചനം കിട്ടു വാനുമുളള വഴി അദ്ദേഹം തലപുകഞ്ഞാലോചിച്ചു. സകല ചരാചരങ്ങളിലും ഒരു പോലെ ജീവിക്കുന്ന ദേവിയുടെ പരിചരണത്തിന് ബ്രാഹ്മണൻ തന്നെ വേ തുേ ാ അയൽക്കാരനായ തീയ്യന് എന്തുകൊ ിത് കഴിയില്ല. പരമഭക്തനായ തീയ്യനത് ചെയ്താൽ ദേവി ര ുകൈയും നീട്ടി സ്വീകരിക്കുമെന്നും ബ്രാഹ്മണന്റെ മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു. എല്ലാം ദൈവഹിതമെന്ന് തീയ്യനും പ്രതികരിച്ചു. നെല്ലിക്കാ തീയ്യ നെയും ഒളോറ തീയ്യനെയും മുമ്പിൽ നിർത്തി താൻ പഠിച്ച ഉപാസനാമന്ത്രങ്ങൾ അവർക്ക് പകർന്നു കൊടുത്തു. അനുഷ്ഠാനക്രിയകളും ചിട്ടകളും പഠിപ്പിക്കു കയും ചെയ്തു. പിറ്റേന്നു മുതൽ കഴകത്തിന്റെ പൂജാദികർമ്മങ്ങളുടെ നേതൃത്വം തീയ്യനേറ്റെടുത്തു. ദേവിസന്തുഷ്ടയാണെന്നു കാണുകയും ചെയ്തു. നെല്ലിക്കാ തീയ്യനും ഒളോറ തീയ്യനും പൂജാദികർമ്മങ്ങളിൽ കഴകത്തിലെ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കാൻ കാരണമിതായിരുന്നു.

ആര്യനാട്ടിൽ നിന്ന് കോലത്തുനാട് കാണാൻവന്ന പൂമാരുതനെ തുണ കൂട്ടി വന്ന പൂമാല നൂറ്റെട്ടു ആഴികടന്ന് ആദ്യം കരക്കണഞ്ഞത് കുറുവന്തട്ടയി ലാണ് അവിടെ നിന്നാണ് നിലമംഗലത്തേക്ക് വരുന്നത്. അതുവഴി തുരുത്തി ദേവത യായി മാറുകയും ചെയ്തു. നിലമംഗലം ക്ഷേത്രത്തിൽ ബ്രാഹ്മണകുലത്തിന്റെ ധർ മ്മദൈവമായ രാജേശ്വരിയെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്. ദ്രാവിഡരീതിയിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കാണാത്ത ഉണക്കലരി ചോറുകൊ ുള്ള നിവേദ്യം ഇവിടെ കാണാ വുന്നതാണ്. ഈ ക്ഷേത്രം പഴയ നാലുകെട്ടിന്റെ ഓർമ്മയാണുണർത്തുക. ഉത്തര കേരളത്തിലെ ഒരു കഴകത്തിനകത്തും കോഴിയറവ് ഇല്ല. എഴുപതോളം കാവുക ളും, മു ുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് നെല്ലിക്കാത്തുരുത്തിക്കഴകം.

സ്ഥാനികർ- ജനകീയകമ്മിറ്റികളുടെ മറ്റ് സംവിധാനമു ങ്കിലും കഴരകത്തിന്റെ ഭരണം, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവ നിർവ്വഹിക്കുന്നത് ആചാരപ്പെട്ട സ്ഥാനിക

രാണ്. അറുവരയച്ചൻമാർ അന്തിത്തിരിയൻമാർ, തത്ത്യക്കാരൻ, കുടക്കാരൻ, കാലിയാൻ, കലശക്കാരൻ, വെടിക്കാരൻ എന്നിവരാണ് പ്രധാന ആചാരക്കാർ.

അറുവരയച്ചന്മാർ

തലക്കാട്ട്, പരംപത്ത്, നിലമംഗലത്ത്, പുളുക്കൂൽ, മണക്കാട്ട്, താഴത്തെ തലക്കാട്ട് എന്നീ ആറുകൂറുകൾക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകിക്കൊ ുള്ള എട്ട് കാരണവൻമാർ അടങ്ങിയ സംഘമാണ് അറുവരയച്ചൻമാർ. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുഖ്യസ്ഥാനികൾ അറുവരയച്ചൻമാരാണ്. നിലമംഗലത്ത് ദേവിയുടെ ആയുധമായ നാന്ദകം എഴുന്നള്ളിക്കുന്നകാരണവരാണ് ഇവരിൽ മുഖ്യൻ.

അന്തിത്തിരിയൻ

ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പ്രധാനകർമ്മിയാണ് അന്തിത്തിരിയൻ, ദീപം വെക്കൽ, ക്ഷേത്രചടങ്ങുകൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ ഇവയാണ് അന്തിത്തിരിയന്മാരുടെ മുഖ്യകടമകൾ.

കൊടക്കാരൻ

കളിയാട്ടങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ ലോഹനിർമ്മിതമായമണികെട്ടിയ കൊടകൾ ഇവർ കിലുക്കിക്കൊ ിരിക്കും.

കലശക്കാരൻ

കാവുകളിലും കഴകങ്ങളിലും കലശം വെക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക തറവാടുകളിലെ അംഗത്തെ ഉത്തരവാദപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. ഇദ്ദേഹത്തെ കലശക്കാരനെന്ന് വിളിക്കാം.

കാലിയാൻ

സമുദായാംഘങ്ങളുടെ അടുത്ത് പ്രത്യേകവിവരങ്ങൾ എത്തിക്കുമ്പോൾ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടയാളാണ്.

വെടിക്കാരൻ

കാവുകളിൽ വെടിക്കെട്ടിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളയാൾ. നിത്യവെടി നേർച്ച യുള്ളിടത്ത് ഇവർ സ്ഥിരമായി ഉ ാകും.

തത്ത്യക്കാരൻ

ഉത്സവചിഹ്നങ്ങൾ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നയാളാണ് തത്ത്യക്കാരൻ.

കൂട്ടുവായ്ക്കാർ

കഴകപരിധിയിലെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളാണ് കൂട്ടുവായ്ക്കാർ. കൂട്ടത്തിന്റെ വായ് ആണ് കൂട്ടുവായ്. കൂട്ടുവായ്ക്കാർ പിരിവ് നടത്തി ക്ഷേത്രങ്ങ ളിലെയും കഴകത്തിനെയും ദൈനം ദിനകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുക എന്നതാണ് ഇവരു ടെ ധർമ്മം. ആറുപേരും ഉപക്ഷേത്രത്തിലെ ര ുപേരും (പൂമാല ഭഗവതി, പൂമാരു തൻ) അടങ്ങുന്ന സംഘമാണ് കൂട്ടുവായ്ക്കർ.

ആഘോഷങ്ങൾ

പൂരം, പുത്തരി, പാട്ടുത്സവം, നിറ, തിരുവോണം, ശിവരാത്രി, സംക്രമം, ചൊവ്വവിളക്ക് എന്നിവയാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട ആഘോഷങ്ങൾ.

പാലക്കുന്ന് കഴകം

തീയ്യസമുദായത്തിലെ വളരരെയേറെ പ്രാചീനമായ കഴകമാണ് ഇത്. കാസർകോഡ് ജില്ലയിലെ ഉദുമപഞ്ചായത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പാലക്കുന്ന് കഴകം ശ്രീ ഭഗവതി ക്ഷേത്രം കേന്ദ്രമായാണ് പാലക്കുന്ന് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. 'ചൂ ിയാൽ വിരൽ കടിക്കും' അത്രയ്ക്ക് ശക്തികാരിണിയാണ് ശ്രീ പാലക്കുന്നി ലമ്മ എന്നാണ് ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

പാലക്കുന്ന് കഴകവും തൃക്കണ്ണാട് ശിവക്ഷേത്രവും

പരശുരാമൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട നൂറ്റെട്ട് ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് തൃക്ക ണ്ണാട് ത്രയംബകേശ്വരക്ഷേത്രം എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രം ബേക്കൽപു ഴയ്ക്ക് അൽപം വടക്ക് മാറി അറബിക്കടലിന് അഭിമുഖമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. രത്നസിംഹാസനവും, സ്വർണ്ണക്കൊടിമരവും, നിലവറക്കൊട്ടാരങ്ങളും കൊ ്

ഐശ്വര്യസമ്പൂർണ്ണമായിരുന്നു ഈ ക്ഷേത്രം. ഒരിക്കൽ ആറാട്ട് മഹോത്സവം ആഘോഷിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ശ്രീകോവിലിന്റെയും നിലവിളക്കുകളുടെയും മറ്റും ദീപപ്രഭാപൂരത്തിൽ വിളങ്ങിനിന്ന് ക്ഷേത്രം അറബിക്കടലിലൂടെ മൂന്ന് പടക്കപ്പ ലുകളിലായി ജൈത്രയാത്ര നടത്തിയിരുന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവിന്റെ നാവികപ്പടയുടെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു. തങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള സൈനികസങ്കേതമാണ് എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു നാവികപ്പട നിറത്തോക്ക് പ്രയോഗിച്ചു. പ്രൗഢഗംഭീരമായ തിള ക്കത്തോടു കൂടി പരിലസിച്ചിരുന്ന ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പരിസരവും ധ്വജസ്തംഭങ്ങളും ക്ഷേത്രഗോപുരങ്ങളും ഛിന്നഭിന്നമാവുകയും ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠയ്ക്ക് പോറലേൽക്കു കയും ചെയ്തു.

തന്റെ പിതാവായ തൃക്കണ്ണാട് അപ്പന് അപ്രതീക്ഷിതമായി സംഭവിച്ച അത്യാ പത്ത് ദിവ്യദൃഷ്ടികൊ ് അറിഞ്ഞ കൊടുങ്ങല്ലൂരമ്മ തന്റെ അടയാളമായ ചൂര ക്കോലും, ചൂതുമാച്ചിയും, മഞ്ഞൾക്കുറിയും കൊ ് പ്രഗൽഭനായ ഒരു ദൂതനെ തൃക്കണ്ണാടേക്ക് അയച്ചു. നീർവെട്ടൻ ആയിരുന്നു ദൂതൻ. നീർവെട്ടൻ എന്നാൽ നീരിൽ വേട്ടയാടുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥം. അതായത് അരയസമുദായക്കാരൻ. അരയസമുദായത്തിന് ചീർമ്പയുമായി ബന്ധമു ായത് അങ്ങനെയാണ്. ദൂത നായ നീർവെട്ടൻ ക്ഷേത്രത്തിലെ കലശക്കാരനായ ഒളോടത്തീയ്യനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം ദൂതന് വിശ്രമിക്കാൻ സ്ഥലം നൽകുകയും കഞ്ഞിവെക്കുന്നതിനായി പുതിയകലവും, ഇന്ധനമായി തിരിയോലയും നൽകി. തിരിയോല കത്തുന്നത് അദ്ഭുതത്തോടെ നോക്കി നിന്ന അദ്ദേഹം തിളക്കുന്ന കഞ്ഞിയിൽ ദേവിയുടെ മുഖം ദർശിച്ചു. മധ്യാഹനപൂജാസമയത്ത് ശ്രീകോവിലിൽ നിന്ന് ഒരു കൊടിയില യിൽ നെയ്ത്തിരി വാങ്ങിയ ദൂതൻ അലമാലകളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ച് കടലിൽ നങ്കൂ രമടിച്ചിരുന്ന പാണ്ഡ്യന്റെ പടക്കപ്പലുകൾക്ക് തിരികൊളുത്തി എന്നുമാണ് ഐതി ഹ്യം. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നേരെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് കപ്പലിന്റെ ആകൃതിയിൽ കാണുന്ന പാണ്ഡ്യൻ കപ്പലുകൾ പാണ്ഡ്യരാജാവിന്റെ കപ്പലുകളുടെ അവശിഷ്ടമ ത്രേ. സന്ദർഭോചിതമായി തന്റെ സഹായത്തിനെത്തിയതിൽ സന്തുഷ്ടനായ പരമ ശിവൻ തന്റെ മകളെ വടക്കുഭാഗത്ത് കുടിയിരുത്തിയ സ്ഥലമാണത്രേ പാലക്കുന്ന് ഭഗവതി ക്ഷേത്രം. അന്ന് പാലക്കുന്നൻ ഭഗവതിയെ കുടിയിരുത്തുന്നതിന് മുമ്പ്

പാലപ്പോതി എന്ന ദ്രാവിഡമൂർത്തി ഇവിടെ കെട്ടിയാടാറു ായിരുന്നു. അതിനാലാണ് പാലക്കുന്ന് എന്ന സ്ഥലനാമം ഇവിടെ വന്നത് എന്ന് പഴമക്കാർ പറയുന്നു.

പാലക്കുന്ന് ചില സവിശേഷതകൾ

സ്ഥിരമായ ദേവസാന്നിധ്യമില്ല എന്നതാണ് പാലക്കുന്ന് കഴകത്തിന്റെ സവിശേഷത. ഭണ്ഡാരപ്പുരയിലാണ് വിളക്ക് വെക്കൽ. മറ്റ് കഴകങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഇതൊരു സ്വതന്ത്രകഴകമാണ്. മറ്റ് കഴകങ്ങളിൽ സ്ഥാനികർ ആചാരപ്പെടുമ്പോൾ തന്ത്രിയോ, മേൽക്കോയ്മയോ വേണം. എന്നാൽ പാലക്കുന്ന് കഴകത്തിൽ ആചാരപ്പെടുന്നത് ക്ഷേത്രപൂജാരിയുടേയോ കാരണവരുടേയും സാന്നിധ്യത്തിലാണ്. പൂജാരിയാണ് ആചാരവിളി നടത്തുന്നത്. ആചാരപ്പെട്ടതിന് ശേഷം മാത്രം തന്ത്രിയെയും മേൽക്കോയ്മയെയും ക ാൽ മതി. എല്ലാ ക്ഷേത്രകഴകങ്ങളിലും കാരണവൻമാരാണ് മുഖ്യസ്ഥാനികർ. പാലക്കുന്ന് കഴകത്തിൽ പൂജാരിയാണ്. മറ്റ് തീയ്യക്ഷേത്രങ്ങളിലും. കഴകങ്ങളിലും നിയോഗപ്പെട്ടവരാണ് നർത്തകരാകുന്നത്. ഇവിടെ തറവാട് താവഴിയിൽ മൂത്തവ്യക്തിയാണ് വെളിച്ചപ്പാടനായി ആചാരപ്പെടുന്നത്. മകരമാസത്തിൽ ഇവർ നടത്തുന്ന കലം കനിപ്പുമഹോത്സവം വൈവിധ്യം കൊ ും, ബാഹുല്യം കൊ ും കേരളത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും ആകർഷിച്ചിരുന്നു. മൂത്തഭഗവതി, ഇളയഭഗവതി, ദണ്ഡൻ, ഘണ്ഠകർണ്ണൻ എന്നവരാണ് പ്രധാന ആരാധനാമൂർത്തികൾ.

ആചാരക്കാർ

ക്ഷേത്രേശന്മാരിൽ മുഖ്യൻ പൂജാരിയാണ്. ഓരോ ആരാധനാ മൂർത്തികൾക്കും ഓരോ കാരണവൻമാരും നാല് മൂർത്തികൾക്കും ഓരോ ആയത്താൻമാരും ആണ്. പൂജാരി, കാരണവൻമാർ, തറയിലച്ഛന്മാർ, വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ തുടങ്ങിയവരാണ് പ്രധാന ആചാരക്കാർ.

പൂജാരി

പടങ്ങോട്ട് തീയ്യൻ (ഒളോട) ആണ് പൂജാരി സ്ഥാനത്തിന് അവകാശം. പടിഞ്ഞാറെ വീട്, കടയിൽ തറവാട്, കൊപ്പൻ മൂലൻ, വീട്ട് ചേരിക്കൽ തറവാട്, എന്നീ

കുടുംബങ്ങളിലെ ഒളോട തീയ്യർക്ക് മാത്രമേ പൂജാരിയാവാൻ കഴിയൂ. ഇപ്പോഴത്തെ പൂജാരി കടയിൽ തറവാട്ട് അംഗമാണ്.

കാരണവന്മാർ

മൂത്തഭഗവതിയുടെ കാരണവർ വാവു തീയ്യരാണ്. അരവത്തു താഴത്തെവീട്, കൊടക്കാട് തറവാട് എന്നീ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കാണ് മൂത്ത ഭഗവതിയുടെ കാരണവരാകാനുള്ള അവകാശം. തേനം കൊടി ഇല്ലത്തെ ആലാമി വളപ്പിൽ, കീഴൂർ, കാടൂർ, എന്നീ തറവാട്ടുകളിൽപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും അംഗമായിരിക്കും ഇളയ ഭഗവതിയുടെ കാരണവർ. ദണ്ഡൻ ദൈവത്തിന്റെ കാരണവരെ മുള്ളൻ കാരണവർ എന്ന് വിളിക്കാറു ്. ഈ കാരണവർ നെല്ലിക്കത്തീയ്യനും, വേവൂരിമുള്ളന്മാരുടെ തറവാട്ടംഗവുമായിരിക്കും. നെല്ലിക്കാത്തീയന് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ഘ കർണ്ണന്റെ കാരണവസ്ഥാനം. തെക്കുവീട് തറവാട്ടിലെ അംഗങ്ങളായിരിക്കും ഘ കർണ്ണന്റെ കാരണവർ. മൂത്തഭഗവതിക്ക് അസുരകർമ്മവും, ഇളയഭഗവതിക്ക് ദേവകർമ്മവും ആണ്.

തറയിലച്ചന്മാർ

കഴകത്തിന് മൂന്ന് തറയു ്. പെരുമുടിത്തറ. മേൽത്തറ, കീഴ്ത്തറ, ഇതിൽ പെരുമുഴിത്തറയിലെ അച്ഛൻ കലശം കുളികൊ പ്രധാനിയാണ്. പെരുമുടിത്തറയുടെ ആസ്ഥാനം കരിപ്പോടിയാണ്. പെരുമുടി നായന്മാരുടെ മേൽക്കോയ്മ ഉള്ളത് കൊ ാണ് ഈ പേര് വന്നത്. പെരുമുടിനായൻമാർ ഇന്ന് നിലവിലില്ല ഇപ്പോൾ മുങ്ങത്ത് നായന്മാർക്കാണ് കോയ്മ. പെരുമുടിത്തറയിലെ വാല്യക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളായിരിക്കും തറയിലച്ചന്മാർ.

മേൽത്തറയുടെ ആസ്ഥാനം പനയാൽ വില്ലേജിലെ കളിങ്ങോത്ത് ആണ്. കൂയൽ തറവാട്ടിനാണ് കോയ്മ. ഇവിടെയും വാല്യക്കാരുടെ പ്രതിനിധിയായിട്ടുള്ള തറയിലച്ചൻ ഉ ്.

ചൊനാട്ട് പഞ്ചായത്തിലെ കീഴൂർ ആസ്ഥാനമാക്കി കീഴ്ത്തറ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മേലത്ത് വീട്ടുകാരാണ് കോയ്മ.

ഓലരാ തറയിലും ഓലരാ പൂരക്കളിസംഘങ്ങൾ ഉ ായിരിക്കും.

സംക്രമം, നിറ, പത്താമുദയം,കുലകൊത്തൽ, കലംകനിപ്പുത്സവം, ഉത്രവിള ക്ക്, പൂരോത്സവം, വിഷു, ഓണം, ഇവയാണ് പ്രധാന ഉത്സവങ്ങൾ.

കുറുവന്തട്ട കഴകം

ഏഴിമലയുടെ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാമന്തളിതറയുടെ വടക്ക് ഭാഗത്തെ കാവൽ ദേവതയാണ് കറുവന്തട്ട കഴകത്തിലെ പൂജാ ഭഗവതി. ആര്യനാട്ടിൽ നിന്ന് മരക്കലത്തിൽ വന്നാണ് കറുവന്തട്ടയിലെത്തിയത്. ഏഴിമലയുടെ ശിഖരവും, ശങ്കരനാരായണദേവന്റെ വിളിയും കേട്ടിട്ടാണത്രേ കുറുവന്തട്ട ആസ്ഥാനമാക്കി ഇരിപ്പിടമൊരുക്കിയത്. അതോടെ ശങ്കരനാരായണ ദേവന്റെ മരുമകളായി അറിയപ്പെടാനും തുടങ്ങി. കഴകങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് ഉത്തരകേരളത്തിലെ കാവുകളും മു ്യകളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പ്രത്യേക പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നതല്ലാതെ ഇവ തമ്മിൽ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലോ ദേവതകളുടെ കാര്യത്തിലോ വ്യത്യാസമില്ല.

കഴകങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുന്നവർ ആചാരനാമങ്ങളിലാണ് അറിയപ്പെടുക. ആധുനിക രീതിയിലുള്ള കമ്മിറ്റികളും സംവിധാനങ്ങളും നിലവിലു ങ്കിലും അതൊക്കെ കാവിന്റെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാറില്ല. കഴകങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ ചുമതല സ്ഥാനികൻമാരിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും കൃത്യമായ ചുമതലകൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. ആ ചുമതലക്കാരിൽ നിന്ന് മാറിനിൽക്കുവാനോ വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്യുവാനോ അവർക്ക് അനുവാദമില്ല. സ്ഥാനികമണ്ഡലമാണ് കാവിന്റെ ഭരണം, നീതി നിർവ്വഹണം, അനുഷ്ഠാനം മുതലായവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്.

1. അറുവരച്ചന്മാർ
2. അന്തിത്തിരിയൻ
3. തത്ത്യക്കാരൻ
4. കൊടക്കാരൻ
5. കലശക്കാരൻ

6. കാലിയൻ

7. കൂട്ടുവായ്ക്കാരൻ

8. വെടിക്കാരൻ

1. ആറ് പ്രദേശങ്ങൾക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകികൊ ് എട്ട് കാരണവന്മാർ അടങ്ങുന്നതാണ് **അറുവരച്ചന്മാർ** എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നത്.

2. അന്തിത്തിരിയന്മാർ

കഴകത്തിനകത്തെ പൂജാദികർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നയാളാണ് അന്തിത്തിരിയന്മാർ മുടങ്ങാതെ അന്തിത്തിരിവെക്കുന്ന ആളെന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഈ പേര് വന്നത്.

3. തത്ത്യക്കാരൻ

ഉത്സവചിഹ്നങ്ങൾ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നവരാണ്. തത്ത്യക്കാരനും കൊടക്കാരനും.

4. കൊടക്കാരൻ

കളിയാട്ടങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ ലോഹനിർമ്മിതങ്ങളായ മണികെട്ടിയ കുടകൾ ഇവർ കിലുക്കികൊ ിരിക്കും.

5. കലശക്കാരൻ

കാവുകളിലും കഴകങ്ങളിലും കലശം വെക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക തറവാടുകളിലെ അംഗത്തെ ഉത്തരവാദപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. ഇദ്ദേഹത്തെ കലശക്കാരനെന്ന് വിളിക്കാം.

6. കാലിയാൻ

സമുദായാംഗങ്ങളുടെ അടുത്ത് പ്രത്യേക വിവരങ്ങൾ എത്തിക്കുവാൻ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടയാളാണ്.

7. കൂട്ടുവായ്ക്കാരൻ

അച്ചൻമാരെടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പാക്കാനും നാട്ടിൽ നിന്ന് ലഭി**ക്കുന്ന പിരിവുകൾ ശേഖരിക്കാനും ബാധ്യതപ്പെട്ടവരാണിവർ.**

8. വെടിക്കാരൻ

കാവുകളിൽ വെടിക്കെട്ടിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളയാൾ. നിത്യവെടി നേർച്ചയുള്ളിടത്ത് ഇവർ സ്ഥിരമായി ഉ ാകും.

സമുദായികൾ എന്ന പ്രത്യേകപേരിലാണ് ഇവരൊക്കെ അറിയപ്പെടുന്നത്. വേതനങ്ങളൊന്നും ഇവർക്ക് നൽകാറില്ല. പൂരംപാട്ട്, കളിയാട്ടം, ഇവ നടക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകമായ അവകാശങ്ങൾ ഇവർക്കാണ്. അരിയുംപണവുമാണ് ഇവർക്ക് ലഭിക്കുക. ആത്മീയവുമായ ഒരു പരിവേഷവും മാന്യമായ ഒരിടവും സമൂഹത്തിലെവിടെ ചെന്നാലും ഇവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു. കൂട്ടായ്മയിൽ ഉയർന്ന് വരുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ കാവുകളിലോ, കഴകങ്ങളിലോ അവതരിപ്പിച്ച് പരിഹാരം തേടുക എന്ന രീതി കോലത്തുനാട്ടിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. പ്രാദേശികഘടകത്തിൽ നിന്ന് പരിഹൃതമാകാത്തവയായിരിക്കും കഴകത്തിലെത്തുക.

കഴകത്തിലെ പ്രധാനകവാടത്തിന്റെ നടവഴിക്കിരുപുറവുമായി ഉയർത്തികെട്ടിയ തിണ്ണകളിൽ സാധാരണനിലയിൽ ആരും വന്നിരിക്കാറില്ല. ഒരു തിണ്ണയിൽ സ്ഥാനികമണ്ഡലത്തിലെ മുഖ്യൻമാരായ അച്ചൻമാരും മറുതിണ്ണയിൽ നടത്തിപ്പുകാരായ കൂട്ടുവായ്ക്കാരും, സ്ഥാനക്രമമനുസരിച്ച് ഉപവിഷ്ടരായികഴിഞ്ഞാൽ അതൊരു നീതിപീഠമായി മാറുന്നു. എന്നാൽ അച്ചൻമാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനായ ദേവിയുടെ തിരുവായുധമായ നാന്ദകവാൾ എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന കാരണവർ ഇക്കൂട്ടത്തിലിരിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം കാവിന്റകത്തെ കൊട്ടിലിൽ പ്രാർത്ഥന നിമഗ്നനായി തനിച്ചിരിക്കുന്നു. പരാതിക്കാർ മുറ്റത്ത് വന്ന് തട്ടിന് താഴെവച്ച് പരാതികളുണർത്തുന്നു. അപ്പോൾ തന്നെ അച്ചൻമാർ പ്രാഥമികവിവരങ്ങൾ തേടുന്നു. എതിർകക്ഷിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വിചാരണ നടത്തുന്നതിനായി ദിവസം നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികളെ വിവരമറിയിക്കേ ത് കാലിയോൻ ആകുന്നു. കക്ഷി ഹാജരാകാത്തസാഹചര്യത്തിൽ കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവമനുസരിച്ച് ഒരവസരം കൂടി നൽകുകയോ ഏകപക്ഷീയമായ ഒരു വിധി നൽകു

കയോ ചെയ്യുന്നു. കക്ഷികളെല്ലാം ഹാജരാകുന്ന കേസിൽ വിസ്തരിച്ച് വിചാരണ നടക്കുന്നു. വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കൊട്ടിലിൽ ചെന്ന് കാരണവരുടെ അനുമതി വാങ്ങുകയും അധികവും പിഴയോ പ്രായശ്ചിത്തമായി വഴിപാടുകളോ ആയിരിക്കും ശിക്ഷ. പിഴസംഖ്യ തന്റെ കഴിവിന് വഴങ്ങാത്തതാണെങ്കിൽ അതുകുറച്ച് കിട്ടാനും അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവം കൂടുമ്പോൾ ശിക്ഷയുടെ ആക്കവും കൂടും. കാവുതീയന്റെ സേവനം മുടക്കൽ, ശ്മശാനം നിഷേധിക്കൽ സമൂഹചടങ്ങിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കൽ, ഏറ്റവും കൂടിയാൽ ഊര് വിലക്ക് എന്നിവയൊക്കെയാണ് കുറ്റങ്ങൾ.

കഴകങ്ങളിലെയും കാവുകളിലെയും പൂജയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ കൂട്ടായ്മയുടെ നിത്യോപയോഗങ്ങളിൽ വരുന്ന വസ്തുവകകളായിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമാണ്. പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് ശേഖരിക്കാൻ കഴിയുന്നവയും സംസ്കരിച്ചെടുക്കുന്നവയുമായിരിക്കും പൂജാദ്രവ്യങ്ങൾ. ഉണക്കലരി, മലർ, അവിൽ, വെറ്റില, അടക്ക, മഞ്ഞൾപ്പൊടി, കാരയപ്പം, കർപ്പൂരം, ചന്ദനത്തിരി, തുളസിയില, ചെത്തിപ്പൂ, ചന്ദനം ഇവയാണ് എല്ലാ അടിയന്തിരങ്ങൾക്കും ആവശ്യമായി വരുന്നത്. പഴം, ശർക്കര, തുടങ്ങിയവ പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ നിവേദിക്കുന്നു ്. വിഷു, നിറ, പുത്തരി, ഓണം, പാട്ടുത്സവം, ശിവരാത്രി, പൂരോത്സവം, ചൊവ്വ വിളക്ക്, സംക്രമം, കളിയാട്ടം, പെരുങ്കളിയാട്ടം എന്നിവയാണ് കഴകത്തിലെ പ്രധാന ഉത്സവങ്ങൾ.

ശ്രീരാമവില്യം കഴകം

നാല് തീയ്യക്കഴകങ്ങൾ ആരാധനാവൈവിധ്യം കൊ ും പടക്കത്തി അഥവാ വടക്കത്തി എന്ന ദാവതയുടെ സാന്നിധ്യത്തിലുള്ള വ്യത്യസ്തതകൊ ും രാമവില്യം കഴകം പ്രശസ്തമാണ്. ഇന്നത്തെ കാസർഗോഡു ജില്ലയിലെ ഹോസ്ദുർഗ്ഗ് താലൂക്കിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്ത്സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തൃക്കരിപ്പൂർ പഞ്ചായത്തിന്റെ മധ്യഭാഗത്താണ് ശ്രീരാമവില്യം കഴകം.

കറുവന്തട്ട സങ്കേതമാക്കിയ പൂമാല അവിടെ നിന്നും വടക്കോട്ട് നടന്ന് പയ്യന്നൂർ പെരുമാളെ ദർശിച്ച് ഒളവറയിൽ എത്തി. അവിടത്തെ തേന്മാവിൻ ചോട്ടിൽ വിശ്രമിച്ച് വീ ും വടക്കോട്ട് നടന്ന് ചക്രപാണിയെ തൊഴുതശേഷം ഉദിനൂർകോ

ലോത്ത് എത്തി. ക്ഷേത്ര പാലകനെ വണങ്ങി. ശേഷം പൂമാല പരശുരാമൻ വില്ല് വെച്ച് വിശ്രമിച്ച പുണ്യസ്ഥലമായ രാമവില്യത്ത് നിലയുറപ്പിച്ചു. അതോടെ നാട്ടിൽ പല അത്ഭുതങ്ങളുംനടന്നു. നാലുഭാഗത്ത് നിന്നും രാമവില്യത്തേക്ക് ജനങ്ങൾ എത്തി ദേവിയെ ദർശിച്ച് കൃതാർത്ഥരായി ഒളവറ മുതൽ ഉമയം കുന്ന് വരെയുള്ള എട്ടില്ലക്കാരും ര ൂരുകാരും മറ്റെല്ലാവരും ചേർന്ന് ക്ഷേത്രനിർമ്മാണവു മറ്റും ചെയ്തു. ദേവിയുടെ ചുറ്റുമായി മുന്നൂറ്റിതൊണ്ണൂറ് ഉപദൈവങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിതരായി.

പരശുരാമൻ പ്രതിഷ്ഠനടത്തികൊ ിരിക്കെ അതിന് തടസ്സമു ായി കൊ ിരുന്ന ആണിനും, പെണ്ണിനും കൊല്ലാൻ പറ്റാത്ത ക്ഷേത്രധ്വംസകനെ വധിക്കാൻ പരമശിവനെ മുമ്പിൽ സ്ത്രീപുരുഷവേഷമായ സ്ത്രീയും, പുരുഷനുമല്ലാത്ത ശിവചൈതന്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ക്ഷേത്രധ്വംസകെ വധിച്ച ഈ ദേവതയെ പരശുരാമൻ രാമവില്യത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ക്ഷേത്രധ്വംസകനായി വടക്ക് എത്തിയത് കൊ ാണ് ഈ ദേവതയ്ക്ക് പുറമേ പൂമാല, വിഷ്ണു മൂർത്തി, അങ്കകുളങ്ങരഭഗവതി, രക്തചാമുണ്ഡി എന്നീ തെയ്യക്കോലങ്ങളും പ്രസിദ്ധമാണ്. ഒളവറ മു , കൂലേരി മു . കുറുപ്പമു , കുറുപ്പള്ളി അറ, പടന്നമു ്യ തടിയൻ കൊവ്വൽ മു ്യ തുടങ്ങിയ പല ദേവസ്ഥാനങ്ങളും.

ആചാരക്കാർ

ര ് അന്തിത്തിരിയന്മാരാണ് കഴകത്തിലുള്ളത്. ഒളോട ഇല്ലത്തിൽപ്പെട്ട ആളാണ് പടക്കത്തി ഭഗവതിയുടെ അന്തിത്തിരിയനാകേ ത്. ര ാമത്തെ അന്തിത്തിരിയൻ ശ്രീ പൂമാലയാണ്. പടക്കാത്തീയനാണ് ഇതിന് അവകാശം. നാല് വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ കഴകത്തിലു ്. പടക്കത്തിക്കും പൂമാലക്കും പൂമാരുതനും ആണ് വെളിച്ചപ്പാടൻമാർ. ഓലക്കുട, പട്ടുകകുട, ഓട്ടുകുട എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തകുടകൾ എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന ഒമ്പതോളം കുടക്കാരും, കഴകത്തിൽ ആചാരക്കാരായി ഉ ്. വടക്കനച്ചൻ, തെക്കനച്ചൻ എന്നിങ്ങനെ ര ് ഊരുകാരിൽ നിന്ന് നാലു വീതം എട്ട് കൂട്ടുവായ്ക്കാരും ര ു വീതം സമുദായികളും ക്ഷേത്രാചാരക്കാരായി ഉ ്. കലശകക്കാരനും കഴകത്തിലെ ആചാരക്കാരാണ്.

ഉത്സവങ്ങൾ

പാട്ടുത്സവവും, പൂരോത്സവവുമാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രധാന ആഘോഷങ്ങൾ. വിശേഷസന്ദർഭങ്ങളിൽ നിറ, പുത്തരി, വിഷു, സംക്രമം മുതലായവയും ആഘോഷിക്കുന്നു.

മു ്യകൾ

തീയരുടെ ആരാധനാ കേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്നാണ് മു ്യകൾ. മു ്യക്ക് കാട് എന്നും അർത്ഥമു ്.

മു ്യക്കാവുകൾ നായാട്ട് സങ്കേതങ്ങളും നായാട്ടുകാരുടെ സമ്മേളനസ്ഥാനങ്ങളുമാണ്. മു ്യക്ക് കാട് എന്നു അർത്ഥമു ്. കളിയാട്ടമാണ് മുഖ്യ ഉത്സവം. നായാട്ട് ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വിഷ്ണു മൂർത്തിയാണ് മു ്യക്കാവുകളിലെ ദേവത. കൊഴുമ്മൽ,പടന്ന കീലേരി, എന്നീ മു ്യക്കാവുകൾ പ്രസിദ്ധമാണ്.

ചീർമ്മക്കാവുകൾ

ഉത്തരകേരളത്തിൽ തെയ്യവും പൂരവും പൂരക്കളിയുമുള്ള കാവുകളെന്നും ചീർമ്മക്കാവുകളെന്നും ര ുതരം കാവുകൾ അവർണ്ണർക്കു ായി എന്നാണ്.. സി. എം. എസ് ചന്തേരയുടെ അഭിപ്രായം

കണ്ണകിയും ചീർമ്പക്കാവും

ചീർമ്പ എന്ന ദേവിയും അവരുടെ പെരുന്തോഴിയും ഘണ്ഠകർണ്ണൻ, ദണ്ഡൻ, വസൂരിമാല എന്നീ പരിവാരങ്ങളും പ്രത്യേകം പാർക്കുന്ന ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങളാണ് ചീർമ്പക്കാവുകൾ എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ആരൂഢമുറപ്പിച്ച ശ്രീകുറുംബ വടക്കോട്ടുള്ള ജൈത്രയാത്രനടത്തിയപ്പോഴാണ് ചീർമ്മയായി തീർന്നത്. ശ്രീകുറുംബ, ശ്രീകൂർമ്പ, ചീർമ്പ, ചീർമ്മ എന്നതാണ് ആ വാക്കിന്റെ വർണ പരിണാമം. കാനത്തൂർ, നീലേശ്വരം, അഴീക്കോട്, ഇരിണാവ് തുടങ്ങിയവയാണ് തീയരുടെ ചീർമ്മക്കാവുകളിൽ പ്രസിദ്ധം.

മുത്തപ്പൻ സ്ഥാനങ്ങൾ

തീയരുടെ ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ജനപ്രീതികൊ ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായത് പറശ്ശിനിക്കടവ് ശ്രീമുത്തപ്പൻ ദൈവമാണ്. മഠപ്പുരയും, പൊടിക്കളവും, സ്ഥാനവും മുത്തപ്പന്റെ ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങളാണ്. സ്ഥിരമായി പൈങ്കുറ്റിവയ്ക്കുകയും, വെള്ളാട്ടം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥാനങ്ങളാണ് പൊടിക്കളങ്ങൾ. തീയരുടെ പറമ്പുകളിലും മുത്തപ്പന്റെ ദേവസ്ഥാനം കാണാവുന്നതാണ്.

മഠപ്പുരകൾ

മുത്തപ്പന്റെ ദേശാടനസമയത്ത് പിടിച്ചെടുത്ത സ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം മഠപ്പുരകൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. തിരുവപ്പന കെട്ടിയാടുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾക്കും മഠപ്പുര എന്ന് പറയും. അരിച്ചൽ മഠപ്പുര, പറശ്ശിനിമഠപ്പുര എന്നിവ പ്രസിദ്ധമാണ്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ റെയിൽവെസ്റ്റേഷനോട് അനുബന്ധിച്ചും മഠപ്പുരകൾ കാണാൻ കഴിയും.

ആരാധനാദേവതകൾ

എല്ലാ സമുദായങ്ങളും ആരാധനാ വൈവിധ്യങ്ങൾ വച്ചുപുലർത്തുന്നു. ശക്ത്യാരാധന, വൈഷ്ണവാരാധന, വൃക്ഷാരാധന, നാഗാരാധന, പരേതാരാധന, വീരാരാധന, ഉർവ്വരാരാധന എന്നിവയും ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യർ കൊ ാടുന്നു ്.

വീരാരാധന

പരേതാരാധനയും, പൂർവ്വികാരാധനയും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് വീരാരാധന നായാട്ടിലും പടയിലും വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവർ, വൈദ്യത്തിലും മന്ത്രവാദത്തിലും സിദ്ധിയുള്ളവർ ദേവതയുടെ ഭക്തന്മാരോ, കോമരങ്ങളോ ആയിട്ടുള്ളവരോ, പരിശുദ്ധാത്മക്കളായ വനിതകൾ തുടങ്ങിയവർ മരണാനന്തരദേവതകളായി മാറുമെന്നും, അവരെ ആരാധിക്കുക എന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ യോഗക്ഷേമത്തിനുതന്നെ ആവശ്യമാണെന്നും പൊതുവെ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. തീയ്യസമുദായം ആരാധിക്കുന്ന മൂർത്തികളിൽ ആദിതീയനായ വയനാട്ട് കുലവൻ, കതിവന്നൂർ വീരൻ, ക നാർ കേളൻ, മുത്തപ്പൻ എന്നിവർ വീരാരാധന മൂർത്തികളാകുന്നു.

ഉർവരാരാധന

തീയ്യരുടെ പ്രാധാന ആരാധനാരീതിയാണ് ഉർവ്വരാധന. പ്രാചീനഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിൽ അതിന് വളരെ പ്രാധാന്യമു ്. ഉർവരാരാധനയുടെ ഭാഗമാണ് പ്രകൃത്യാരാധന. കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ വിളവെടുപ്പുമായോ, ധാന്യങ്ങളുമായോ മറ്റു പ്രകൃതി വസ്തുക്കളുമായോ ബന്ധപ്പെടാത്ത ആരാധനകൾ ഇല്ല. തിരുവനന്ത പുരം ആറ്റുകാൽ പൊങ്കാല കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉർവരാരാധന പൂജയാണ്. ഉത്തരകേരളത്തിൽ മൂഹൂർത്തം കുറിച്ച് വിത്തിറക്കുമ്പോൾ ഉള്ള ഭൂമി പൂജയാണ് പോതുകൊള്ളൽ. മകരം ഇരുപതിന് ആഘോഷിക്കുന്ന 'ഏർപ്പ്' തുടങ്ങിയവയും ഭൂമി പൂജകൾ തന്നെ. പാലക്കുന്ന് കഴകത്തിൽ ധനുമാസത്തിലും, മകരമാസ ത്തിലും നടത്തുന്ന കലം കനിപ്പ് മഹോത്സവം പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള ഉർവ്വരപൂജയുടെ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

വൈഷ്ണവാരാധന

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയരുടെ ഇടയിൽ വൈഷ്ണവാരാധനയും കാണു ന്നു ്. അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ കൊ ും കയ്യാളുന്ന സമുദായ ത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പ് കൊ ും പ്രത്യേകശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നവയാണ് ഉത്തരകേരള ത്തിലെ പാലോട്ടുകാവുകൾ. മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ മത്സ്യാവതാരമാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രതിഷ്ഠ. തീയ്യരുടെ ഊരായ്മയിലുള്ള മറ്റ് കാവുകളെല്ലാം തന്നെ മണിയാണി ആശാരി, കമ്മാർ, നായർ, തുടങ്ങിയ മറ്റ് സംസ്കൃതികൾക്കുമു ്. എന്നാൽ തീയ്യസമുദായത്തിന്റേത് മാത്രമാണ് പാലോട്ടുകാവുകൾ. അതാണ് ഇതര തീയ്യക്കാവുകളെ അപേക്ഷിച്ച് അവയ്ക്കുള്ള സവിശേഷതയും. കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ അഴീക്കോട് പഞ്ചായത്തിലെ അഴീക്കോട് പാലോട്ടുകാവ്, പാപ്പിനിശ്ശേരി പഞ്ചായ ത്തിലെ കീച്ചേരി പാലോട്ട് കാവ്, മാട്ടൂൽ പഞ്ചായത്തിലെ തെക്കുമ്പാട് പാലോട്ട് കാവ്, ചെറുതാഴം പഞ്ചായത്തിലെ അതിയടം പാലോട്ടുകാവ്, കുഞ്ഞിമംഗലം പാലോട്ട് കാവ് എന്നിവയ്ക്ക് പുറമേ കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ നീലേശ്വരം പഞ്ചാ യത്തിൽ തട്ടാച്ചേരി എന്ന പറയുന്ന പ്രദേശത്തും പാലോട്ടുകാവുകളു ്.

മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ ആദ്യ അവതാരമായ മത്സ്യാവതാരമാണ് ക്ഷേത്ര ത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിഷ്ഠ. ഇതിന് പുറമേ അങ്കത്തെയ്യം, കു ാറചാമു ി, കുറ ത്തി, ഗുളികൻ, പുലിയൂർകാളി, പുല്ലൂര് കണ്ണൻ, വില്ലൻ ദൈവം, കരിന്തിരി നായർ,

വിഷ്ണുമൂർത്തി ഇവരൊക്കെ ഉപദേവന്മാരാണ്. മേടം ഒന്നുമുതൽ എട്ട് വരെയാണ് കാവിലെ ഉത്സവകാലം. (അഴീക്കോട് എട്ട് ദിവസവും, കീച്ചേരി, തെക്കുമ്പാട്, അതിയടം എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഏഴ് ദിവസവും, മല്ലിയോട്, നീലേശ്വരം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ അഞ്ച് ദിവസവുമാണ്). തീയരുടെ മറ്റുള്ള കാവുകളിൽ ശൈവ ശാക്തേയപൂജകളാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിലും ഇവിടെ മധു മാംസസേവയില്ല. അന്തിത്തിരിയൻ, അച്ചൻ, എമ്പ്രോൻ എന്നീ പേരുകളിലാണ് ഇവിടുത്തെ പൂജാരികൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. സംക്രമപൂജയാണ് ഇവിടെ പ്രധാനം. തണ്ണീനമൃതാണ് പ്രസാദമായി കൊടുക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളകാവുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി തെയ്യത്തിന്റെ തോറ്റം പാട്ടുകൾ പാടുന്നത് ഈ കൂട്ടായ്മയിലെ ആളുകളാണ്.

ഉത്സവങ്ങൾ, ആഘോഷങ്ങൾ

സാമൂഹികജീവിതത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പിനും ഘടനാപരമായ ശ്രേണീകരണത്തിനും ഉത്സവങ്ങളും ആഘോഷങ്ങളും ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്കു വഹിക്കുന്നു ്. വ്യക്തിയും കൂട്ടായ്മയും തമ്മിലുളള പരസ്പരാശ്രയത്തിന്റെ ഒരു ഉദാത്തസങ്കല്പത്തെയാണ് ഇത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. എല്ലാ ജാതിവിഭാഗക്കാരുടെയും പ്രാതിനിധ്യം സഹവർത്തിത്തവും ഉ ാകത്തക്കരീതിയിലുള്ളതാണ് ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഉത്സവാഘോഷാദികളുടെ ഘടന. കാവുകളിലും കഴകങ്ങളിലും ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ഗൃഹങ്ങളിലും മറ്റും നടക്കുന്ന ആഘോഷങ്ങൾക്കും ഉത്സവങ്ങൾക്കും വിവിധസമുദായക്കാരുടെയും സഹകരണം ലഭിക്കാറു ്. കാവുകളിലും സ്ഥാനങ്ങളിലുമെല്ലാം ആചാരക്കാരും, അവകാശികളും കോയ്മകളും ഉ ായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഓണവും വിഷുവും

കേരളീയ ഹിന്ദുക്കളുടെ ദേശീയോത്സവമായ ഓണവും വിഷുവും ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യകൂട്ടായ്മയും ആഘോഷപൂർവ്വം കൊ ാടാറു ്. മഹാബലിയുടെ സന്ദർശനവേള അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഓണത്തിന്റെ ഭാഗമായി പത്തുദിവസം പൂവിട്ട് കൊ ് മാവേലി മന്നനെ വരവേൽക്കുകയും തിരുവോണം നാളിൽ കോടി ഉടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓണത്തിന് ഗൃഹനാഥൻ ഓണപ്പുടവ സമ്മാനിക്കും. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ഓണക്കളികളും നടക്കും. ഓണത്തിന് കാവുകളിൽ ദീപം തെളിക്കുന്ന ഏർപ്പാടുമു ്.

കേരളത്തിലെ വസന്തോത്സവമെന്നോ കാർഷികോത്സവമെന്നോ വിഷു വിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. കൃഷിക്കാരായ തീയ്യർ വിഷുദിവസം കാർഷികവൃത്തിക്ക് തുടക്കം കുറിക്കാറു ്. ''കൈവിത്തിടുക'' എന്നാണ് ഈ ചടങ്ങിനെകുറിക്കുന്ന പേര്. തീയ്യരുടെ കാവുകളിലും കഴകങ്ങളിലും വിഷുവിളക്കിന് പ്രാധാന്യമു ്. വിഷുദിവസം കണികാണൽ എന്നത് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ചടങ്ങാണ്. വിഷുദിവസം കാവ് ദീപാലംകൃതമാക്കി തേങ്ങ, ചക്ക, മാങ്ങ, പയർവർഗ്ഗങ്ങൾ, അരി, അപ്പം തുട ങ്ങിയവ കണിയായി വെയ്ക്കുന്നു. തീയ കൂട്ടായ്മ കാവിൽ രാവിലെ കണികാ ണാൻ പോകും. വിഷുവിളക്കുത്സവം നടക്കുന്ന പാലോട്ട് കാവിൽ മേടം ഒന്ന് വിഷുക്കണിപ്പാട്ടോട് കൂടി ഉത്സവ കൊടിയേറ്റം നടക്കും.

പൂരാഘോഷം

ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മധ്യകേരളത്തിലെ പൂരോത്സവത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നമായതാണ് ഉത്തരകേരളത്തിലെ പൂരോത്സവം. മീനപ്പൂരത്തിന് സമാപിക്കത്ത ക്കവിധം ഒൻപത് നാളുകളിലാണ് ഇവിടെ പൂരം ആഘോഷിക്കുന്നത്. അത് മീനമാ സത്തിലെ കാർത്തിക നാൾ മുതൽ ഒൻപത് ദിവസം വരെ നീ ിനിൽക്കുന്നു. കാമദേവനെ സങ്കല്പിച്ച് പൂവിടുകയെന്ന ചടങ്ങ് ഇതിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ചില കാവുകളിൽ പൂരാഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ച് പൂരക്കളിയും പതിവു ്. പാലോട്ടു കാവുകളിലെ ഒരു പ്രധാന ഉത്സവമാണ് പൂരോത്സവം. മു ്യകളിൽ അവകാശ മുള്ള വീട്ടിലെ കുട്ടികളാണ് പൂരക്കുട്ടികളായിരുന്നത്. പത്തുവയസ്സിന് താഴെയുള്ള വരാണ് പൂരത്തിന് പൂവിടാറുള്ളത്. പൂരക്കുട്ടിയായ ദിവസം മുതൽ കഴകപ്പുരയി ലാണ് (കാവിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട പുര) താമസിച്ചിരുന്നത്. രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് കുളിച്ച് പൂവിടുന്നു. വൈകുന്നേരം പൂവിന് വെള്ളം കൊടുക്കണം. വെള്ളം കൊടുക്കുമ്പോൾ കുരവയിടുക പതിവാണ്, ഒൻപതാമത്തെ ദിവസം വിഗ്രഹം ക്ഷേത്രക്കടവിൽ കൊ ുപോയി കുളിപ്പിച്ച് വീ ും കാവിനകത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. ഇതിനെ പൂരം കുളിയെന്നാണ് പറയുന്നത്. പൂരം കുളിയെന്നത് ദേവിയുടെ നീരാട്ടിനെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

പൂരക്കളി

ഭഗവതിക്കാവുകളുടെ തിരുമുറ്റത്ത് യുവാക്കൾ നടത്തുന്ന പൂരക്കളി എന്ന അനുഷ്ഠാനകായിക കലാപ്രകടനങ്ങളിലൂടെ പൂരോത്സവത്തിന് ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വ മായ കൊഴുപ്പു ാകുന്നു. വിശേഷാൽ പൂജകൾ, പൂരക്കളി, പൂരംകളി തുടങ്ങിയ അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടെയാണ് ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പൂരമാഘോഷിച്ചിരുന്നത്. ശിവപൂജ യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനുഷ്ഠാനപരമായ ഒരു നാടോടി നൃത്തകലയാണ് പൂരക്ക ളി. പരമശിവന്റെ നടനവിഷയമായ ലീലാവിലാസത്തെക്കുറിച്ച് വിവിധതാളങ്ങളിൽ തനി മലയാളത്തിലുള്ള മനോഹരമായ ഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ച് ചടുലമായ ചുവടുക ളോടെയുള്ള നൃത്തവും അഭ്യാസപ്രകടനവും കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നു ഈ കലാരൂപം.

പൂരക്കളിയെ സംബന്ധിച്ച ഐതിഹ്യം ഇപ്രകാരമാണ്. സന്തതിക്കുവേ ി രുഗ്മിണി ശിവപൂജനടത്തി. ശിവന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ കൃഷ്ണനും, രുഗ്മിണിയും മദനകേളികളാടി. കാമൻ പ്രദ്യുമ്നനായി രുഗ്മിണിയുടെ മകനായി പിറന്നു. രതീസമേതനായ പ്രദ്യുമ്നന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ദ്വാരകയിൽ സ്ത്രീപു രുഷൻമാർ ഇടകലർന്നാടിയ നൃത്തത്തിൽ നിന്നാണ് പൂരക്കളിയുടെ തുടക്കമെ ന്നുള്ള ഒരു ഐതിഹ്യമു ്. കായികാഭ്യാസത്തിന്റെയും ബുദ്ധിമത്സരത്തിന്റെയും വേദിയായ പൂരക്കളി പൂരോത്സവത്തോട് അനുബന്ധിച്ചാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത്. ര ് സംഘങ്ങൾ അഥവാ ര ് ഊരുകൾ തമ്മിലുള്ള വാദപ്രതിവാദത്തിൽ രസശാ സ്ത്രം, അലങ്കാരം, ന്യായം, ഇവ സ്പർശിക്കപ്പെടുന്നു. കോലത്തുനാട്ടിലെ ഭഗവതി ക്കാവുകളിൽ പൊതുവെ യാദവരും, തീയരുമാണ് പൂരക്കളിയിൽ പങ്കാളികളാകു ന്നത്. പാലോട്ടുകാവുകളിലും ഉത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ച് പൂരക്കളി നടത്താറു ്.

മറുത്ത്കളി

കഴകങ്ങളിലോ, കാവുകളിലോ വച്ച് പൂരസംഘങ്ങളുടെ കഴിവ് ഒരേസമയം മത്സരിച്ച് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് മറുത്ത്കളി എന്ന് പറയുന്നു. ര ് കഴകങ്ങളെ യോ, ര ് കാവുകളെയോ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് മറുത്ത്കളി നടത്തുക. അവയുടെ പ്രതിനിധികളായി പണിക്കൻമാരും ശിഷ്യൻമാരും മത്സരിച്ചുകളിക്കും. ഇരുകാവുക ളുടെയും ഉടമസ്ഥൻമാർ അത് മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിക്കും. അവകാശികളുടെയും ആചാരക്കാരുടെയും ഒത്താശയോടെ ര ് സംഘത്തിലെയും പണിക്കൻമാരും ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽ വച്ച് വെറ്റിലയും, പഴുക്കയും പരസ്പരം നൽകി ര ുസ്ഥാന

ങ്ങളിലും പരസ്പരം ചെന്നുകളി നിർവഹിക്കാമെന്ന് മൊഴി പറയും. മറുത്ത് കളിയിലെ ആദ്യാചടങ്ങ് താംബൂലദാനമാണ്. അതിഥിയും ആതിഥേയനും പരസ്പരം താബൂലം കൈമാറുന്നു.

''ഇദ്ദേശം തന്നിൽ നമ്മൾക്കരുഭയകൃപയം
വീട്ടിയം തന്നു നന്നായ്
ഉദ്ദേശം ചെയ്തു പൂരക്കളിയന്തിനവിടെ
യൊത്തുക ീവിധത്തിൽ
പരദ്ദേശം ശുദ്ധമാക്കീട്ടിയവരുടെയമനോ-
വാണ് ചിതം ചെയ്യുവാനായ്
ഇദ്ദേശാരംഗിൽ നിന്നാദരപെടുതാം
ബലൂവിച്ഛവിദാതും'' പൂരക്കളി പേജ്, 37,38.

തുടങ്ങിയ ശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊ ാണ് താംബൂലദാനം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ താംബൂലശ്ലോകമെന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ശ്ലോകം ചൊല്ലി പദം, അന്വയം, അന്വർത്ഥം, പരിഭാഷ തുടങ്ങിയ പ്രത്യേകശൈലിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് പന്തൽ പ്രവേശം, ദീപവന്ദനം, ഇഷ്ടദേവതാ വന്ദനം, നിറങ്ങൾ എന്നിവയും ഉ ാകും.

സംസ്കാരക്രിയകൾ

ആചാരങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലും വിശ്വാസങ്ങൾ പരമ്പരാഗതമായി കൈമാറുന്നതിലും ഈ കൂട്ടായ്മ ഒട്ടും പിന്നിലായിരുന്നില്ല. ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ മുഹൂർത്തങ്ങളിലും വ്യക്തിയെ തനതായ ശേഷി പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വിധം വേ ആചാരത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഒട്ടേറെ ക്രിയകൾ ഈ കൂട്ടായ്മ കാലാകാലമായി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധഘട്ടങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ ചേയ്യേ ുന്ന ഇത്തരം കർമ്മങ്ങളെ സംസ്കാരക്രിയകൾ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

തീയ്യർ സമുദായത്തിന്റെ സംസ്കാരക്രിയകളാണ് ചുവടെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്.

പാൽകുടി അടിയന്തിരം

പ്രസവം കഴിഞ്ഞ് ഇരുപത്തിയേഴാം ദിവസം ഇരുപത്തേഴ് വിളി എന്ന ഒരു ചടങ്ങു ്. ആ ദിവസം കൂടുതൽ ആൾക്കാർ അച്ഛൻ വീട്ടിൽ നിന്ന് എത്തിച്ചേരും. അവർക്കെല്ലാം സദ്യ നൽകണം. വിളക്ക് കത്തിച്ച് വച്ച കി ിയിൽ വെള്ളം നിറച്ച്, കിണ്ണത്തിൽ കുറച്ച് പാലും പഴങ്ങളും കുറെ കുത്തിയ പ്ലാവിലകളും അവിടെ കൊ ുവെച്ചിരിക്കും. കുട്ടിയെ കുളിപ്പിച്ച് കൊ ുവന്ന് കാരണവന്റെ മടിയിൽ കിടത്തുന്നു. പിന്നീട് അരയിൽ പൊന്നോ കറുത്ത ചരടോ കെട്ടി അച്ഛനോ, കാരണവനോ മൂന്ന് തവണ പാല് കൊടുത്ത് പേര് വിളിക്കും. 'പൊന്നുകെട്ടു മംഗലം' എന്നതിനെ വിളിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അച്ഛന്റെ സഹോദരിയും മറ്റ് ബന്ധുക്കളും പാൽ കൊടുക്കും. മൂത്തമകന് മുത്തച്ഛന്റെ പേര് തന്നെയാണ് ഇടുക. ര ാമത്തവന് അച്ഛന്റെ പേരും. മൂത്തമകൾക്കാവട്ടെ അമ്മയുടെ പേരുമാണ് ഈ കൂട്ടായ്മ സാധാരണ ഇടാറുള്ളത്.

കാതുകുത്ത്

അച്ഛന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചാണ് തീയ്യസമുദായത്തിൽ കാത് കുത്ത് നടത്തുക. തട്ടാൻ സമുദായക്കാരാണ് ഈ കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാറുള്ളത്. കാത് തുളച്ച് ചെമ്പ് കമ്പിയാണിടുക. കാതുകുത്തുന്ന ദിനത്തിൽ തീയ്യസമുദായത്തിന്റെ ക്ഷുരകനായ കാവുതീയൻ വരും. കാവുതീയനാവട്ടെ അച്ഛൻ വീട്ടിൽ നിന്നാണ് പണം നൽകുക.

ചോറൂണ്

തീയ്യകൂട്ടായ്മയിൽ ജനിച്ച് ആറ് മാസത്തിലാണ് ചോറൂണ് നടത്തുക മുഹൂർത്തസമയം നേരത്തെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കും. അഞ്ചുതിരിയിട്ട് വിളക്ക് കത്തിച്ച വെച്ചതിന് ശേഷം വാഴയില വെച്ച് അതിൽ ചോറും, നാല് കറികളും (കാളൻ, ഓലൻ, അവിയൽ, എരിശ്ശേരി) പപ്പടം, പഴം, ശർക്കര, ഉപ്പേരി എന്നിവയും വിളമ്പും. അതിന് ശേഷം അമ്മ കുട്ടിയെ കുളിപ്പിച്ച് കാരണവന്റെ മടിയിൽ വെച്ച് കൊടുക്കുകയും അയാൾ കുട്ടിക്ക് ചോറ് നൽകുകയുമാണ് ചടങ്ങ്. ബന്ധുക്കൾ അവരുടെ അവസ്ഥ പോലെ സ്വർണ്ണം കൊ ോ വെള്ളികൊ ോ ഉളള ആഭരണങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്ന പതിവു ്.

പന്തല് മംഗലം

സമുദായത്തിലെ പെൺകുട്ടികൾ ഋതുമതിയാകുന്നതിന് മുമ്പ് നടത്തുന്ന ഒരു ചടങ്ങാണ് പന്തല് കെട്ടി മംഗലം അഥവാ പന്തലുമംഗലം. വീട്ടിലോ ക്ഷേത്ര ത്തിലോ വെച്ച് പന്തല് മംഗലം നടത്താം. എവിടെയായിരുന്നാലും പന്തലിൽ നിരന്ന് നിന്നാണ് ഈ കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുക. പന്തലുമംഗലം എന്ന പേരു തന്നെ അന്വർത്ഥമാകുന്നത് ഇത് കൊ ുതന്നെ.

വെറ്റിലക്കെട്ട് കാണിക്കയായി വെച്ചുവേണം നാട്ടുകാരെയും, ബന്ധുക്ക ളെയും പന്തൽ മംഗലത്തിന് ക്ഷണിക്കേ ത്. മൂന്ന് ദിവസങ്ങളിലായി ഈ കർമ്മ ങ്ങൾ പൂർത്തികരിക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യ ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ കുളികഴിഞ്ഞ് ശുഭ്രവ സ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് മംഗലകുഞ്ഞ് വീട്ടിനകത്ത് തന്നെ ഇരിക്കണം. ര ാം ദിവ സംവും ഇതേ ചടങ്ങ് തന്നെ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. മൂന്നാം ദിവസം പ്രഭാത ത്തിൽ കുളി കഴിഞ്ഞ് മംഗലകുഞ്ഞും ബന്ധുക്കളും ക്ഷേത്രത്തിലെത്തണം. ക്ഷേത്രാങ്കണത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ കാവുതീയൻ കുഞ്ഞിനെ അണിയിച്ചൊരു ക്കണം. അരയിലുടുത്ത വെള്ളമു ിൻമേൽ ചുവന്ന പട്ട്, പട്ടിൻമേൽ വെള്ളിനൂൽ (ബ്രാഹ്മണർ പൂണൂൽ ധരിക്കുന്നതുപോലെ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും വെള്ളി നൂൽ) കഴുത്തിൽ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ കാശുമാല (സ്വന്തമില്ലെങ്കിൽ അന്യരുടേ തായാലും മതി. ഏതായാലും സ്വർണ്ണമാല നിർബന്ധം) തലയിൽ മുല്ലപ്പൂമാല എന്നി വയാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട വേഷവിധാനങ്ങൾ. വെറ്റില അടക്ക മുറുക്കി ചു ് ചുവപ്പിച്ചി രിക്കും. (അന്ന് മുതൽക്കേ വെറ്റില മുറുക്ക പാടുള്ളൂ) കുഞ്ഞിന് കൺമഷിയിടു കയും വേണം. ചന്ദനത്തോടൊപ്പം മഞ്ഞൾക്കുറിയും നെറ്റിയിൽ വരയേ തു ്. ഇത്രയുമായാൽ മംഗലകുഞ്ഞ് ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. കൊടിയിലയിൽ വെറ്റിലയും അടക്കയും (ക്ഷേത്രം നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്) തിരുമുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച് പന്തൽമംഗലപ്ര സാദം വാങ്ങിയിട്ട് ക്ഷേത്രത്തെ പ്രദിക്ഷണം ചെയ്യുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് പുറ ത്തേക്കിറങ്ങേ ത് മുഖമൊഴികെയുള്ള ശരീരഭാഗങ്ങൾ കോടിവസ്ത്രം കൊ ് മറച്ച് കൊ ായിരിക്കണം. വീട്ടിലെത്തിയാൽ ബന്ധുജനങ്ങൾ അരിയിട്ട് അനുഗ്ര ഹിക്കുകയും വേണം. അനുഗ്രഹിക്കുന്ന സമയത്ത് സ്വർണ്ണവും പണവും നൽകുക പതിവാണ്. അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ ഏറ്റുവാങ്ങിയശേഷം ഗൃഹപ്രവേശനം നടത്തി

ചക്കരച്ചോറ് നൽകണം. പിൽക്കാലത്ത് പന്തൽമംഗല ദിവസം തന്നെ വിവാഹവും പതിവാക്കിയിരുന്നു.

പന്തൽമംഗലചടങ്ങുകൾ വീട്ടിലായിരുന്നാൽപ്പോലും വേഷവിധാനത്തിന് യാതൊരു മാറ്റവുമില്ല. പന്തൽമംഗലത്തിന് മൂന്ന് ദിവസം മുമ്പുതന്നെ നാലുതറ വാടുകളിലെ ഓരോ മധ്യവയസ്കൻ മംഗലകുഞ്ഞിന്റെ വീട്ടിലെത്തും. മംഗലദി വസം വരെയുള്ള അവരുടെ ഭക്ഷണം അവിടെത്തന്നെയായിരിക്കും. മംഗല ദിവസം ക്ഷേത്രപ്രദക്ഷിണത്തിന് പകരം വീട്ടുമുറ്റത്ത് പന്തലിൽ വെച്ച നിലവിളക്കി നെയാണ് പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യേ ത്. തുടർന്നുള്ള ചടങ്ങുകൾ ക്ഷേത്രത്തിലേതു പോലെ തന്നെ.

തെര ു മംഗലം

ഉത്തരകേരളത്തിലെ ചില ജാതിക്കൂട്ടായ്മകൾ തെര ുമംഗലം നടത്തി വരാ റുെ ങ്കിലും തീയകൂട്ടായ്മയുടെ തെര ുമംഗലചടങ്ങുകളെക്കുറിച്ചുള്ള നൽകുക യാണിവിടെ. തെര ു എന്നാൽ ഋതുമതിയായി എന്നാണ് അർത്ഥം. കുട്ടി ആദ്യ മായി ഋതുമതിയായാൽ അമ്മയോ മറ്റ് ബന്ധുക്കളോ അച്ഛന്റെ വീട്ടുകാരെ വിവരമ റിയിച്ചിരിക്കും. അച്ഛന്റെ വീട്ടുകാരെത്തി രജസ്വലമായ കുട്ടിക്ക് ചക്കരച്ചോറ് നൽകി അവളെ അടുക്കളയിലോ അന്യർ കടന്ന് ചെല്ലാത്ത മുറിയിലോ ഇരുത്തും. വിവരമ റിഞ്ഞെത്തുന്ന മറ്റു ബന്ധുക്കളാവട്ടെ അപ്പം, ചക്കരച്ചോറ് എന്നിവ കുട്ടിക്ക് നൽകും. മൂന്നാം ദിവസം വണ്ണാത്തി ര ു മാറ്റുമായി എത്തിയിരിക്കണം. (കുളിച്ച് മാറ്റാനുള്ള അലക്കിയ വസ്ത്രമാണ് മാറ്റ്) വണ്ണാത്തി കൊ ുവരുന്ന മാറ്റിനെ വണ്ണാത്തി മാറ്റ് എന്ന് പറയുന്നു. അച്ഛൻ വീട്ടുകാരിൽ (ഒരു സ്ത്രീ) ഒരാൾ കുട്ടിയെ കുളിപ്പിക്കാൻ കൊ ുപോകണം. ര ു മാറ്റുകളിലൊന്ന് കുളിച്ചതിന് ശേഷം കുട്ടിയും മറ്റേത് കുളിപ്പിക്കാൻ കൊ ുപോയ അച്ഛൻ വീട്ടുകാരിയുമാണ് ഉടുക്കേ ത്. മംഗലകുഞ്ഞ് മുങ്ങിക്കുളിച്ച് മാറ്റുടുത്ത് വന്ന് അരിയിട്ട് അനുഗ്രഹം വാങ്ങേ തുമാണ്. തുടർന്ന് ചക്കരച്ചോറോടുകൂടി ഭക്ഷണം കഴിക്കണം. അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർക്ക് അന്ന് ഭക്ഷണം നൽകുകയും വേണം.

ഭർതൃവീട്ടിൽ വെച്ചായിരുന്നു തെര ുമംഗലാഘോഷങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്ന തെന്ന് പറയുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ര ുപേരുടെയും വീട്ടുകാർ തുല്യചെ ലവ് വഹിക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. തീയരുടെ ഇടയിൽ ശൈശവവിവാഹമായി രുന്നു നിലനിന്നിരുന്നതെന്ന് പന്തല് മംഗലവും തെര ുമംഗലവും സാക്ഷ്യപ്പെടു ത്തുന്നു.

വിവാഹം

തീയ്യരുടെ ഇടയ്ക്ക് പെണ്ണാലോചിച്ച് പോകേ ിയിരുന്നത് അമ്മ വീട്ടുകാ രായിരുന്നു. വരന്റെ അച്ഛൻ, അമ്മ എന്നീ വീട്ടുകാരുടെ പ്രാതിനിധ്യം പെണ്ണന്വേ ഷണഘട്ടത്തിൽ വേ ിവന്നിരുന്നു. പെണ്ണിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ നിശ്ചയചട ങ്ങായി. നിശ്ചയത്തിന് ജാതകപ്പൊരുത്തം നോക്കുക എന്ന ഏർപ്പാട് നൂറ്റമ്പത് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇല്ലായിരുന്നു. വരന്റെ വിവാഹപാർട്ടിയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവ രുടെ എണ്ണമനുസരിച്ച് ഒരു തുക നിശ്ചയദിവസം തന്നെ വരന്റെ ആൾക്കാർ വധൂ ഗൃഹത്തിലെത്തിച്ചിരിക്കേ താണ്. ഇതിനെ ചങ്ങായി പണം എന്നാണ് പറയാറു ള്ളത്. നിശ്ചയദിവസം തങ്ങൾ കഴിച്ച ആഹാരത്തിന്റെ ചെലവായ തുക എന്ന നില യിൽ കഞ്ഞിപ്പണം നൽകുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടു ായിരുന്നു. ഈ പണത്തോടൊപ്പം വെറ്റില അടക്കയും നൽകിയിരിക്കണം. വിവാഹത്തീയ്യതി നിശ്ചയിക്കുക എന്ന താണ് ഈ ചടങ്ങിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം. അക്കാലത്ത് വധൂഗൃഹത്തിൽ വെച്ചായി രുന്നു വിവാഹങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്.

സാധാരണയായി കല്യാണം രാത്രിയാണ് നടത്താറുള്ളത്. വരനും ചങ്ങാ യിമാരും സന്ധ്യയോടടുത്ത് വധൂഗൃഹത്തിലെത്തിച്ചേരും. വധൂഗൃഹത്തിലെ പടി ഞ്ഞാറ്റയിൽ (പൂജാ മുറി) വെച്ച് (മൂന്നാനും വരന്റെ സ്നേഹിതനോ ബന്ധുവോ അല്ലെങ്കിൽ തീയ്യസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ആരെങ്കിലും ഒരാളായിരിക്കും) വരനും കൂടി പുടവ മുറിച്ച് വരൻ വധുവിന് നൽകും. പുടവ കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി വിവാഹം കഴിയും. തുടർന്നാണ് അരിനുരിക്കൽ ചടങ്ങ്. വധൂവരന്മാരെ അരിയിട്ട് അനുഗ്ര ഹിക്കലാണ് 'അരിനുരിക്കൽ' ചടങ്ങ്. രാത്രിതന്നെ വിവാഹസദ്യകഴിച്ച് വധൂഗൃഹ ത്തിൽ നിന്ന് വധുവിനെ കൂടാതെ വരനും പാർട്ടിയും സ്വന്തം വീട്ടിലെത്തിച്ചേരും. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ വരന്റെ പെങ്ങന്മാരും ചങ്ങാതിമാരും അടങ്ങിയ ചെറുസംഘം

വധൂഗൃഹത്തിലെത്തി വധുവിനെയും കൂട്ടി വരന്റെ വീട്ടിലെത്തിച്ചേരും. ഈ സംഘ ത്തിന് വരന്റെ വീട്ടുകാർ സദ്യ നൽകണമെന്നു ്. വരന്റെ വീട്ടിലേക്ക് എത്തിച്ചേരു ന്നതോട് കൂടി വിവാഹച്ചടങ്ങുകൾ പൂർത്തിയവുകയായി. തീയ്യകൂട്ടായ്മയിൽ വരനും സംഘവും വിവാഹത്തിന് വധുവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ പാട്ടുപാടുക എന്നൊരു പതിവു ്. മംഗലപ്പാട്ട് എന്നാണ് അതിന് പേർ. അനു ബന്ധം മുന്നിൽ അത് ചേർത്തിട്ടു ്.

മൂന്നാള് പൊറുക്കൽ

വിവാഹത്തിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം വരനും വധുവും തങ്ങളുടെ സഹായിക ളായ സ്ത്രീകളും, പുരുഷൻമാരും ചേർന്ന് മൂന്നാള് പൊറുക്കൽ ചടങ്ങിന് വധൂഗൃ ഹത്തിലെത്തും. സദ്യയൊരുക്കി വധുവിന്റെ വീട്ടുകാർ അവരെ കാത്തിരിക്കും. വധുവും വരനും വിവാഹത്തിനുശേഷം ആദ്യമായി വധൂഗൃഹത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുക ഈ ദിവസങ്ങളിലാണ്.

പുംസവനം

ഗർഭിണികൾക്കുള്ള പുംസവനച്ചടങ്ങുകൾ ഈ കൂട്ടായ്മ ഇന്നും നിഷ്ഠ യോടെ പാലിച്ചു വരുന്നു ്. പുങ്ങൻ, സീമന്തം, പുംസവനം എന്നീ പേരുകളും ഇതിനു ്. ആദ്യ പ്രസവത്തിന് മാത്രമേ ഈ ചടങ്ങു ായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഗർഭി ണിയായ സ്ത്രീക്ക് ഏഴാം മാസം പിറന്നാൽ സ്ത്രീ വീട്ടുകാർ ഭർതൃവീട്ടിൽ പോയി സീമന്തം കല്പിക്കും. ആദ്യമായി ജ്യോത്സനെ വിളിച്ച് മൂഹൂർത്തദിവസം നിശ്ചയി ച്ചുവെച്ചിരിക്കും. പ്രസ്തുതദിവസം വീട്ടിന്റെ ഉമ്മറത്ത് കിഴക്ക് വശത്തെ നടുമു റ്റത്ത് ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ പുളികൊമ്പ് കുഴിച്ചിടും. അന്നുകാലത്ത് അവൾ പുതുവസ്ത്രമുടുത്ത് കിഴക്കോട്ട് അഭിമുഖമായി ഇരുത്തും. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയോ, മുത്തശ്ശിയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരിയോ ഗർഭിണിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് ആ കുഴിച്ചിട്ട പുളികൊമ്പിൽ നിന്ന് ഇലകൾ പറി ച്ചെടുത്ത് കൈയിലിട്ട് തിരുമ്മി ചാറു ാക്കും. അതെടുത്ത് അരികിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള പാത്രത്തിലെ പശുവിൻ പാലിൽ ഒഴിക്കും. പാത്രത്തിൽ സ്വർണ്ണത്തിന്റെയോ വെള്ളി യുടേയോ ഒരു കര ി ഉ ാകണം. പിന്നീട് കര ി എടുത്ത് കൊ ് കിഴക്കോട്ട്

തിരിഞ്ഞ് സൂര്യഭഗവാനെ സ്തുതിക്കുകയും പുളിനീർ ഒഴിച്ച പാൽ ഗർഭിണിയുടെ വായിൽ മൂന്ന് തവണ ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നയാളുടെ ആദ്യത്തെ പ്രാർത്ഥനയാവട്ടെ യാതൊരു വിഷമതകളും കൂടാതെ പ്രസവം നടക്കേണമേ എന്നും പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടി ആൺകുഞ്ഞായിരിക്കേണമേ എന്നുമാണ്. അതിന് ശേഷം പുളിയുടെ പിഴിഞ്ഞെടുത്ത നീർ ഗർഭിണിയുടെ വായിൽ ഒഴിച്ചുകൊടുത്ത് പ്രാർത്ഥിക്കും. സദ്യകഴിഞ്ഞ് അല്പം വിശ്രമിച്ചതിന് ശേഷം ഗർഭിണിയെ ബന്ധുക്കളുടെകൂടെ പ്രസവത്തിനായി സ്വഗൃഹത്തിലേക്ക് കൊ ുപോകുന്നു. അന്ന് വിപുലമായ സദ്യ ഒരുക്കിയിരിക്കും.

കുട്ടി ആണാണെങ്കിൽ പ്രസവിച്ചാലുടൻ ആങ്ങള മടലെടുത്ത് മുറ്റത്ത് മൂന്ന് തവണ അടിച്ചുകൂക്കും. തച്ച് കൂവൽ എന്നാണ് ഇതിന് പറയുക. പെൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ ഓടുകൊ ു ാക്കിയ കിണ്ണം മുട്ടിയാണ് ശബ്ദമു ാക്കുന്നത്. വാലായ്മ പതിനാറ് ദിവസത്തേക്ക് നീ ുനിൽക്കും. പ്രസവിച്ച് നാലാം ദിവസം വണ്ണാത്തി മാറ്റുകൊ ുവന്ന് നൽകും. അന്നേ ദിവസം തന്നെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും വെളിച്ചെണ്ണ, താംബൂലം, പ്രസവരക്ഷയ്ക്കുള്ള മരുന്ന് എന്നിവ കൊ ുവരണം. ഭർത്താവിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളാണിവയെല്ലാം കൊ ുവരേ ത്. ഏഴാം ദിവസം തന്നെ മാറ്റുകൊ ുവരുന്ന ചടങ്ങ് പതിവു ്. ഇതിന് ഏഴാം മാറ്റ് എന്നാണ് പേർ.

ബലിക്കള

ഉത്തരമലബാറിലെ തീയർക്കിടയിൽ ഗന്ധർവ്വബാധയേൽക്കാതിരിക്കാൻ ഭദ്രകാളി പ്രീതിക്കായി നടത്തുന്ന ആചാരമാണ് ബലിക്കള. തീയ്യരുടെ ഇടയിൽ ചിലയിടത്ത് തിര ുകല്യാണത്തിന്റെ നാലാം ദിവസം വണ്ണാൻമാരെക്കൊ ് നടത്തുന്ന ചടങ്ങാണ് ബലിക്കള. ഋതുമതിയാകുന്നവൾക്ക് ഭർത്താവു െങ്കിൽ കുളിക്കുന്ന കടവിൽ അവൻ ഒരു വില്ല് വളച്ച് പിടിക്കും. അതിനുള്ളിൽ കൂടി കുറേ പ്രാവശ്യം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഋതുവായ സ്ത്രീ കടക്കണം. ഋതുസ്നാനം കഴിഞ്ഞാൽ ആദ്യമായി ഭർത്താവിന്റെ മുഖമാണ് ദർശിക്കേ ത് എന്ന ചിട്ടയാണ് ഇതിന്നടിസ്ഥാനം.

ഗർഭിണിയുടെ അഞ്ചാമാസത്തിൽ ഭർതൃവീട്ടിൽ വച്ചു പിതാവിന്റെ വീട്ടിൽ വച്ചും ബലിക്കള നടത്തുന്നു. ബലിക്കള, ഒറ്റമാടം, ക്ഷേത്രബലി ശ്രീ പഞ്ചകൂടം മുതലായ പേരുകളിലുള്ളതും ഘോഷമായ തെയ്യാട്ടം ഉള്ളതുമാണ്. തേർബലി ഒരു നെടിയ സ്തംഭം നാട്ടി അതിൽമേൽ കയറിൽ പിടിച്ച് ആ കയറിൻമേൽ ഒരു ഗന്ധർവ്വന്റെ പ്രതിമകെട്ടി ബലിക്കള സമയം മേൽപോട്ടും കീഴ്പോട്ടും വലിക്കപ്പെടും. ബലിക്കള ഏത് ഗൃഹത്തിൽവച്ച് കഴിക്കുന്നുവോ അതിന്റെ മുറ്റത്ത് വാഴത്തട, മുള, കുരുത്തോല എന്നിവ കൊ ് മേൽ വിവരിച്ച പേരുകൾക്കനുസരിച്ച് ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉ ാക്കി അതിന് മുന്നിൽ നെല്ലും അരിയും പുഷ്പങ്ങളും മറ്റും വച്ചതിൽ പിന്നെ ആ മുറ്റത്തോ ആ വീടിന്റെ കോലായിലെ ഒരിടത്ത് ഉമിക്കരി പരത്തി പല വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള പൊടികളാൽ ഭദ്രകാളിയുടെയും മറ്റും രൂപങ്ങൾ ഉ ാക്കും. അന്നു കൂടിയവർക്കെല്ലാം സദ്യ നൽകിയശേഷം ഗർഭിണിയെ ആ രൂപത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഇരുത്തും. അവൾക്ക് അഭിമുഖമായി കുറേ വണ്ണാൻമാർ ഇരുന്ന് തളികമേൽ കോൽകൊ ് ശബ്ദമു ാക്കി തോറ്റം ചൊല്ലും. ഇപ്രകാരം തോറ്റം തുടങ്ങും. ''എഴുന്നള്ളിവരിക എന്റെ ശ്രീ ഭദ്രാകാളി'' പുലരുന്നത് വരെ ഗർഭിണിയുടെ അടുത്തിരുന്ന് ഒരു സ്ത്രീ തിരികത്തിച്ച് ഗർഭിണിയുടെ മാറിൽ ഉഴിഞ്ഞ് കൊ ിരിക്കും. ഉഷസ്സ് അടുത്താൽ ദേവകളെ മടക്കി അയക്കുകയാണെന്ന ഭാവത്തിൽ മേൽ ക്ഷേത്രം വലം വച്ചിട്ട് ഇങ്ങനെചൊല്ലും. തേരേറിൻ, തേരേറിൻ ദേവതമാരെ, ശ്രീ കൈലാസം പോയി തേരേറിക്കൊൾക' എന്ന് പാടുന്നു.

മരണാനന്തരകർമ്മങ്ങൾ

പരലോകജീവിതത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗമാണ് തീയ്യർ. അവിവാഹിതർ മരണപ്പെട്ടാൽ കുഴിച്ചിടുകയാണ് പതിവ്. ഗൃഹസ്ഥൻ മരണപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ ശവം ദഹിപ്പിക്കാറുള്ളൂ. ശവസംസ്കാരത്തിന് മുമ്പ് ജഡത്തിൽ അരിയും ജലവും തർപ്പണം ചെയ്യുന്ന ചടങ്ങ് നിർവ്വഹിക്കും. ഒരാൾ മരിച്ചാലുടൻ കാവുതീയനെ വിവരമറിയിക്കും. അവരാണ് ചടങ്ങുകൾ നടത്തുന്ന കാർമ്മികൻമാർ. പിന്നീട് കുളിപ്പിച്ച് ജഡം ചുടലയിലേക്ക് എടുക്കും. ശവദാഹത്തിന് മാവിന്റെ വിറകാണ് ഉപയോഗിക്കുക. ഇതോടൊപ്പം രാമച്ചം, ചിരട്ട, മടൽ എന്നിവയും ഉപയോഗിക്കും. ചിതയിൽ ശരീരത്തെ കിടത്തുമ്പോൾ ശവത്തെ മൂടിയ

തുണിയിൽ നിന്ന് അല്പം ചീന്തിയെടുത്ത് ബലിയിടുന്ന ആൾ ധരിച്ചിരുന്ന മു ിൽ ചെരുതി വച്ചിരിക്കും. അതിന് ശേഷം മൂത്തമകൻ ഒരു മൺപാത്രംനിറയെ വെള്ളം വലത്തെ ചുമലിൽ വച്ച് കൊ ് ചിതയെ മൂന്ന് തവണ വലം വെച്ച് തലയ്ക്കൽ എത്തിയാൽ ഈ പാത്രം നിലത്തിട്ടുപൊട്ടിക്കും. പിന്നീട് അയാൾ ചിതയ്ക്ക് തീ കൊളുത്തുകയായി. ചടങ്ങ് കഴിഞ്ഞാൽ വീ ും കുളിക്കണമെന്നു ്. അടുത്ത ദിവസം മുതൽ ബലികർമ്മം ആരംഭിക്കും. പന്ത്ര ് ദിവസം വരെയാണ് ബലിയിടു ക. വീടിന്റെ തെക്ക് കിഴക്ക് ഭാഗത്ത് ഇതിനായി ഒരു ബലിത്തറ ഒരുക്കിയിരിക്കും. കുളിച്ച് ഈറനുടുത്ത് ജലപാനം കഴിക്കാതെയാണ് ബലിയിടുക.

സഞ്ചയന ദിവസം കാവുതീയൻ വന്ന് മരിച്ചയാൾ കിടന്ന മുറിയും ഉപകര ണങ്ങളും അടിച്ച് തളിച്ച് ശുദ്ധിവരുത്തുന്ന ചടങ്ങു ്. പുലകുടയൽ എന്നാണ് ചട ങ്ങിന് പേര്. അതേദിവസം തന്നെ മരിച്ചയാളുടെ വളരെയടുത്ത ബന്ധു മരിച്ച മുറിയിലേക്ക് ആവിപൊന്തുന്ന ഒരു പാത്രം ബലിച്ചോറ് കൊ ുവെക്കും. അതു ടൻ പുറത്തേയ്ക്കെടുക്കും. ചുടുചോറിന്റെ മണം പിടിച്ച് മൂന്ന് ദിവസമായി പട്ടിണി കിടന്ന് മുറിയിൽ കറങ്ങിത്തിരിയുന്ന ആത്മാവ് അതോടെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു പോകുന്നു എന്നാണ് സങ്കല്പം. പിതൃക്കളുടെ മോക്ഷത്തിനുവേ ി ബലിതർപ്പണം ചെയ്യുന്ന പതിവും ഈ കൂട്ടായ്മയിലു ്.

വിലക്കുകൾ

കേരളീയ ജാതി സമൂഹങ്ങളിൽ വിലക്കുകൾ വിരളമൊന്നുമല്ല. തീയ്യസമുദാ യത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിലക്കുകളേതെന്ന് ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

1. ഒരു സ്ത്രീ അവിഹിത ഗർഭം ധരിച്ചാലുള്ള വിലക്കാണ് വണ്ണാത്തി മാറ്റ് വില ക്കൽ. ഇതിനുള്ള ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം എന്ന നിലയ്ക്ക് ക്ഷേത്രം നിർദേശി ക്കുന്ന പരിഹാരത്തുക അയച്ച് ക്ഷമയാചനം നടത്താം.

2. അവിഹിതഗർഭത്തിന് ഉത്തരവാദിത്തം ക്ഷേത്രം ഏറ്റെടുക്കാത്ത പക്ഷം അയാൾക്ക് ഊരുവിലക്ക് കല്പിക്കും. ക്ഷേത്രം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രായ ശ്ചിത്തം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇതിന് പരിഹാരമായി.

3. ക്ഷേത്രം ഏൽപ്പിക്കുന്ന കടമകൾ ഏറ്റെടുക്കാനിരിക്കുന്നവർക്കുള്ള ഊരുവില ക്ക്.

4. ഇല്ലം കഴിഞ്ഞാലേ കുടുംബമുള്ളൂ എന്നാണ് ചൊല്ല്. സ്വന്തം ഇല്ലത്തിൽ നിന്നുള്ള വിവാഹബന്ധമേ അരുത്. ത്വന്തം ഇല്ലത്തിൽ നിന്ന് വിവാഹിത നാവുകയാണെങ്കിൽ അവൻ സാമൂഹ്യ വിരുദ്ധനായി. ഈ വിലക്കുകൾ ഇന്നും അവർ പിന്തുടരുന്നു.

ഭൗതിക സംസ്കാരം

ദൈനം ദിന ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സ്വന്താക്കിയിട്ടുള്ളതും പരമ്പരയാ കൈമാറ്റം ചെയ്ത് പിൻതുടരുന്നപ്പെടുന്നതുമായ സർവ്വവും ആ സമൂഹത്തിന്റെ ഭൗതികസംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു. ഭക്ഷണ പാചകശീലങ്ങൾ, വസ്ത്രധാര ണം, ആഭരണം, മരുന്നുകളുടെ പ്രയോഗം, ഗൃഹനിർമ്മാണപദ്ധതികൾ തുടങ്ങിയ നിരവധി കാര്യങ്ങൾ ഭൗതികസംസ്കാരത്തെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്.

തൊഴിലും ഉല്പാദനപ്രക്രിയകളും

തീയ്യരുടെകുലത്തൊഴിൽ പൊതുവേ കള്ള് ചെത്താണ്. തീയ്യർക്ക് ഈ തൊഴിൽ പാരമ്പര്യമായി എപ്രകാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന് പുരാണങ്ങളിലെ ഉല്പ ത്തികഥകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു ്. തെൻ മരത്തിന്റെ മുരട്ടിലു ായ മദ്യം കുടിച്ച് മദോന്മത്തനായ ശിവന്റെ ഭ്രാന്ത് ക ് പാർവ്വതി കുല തടവി മേല്പോട്ടാക്കി യെന്നും തെൻ മരത്തിലേറി മദ്യം കൊ ുവരാൻ ശിവൻ തുടയിൽ നിന്ന് ദിവ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നുള്ള ഉല്പത്തി കഥ കുലത്തൊഴിലുമായി അവർക്കുള്ള അടുപ്പത്തെ കുറിക്കുന്നു.

മദ്യം ഉ ാക്കുന്ന രീതി

തെങ്ങിൽ നിന്നും, പനയിൽ നിന്നുമാണ് മുഖ്യമായും മദ്യമെടുക്കുന്നത്. മല ബാറിലെ തീയർ മദ്യോൽപാദനത്തിനായി തെങ്ങിനെ മാത്രമേ ആശ്രയിക്കുള്ളൂ. തെങ്ങിൻ പൂകുലയിൽ നിന്നാണ് മദ്യമെടുക്കുക. കള്ളെടുക്കാൻ പാകമായ കുലകെ ട്ടും. കൈനഖം കൊ ് നുള്ളിയാൽ കുലയിലെ പൂക്കൾ മുറിഞ്ഞ് പോകരുത്

ഇതാണ് കുല കേട്ടേ പാകം. തെങ്ങിൻ മടലിന്റെ ഉൾഭാഗത്ത തൊലിചെത്തിയെ ടുത്ത് വെയിലിലോ തീയിലോ വാട്ടിയെടുത്ത് പാന്തം കൊ ാണ് കുലകെട്ടേ ത്. കുലയിൽ ആറോ ഏഴോ സെന്റീമീറ്റർ ഇട വിട്ട് പാന്തം കൊ ് മുറുക്കി കെട്ടണം. കുലയുടെ ഏറ്റവും മുകളിൽ പൂക്കളുടെ അകം കാണത്തക്കീതിയിൽ മുറിക്കണം. മുറിച്ച ഭാഗം മൂന്ന് ദിവസം തുടർച്ചയായി രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഇടിച്ച് ചതയ്ക്കണം. ചതയ്ക്കുന്നത് ഏറ്റ് കത്തിയുടെ പിടികൊ ാണ്. മുറിച്ച ഭാഗം അടിച്ചാര* കൊ ് മൂടി കെട്ടണം. ഇങ്ങനെ മൂന്ന് ദിവസങ്ങളിൽ ആറുനേരം ചതച്ച ശേഷം അടുത്ത മൂന്ന് ദിവസങ്ങളിൽ ര ുനേരം വീതം കത്തിയുടെ പുറം ഭാഗം കൊ ് മാടണം.* ഏഴാം ദിവസം രാവിലെ കുലയെ പൊതിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന പാണ് വട്ടത്തിൽ മുറിച്ച് കളയണം. തിരിയോല കൊ ് തുളിയോല ഉ ാകണം. ഓല ഈർക്കിൽ കളഞ്ഞ വീതിയുള്ള ഒരു ഭാഗം മടക്കി കുലയുടെ മുകൾഭാഗത്ത് വലിച്ചു കെട്ടണം ഈ ഓലയെയാണ് തുളിയോല എന്ന് വിളിയ്ക്കുന്നത്. തുളിയോലയടക്കം പൂക്കുല നേർമ്മയായി മുറിക്കണം. മുറിച്ച ശേഷം കൊ *യിൽ നിന്ന് വെള്ളമെ ടുത്ത് കുല കഴുകണം.

മുറിച്ച ഭാഗത്ത് കുരുന്ന്* ചതച്ചനീര് പുരട്ടണം. കള്ള് കുലയിൽ ഇറ ങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കാനാണ് കുരുന്ന് പുരട്ടുന്നത്. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ കുരുന്നിന് പകരം ചെളി പുരട്ടുന്ന പതിവു ്. അങ്ങനെ കള്ളെടുക്കാൻ തയ്യാറാക്കിയ കുലയ്ക്ക് മാട്ടുപാനി* കമിഴ്ത്തുന്നു. ഈ പാനിയിലേക്ക് കള്ള് ഇറ്റി വീഴും. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ര ുതവണയും ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ര ് നേരവും കുല മുറിച്ച് വെയ്ക്കണം. മാട്ടുപാനിയിൽ നിന്ന് കള്ള്, കൊമ്പൻ ചെരങ്ങ* കൊ ു ാക്കിയ പാത്രങ്ങളിൽ (ഇതിന് കുറ്റി എന്ന് പറയും) ശേഖരിക്കും. എറ്റുകത്തിയും

---

* അടിച്ചാര: ഓലകളെ ചെറുപ്രായത്തിൽ മൂടി വരുന്ന വലപോലുള്ള തെങ്ങിൻ ഭാഗമാണ് അടിച്ചാര

* മാടണം: തടവണം എന്നർത്ഥം

* കൊ : സിലി ർ ആകതയിലുള്ള ചെമ്പുപാത്രം

* കുരുന്ന്: ഏച്ച് എന്ന സസ്യത്തിന്റെ തളിരിലകളാണ് കുരുന്ന്.

* മാട്ടുപാനി: കഴുത്തില്ലാത്ത മൺപാനിയാണ് മാട്ടുപാനി.

* കൊമ്പൻ ചെരങ്ങ: ചെരവള്ളിക്കു ാകുന്ന കട്ടിയുള്ള പുറന്തോടുകൂടി നീളമുള്ള കായ. ഈ കായക്കുള്ളിലെ മാംസളമായ ഭാഗം എടുത്ത് കളഞ്ഞാൽ അത് കുറ്റിയുടെ ആകൃതിയി ലുള്ള പാത്രമാകും. ഇതിലാണ് തീയ്യർ കള്ള് ശേഖരിക്കുന്നത്.

കൊ യും കുറ്റിയും തൊടങ്ങി*ൽ തൂക്കിയാണ് തെങ്ങിൽ കയറുന്നതും ഇറങ്ങുന്നതും.

ചക്കരയു ാക്കൽ

തീയർ ഉ ാക്കുന്ന മറ്റൊരു ഉല്പന്നമാണ് ചക്കര. കള്ളിൽ നിന്നാണ് ചക്കരയു ാക്കുന്നത്. ചക്കരക്കള്ള് എടുക്കുന്നതിന് ചില ചിട്ടകളു ്. ചക്കരക്കള്ള് ശേഖരിക്കുന്ന പാനിയുടെ ഉൾഭാഗത്ത് ചുണ്ണാമ്പ് പൂശണം. ഇതിൽ ശേഖരിക്കുന്ന കള്ളാണ് മധുരക്കള്ള്. മധുരക്കള്ള് കുറുക്കി കുഴമ്പ് രൂപത്തിലാക്കണം. വെള്ളത്തിൽ ഈ കള്ളിൻ തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ ഉരു ു കിട്ടണം. ഇത് പാകമാകുമ്പോൾ അടുപ്പിൽ നിന്നിറക്കി റൂളർ പോലുള്ള മരവടി കൊ ് കുടഞ്ഞ് പാകം വരുത്തണം. വൃത്താകൃതിയിൽ മുറിച്ച് ഒപ്പിച്ചുവെച്ച ചെറിയ പച്ചോല വൃത്തങ്ങളിലക്ക് കള്ളിൻ കുഴമ്പ് ഒഴിക്കണം. അത് ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ചക്കരയായി.

റാക്ക് ഉ ാക്കൽ

ചെത്തിയെടുത്ത കള്ള് മൂന്നുദിവസമെങ്കിലും പഴകണം. പഴകിയ ശേഷം അത് വാറ്റിയെടുക്കണം. വാറ്റുമ്പോൾ അയമോദകം, ചുക്ക്, മുളക് തുടങ്ങിയവ ചേർത്ത് ഔഷധഗുണമുള്ള റാക്ക് ഉ ാക്കാം.

കള്ള് ചെത്തി റാക്ക് ഉ ാക്കൽ ചക്കര ഉല്പാദനം തുടങ്ങിയവയുടെ കുത്തകക്കാരായിരുന്നു തീയസമുദായം. ജീവിതോപാധി എന്ന നിലയിൽ ഈ തൊഴിലാളികളെ ആശ്രയിക്കുന്നവർ ധാരാളമു ായിരുന്നു. കുലയിൽ നിന്നെടുത്ത പാടെ കുട്ടികൾക്ക് ഔഷധമായി നൽകുന്ന പതിവു ്. 'മുലപ്പാൽ ഇല്ലെങ്കിൽ കുലപ്പാൽ' എന്നൊരു ചൊല്ലുതന്നെയു ്. വെള്ളയപ്പം എന്ന പലഹാരം ഉ ാക്കുന്നതിന് കള്ളാണ് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്.

മറ്റ് തൊഴിലുകൾ

---

* തൊടങ്ങ്: ആയുധങ്ങൾ അരയിൽ തൂക്കീയിടാൻ കയറിൽ കോർത്ത് അരയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു തരം കൊളുത്ത്.

തീയരുടെ കുലത്തൊഴിൽ കള്ള് ചെത്താണെങ്കിലും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ വൈവിധ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്ത തൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടവരാണ് തീയ്യർ. ചിറക്കൽ താലൂക്കിലെ ചിറക്കൽ കവ്വായി, എന്നീ ഉപതാലൂക്കുകളിൽപെടുന്ന അഞ്ചുഗ്രാമങ്ങളിൽ തീയജനവിഭാഗമാണ് കൂടുതൽ. ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ ആദി കുടികിടപ്പുകാരും അവർ തന്നെയാണ് ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ തീയ്യന്മാരിൽ സ്വർണ്ണ പ്പണിക്കാരുമു ്. തീരപ്രദേശത്ത് താമസിക്കുന്ന തീയസമുദായക്കാർ ഒരു ഉപതൊ ഴിലായി മീൻപിടുത്തവും ചെയ്തുവരുന്നു ്.

തീയ്യർ പില്ക്കാലത്ത് കൃഷി, വൈദ്യം, കളരി, ആശാൻമാർ, ജ്യോത്സ്യൻമാർ കയർപിരിപ്പ്, നെയ്ത്തുകച്ചവടം കൂലിപ്പണി എന്നിവയിൽ പ്രാമാണ്യം പുലർത്തിയി രുന്നതായി കാണാം.

പാരമ്പര്യവൈദ്യശാസ്ത്രരംഗത്ത് തീയ്യരുടെ സംഭാവന ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാ ണ്. യോഗാമൃതം എന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ് ഉപ്പോട്ട് കണ്ണൻ, ഔഷധ നഘ ുവിന്റെ കർത്താവ് തയ്യിൽ കൃഷ്ണൻ എന്നിവർ പേര് കേട്ട ഈഴവ വൈദ്യന്മാരാണ്. ഹോർത്തൂസ് മലബാറിക്കസ് എന്ന ഡച്ചു വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥ ത്തിന്റെ രചനയിൽ വാറന്റീഡ് എന്ന ദച്ചു ഗവർണറെ സഹായിച്ച ഇട്ടി അച്യുതനും തീയ്യസമുദായമാണ്. ബാല ചികിത്സ, അസ്ഥി ചികിത്സ എന്നിവയിൽ വിദഗ്ധരായ ഒട്ടനവധി പേർ ഈ കൂട്ടായ്മയിൽ കാണാൻ കഴിയും. സാമൂഹ്യമായ പിന്നോക്കാ വസ്ഥയിലു ായിരുന്ന ഈ കൂട്ടായ്മ മുഖ്യധാരയിലേക്ക കുതിച്ചെത്തിയതിന്റെ പ്രേരണാണാശക്തികളിലൊന്ന് പാരമ്പര്യ വൈദ്യമാണ്. പടുവളം, പിലിക്കോട്, പടന്ന എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉപ്പു വാറ്റുന്ന തൊഴിലിൽ തീയ്യർ വ്യാപൃതരായി കാണാം. കടപ്പുറങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർ മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന തൊഴിലും ചെയ്യാറു ്.

മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാല 1930 ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വടക്കൻപാട്ടുകൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആമുഖോപന്യാസത്തിൽ ചേലനാട്ട് അച്യുതമേനോൻ എഴുതി യത് ഇപ്രകാരമാണ്.

''ഞങ്ങളെപ്പോലെ പദവികളും

രാജധാനിയുവവർക്കു ല്ലോ

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം വന്നുപോയാൽ
ആരോമൽ വന്നിങ്ങ് തീർത്ത് പോകും
അവിടെ ഒരു കാര്യം വന്നപോയാൽ
ഇവിടുന്ന് പോയങ്ങ് തീർക്കുകയും''

അങ്കപ്പോരിന് ക്ഷണിക്കാനെത്തിയ കുറിങ്ങോട്ടിലെ വാഴുന്നവരോടും സഹായികളായെത്തിയ നായൻമാരോടും ആരോമൽ ചേകവർ ചോദിക്കുന്നു.

''എന്തിനായ് വന്നെടാ നായൻമാരേ
ഇങ്ങോട്ടു വന്നൊരുകാര്യമെന്നാ
കന്നിനോകാളക്കോ വന്നു നിങ്ങൾ
ഇരുമ്പോട് തുമ്പാ വിലയുെ ങ്കിൽ
കൈക്കോട്ട് കിളച്ചു പലർത്തിക്കൊേ എന്ന
നാഗപുരത്തല്ലോ നല്ലങ്ങാടി
പഞ്ഞിപരുത്തി വിലയുെ ങ്കിൽ
നൂൽ നൂറ്റിട്ട് കഴിഞ്ഞ് കൊേ ാ [27]

ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആയോധനത്തിന് പുറമേ കന്നും കാളയും നെല്ലും വിത്തും കടം കൊടുക്കാനോ വിൽക്കാനോ ശേഷിയുള്ള വിധം കൃഷിയും നെയ്ത്തും ഈ ജാതിക്കാരുടെ പാരമ്പര്യ വൃത്തികളായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തം. ഈഴവരുടെ കളരികളിൽ പയറ്റിത്തെളിഞ്ഞ ഈഴവ യുവാക്കളെ ചേർത്താണ് ആദ്യമായി മാർത്താണ്ഡവർമ്മ സൈന്യ സജ്ജീകരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഓരോ വീട്ടിൽ നിന്നും കുറഞ്ഞത് ഒരാളെന്ന നിലയിൽ ഈഴവ യോദ്ധാക്കളെ തന്റെ സൈന്യത്തിലേക്ക് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ തെരഞ്ഞെടുത്ത്.

അനുഷ്ഠാനപരമായ തൊഴിലുകളിൽ ചിലതുമാത്രം തീയർ ചെയ്തുവരുന്നു ്. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് കലശം എഴുന്നെള്ളിപ്പ്. തെയ്യാട്ട സമയത്ത് തെയ്യക്കോലം മുന്നോട്ട് വരുമ്പോൾ കലശവും തലയിലേറ്റി കലശക്കാരൻ ദൈവത്തിന് അഭിമുഖമായി നിന്ന് കൊ ് പിറകോട്ട് നടക്കുന്നത് രസകരമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ്.

സവർണക്ഷേത്രങ്ങളിലും തറവാടുകളിലും കലശം എഴുന്നള്ളിക്കേ കലശ ക്കാരൻ തീയ്യനാണ്. അവർണ സമുദായംഗങ്ങൾ മരിച്ചാൽ ശവദാഹത്തിനാവശ്യ മായ മാവ് മുറിക്കേ തും തീയ്യരായിരുന്നു. ശവസംസ്കാരങ്ങൾക്ക് ആവശ്യ മായി വരുന്ന ഓലയും തേങ്ങാക്കുലയും കൊത്തേ ത് അവർ തന്നെയാണ്. കുലകൊത്തിയാൽ കർമ്മത്തിനാവശ്യമായ തേങ്ങ ഒഴികെ കുലയിലെ ബാക്കി തേങ്ങൾക്ക് അവകാശിയായിട്ടുള്ളവർ തീയ്യരാണ്.

ഒറ്റക്കോലം തെയ്യത്തിന് തീയ്യരാണ് മേലേരി ഒരുക്കുക. (തെയ്യക്കോലത്തിന് വീഴാനുള്ള തീക്കൂന) മേലേരിക്കാവശ്യമായ പുളി, ചെമ്പകം, എരിഞ്ഞി തുടങ്ങിയ വൃക്ഷങ്ങളും വിറക് ശേഖരിക്കേ തും ഈ വിറക് കനലാക്കി കൂനകൂട്ടി ചുറ്റും തണുപ്പിച്ച് തയ്യാറാക്കേ തും അവരുടെ ചുമതലയാണ്. ഇപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയ മേലേരിയിൽ കുളിച്ച് ഈറനായി തൊഴുത് വലം വെച്ച് തീയ്യർ ചാടും. തീക്കൂന യിൽ ചാടുന്ന ഒറ്റക്കോലത്തെ വളിച്ചു കയറ്റേ തും തീയ്യർ തന്നെ. കാവുകളിലും, കഴകങ്ങളിലും, വയൽ പറമ്പുകളിലും മേലേരി കഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ മുഖ്യ പരികർമ്മിയായി ഈ കൂട്ടായ്മ ഒരാളെ നിശ്ചയിക്കുന്നു.

ആഭരണങ്ങളും വസ്ത്രധാരണരീതികളും

തീയ്യക്കൂട്ടായ്മയിൽ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷൻമാർക്കും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ആഭരണങ്ങളും വസ്ത്രധാരണാ രീതികളുമാണുള്ളത്. കാതിൽ ഓല ധരിക്കുന്ന പതിവ് ഇവർക്കിടയിലു ്. ഒരേ രീതിയിൽ മുറിച്ച ഈർക്കിൽ കളഞ്ഞ പനയോല ചുരുട്ട്കളാക്കിയാണിത് ധരിക്കുക. മറ്റ് സമൂദായംഗങ്ങളും ഇത്തരം ഓലച്ചുരുൾ ധരിക്കാറു ്. അക്കാര്യത്തിൽ തീയ്യർക്കുള്ള വ്യത്യാസം അവർ ചുവന്ന നിറമുള്ള ഓലകളാണ് അണിയുന്നത് എന്നാണ്. ചെറുപ്രായത്തിൽ ഈയം കൊ ു ാ ക്കിയ ചെറിയ ആണിയാണ് ധരിക്കുക. കൊര ് എന്നാണിതിന്റെ പേര്. ഈയത്തോല ധരിക്കുന്ന തീയ്യസ്ത്രീകളുമു ്. ഈയം കൊ ു ാക്കുന്ന ഓല യാണ് ഈയത്തോല. സ്ത്രീകൾക്ക് മേക്കാത് കുത്തുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടുമു ്. അപൂർവ്വമായി മൂക്കുത്തി കുത്തുന്ന ശീലവും തീയ്യർക്കിടയിലു ്. കറുത്ത ചരടിൽ കാശ് കോർത്തു കെട്ടുന്ന മാലയാണ് പൊതുവേ സ്ത്രീകൾ ധരിക്കുക. കൈക ളിൽ അവർ കച്ചോല വളയും ധരിക്കും, അലുമിനീയം കമ്പികൊ ് ചുറ്റുകളാക്കി

യാണ് ഈ വള ഉ ാക്കിയിരുന്നത്. കഴുത്തിലാവട്ടെ എണ്ണച്ചരടും കാൽ അംഗുലം അകലമുള്ള കറുത്ത പട്ടുനാടയിൽ സ്വർണം കൊ ് തീർത്ത ചെറിയൊരു പതക്കവും ധരിക്കാറു ്. കാതിൽ അണിയുന്ന ആഭരണങ്ങൾക്ക് പതക്കം എന്നതിന് പുറമേ എരഞ്ഞിപ്പൂ, ചിറ്റരഞ്ഞിപ്പൂ എന്നിങ്ങനെയും പേരുകളു ത്രേ. സമ്പന്നതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലേ സ്ത്രീകൾ ആഭരണം ധരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഈ പ്രത്യേകതകൾ കല്യാണത്തിലും പ്രകടമായിരുന്നു. സ്വർണത്തിന്റെ പാദസരവും അതിന് മേലെ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ വളയും അവർ ധരിക്കും. ഈ വളക്ക് 'ത വള' എന്നും പേരു ്. സാധാരണയായി തീയസ്ത്രീകൾ സമ്പന്നഗൃഹത്തിലാണെങ്കിൽ പാദസരം, ത വള, രാമായണം, കൊത്തിയവള എന്നിവയും ധരിക്കുമായിരുന്നു. തീയ്യർക്കിടയിൽ പുരുഷൻമാർക്ക് കാതുകുത്തി കടുക്കനിടുന്ന ഏർപ്പാടുമു ്.

ക്ഷേത്രങ്ങളിലോ മറ്റ് സ്ഥാനങ്ങളിലോ ആചാരപ്പെട്ടവർക്ക് വസ്ത്രധാരണ രീതിയും ആഭരണങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണ്. വെളിച്ചപ്പാടൻമാർ തലമുണ്ഡനം ചെയ്യേ തുമു ്. കാതുകളിൽ കുണ്ഡലങ്ങൾ, കാലിൽ വെള്ളിയുടെയോ, ഓടിന്റെയോ ചിലമ്പ് (ചിലതിൽ മണികൾ കാണും) ഇവയാണ് പ്രധാന ആഭരണങ്ങൾ. അരയിൽ വെള്ളമു ിന് മേൽ ചുവന്നപട്ട്, പട്ടിന് മുകളിൽ ഓട്ടുകാലൻമണി, കൈകളുടെ മണികണ്ഠത്തിൽ വളകൾ (ഇവയെ കടകം എന്നു വിളിക്കും). തോൾവളകൾ (ഇവയെ ക എന്നു വിളിക്കും) കഴുത്തിൽ വെള്ളികൊ ുള്ളതോ ഓടുകൊ ുള്ളതോ ആയ മാലകൾ സ്വർണ്ണം കൊ ുള്ള നെറ്റിപ്പട്ടം എന്നിവയാണ് വെളിച്ചപ്പാടൻമാരുടെ പ്രധാനഭൂഷകൾ.

തീയ്യരുടെ വസ്ത്രധാരണരീതി മറ്റ് ജാതികളുടേതിൽ നിന്നും ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ല. ചെട്ട്യാംമു ാണ് പെൺകുട്ടികൾ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുമ്പോൾ സാധാരണ ധരിക്കാറുള്ളത്. ചെട്ട്യാർ നെയ്യുന്ന മു ായത് അതിനെ ചെട്ട്യാംമു ് എന്ന് പറയുന്നത്. അതിന് ഭംഗിയുള്ള കരയും കുറിയും ഉ ായിരിക്കും. മൽമൽ തുണിയുടെ മു ും ജാക്കറ്റുമാണ് മറ്റൊരു വേഷം. (സഹസ്രപൂർണിമ, 1977) തീയ്യസ്ത്രീകൾ മേൽമു ് പുതയ്ക്കാറു ്. ഈ മേൽമു ് പുതയ്ക്കുന്നതിന് മാടി പുതയ്ക്കുക എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഗു ർട്ടിന്റെ നിഘ ുവിൽ സൂചനയു ്. മു ും ര ാംമു ുമാണ് പുരുഷൻമാരുടെ വേഷം. അവർക്ക് ഷർട്ട് ഇടാൻ

പാടില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാ ിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ സ്ത്രീകൾ സാരിധരിക്കുന്നതായി ക ുതുടങ്ങിയിട്ടു ്.

ഗൃഹനിർമ്മാണം

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യരുടെ കുടിലുകളെ പുരകൾ എന്നാണ് പറഞ്ഞ് വന്നിരുന്നത്. കുഞ്ഞിപ്പുര, പടിഞ്ഞാറെപുര തുടങ്ങിയ വീട്ടുപേരുകൾ അതിനൊരു തെളിവാണ്. പെട്ടിക്കട എന്നു പേരുള്ള നാടൻ ഇഷ്ടികകൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് ആളുകൾ തീയ്യഭവനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. കല്ലുകൾ കൊ ുള്ള ഭവന നിർമ്മാണം പില്ക്കാലത്ത് ഉ ായവയാണ്. പടിഞ്ഞാറ്റ, കലവറമുറി, അടുക്കള തുടങ്ങിയ പ്രാഥമിക സൗകര്യങ്ങൾ ഉള്ളതായിരിക്കും തീയ്യപ്പുരകൾ. ചില തറവാടുകളിൽ ഭവനത്തിനകത്തു തന്നെ ദേവതകളെ കുടിയിരുത്തിയതായി കാണാം. ഭവനത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടായിരിക്കും ദേവതാസ്ഥാനം. ചില തറവാടുകളിൽ മുത്തപ്പൻ പള്ളിയറകൾ ഉ ായിരിക്കും. മുൻകാലങ്ങളിൽ ഓലയും പുല്ലും ഉപയോഗിച്ചാണ് പുരകളുടെ നിർമ്മാണം. ഇന്നിപ്പോൾ അവ ഓടുപുരകളും കോൺക്രീറ്റ് പുരകളുമായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുവാൻ അടുക്കള പ്രത്യേകമു കിലും തീയ്യസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവർ ആഹാരം പാകം ചെയ്യുന്നത് പുരയ്ക്ക് വെളിയിൽ വെച്ചായിരിക്കും. മൂന്ന് കല്ലുകൾ വച്ച് അടുപ്പാക്കി കരിയിലകൾ കത്തിച്ചാണ് ആഹാരം പാകം ചെയ്യുക. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ സമ്പ്രദായം ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു ്.

ഭക്ഷണസമ്പ്രദായങ്ങൾ

തീയ്യർക്ക് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആഹാരം അവിൽ കുഴച്ചതാണ്. കുളുത്ത് (പഴകഞ്ഞി) കുടിക്കുന്ന പതിവ് തീയ്യർക്കിടയിലു ്. ഉണക്കമത്സ്യം ചുട്ട് കറിയായി ഉപയോഗിക്കും. പലഹാരങ്ങളിൽ 'പുട്ട്' തീയ്യരുടേതായ ഒരു സംഭാവനയാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. മാംസാഹാരത്തിൽ പൊതുവേ പ്രതിപത്തി കാണിക്കുന്ന കൂട്ടരാണവർ. രാവിലെ ചായയ്ക്ക് ചുട്ട പൂളയാണ് പ്രധാനമായും കഴിച്ചിരുന്നത്. ചേമ്പ് ചേർത്തു ാക്കിയ പുഴുക്ക്, ചക്ക ഇവ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രിയപ്പെട്ട ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങളാണ്. വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ ഉ ാക്കുന്ന അട. ചക്കരച്ചോറ് എന്നിവ അവർക്ക് വിശിഷ്ട ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളാണ്.

അടയു ാക്കുന്നതിന് അരിപ്പൊടി വെള്ളം ചേർത്തു പരത്താൻ കഴിയുന്ന പാകത്തിലാക്കണം. ഒരു കൈ നീളമുള്ള വാഴയിലകളിൽ പരത്തി നടുഭാഗത്ത്

വെല്ലം പൊടിച്ച് തേങ്ങ ചേർത്ത് വെക്കണം. പിന്നീട് തീക്കനലിൽ ചുട്ടെടുക്കണം. ചുട്ടെടുത്ത അട കഷണ കഷണമായിട്ടാണ് വിതരണം ചെയ്യുക.

ചക്കരച്ചോറു ാക്കാൻ ഉണക്കലരി വേവിച്ചു വേവു പാകമാവുമ്പോൾ ചക്കര യിട്ട് തേങ്ങ ചിരകിയിട്ട് വെള്ളം വറ്റുമ്പോൾ അടുപ്പിൽ നിന്നിറക്കി വെക്കണം. ചക്കര ഇപ്പോൾ ലഭ്യമല്ലാത്തത് കൊ ് വെല്ലം ഉപയോഗിച്ചു കൊ ാണ് ചക്കര ച്ചോറ് ഉ ാക്കുന്നത്. കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ പാപ്പിനിശ്ശേരി പഞ്ചായത്തിലുള്ള മുസ്ലി ങ്ങളുടെ മൂന്നു പെറ്റുമ്മ മഖാം ഉറൂസിൽ തീയ്യരുടെ അവകാശമായിട്ട് ഇന്നും ചക്ക രച്ചോറ് ഉ ാക്കി വിതരണം ചെയ്യുന്ന പതിവു ്.

വാങ്മയ സംസ്കാരം

നാടോടി വിജ്ഞാനീയ വീക്ഷണത്തിലുള്ള ജനസംസ്കാര പഠനത്തിൽ വാങ്മയ സംസ്കാരത്തിന് ഏറെ പ്രാധാന്യമു ്. ജനങ്ങളുടെ വാങ്മയ സംസ്കാരമെന്നത് കൊ ് വിവക്ഷിക്കുന്നത് അവർ നിത്യജീവിതത്തിലുടനീളം വ്യവഹരിക്കുന്നതും തലമുറയായി ചു ിൽനിന്നും ചു ിലേക്ക് പകർന്ന പോരു ന്നതും അവരുടേതെന്ന് മാത്രം പറയാവുന്ന സവിശേഷതകൾ മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടി ട്ടുള്ളതുമാണ് വാമൊഴി വഴക്കമാണ് വാങ്മയ സംസ്കാരം. നാടൻപാട്ടുകൾ, പഴ മൊഴികൾ, അരുളപ്പാടുകൾ തുടങ്ങിയ വാമൊഴി കലകൾ വാങ്മയ സംസ്കാര ത്തിന്റെ ഭാഗമായി പഠനവിഷയമാക്കാവുന്നതാണ്. തീയ്യസമുദായക്കാരുടെ ഈ വാമൊഴി പാരമ്പര്യത്തെയും അവരുടെ പാട്ടുകളെയും കുറിച്ചുള്ള വിശകലനമാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നത്.

നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ ഇന്നിപ്പോൾ സാധൂകരിച്ച് വർഗ്ഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. ഉള്ളൂ രിന്റെ കേരള സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ പാട്ടുകളെ പ്രധാനമായും ദേവതാപൂജ, വീര പുരുഷാരാധന, വിനോദം. ശാസ്ത്രം, കുലവൃത്തി, സദാചാരം എന്നിങ്ങനെ വിഭജി ച്ചിട്ടു ്. (കേരളസാഹിത്യചരിത്രം ഭാഗം 1, ഉള്ളൂർ, എസ്. പരമേശ്വരൻ നായർ, 1970). ഓരോ സംസ്കാരത്തിനും തനതു മുദ്രകൾ ഉൾപ്പെട്ട പാട്ടുകളും, കടങ്കഥക ളും, പഴഞ്ചൊല്ലുകളും, ശൈലികളും ഉ ായിരിക്കും.

ജീവിതത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയും ആത്മാർത്ഥവുമായ ആവിഷ്ക്കാരമാണ് ഈ വാമൊഴിപ്പാട്ടുകൾ. ഭാവനയ്ക്കും കല്പനയ്ക്കും പ്രാമാണികത്വം ക ില്ലെ ങ്കിൽ തന്നെയും അതിലൂടെ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ രുചിയും ഗന്ധവും, സ്പർശ നവും ഏറ്റു വാങ്ങാൻ കഴിയും. ചു ുകളിൽ നിന്നു ചു ുകളിലേക്ക് പകർന്നു നൽകപ്പെടുന്ന പാട്ടുകൾക്ക് അവയുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് വർഗ്ഗീകരണം നടത്തു വാൻ സാധിക്കും. കെ.എം. ജോർജ്ജ് പാട്ടുകളെ ഗാനം, കഥാഗാനം എന്നിങ്ങനെ ര ുശാഖയായി തിരിച്ചിട്ടു ്. (സാഹിത്യ ചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ, 1973) അവയ്ക്ക് തന്നെ അനുഷ്ഠാനഗാനങ്ങൾ, മതപരമായ ഗാനങ്ങൾ, പണിപ്പാട്ടുകൾ, വിനോദപ്പാട്ടുകൾ എന്നിങ്ങനെയും വിഭജനമു ്.

നിയതമായ ചിട്ടപ്പെടുത്തലുകൾ ഇല്ലാത്തതും രചിക്കുകയും ഈണം നൽകു കയും ചെയ്തത് ആരെന്ന് നിശ്ചയമില്ലാത്തതും, വാങ്മയരൂപത്തിൽ ചെവികളിൽ നിന്ന് ചെവികളിലേക്ക് പകർന്നു പ്രചാരം നേടിയിട്ടുള്ളതും ഓർമ്മയിൽനിന്ന് പുന രവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ഒന്നാണ് ഈ പാട്ടുകളെന്ന് ഏ.കെ. നമ്പ്യാർ വിശ്വ സിക്കുന്നു. (കേരളത്തിലെ നാടൻ കലകൾ, 1989). ഇവയ്ക്ക് തന്നെ ഒരേ സമുദായ ക്കാർക്കിടയിൽ ദേശഭേദമനുസരിച്ച് ഈഷദ് ഭേദങ്ങൾ കാണുന്നു ്. കുഞ്ഞിമം ഗലം പാലോട്ടുകാവിലെ തീയരുടെ തോറ്റം പാട്ടുകളും, തെക്കുംമ്പാട് പാലോട്ട് കാവിലെ തോറ്റം പാട്ടുകളും നീലേശ്വരം പാലോട്ടു കാവിലെ തോറ്റം പാട്ടുകളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമു ്. പദങ്ങളിലും വരികളിലും ചില ചെറിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഓരോ പ്രദേശത്ത് നിന്നും കടന്നു വരുന്നു ്.

അനുഷ്ഠാന ഗാനങ്ങൾ

തീയ്യരുടെ പാട്ടുകളിൽ അനുഷ്ഠാനഗാനങ്ങളും, വിനോദ ഗാനങ്ങളും, തൊഴിൽ പാട്ടുകളും, കാണുവാൻ കഴിയും. അവരുടെ അനുഷ്ഠാന ഗാനങ്ങളിൽ പൂരക്കളിപ്പാട്ടുകൾ, ചീർമ്മ പാട്ടുകൾ തുടങ്ങിയവ പ്രസിദ്ധമാണ്. പൂരക്കളിപ്പാട്ടു കൾ, മണിയാണി, ശാലിയ, മുകയ, കമ്മാള എന്നീ സമുദായക്കാർ പൂരക്കളി നടത്തു ന്നുെ ങ്കിലും തീയരുടെ പൂരക്കളിപ്പാട്ടുകൾ ഇവയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. രംഭ തുടങ്ങിയ ഏഴ് ദേവകന്യകമാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഹല്യ തുടങ്ങിയ പഞ്ച കന്യ കമാർ മീന മാസത്തിലെ കാർത്തിക തൊട്ട് പൂരം വരെ കാമപ്രീതിക്കായി പാടിയാ

ടിയ പതിനെട്ടു നിറങ്ങളാണ് പൂരക്കളിപ്പാട്ടുകളിലെ പ്രധാന ഇനം. വൻ കളി കൾക്കുള്ള ഗണപതിപ്പാട്ട്, രാമായണം പാട്ട്, കമ്മൻ പാട്ട് എന്നിവയും പൂരക്കളി സാഹിത്യത്തിന്റെ മികച്ച സംഭാവനകളാണ്. മറുത്ത് കളിയിൽ ശാസ്ത്രവിചാരത്തി നുപയോഗിക്കുന്നു. നാടകം, വേദാന്തം, വ്യാകരണം, സാംഖ്യം, തർക്കം, ഛന്ദസ്സ്, അലങ്കാരം, നിരുക്തം, യോഗം, മീമാംസ, നാട്യം, കാവ്യം പുരാണം, ഇതിഹാസം, ജ്യോതിഷം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ സൂക്ഷ്മമായ അറിവ് പകർന്ന തരുന്നു ്.

പൂരക്കളിപ്പാട്ടിലെ പ്രൗഢമായ ഒരിനം ചിദംബരം എന്ന മറ്റൊരു വിഷയമാ ണ്. വ്യാഘ്രാപാത് എന്നും പതഞ്ജലി എന്നും പേരായ ര ് മഹർഷിമാർ ശിവ താണ്ഡവം കാണുവാനാഗ്രഹിച്ച് തിലാവനത്തിൽ ചെന്ന് മനോഹരമായ പർണശാല കെട്ടി. ശിവലിംഗം പ്രതിഷ്ഠിച്ച് കൊള്ളട നദിയിൽ സ്നാനം ചെയ്ത് കഠിനമായ തപസ്സാരംഭിച്ചു. അതിഘോരമായ തപസ്സിൽ ശിവൻ പ്രത്യക്ഷനാകാത്തതുക ് ആശങ്കാകുലരായ സൂര്യചന്ദ്രൻമാർ കൈലാസത്തിലെത്തി ശിവനോട് കാര്യം ഉണർത്തിച്ചു. വ്യാഘ്രപതഞ്ജലിമാരുടെ കഠിനമായ തപസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമറിഞ്ഞ ശിവൻ അതിവേഗം തന്റെ പരിവാരങ്ങളോട് കൂടി തിലവനത്തിലെത്തി. അവിടെ വച്ചാണ് ശിവനും ശക്തിയും നാടകമാടിയത്. നാല്പതിൽപരം പ്രൗഢ സംസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങളിലൂടെയും മലയാള ഗദ്യത്തിലൂടെയും പൂരക്കളിയിൽ ചിദംബര കഥ അവതരിപ്പിച്ചു വരുന്നു. തിലവനത്തിന്റെ മനോഹാരിതയെയും കൊള്ളട നദീ തീര ത്തെയും വർണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ കാല്പനികതയുടെ കമനീയ രംഗങ്ങളാണ്. ശിവൻ ആടിയ നാടകങ്ങളിൽ പതിനഞ്ചെണ്ണം വളരെ പ്രധാനമാണ്. ശിവഭ്ബ്രാന്തി യാട്ടം, പഞ്ചകോലം, ശിവംപരം, വെള്ളുരുട്ടി, മരാരി മാർക്കണ്ഡേയം, പറക, ശിവമ രുത്, അറുമുഖൻ, ഒരുമുഖൻ, കുണിഴ്ച്ചി. കണ്ണപ്പൻ, തിണ്ണൻ, മുറുമുഖൻ, കവചി കൻ എന്നിവയാണ് പ്രധാന ശൈവക്കുത്തുകൾ. ശക്തികൂത്തുകളിൽ നാല്പത്തി ഒൻപത് എണ്ണമാണ് പ്രധാനം. വല്ലി, രംഭ, ഉർവശി, ലഹരി, മേനക, തിലോത്തമ, മാതുകി, അരുന്ധതി, ചിത്രലേഖ, കാമാക്ഷി, സ്വർണ്ണാംഗി, മാലി, മാലിമാല, കന്ദർപ്പ മാല, കുവലയമാല, വേദിനി, മാലതി, മനൊളി, കേശിനി എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു ശക്തികൂത്തുകൾ.

ചീർമ്മപ്പാട്ടുകൾ

ചീർമ്മയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പാട്ടുകൾ പ്രധാനമായും പാടിവരുന്നത് പുലയരും തീയ്യരുമാണ്. ചീർമ്മപ്പാട്ടുകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം മരക്കലപ്പാട്ടാണ്. ചീർമ്മയുടെയും ശംഖവാലൻ എന്ന മുക്കുവ രാജാവിന്റെയും കപ്പലോട്ടത്തെ വർണിക്കുന്ന ഒരു പാട്ടാണിത്. മുത്തും പവിഴവും അണിയാനുള്ള തന്റെ പത്നിയുടെ ആഗ്രഹപൂർത്തീകരണത്തിന് വേ ി ശംഖവാലൻ തന്റെ പായ്ക്കപ്പലുമായി കടലിലിറങ്ങി. മുത്തും പവിഴവും ശേഖരിച്ചു വരുന്ന ശംഖവാലന്റെ കപ്പലിന് നേരെ ഒരു മരക്കലം അടുത്തടുത്ത് വരുന്നതായി ശംഖവാലന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. ശംഖവാലന്റെ അനുയായികൾ മരക്കലത്തെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ ഉന്നം തെറ്റുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പായ്ക്കപ്പലുകൾക്ക് അതിരൂക്ഷമായ ഇളക്കം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. മരക്കലം ചീർമ്മയുടേതായിരുന്നു. ദേവീ സാന്നിധ്യം മനസ്സിലാക്കിയ ശംഖവാലൻ ദേവിയുമായി രമ്യതയിലാവുകയും തെക്കൻ കോലത്ത് കുടിപാർക്കുകയും ചെയ്ത കഥയാണ് മരക്കലപ്പാട്ടിലുള്ളത്.

വിരുത്തിപ്പാട്ട്

ചീർമ്മ ഉത്തരകേരളത്തിലെത്തി നായരുടെയും നമ്പൂതിരിമാരുടെയും ബഹുമതി പിടിച്ചു പറ്റിയ കാര്യമാണ് വിരുത്തിപ്പാട്ടിൽ പറയുന്നത്.

അരവ്പ്പാട്ട്

വിനോദഗാനാശാഖയിലുൾപ്പെടുന്ന അരവ്പ്പാട്ട് കല്യാണം തുടങ്ങിയ വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ പാടുന്ന ഒരു തരം പാട്ടാണ്. മുറ്റത്ത് പന്തലിൽ ഏഴോളം അമ്മിയിട്ട് അരയ്ക്കുമ്പോൾ പാടുന്നതാണിവ. അരവ് പാട്ടിൽ പൊലിച്ച് പാട്ട് മുഖ്യമാണ് പന്തലിൽ വെച്ച പൊലിക്കിണ്ണത്തിൽ പൊലിക്കുവാൻ വരന്റെ ബന്ധുക്കളെയോ വിരുന്നുകാരെയോ ക്ഷണിക്കുന്നതാണ് ആ ഗാനം.

''നിന്റമ്മയോട് ചെന്ന് പറയേ മോനേ
പന്തലിൽ പൊലിക്കിണ്ണം വെച്ചതു
അമ്മ്യോട് തന്നെ വരുവാൻ പറ
പന്തലിൽ പൊലിക്കിണ്ണം പാലഞ്ഞില്ല''.

എന്നിങ്ങനെയാണ് പൊലിച്ച് പാട്ടിന്റെ സ്വഭാവം. ചില കഥാഗാനങ്ങളും അരവ് പാട്ടുകളായി പാടാറു ്. തീയർ, പുലയർ എന്നീ സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലാണ് അരവ് പാട്ടുകൾക്ക് പ്രചാരം. തായളപ്പിലമ്മ ചിരുതൈക്കുട്ടിയെ എടുത്തുവ ളർത്തിയ കഥ എടുത്തു പറയത്തക്കതാണ്. ചില വടക്കൻ പാട്ടുകഥകളും അരവ് പാട്ടായി പാടിവരുന്നു ്. പക്ഷേ അവയുടെ ചൊൽവടിവിന്റെ കാര്യത്തിൽ വ്യത്യാ സമു ്.

അരക്കല്ലിൽ ധാന്യം അരയുമ്പോൾ വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ ഊഷരത യിൽനിന്നും നിവൃത്തമാകുന്ന മനസ്സ് ചിലപ്പോൾ ഭൂതകാലത്തിലെ ഏതെങ്കിലും നനുത്ത തീരത്ത് അലയുകയായിരിക്കും. അരവ് പാട്ടിനെക്കുറിച്ച് രാഘവൻ പയ്യ നാട് തന്റെ ഫോക്‌ലോർ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. (ഫോക്‌ലോർ, 1986) ചുരു ക്കത്തിൽ വീടുമായോ കുടുംബജീവിതവുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ് അരവ് പാട്ടിൽ പൊതുവേ ക ുവരുന്നത്. കല്യാണത്തലേന്ന് സ്ത്രീകൾ കറിയ്ക്കര്ക്കു മ്പോൾ പാട്ട് പാടുന്ന പതിവുമു ായിരുന്നു.

അരവ് പാട്ടുരീതി

വീട്ടു മുറ്റത്തിരിക്കുന്ന പന്തലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തായി അമ്മിക്കല്ല് നിരത്തിയിരി ക്കും. സമീപത്ത് കമിഴ്ത്തിവെച്ച ഉരലിൻമേൽ അല്പം അരിയിട്ട ഒരു തളിക വെയ്ക്കും. കറിക്കരക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് മാറിയിരിക്കുന്ന തല മുതിർന്ന സ്ത്രീ മുൻപാട്ട് പാടാൻ തുടങ്ങും. കറിക്കരക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ പിൻപാട്ടു മാണ് പാടുക. പാട്ടിലെ ഈരടികൾ ഓരോന്നും മുറിച്ചു ചൊല്ലുകയും ചെയ്യും. അവസാനം മുൻപാട്ടുകാരിയും, പിൻപാട്ടുകാരും ഒത്ത് ചേർന്ന് താള നിബദ്ധമായി രീതിയിൽ ആലാപനം നടത്തുമ്പോൾ അവ ഏറെ ഹൃദ്യമായിത്തീരുന്നു. ഈ സമ യത്ത് പിൻപാട്ടുകാരെല്ലാം മുൻപാട്ടുകാരിയെ അനുകരിച്ച് ആവർത്തിക്കുന്നത് കൊ ് ആസ്വാദകർക്ക് ആശയ സംഗ്രഹണത്തിന് തടസ്സം നേരിടുന്നില്ല.

മംഗലപ്പാട്ടുകൾ

മംഗലത്തിന് പാട്ടുപാടുകയും പാട്ടുപാടിക്കളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് പല സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും നിലവിലു ായിരുന്നു. മാവിലർ, പുലയർ, കുറവർ, മലയർ, കമ്മാളർ, തീയർ തുടങ്ങിയ സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇതിപ്പോഴും നിലവിലു

്. കല്യാണത്തിന് ചെറുക്കന്റെ കൂട്ടർ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോകുമ്പോഴാണ് ഈ പാട്ട് പാടുക.

തോറ്റം പാട്ടുകൾ

തെയ്യം പുറപ്പെടുന്നതിന് മുൻപ് പാടുന്ന ഗാനങ്ങളാണ് തോറ്റം പാട്ടുകൾ. ഈ പാട്ടുകളിൽ ദേവതകളുടെ ഉത്ഭവവും മാഹാത്മ്യവും രൂപവിശേഷങ്ങളും സഞ്ചാരങ്ങളും വർണ്ണിക്കുന്നു ്. ദേവതകളെ സ്തുതിച്ച് കൊ ുള്ള ഗാനങ്ങളാണിവ. ഭക്തിയും, വിശ്വാസവും ആത്മജ്ഞാനവും സാമാന്യജനങ്ങിൽ പോലും ഉ ാകുവാൻ ഈ നാടോടിഗാനങ്ങൾ ശക്തങ്ങളാണ്. ഭക്തിയെ ഒരാത്മാർപ്പണമാക്കിയവരാണ് തോറ്റം പാട്ടുകളുടെ കർത്താക്കളായ ഗ്രാമീണ കവികളും പരമ്പരയാ അത് പാടിവരുന്ന ഗായകരും. പശ്ചാത്തല വാദ്യങ്ങളോട് കൂടി ചൊല്ലുന്ന ഈ ഗാനങ്ങൾ മനുഷ്യനിലൂടെ ഈശ്വരചൈതന്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

പാട്ടിന്റെ സവിശേഷതകൾ

തീയരുടെ പാട്ടുകളിൽ ഇതിഹാസ പുരാണവലംബികമായ ഗാനങ്ങൾ കൂടി കാണാൻ കഴിയും. പൂരക്കളിപ്പാട്ടുകളിലെ വൻകളിപ്പാട്ടുകളും, പൂരമാലയിലെ (നിറങ്ങളിലെ) ലഘുഗാനങ്ങളും പ്രായേണ ഇതിഹാസ പുരാണവലംബങ്ങൾ തന്നെ. തീയ്യരുടെ പാട്ടുകളിൽ ശൈവ പുരാവൃത്തങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കാണുന്നു എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അവരുടെ വർഗോൽപത്തിയെ ശൈവപുരാവൃത്തമായി ആഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടു ്. തീയ്യരുടെ പൂരക്കളി പാട്ടുകളിൽ പലതിലും സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ്വാധീനം കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞിരിപ്പു ്. ചിദംബര ചരിതം, ശൈവ ശക്തി കൂത്തുകൾ എന്നിവയ്ക്കായി പാടുന്ന പല പാട്ടുകളിലും, സംസ്കൃത പദങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തമു ്. എന്നാൽ അരവ് പാട്ടിലും മംഗലപാട്ടിലും ഐതിഹ്യകഥകൾക്കും, സങ്കല്പ കഥകൾക്കും പ്രാമുഖ്യമേറും. വടക്കൻ പാട്ടുകളിലെ ചില കഥാംശങ്ങൾ അരവ്പ്പാട്ടായും മംഗലപ്പാട്ടായും പാടിവരുന്നു. മംഗലപ്പാട്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അവർ പൊലിച്ചു പാട്ടു പാടും.

കഞ്ഞി കുടിയും കായി നനച്ചും
വെറ്റിലമുറുക്കം കഴിഞ്ഞു നിങ്ങൾ

പന്തലിൽ കൊട്ടുന്ന കൊട്ടാളിത്തു
യോഗിയെ ചെയ്യവേണം

എന്നിങ്ങനെ പാടുമ്പോൾ അതിഥികൾ പണം പിരിക്കും. പെണ്ണ് വാഴ്ത്തുപ്പാട്ട്, വാതിൽ തുറപ്പാട്ട്, തോഴമ്മപ്പാട്ട്, അമ്മാനപ്പാട്ട് എന്നിവയെല്ലാം കല്യാണപ്പാട്ടുക ളിൽ പെടുന്നവയാണ്. തെയ്യപ്പാട്ടുകൾ പൊതുവേ ദേവതാചരിതമായാണ് പാടാറു ള്ളത്. ഇത്തരം തോറ്റം പാട്ടുകളെപ്പോലെ വൈവിധ്യം കലർന്ന നാടോടിഗാന സമ്പത്ത് വേറെ അധികമില്ലെന്ന് തന്നെ പറയാം. തലമുറകളായി പാടിക്കേട്ട് പഠി ച്ചുവരുന്ന ഈ ഗാനങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ കുറഞ്ഞ് കൊ ുവരികയാ ണ്.

തീയ്യരുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ

സംസ്കാരമെന്നത് ഒരു തരത്തിലുള്ള ജനപ്രവാഹമാണെന്ന് പറയാം. ഭൂത കാലത്തിൽ നിന്ന് വർത്തമാനകാലത്തിലേക്കും അവിടെനിന്ന് ഭാവിയിലേക്കുമാണ് അതിന്റെ സഞ്ചാരം. ജനസമൂഹവും അവരുടെ സംസ്ക്കാരങ്ങളും മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. ഓരോ സമൂഹത്തിലും അവരുടെ പഴയകാല സംസ്കൃതി വ്യത്യ സ്തരീതിയിലും തോതിലുമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഭൂതകാല സംസ്കൃതിയുടെ ഏതെല്ലാം ഭാഗങ്ങൾ അതിജീവിക്കുന്നു എന്നതും എങ്ങനെയെല്ലാം അവ പരി വർത്തന വിധേയമാകുന്നു എന്നതും അറിഞ്ഞിരിക്കേ തു ്. വ്യാപനസിദ്ധാന്തം (Difusion Theory) സാംസ്ക്കാരിക പരിണാമവാദം (Cultural evolution Theory) വിപരിണാമവാദം (Revolution Theory) എന്നീ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ നരവം ശശാസ്ത്രം വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെയും അവരുടെ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെയും ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ ചരിത്രപരമായ തുടർച്ചയിൽ നിർത്തി പഠിക്കുന്നത് വളരെ പ്രസക്തമാണ്. ചരിത്രപരമായ തുടർച്ച ഇന്ന് വിലയൊരു രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നം കൂടിയാണ്. അതിനാൽ പാലാ തീയ്യരുടെ സംസ്കാരത്തെ ഈ മട്ടിൽ പഠിക്കുന്നത് പുതിയ തിരിച്ചറിവുകളിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ സഹായകമായി ത്തീരും.

നവോത്ഥാനത്തിന് ശേഷം ജാതി സമൂഹം മാറി കേരളത്തിൽ ഒരു പൊതു സമൂഹം രൂപപ്പെട്ടു. പൊതുസമൂഹമായപ്പോഴും, അവർ അവരുടേതായ ജാതി ബോധം കാത്ത് സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവുകളാണ് ഇന്നും നില നിൽക്കുന്ന ചില സംസ്കാര ചിഹ്നങ്ങൾ. (പാൽകുടി, ചോറൂണ്, വിവാഹം, മരണാ നന്തരച്ചടങ്ങുകൾ തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങൾ). ഇന്നത്തെ തലമുറ ഉല്പതി ഷ്ണുത്വം കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊ ും വിദ്യാഭ്യാസം സംസ്കാരിക മേഖലക ളിൽ മുന്നേറിയതുകൊ ും പല സംസ്കാരങ്ങളും അനാചാരങ്ങളായി ക ് വരു ന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ ജനനം മുതൽ മരണം വരെ നടത്തിയിരുന്ന ആചാര ങ്ങൾ പലതും ഇന്ന് കാലഹരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പന്തല് മംഗലം, തെര ് മംഗലം, ബലിക്കള എന്നിവ ഉദാഹരണം. എന്നാലിന്നും ഭാഗീകമായി കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്ന ചില ആചാരങ്ങളാണ് മുന്നാള് പൊറുക്കൽ. പുംസവനം തുടങ്ങിയവ. മുന്നാള് പൊറുക്കൽ ഇന്ന് സല്ക്കാരം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. പുംസവനത്തിന് കോടിയുടുക്കൽ എന്ന പേര് കൊടുത്ത് ഇന്നും ആഘോഷിക്കുന്നു. ജനിച്ച കുഞ്ഞിന്റെ ലിംഗപദവി വിളംബരം ചെയ്യുന്ന ചടങ്ങുകൾ ഇന്ന് നടത്തുന്നില്ല. മംഗ ലപ്പാട്ടുകളും, അരവ്പാട്ടുകളും ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്നില്ല. അവയുടെ സ്ഥാനത്ത് ഗാനമേള കൊ ും സി.ഡി. ഗാനങ്ങൾ കൊ ും രംഗം മികവുറ്റതാക്കാൻ ഇന്നത്തെ തലമുറ ശ്രമിക്കുന്നു.

തീയരുടെ സാമൂഹികവും ഭൗതീകവും വാങ്മയവുമായ സംസ്കാരങ്ങളെ ക്കുറിച്ചും അവരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും വിവരിച്ചതിൽ നിന്നും വളരെ പെട്ടെന്ന് മാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഈ കൂട്ടായ്മ തയ്യാറായിട്ടു ്. കാവുകളിലെ അനുഷ്ഠാ നങ്ങൾ പഴയരീതിയിൽ കൊ ു നടത്തപ്പെടുന്നു. അതിന് തെളിവായി നിൽക്കു ന്നത് പാലോട്ടുകാവിന്റെ ഭരണവ്യവസ്ഥയിലും സ്ഥാനികരുടെ ആചാരക്കാരുടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിലുമാണ്.

ഇന്നത്തെ തലമുറ തൊഴിൽ തേടി പുതിയ മേഖലകളിലേക്ക് കടന്ന് ചെന്ന തോടുകൂടി സാമ്പത്തികമായും, തൊഴിൽപരമായും ഈ കൂട്ടായ്മ അഭിവൃദ്ധിപ്പെ ട്ടു. ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതി നിലനിന്നിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ കൂട്ടായ്മയിലെ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലുള്ള പ്രമാണിമാർക്ക് മാത്രമായിരുന്നു ഭൂമി ഉ ായിരുന്നത്.

അല്ലാത്തവർ വൈദ്യം, കള്ള് ചെത്ത്, മീൻപിടുത്തം എന്നീ തൊഴിൽ മേഖലകളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ തുടങ്ങിയ മേഖലകളിലു ായ വികാസം ഒരു നവസംസ്കൃതി രൂപം കൊള്ളുന്നതിൽ ഇവരെ സഹായിച്ചു. പാരമ്പര്യ ത്തിന്റെ വേരുകൾ മുറുകെ പിടിച്ച ഇവരിൽ മേൽപറഞ്ഞവ ശക്തമായ രീതിയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തി.

നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനങ്ങളും രാഷ്ട്രീയസാമൂഹിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളും കേര ളീയ സമൂഹത്തെ അഴിച്ചു പണിയുകയും പുതുക്കി പണിയുകയും ചെയ്തിട്ടു ്. കേരളത്തിലൊരു പൊതുസമൂഹം രൂപപ്പെടുത്തുകയും ഒരു പരിധിവരെ ജാതി സമൂഹം പൊതുസമൂഹത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേരുകയും ചെയ്തിട്ടു ്. വിദ്യാഭ്യാ സം, സാങ്കേതികവിദ്യ, തൊഴിൽ തുടങ്ങിയ മേഖലകളിലുള്ള മാറ്റം, ആഗോള സ മ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെയും, രാഷ്ട്രീയവ്യവസ്ഥയുടെയും രൂപീകരണം തുടങ്ങിയവ കേരളീയ പൊതുജീവിതത്തിൽ വമ്പിച്ച മാറ്റങ്ങൾക്ക് കാരണമായി. കേരളത്തിലെ സാമ്പത്തികവും തൊഴിൽപരവുമായ മേഖലകളിൽ അതിന് അനുസരിച്ചുള്ള മാറ്റ ങ്ങളു ായി. അതിൽ ഇവർ ഭാഗഭാക്കാവുകയും ചെയ്തു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാ ിന്റെ ആദ്യദശകം മുതൽ ജാതി മതനവീകരണ പ്രസ്ഥാ നങ്ങൾ കേരളത്തിൽ രൂപമെടുക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ മിക്ക ജാതികൾക്കിടയിലും, മതങ്ങൾക്കിടയിലും ജാതിസംഘടനകൾ സജീവമായി. ഈ നൂറ്റാ ിന്റെ അവസാ നമായപ്പോൾ അവയിൽ പലതും വോട്ട് ബാങ്ക് അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവകാശങ്ങൾക്കുവേ ി വില പേശലുകൾ നടത്തി. മറ്റ് പല സംഘടനക ളെയും പോലെ എസ്.എൻ.ഡി.പിയും മറ്റും മലബാറിൽ സജീവമാകുന്നത് ഇക്കാല ത്താണ്. എന്നാൽ ജാതി സംഘടന ഉ ാക്കാനും നിലനിൽക്കാനും, വികസി ക്കാനും പറ്റുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ജാതിബോധം പാലോട്ടുകാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കിടക്കുന്ന പാലാതീയ്യരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴും രൂപപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

അതിനൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം പാലോട്ടു കാവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന തീയരുടെ സാമൂഹിക സാംസ്ക്കാരിക രാഷ്ട്രീയക്രമത്തിന്റെ ഘടന യാണ് ജാതി സ്വത്വങ്ങളുടെയോ, ചിഹ്നങ്ങളുടെയോ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഇല്ലാതെ പൊതുസമൂഹത്തിൽ വിലയിക്കാനും ജനാധിപത്യപരവും മതജാതിനിരപേക്ഷവു മായ ഒരു സാമൂഹിക ജീവിതം നയിക്കാനും അവർക്ക് സാധിക്കുന്നു. അതേ

സമയം കാവിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, കാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സാമൂഹിക ഘടന എന്നിവയിലൂടെ ജാതീയവും വംശീയവുമായ ഒരു സ്വകാര്യലോകത്തെ അഥവാ ആന്തരീക ലോകത്തെ നിലനിർത്താനും അവർക്ക് സാധിക്കുന്നു. ഈ ആന്തരീക ലോകം വംശീയവും ജാതീയവുമായ ഫോക്ക് പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ തുടർച്ച സൂക്ഷിക്കുന്നതുമാണ്. അതുകൊ ് തന്നെ വളരെ പ്രബലവുമാണ് ഈ ജാതി ബോധത്തിന്റെ ആധുനികവും രാഷ്ട്രീയപ്രയോഗ സജ്ജവുമായ ഘടനയാണ് ജാതിസംഘടനകൾ. സ്വകാര്യതയും പാരമ്പര്യവും കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്ന ഈ ഫോക് സമൂഹത്തിൽ കൈകടത്താൻ ജാതി സംഘടനകൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

അധ്യായം 3

പാലോട്ടു കാവിൽ കെട്ടിയാടിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങൾ

തെയ്യച്ചമയങ്ങൾ

പാലോട്ടുകാവിൽ കെട്ടിയാടിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങൾ

ഉത്തരകേരളത്തിലെ അനുഷ്ഠാന നർത്തനകലകളിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്ന കലാരൂപമാണ് തെയ്യം. ദേവീദേവൻമാർ, യക്ഷഗന്ധർവ്വൻമാർ, നാഗങ്ങൾ, മരിച്ചുപോയ കാരണവൻമാർ, വീരപരാക്രമികൾ എന്നിവരെ കോലമായി കെട്ടിയാടിച്ച് ആരാധിക്കുന്ന രീതിയാണ് ഇത്. തെയ്യത്തിന്റെ കോലക്കാരനും, കർമ്മിയും വ്രതശുദ്ധിയോടെയാണ് ചടങ്ങുകൾ അനുഷ്ഠിക്കുക. അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ പ്രത്യേകഘട്ടത്തിൽ ദേവതാശക്തി കോലക്കാരനിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. അനുഷ്ഠാനം തീരുന്നതോടെ ദേവത അതിന്റെ അധിവാസസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരിച്ചു പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. കാവ്, മു ്യ, സ്ഥാനം, പള്ളിയറ, കോട്ടം തുടങ്ങിയവയാണ് തെയ്യം കെട്ടിയാടുന്ന കേന്ദ്രങ്ങൾ. ഇഷ്ടകാര്യസിദ്ധിക്കും മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കും വീടുകളിലും കാവുകളിലും നേർച്ചയായി തെയ്യം കെട്ടിയാടാറു ്.

1) അഴീക്കോട് പാലോട്ട് കാവ്

പാലോട്ട് ദൈവത്താർ, അങ്കത്തെയ്യം, കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ തെയ്യങ്ങളെയാണ് അഴീക്കോട് പാലോട്ടു കാവിൽ കെട്ടിയാടിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങൾ.

2) തെക്കുമ്പാട് പാലോട്ടു കാവ്

പാലോട്ട് ദൈവത്താർ, അങ്കത്തെയ്യം, കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ തെയ്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ കെട്ടിയാടുന്നത്.

3) കീച്ചേരി പാലോട്ടു കാവ്

പാലോട്ട് ദൈവത്താർ, അങ്കത്തെയ്യം, കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ തെയ്യങ്ങളാണ് കെട്ടിയാടിക്കുന്നത്.

4) **അതിയടം പാലോട്ട് കാവ്**

പാലോട്ട് ദൈവം, വില്ലേൻ ദൈവം, പുലിയൂര് കാളി, പുലിയൂര് കണ്ണൻ കരിന്തിരി നായർ, പുതിയ ഭഗവതി, വിഷ്ണുമൂർത്തി, കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ തെയ്യങ്ങളാണ് കാവിൽ കെട്ടിയാടുന്നത്.

5) **മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട് കാവ്**

പാലോട്ട് ദൈവം, പുലിയൂര് കാളി, പുള്ളി കരിങ്കാളി, പുലികണ്ണൻ, പുലിയൂര് കണ്ണൻ, കരിന്തിരിനായർ, വില്ലൻ ദൈവം, പാടാർ കുളങ്ങര ദൈവം, പുതിയഭഗവതി, മടയിൽ ചാമുണ്ഡി, വിഷ്ണുമൂർത്തി, രക്തചാമുണ്ഡി, കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ തെയ്യങ്ങളെയാണ് മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ടു കാവിൽ കെട്ടിയാടുന്നത്.

6) **നീലേശ്വരം പാലോട്ട് കാവ്**

പാലോട്ട് ദൈവത്താർ, അങ്കത്തെയ്യം, (കൂടെയുള്ളോർ) കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ തെയ്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ കെട്ടിയാടിക്കുന്നത്. ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഓരോ പാലോട്ടു കാവിലും പൊതുവിൽ കെട്ടിയാടിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങളാണ് പാലോട്ട് ദൈവം, കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നിവ. അഴീക്കോട്, തെക്കുമ്പാട്, കീച്ചേരി, നീലേശ്വരം എന്നീ പാലോട്ട് കാവുകളിൽ അങ്കത്തെയ്യം പൊതുവിലുള്ളതാണ്.

മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട് കാവിലും, അതിയടം പാലോട്ടു കാവിലും പൊതുവിൽ കെട്ടിയാടിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങളാണ് വില്ലോൻ ദൈവം, പുലിയൂര് കാളി, പുലിയൂര് കണ്ണൻ, കരിന്തിരിനായർ, പുതിയ ഭഗവതി, വിഷ്ണുമൂർത്തി എന്നീ തെയ്യങ്ങൾ. മടയിൽ ചാമുണ്ഡി, രക്തചാമുണ്ഡി, പാടാർകുളങ്ങര വീരൻ എന്നീ തെയ്യങ്ങൾ മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ടു കാവിൽ മാത്രം കെട്ടിയാടിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങളാണ്.

തെയ്യങ്ങളുടെ പുരാവൃത്തം

പാലോട്ടു ദൈവം

പാലോട്ടു കാവിലെ പ്രതിഷ്ഠാ സങ്കല്പം ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കിരീട തേജസ്സാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുകയും യദുവംശം തച്ചുമുടിയുകയും ചെയ്തതിന് ശേഷം ഈ സമയമാണ് ക്ഷേത്രം പണിയാൻ ഏറ്റവും ഉത്തമമുഹൂർത്തം എന്ന് മനതാരിൽ ക ് മഹാവിഷ്ണു തന്റെ രത്നകിരീടം ദ്വാരക പ്രളയത്തിലാകുന്നതോടെ ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ അറിവോടുകൂടി ഗംഗാദേവിയോട് ഇളക്കാൻ പറയുന്നു. ഇതേ തുടർന്ന് ഈ രത്നകിരീടം നൂറ്റെട്ട് അഴിയും കടന്ന് അഴീക്കലെ അഴീക്കോട് (ചെറിയകടപ്പുറം) വന്നടുത്തു. കാലങ്ങൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ ചക്കാട്ട് ദിവ്യൻ ശിതികണ്ഠൻ തീയ്യനും, നഗരത്തിൽ തട്ടാനും, കുച്ചൻ താകുടക്കാരനും ചേർന്ന് അഴീക്കോട് ചെറിയ കടപ്പുറത്ത് മീൻ പിടിക്കാൻ വല വീശിയപ്പോൾ മത്സ്യത്തിന് പകരം ലഭിച്ചത് അതീവ കാന്തിയോടും ശോഭയോടുമുള്ള മുത്തു പതിച്ച കിരീടമായിരുന്നു. അന്നത്തെ നാടുവാഴിയായിരുന്ന കോലത്തിരി രാജാവിന്റെ പടനായകനായ മുരിക്കഞ്ചേരി നായരെ സമീപിച്ച് വിവരമറിയിച്ചു. ഇതു ഒരു ദൈവീക സംഭവമായി കരുതിയ അവർ ഉത്തമൻമാരായ ആളുകളുമായി ആലോചിച്ച് ആ സ്വർണ്ണ കിരീടം പരിപാലിക്കുവാനായി യോഗ്യമായ ഒരു സ്ഥലം നിർണ്ണയിച്ച് വിശ്വകർമ്മനെ വരുത്തി ക്ഷേത്രം പണിയിക്കുകയും മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ മത്സ്യാവതാര പ്രതിഷ്ഠ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് പാലോട്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തി. ഹയഗ്രീവൻ എന്ന അസുരൻ ബ്രഹ്മാവിന്റെ മുഖത്ത് നിന്ന് വേദം കട്ട് ഓടി സമുദ്രം പൂകി ഒളിച്ചപ്പോൾ വേദം വീ ടുത്ത് രക്ഷിക്കണമെന്ന് അർത്ഥനയുമായി വന്ന ദേവൻമാർ മഹാവിഷ്ണുവിനോട് സങ്കടം പറഞ്ഞു. അഷ്ടദിക് പാലകൻമാരെ കാവൽ നിർത്തി മൈനാകപർവ്വതം കയറി ദൈവം പുറപ്പാടിനൊപ്പമുള്ള എഴുന്നള്ളത്ത് അമ്പലത്തിന് മൂന്ന് തവണ വലം വെക്കുന്ന രംഗം ഹയഗ്രീവനെ അന്വേഷിച്ച് കടലിൽ ഇറങ്ങി തിരമാലകളിൽ ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും ഒരു മത്സ്യത്തെപോലെ നീങ്ങുന്നതായി കാണാൻ സാധിക്കും.

അസുരനെ കാണാൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ അഷ്ടദിക്ക് പാലകൻമാരെയും, അസുരനെ നോക്കാൻ ഏല്പിച്ച് കടലിലെ മൈനാക പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറി നാലു ഭാഗവും തിരയുന്നു. ആ സമയം ദൈവത്തിന്റെ ര ് കണ്ണുകളും മത്സ്യങ്ങൾ കടലിൽ പരതി നടക്കുന്നതായി കാണാം. ഒടുവിൽ ഹയഗ്രീവനെ

കണ്ടെത്തുകയും അസുരനുമായുള്ള യുദ്ധത്തിലൂടെ വേദങ്ങൾ വീണ്ടെടുത്ത് ദേവൻമാരെ ഏൽപിച്ച് അനുഗ്രഹങ്ങൾ നേടുന്നു.

മൈനാക പർവ്വതത്തിന് മുകളിലൂള്ള അഞ്ച് പ്രദക്ഷിണങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒന്നാമത്തെ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ അസുരനെ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തുന്നു. രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും പ്രദക്ഷിണത്തിൽ അസുരനുമായി യുദ്ധം ചെയ്ത് വധിച്ച് വേദങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാനും നാലും അഞ്ചും പ്രദക്ഷിണങ്ങളിൽ അഷ്ടദിക്ക് പാലകൻമാരെ വന്ദിച്ച് ലോകത്തുള്ള എല്ലാവർക്കും അനുഗ്രഹവും നൽകി ഇറങ്ങുന്നത്. തുടർന്ന് എല്ലാവരും ഭഗവാന്റെ കീർത്തനങ്ങൾ പാടി സ്തുതിക്കുന്നു.

തെയ്യത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ

പാലോട്ടു ദൈവം, വില്ലൻ ദൈവം, പുലിയൂര് കാളി, പുള്ളിക്കരിങ്കാളി, പുലികണ്ഠൻ, പുലിയൂര് കണ്ണൻ, കരിന്തിരിനായർ, പാടാർ കുളങ്ങരവീരൻ, പുതിയ ഭഗവതി എന്നീ തെയ്യങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഒരുപോലെയാണ്.

1) **വിഘ്നേശ്വര പൂജ**

ഗണപതിവന്ദനം നടത്തുന്നതാണ് ഇത്.

2) **ദേവതാവന്ദനം**

കാവിന്റെ വടക്കേൻ ഭാഗം, ചിത്രത്തൂണ്, ദീപം എന്നിവയെ വന്ദിക്കുന്നു. ദേവതയുടെ സാന്നിധ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ എന്ന നിലയ്ക്കാണ് വന്ദിക്കുന്നത്.

3) **തിടങ്ങൽ തോറ്റം**

കോലക്കാരൻ ആദ്യം കാവിൽ ചെയ്യുന്ന അനുഷ്ഠാനമാണിത്. കളിയാട്ടം തുടങ്ങുന്ന ദിവസം വൈകുന്നേരം തിടങ്ങൽ തോറ്റം ഉ ാകും. കളിയാട്ടത്തിന്റെ ആരംഭം ഭക്തരെ അറിയിക്കുന്ന ചടങ്ങാണിത്. കോലക്കാരൻ വെള്ളയുടുത്ത് വന്ന് പള്ളിയറയ്ക്കു മുമ്പിൽ വന്ന് ചെ കൊട്ടി തുടങ്ങുന്ന ചടങ്ങാണ്. കൊടിയില തോറ്റമെന്നാണിതിനെ വിളിക്കുന്നത്. കോലക്കാരൻ പള്ളിയറയ്ക്ക് മുന്നിൽ ചെന്ന് കാവിലെ അന്തിത്തിരിയനോട് കൊടിയിലയിൽ കുറിവാങ്ങി പള്ളിയറയെ വണങ്ങി തോറ്റം ആരംഭിക്കുന്നു. ചുവന്ന പട്ടുടുത്താണ് തോറ്റം പാടുന്നത്. തലയിൽ ചുവന്ന പട്ട് ചുറ്റിയിട്ടു ാകും. മുഖത്ത് മഞ്ഞൾ കുറികൊ ് ചെറിയ തോതി ലുള്ള മുഖത്തെഴുത്തും നടത്തിയിട്ടു ാകും. തോറ്റം പാടുന്നത് ആദ്യം ഉപദേവത ളുടേതാണ്. പിന്നീട് പാലോട്ട് ദൈവത്തിന്റെയും

ആര്യകെട്ടങ്ങ് മരക്കലമേറി
അ ല്ലൂർ ക കൈയിൽ കൈയെടുത്തു
അറുപരും, ആറുരാശിയും കൈയെടുത്തു
അ ല്ലൂർ ദൈവത്താർ
കാപ്പാട്, കൂടാളി ആനവട്ടം പിടിച്ചു
മെല്ലെ ദൈവത്താർ
പാലോട്ടു ദൈവത്താറും ഒരു നൂറായിരം കോടി ചേകവരും
ഒരുനാട് കാണുവാനും, മലനാട് കാണുവാനും
കോലത്തുനാട് കാണുവാനും
കോലത്തു നാട്ടിലെ ചെറുവള്ളിയിലൂടെ

കൈയിലെടുത്തു അഴീക്കോട് ചെറിയകടപ്പുറം.

5) വരവിളി

തെയ്യത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരാണ് വരവിളിക്കുന്നത്. ദേവത വരുന്നതിന് ക്ഷണിച്ച് സ്തുതിച്ച് സന്തോഷിപ്പിച്ച് ശരീരത്തിൽ ആവേശിപ്പിച്ച് ഉറയിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്.

6) പ്രദക്ഷിണം

പെരുവണ്ണാനും, വെളിച്ചപ്പാടും കലശത്തറക്കും അരയാൽത്തറക്കും മൂന്ന് തവണ വലംവെക്കുന്നു. അതിന് ശേഷം വെളിച്ചപ്പാടൻ തിരുവായുധം എടുക്കുന്നു.

7) മുടിവെക്കൽ

എല്ലാ വേഷവിധാനങ്ങളും പൂർത്തിയായതിനുശേഷം അണിയറയിൽ നിന്ന് കാവിന്റെ മുന്നിലെത്തി പീഠമിട്ട് ഇരുന്നാണ് മുടിവെക്കുന്നത്. മുടിവെക്കുമ്പോൾ വരവിളിക്കുകയും കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുന്നതോടെ ഉറഞ്ഞ് നൃത്തമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്യും. കാവിന്റെ സന്നിധാനത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞിരുന്നിട്ടാണ് മുടി വെക്കുന്നത്. പിന്നീട് അണിയറയിൽ നിന്ന് കോലക്കാരൻ മുതിർന്നവരുടെ കാല് തൊട്ട് വന്ദിക്കുന്നു. തെയ്യം കാവിന് മുന്നിൽ വരുന്നു. തെയ്യം ഉറയുന്നു. തോറ്റം ചൊല്ലി വരവിളിക്കുന്നു.

8) **കല്ലോപ്പിക്കൽ**

തേങ്ങ, കത്തിച്ച തിരി, കി ിയിൽ വെള്ളം എന്നിവയുമായി കർമ്മി തേങ്ങാക്കല്ലിന് അടുത്ത് ചെന്ന് തേങ്ങാക്കല്ലിൽ വെള്ളമൊഴിച്ച് കത്തുന്ന തിരി കല്ലിൽ വച്ച് മടിയിൽ നിന്ന് അരിവാരി ക്ഷേത്രത്തിന് നേർക്കെറിഞ്ഞ് ബാക്കി കല്ലിലിട്ട് തേങ്ങ കല്ലിനെറിഞ്ഞ് ഉടക്കുന്നു. ഇതാണ് കല്ലോപ്പിക്കുക എന്ന ചടങ്ങ്.

9) **വിശേഷിക്കൽ**

മുമ്പസ്ഥാനത്തിന് മുമ്പ് തെയ്യം എല്ലാവരെയും വിളിച്ച് അനുഗ്രഹിക്കുകയോ അവരുടെ പരിദേവനങ്ങൾക്ക് പ്രതിവിധി പറയുകയോ ചെയ്യും. ഇതിനെ വിശേഷിക്കൽ എന്ന് പറയുന്നു. ക്രമത്തിന് അനുസൃതമായി ഓരോരുത്തരുടെയും ജാതിപരമായ സാങ്കേതിക നാമം ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു. ദേവതകൾക്ക് മനുഷ്യരുടെ ഭൗതീകജീവിതത്തിൽ ഇടപെടാനും അവരെ അനുഗ്രഹത്തിലൂടെ സഹായിക്കാനും സാധിക്കുന്നു എന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു.

10) **പാരണ**

അവിൽ, മലര്, തോങ്ങാപ്പൂള്, ഇളനീർ ഇവ തെയ്യത്തിന് നൽകുന്നതിന് പാരണ എന്ന് പറയും. ദേവതക്ക് മനുഷ്യനെപ്പോലെ വിശപ്പും ദാഹവും ഉ ്. അതിന് ശമനം വരുത്താറു ് എന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു.

11) **അനുഗ്രഹം**

തെയ്യം കുറി കൊടുത്ത് ഭക്തരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ദേവതയുടെ ശക്തി പൂർണമായും കോലത്തിലേക്ക് ആവേശിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷം മാത്രമാണ് അനുഗ്രഹം നൽകുന്നത്.

12) **നേർച്ച**

ഓരോ തെയ്യത്തിനും വിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നേർച്ച നടത്തുന്നു. കാര്യസാധ്യത്തിനുവേ ി ഭക്തർ തെയ്യത്തിന് നേർച്ച കൊടുക്കുന്നു.

13) **കുറിതൊടൽ**

തെയ്യത്തിന്റെ മുടി അഴിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് നടക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനമാണ്. ഊരാളർ കൊടുക്കുന്ന പണം നെറ്റിയിൽ ഒരറ്റം തലപ്പാളിക്കടിയിലായി കയറ്റി വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. പണം കൊ ് കുറിതൊടൽ കഴിഞ്ഞാൽ തെയ്യം ആരെയും അനുഗ്രഹിക്കാറില്ല.

14) മുടിയെടുക്കൽ

കുറിതൊടൽ കഴിഞ്ഞ ഉടനെ മുടിയെടുക്കുന്നു. മുടി അഴിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ബാക്കി വേഷവിധാനങ്ങളോട് കൂടി മറ്റ് സ്ഥാനങ്ങളിൽ വണങ്ങിയിട്ടാണ് തെയ്യംഅണിയറയിലേക്ക് പോകുന്നത്.

15) ചമനം കാണുക

തെയ്യത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ അവസാനമായി ചമനം കാണുന്ന പതിവുമു ്. ലക്ഷണം നോക്കി ദേവതയുടെ സംതൃപ്തിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതാണ് ചമനം. പല തെയ്യങ്ങളും വെറ്റില, അടക്ക, തേങ്ങ എന്നിവ നിലത്തിട്ട് അതിന്റെ സ്ഥാനം നോക്കി ചമനം പറയുന്നു.

16) ഉരിയാട്ട് പിരിയൽ

കാവിലെ പ്രധാനകോലങ്ങൾ മിക്കവാറും അരങ്ങ് ഒഴിയുന്നതിന് മുമ്പായി ആറാടിക്കുക എന്ന ചടങ്ങു ്. പ്രത്യേക താളത്തിൽ പള്ളിയറക്ക് മൂന്ന് വലം വെക്കുന്ന ചടങ്ങാണിത്. ''ഇന്നലെ കൽപിച്ചാ, കൽപിച്ച പ്രകാരം എന്നാരംഭിക്കുന്ന ആ വാചാല് പ്രസ്തുതകാവിലെ കളിയാട്ടത്തിലെ വരച്ച് വയ്ക്കൽ തീയ്യതി, കളിയാട്ടം തുടങ്ങിയ തീയതി, മേലേരിയും,* കളിയാമ്പള്ളിയും,** തിരുമുടി കയ്യേറ്റത് ഇതൊക്കെ ഇന്നലെ കൽപിച്ച പ്രകാരത്തിൽ തന്നെ നടത്തി എന്നതു കൊ ് ഏക രാജ്യം വാഴും നാടുവാഴുന്നുവർക്കും മേക്കൂർ വാഴ്ചക്കും, കീക്കൂർ വാഴ്ചക്കും അവയുടെ തൃക്കൈ മോതിരത്തിനും തിരുവടയാളത്തിനും നെല്ലും, പൊന്നും

---

* തെയ്യത്തിനോ വെളിച്ചപ്പാടിനോ തീയിൽ ചാടാനോ നടക്കാനോ വേ ി ഉ ാക്കുന്ന കനൽക്കൂമ്പാരം.

** കാവിന്റെ വടക്ക് ഭാഗത്താണ് ഇത് ഒരുക്കുന്നത്. വാഴയുടെ പോളകൊ ് നാല് തട്ടുകളാക്കി ഉയർത്തിയ പീഠമാണ് ഇത്. ഇവിടെയാണ് കലശക്കാരനായ തീയ്യൻ കലശം വെക്കുന്നത്.

ഭണ്ഡാരകാര്യത്തിനും അവിടെയും ഏറിയോരു ഗുണം വരണം എന്നിങ്ങനെ കാവിലെ കാരണവൻമാർ ഊരാളൻമാർ, അന്തിത്തിരിയൻ, വെളിച്ചപ്പാടൻമാർ, അടിച്ചു തളിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ, മാറ്റും, വിളക്കു തിരിയും കൊടുക്കുന്ന വണ്ണത്താൻ, അവകാശിയായ ആശാരി, കലശക്കാരൻ, തെയ്യക്കാർ, വാദ്യക്കാർ കളിയാട്ടം കാണാനും കേൾപ്പാനും പോന്നുവന്ന മഹാലോകർ, തറയിലെ ലോകര്, കന്നു കാലി പൈതങ്ങൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും കിടാങ്ങൾക്കും ഏറിയോര് ഗുണം വരണം എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞ് പീഠം കയറി ഉരിയാടൽ അവസാനിക്കുന്നു. അത് കഴിഞ്ഞാൽ ദേവത പീഠത്തിൽ ഇരിക്കും. അന്തിത്തിരിയൻ, വെളിച്ചപ്പാടൻ, കുട ക്കാരന്മാർ തുടങ്ങി എല്ലാവരെയും അരികിൽ വിളിക്കും. മേനി ഭണ്ഡാരം കാണുക എന്നൊരു ചടങ്ങാണ് അടുത്തത്. ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്ന് ചില അവകാശി കൾക്കൊക്കെ തെയ്യം നേരിട്ട് പണം നൽകും. തിരുമുഖത്ത് ഒപ്പിച്ച കനലാടിക്ക് അതായത് മുഖത്തെഴുതിയ ആൾക്ക് പ്രത്യേക പണമു ്. ഈ പണവും ഇന്നലെ കല്പിച്ചതാണ്. (നാടുവാഴികളുടെ കാലത്ത് മുഖത്തെഴുത്തിന് പ്രാധാന്യം കല്പി ച്ചതാണ് ഇത് കാണിക്കുന്നത്). എണ്ണവും എഴുത്തും കൊടുത്തൊപ്പിക്കൽ എന്നും ഈ അനുഷ്ഠാനത്തിന് പേരു ്. അത് കഴിഞ്ഞാൽ ദൈവത്തെ എല്ലാവരും ഒന്നുകൂടി വിളിക്കും. എല്ലാവരോടും വിടപറയുന്ന രംഗമാണത്.

17) ദൈവം പാടിക്കൂട്ടൽ

എല്ലാ പ്രധാനകാവുകളിലും ഈ അനുഷ്ഠാനം നടത്തുന്നത് വണ്ണാന്മാരാ ണ്. അന്തിത്തിരിക്കാരെ കാവിന് മുമ്പിൽ നിരനിരയായി നിർത്തുന്നു. ഒരു പീഠ ത്തിൽ മദ്ദളം വെച്ച് അല്ലെങ്കിൽ മദ്ദളം അരയിൽ കെട്ടി വണ്ണൻ മൂപ്പൻ മൂന്ന് വിരു ത്തത്തിൽ കൊട്ടിപ്പാടുന്നു. ഈ പാട്ട് വളരെ പവിത്രവും മന്ത്രംപോലെ പരിശുദ്ധ വുമായാണ് കരുതി വരുന്നത്. പാട്ട് ഉറക്കെ ചൊല്ലുകയില്ല. അവസാനമായി തെയ്യം പാടി കൂട്ടുക എന്ന ചടങ്ങാണ്. അതിന് അരിയും, പൂവും, നാണയവും മൺകുടത്തിലെ വെള്ളത്തിലിട്ട് ഒരു മാവില കോട്ടി അത് കൊ ിളക്കുന്നു. എത്ര പൂക്കൾ ഏതൊക്കെ ഭാഗത്ത് പറ്റി നില്ക്കുന്നു എന്നതിന് അനുസരിച്ച് ചമനം പറ യുന്നു. കുടത്തിലെ വെള്ളം കോമരങ്ങളുടെ കാലിലൊഴിച്ചും ബാക്കി വരുന്നത് കമിഴ്ത്തുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് വീണ് കിടക്കുന്ന നാണയത്തിന്റെ അവസ്ഥ

നോക്കിയും ചമനം പറയുന്നു.

18) കരിയടിക്കൽ ചടങ്ങ്

തെയ്യം കഴിഞ്ഞ് മൂന്നാം ദിവസം നടത്തുന്ന ഒരു ചടങ്ങാണ്. ഇതിലൂടെയാണ് ചടങ്ങുകൾക്ക് പൂർണത വരുന്നത്. മേലേരിയിൽനിന്ന് കൊടിയിലയിൽ കരിക്കട്ടയെടുത്ത് പാലുള്ള വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന ചടങ്ങാണ് കരിയടിക്കൽ. മണ്ണിൽ ഇറങ്ങിയ ദൈവത്തെ വിണ്ണിൽ കയറ്റുന്നു എന്ന സങ്കല്പമാണ് ഇതിനുള്ളത്. പുതിയ ഭഗവതിക്ക് മേലേരി ചാടൽ ചടങ്ങു ്. കാവിന്റെ വടക്ക് ഭാഗത്ത് തീയ്യർ കൂട്ടിയ മേലേരിയിൽ ചാടുന്നു എന്നതാണ് മേൽപറഞ്ഞവയിലൻനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഒരു ദിവസം കൊ ും ര ുദിവസം കൊ ും മൂന്ന് ദിവസം കൊ ും അറിഞ്ഞു അറിയാതെയും ഉറഞ്ഞും ഉറയാതെയും കെട്ടിക്കൊടി കൂട്ടിയ ദൈവത്തെ കൈക്കൊ ുവോ? ദൈവത്തെ കൈക്കൊ േ ാ? ദൈവത്തെ കൈക്കൊ േ ാ എന്നിങ്ങനെ വണ്ണത്താൻ മൂപ്പൻ കർമ്മിയോട് ചോദിക്കുന്നു. കർമ്മിയുടെ കയ്യിലുള്ള കൊടിയിലയിലേക്ക് ഓരോ പിടി അരിയിട്ട് കൊ ാണ് ചോദ്യം. ഓരോ പിടി അരി തന്റെ കയ്യിലെ കൊടീലയിൽ വീഴുമ്പോഴും കൈക്കൊ ു എന്ന് കർമ്മി ഉത്തരം നൽകും. ഇങ്ങനെ മൂന്ന് ചോദ്യവും, മൂന്ന് ഉത്തരവും കഴിഞ്ഞാൽ കർമ്മി തിരിഞ്ഞ് നോക്കാതെ നടന്ന് കൊടിലരി പള്ളിയുറക്കകത്തെ പീഠത്തിൽ കൊ ുവക്കുന്നു. തെയ്യത്തിന് തൊടങ്ങുന്നതും തെയ്യം പാടികൂട്ടന്നതും വണ്ണാൻ മൂപ്പനാണ്. അയാൾ തെയ്യം കെട്ടണമെന്നില്ല. മദ്ദളവും കൈവിളക്കുമെടുത്ത് മൂപ്പൻ അണിയറയിലേക്ക് പോകുന്നു. കാവിൽ കളിയാട്ടം തുടങ്ങാൻ പോകുമ്പോഴും കളിയാട്ടം കഴിഞ്ഞ് സ്വന്തം വീട്ടിലേക്ക് വരുമ്പോഴും മദ്ദളവും കൈവിളക്കും എടുക്കുന്നതും മൂപ്പനാണ്. വണ്ണാൻമാർ കെട്ടുന്ന എല്ലാ തെയ്യങ്ങളെയും കാവിലേക്ക് വിളിച്ചുവരുത്തുന്നത് മൂപ്പനാണ്.* ഇങ്ങനെ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ കോലക്കാരന്റെ ശരീരത്തിൽ ഉ ായേക്കാവുന്ന

---

* വണ്ണാൻമാർ കെട്ടുന്ന തെയ്യത്തിൽ കോലധാരിയുടെ കൂടെയുള്ള മുതിർന്ന ആളെയാണ് മൂപ്പൻ എന്ന് പറയുന്നത്.

ദൈവീക ശക്തിയെ കാവിൽ കുടിയിരുത്തുക എന്നതാണ് ഈ അനുഷ്ഠാനം കൊ ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

തെയ്യച്ചമയങ്ങൾ

പാലോട്ട് ദൈവം

മുഖത്തെഴുത്ത്

മുഖത്തെഴുത്തിന് സാധാരണ പറയുന്നത് അന്തോ മീശ എന്നാണ്. പാലോട്ടുദൈവത്താറുടെ ശംഖ്കുറിയും, കുഴമ്പ് ദളവു എന്നും മുഖത്തെഴുത്തിന് പറയുന്നു. ചായില്യവും മനയോലയുമാണ് മുഖത്തെഴുത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കണ്ണെഴുത്തിന് അരയാൽ കൊടി എന്നും പറയുന്നു. ഇത് മഷികൊ ാണ് വരയ്ക്കുന്നത്. മത്സ്യത്തിന്റെ വായപോലുള്ള താടിത്ത ് മുഖത്ത് വെച്ചു കെട്ടുന്നു ്. നെറ്റിയിൽ അലുക്ക് പട്ടം, ചാർത്ത് ത എന്നിവയും കഴുത്തിൽ അരിമ്പ് മാലയും, കെട്ടും തലയിൽ തലപ്പാളിയും തലത്ത യും കെട്ടുന്നു. കിരീടം പൊൻമുടിയാണ്. കാതിൽ ചെന്നിപ്പത്തിയും ചെന്നിമലരും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മെയ്യെഴുത്ത്

പാലോട്ട് ദൈവത്തിന് മെയ്യെഴുത്ത് ഇല്ല. പകരം എയ്യുര*മാണ് ധരിക്കുന്നത്. അത് ശരീരത്തോട് വച്ചുകെട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഉടയാട

തെക്കനൊട, വിതാനത്തറ, ചെ ് വളയൻ അടുക്കും കണ്ണിവളയൻ, ഒടപ്പല എന്നിവയാണ്.

കൈക്കരു

---

* കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന മറ്റൊലങ്കാരമാണ് ഇത്. സാമാന്യം വണ്ണമുള്ള പലകയിൽനിന്ന് ര ് സെന്റിമീറ്റർ വീതിയിലും ര ് സെന്റിമീറ്റർ നീളത്തിലുമായി മരക്കഷണത്തെ മുറിച്ചെടുക്കുകയാണ്. ഇതിൽ ഓരോന്നിലും സൂക്ഷ്മമായി കൊത്തുപണികൾ ചെയ്തിരിക്കും. മുന്നൂറെണ്ണം തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞാൽ സുഷിരങ്ങളിട്ട് നാലോ അഞ്ചോ വരിയായി തട്ടുകളായി ചേർത്തുവച്ചാൽ എയ്യുരമാകും. വർണ്ണഭംഗിക്കു വേ ി ചുവപ്പ് കലർന്ന മഞ്ഞനിറമാണ് ചേർക്കുന്നത്.

കൈയിൽ അണിയുന്ന ആഭരണങ്ങൾക്ക് കൈക്കരു എന്നുപറയുന്നു. എല്ലാ തെയ്യങ്ങൾക്കും കൈവള ഉ ാകും. ചൂഡകം, കട (തോൾവള)യും, കൈയുറയും (ഇരുകൈകളും മൂടുന്ന തുണി). കൈയിൽ, വെഞ്ചാമരം, പൊന്തി, പരിശ എന്നിവയും ഉ ാകും.

കാക്കരു

കാലിൽ അണിയുന്ന ആഭരണങ്ങൾക്കാണ് കാക്കരു എന്ന് പറയുന്നത്. പറ്റും പാടകം, ചിലമ്പ്, മണിക്കയൽ എന്നിയാണ് കാക്കരു.

വാദ്യങ്ങൾ

മദ്ദളം, ചെ , ഇലത്താളം, ചീനിക്കുഴൽ എന്നീ വാദ്യങ്ങളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വണ്ണാൻമാരിൽ മൂപ്പനാണ് മദ്ദളം എന്ന വാദ്യം കൊട്ടുന്നത്. കഴുത്തിൽ തൂക്കിയിട്ടോ, അരയിൽ കൈയുറപ്പിച്ചോ മദ്ദളത്തിന്റെ ഇരുഭാഗവും താളം പിടിക്കുകയാണ് പതിവ്. ഇന്ന് മദ്ദളത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ചെ യും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

വണ്ണാൻമാർ ര ുതരം ചെ കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒന്ന് വീക്ക് ചെ യാണ്. ഇതിന് ഇടന്തല എന്ന് പറയുന്നു. ര ് വലന്തലച്ചെ . മദ്ദളവും, ഇടന്തലയും, ഇലത്താളവുമാണ് അവർക്ക് പ്രധാനം.

വണ്ണാൻമാർ കെട്ടുന്ന തെയ്യങ്ങൾക്ക് വലന്തലച്ചെ യും, ചീനിക്കുഴലും വായിക്കുന്നത് മലയൻമാരാണ്.

വലന്തലച്ചെ

~ ഒരുഭാഗത്ത് കലമാനിന്റെ തോലും, മറുഭാഗത്ത് ആട്ടിൻ തോലും ഇട്ടാണ് വലന്തലച്ചെ യുടെ വട്ടം മാടുന്നത്. വലന്തലച്ചെ യുടെ ഇടന്തല ഭാഗത്ത് ഒന്നിൽ കൂടുതൽ തോലിട്ടും വലന്തലയ്ക്ക് നല്ല മണിയോശവരുത്തുന്ന രീതിയാണ് മലയൻമാർക്കുള്ളത്. വണ്ണാൻമാരാകട്ടെ വലന്തലച്ചെ യുടെ ഇടന്തലഭാഗത്തും ഒരു തോൽമാത്രമിട്ട് ഇടന്തലഭാഗവും തെളിയിക്കുന്നു. കൊട്ടിപ്പാടാനുള്ള സൗകര്യമാണ് ഇത് കൊ ുദ്ദേശിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ന് വണ്ണാന്റെ ചെ യും മലയന്റെ ചെ യും പരിഷ്കരിച്ച് ഒറ്റത്തരം ചെ യാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.

നർത്തനത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ

നർത്തനം നടക്കുമ്പോൾ വണ്ണാൻമാർ, മലയൻ, തീയ്യൻ എന്നിവരാണ് ഉ ാകാറ്. തെയ്യം കെട്ടുന്ന ആളുടെ സഹായിയായി വണ്ണാനും, മദ്ദളം കൊട്ടാനും, ചെ കൊട്ടാനും (ഇടന്തല ചെ) വണ്ണാൻമാരും. ചീനിക്കുഴലും വലന്തല ചെ കൊട്ടാനും മലയൻമാരുമാണ് തെയ്യത്തിനോടൊപ്പം ഉ ാകുന്നത്.

തീയ്യനാണ് കലശക്കാരൻ. തെയ്യത്തിന് പാരണസമയത്ത് കൂടിക്കാനുള്ള ഇള നീരു കൊടുക്കുന്നത് കലശക്കാരനാണ്. വെളിച്ചപ്പാടാണ് ദേവന്റെ തിരുവായുധം കൊടുക്കുന്നത്.

പുതിയഭഗവതി

മുഖത്തെഴുത്ത്

മുഖത്തെഴുത്തിന് നാഗം താത്ത് എഴുത്ത് എന്നാണ് പറയുന്നത്. കുമ്പള ക്കുരുവിന്റെ ആകൃതിയിൽ ചൊട്ടവരച്ചത് പോലെയാണ് മുഖത്തെഴുത്ത്. മുഖ ത്തെഴുത്തിന് ചായില്യം, മനയോല, മഷി, പച്ചപ്പൊടി എന്നിവയാണ് ഉപയോഗിക്കു ന്നത്.

മെയ്യെഴുത്ത്

പുതിയ ഭഗവതിയുടെ മെയ്യെഴുത്തിന് അരിച്ചാന്തും, മഞ്ഞളും ഉപയോഗി ക്കുന്നു.

ഉടയാട

അരയൊടയും, അരയൊലിയും ആണ് ഉടയാട അരയിൽ നാല് പന്തങ്ങൾ ഉ ാകും. ചകിരിയും, തുണിയും ഉപയോഗിച്ചാണ് പന്തങ്ങൾ ഉ ാക്കുന്നത്. വെളിമ്പൻ ഉടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അരവഞ്ചിയും ഉ ാകും.

മുടി

വട്ടമുടിയാണ് പുതിയ ഭഗവതിക്ക്. വൈശൂലം* പിറകിൽ കെട്ടിയിരിക്കും. വട്ടപത്തി കോത്തിരി ഇവയും മുടിക്ക് അലകരിച്ചിരിക്കും.

കൈക്കുരു

കൈയിൽ അണിയുന്ന ആഭരണങ്ങൾക്ക് കൈക്കുരു എന്നു പറയുന്നു. ചൂഡകം, കടകം, കൈയുറ (ഇരുകൈകളും മൂടുന്ന തുണി). കൈയിൽ ചേട കവും ഉ ാകും.

---

* തെയ്യത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് അണിയുന്ന ചുവപ്പ് നിറമുള്ള തുണിയാണിത്.

കാക്കരു

പറ്റും പാടകം, ചിലമ്പ്, മണിക്കയൽ എന്നിവയാണ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്.

പാടാർ കുളങ്ങര വീരൻ

മുഖത്തെഴുത്ത്

ചായില്യം, മനയോല, മഷി, പച്ചപ്പൊടി എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നു. വെളുത്ത താടി ഉ ാകും.

മെയ്യെഴുത്ത്

അരിച്ചാന്തും, മഞ്ഞളും ഉപയോഗിക്കും ദേഹത്ത് കുഴമ്പ് തടവി പഞ്ഞിവെയ്ക്കുന്നു.

ഉടയാട

അടുക്കും കണ്ണിവളയൻ, ചെറ്, കാണിമു ് ചെ വളയം, കോലാംഗി എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കൈക്കുരു

പറ്റും പാടകം, ചിലമ്പ്, മണിക്കയൽ എന്നിവയാണ്.

അവതരണത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയും വാദ്യങ്ങളും

പാലോട്ടു ദൈവം, വില്ലൻ ദൈവം, പുലിയൂര് കാളി, പുള്ളിക്കരികാളി, പുലി കണ്ഠൻ, പുലിയൂര് കണ്ണൻ, കരിന്തിരിനായർ, പാടാർ കുളങ്ങര വീരൻ, പുതിയ ഭഗവതി എന്നീ തെയ്യങ്ങളുടെ അവതരണത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയും വാദ്യങ്ങളും ഒരു പോലെയാണ്.

പുലിത്തെയ്യങ്ങൾ - പുരാവൃത്തം

പുലിയൂര് കാളി, പുള്ളിക്കരികാളി, പുലികണ്ഠൻ, പുലിയൂര് കണ്ണൻ, കരി ന്തിരി നായർ എന്നിവയാണ് പുലിത്തെയ്യങ്ങൾ. ശിവനും പാർവ്വതിയും, നരിയും പുലിയുമായി വേഷമെടുത്ത് കാട്ടിൽ ക്രീഡിച്ച് നടന്നപ്പോൾ പാർവ്വതി ഗർഭിണിയാ യി. താതനാർ കല്ലിന്റെ തായ്മടയിൽ അഞ്ച് കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിച്ചു. അവയ്ക്ക് വിശന്നപ്പോൾ കുറുമ്പ്രാതിരി വാണവരുടെ എഴാലയിലെ പശുക്കളിൽ കുറെയെണ്ണത്തെ ഭക്ഷണമാക്കി. ഒരുദിവസം രാത്രിയിൽ പുലികൾ കരിന്തിരി നായ രുടെ മേൽ ചാടി വീണു. ഏഴാമലയിലെ പശുക്കൾക്ക് കാവൽ നിൽക്കുന്നത് കരി ന്തിരി നായരായിരുന്നു. പുലികൾ പശുക്കളെ മുഴുവൻ കൊന്നുതിന്നു. കരിന്തിരി നായർ ഭക്തനായത് കൊ ു ദൈവക്കരുവായി അവതരിച്ചു. അതേ അവസരം പുലിക്കിടാങ്ങളൊക്കെ കുലദൈവങ്ങളായിത്തീർന്നു.

താതനാർ കല്ലിന്റെ തായ്മടയിൽ കളിച്ചുകൊ ിരിക്കെ കാരിയമ്മ മൂത്ത ത യാൻ 'കാലി'ക്കച്ചോടത്തിന് പോകുമ്പോൾ പുലിക്കിടാങ്ങളെ കാണുന്നു. അയാളുടെ കൂടെ ഈ പുലിദൈവങ്ങൾ 'രാമപുര'ത്തേക്ക് വരുന്നു. കാരിയത്തമ്മ ത യാന്റെ കൂടെ വന്നത് കൊ ് അവർക്ക് ഒരു സ്ഥാനം കിട്ടി. അവിടെനിന്ന് മല്ലിയോട്ടേക്ക് എത്തി.

പുലിയൂര് കാളി

മുഖത്തെഴുത്ത്

പുലിയൂർ കാളിക്ക് നരിക്കുറിച്ചെഴുത്ത് ആണ്. ഇതിനായി മനയോല, ചായില്യം, മഷി എന്നിവ ഉപയോഗിക്കും.

മെയ്യെഴുത്ത്

മനയോലയും, ചായില്യവും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മുടി

വട്ടമുടി, പീലിത്തഴ, മരവെള്, ചെ ടത്താങ്ങി, ചെന്നിപത്തി എന്നിവയാണ്.

ഉടയാട

അടുക്കും കണ്ണിവളയൻ, ചെ വളയൻ, ചെറ്, വെളിമ്പൻ എന്നിവ.

കൈക്കുരു

ചൂഡകം, കട, ത , ത വള എന്നിവയും കൈയിൽ ചേടകവും ഉ ാകും.

കാക്കരു

പറ്റും പാടകം, ചിലമ്പ്, മണിക്കയൽ എന്നിവയാണ്.

പുള്ളിക്കരിങ്കാളി

മുഖത്തെഴുത്തിന് നരിക്കുറിച്ചെഴുത്ത് എന്ന് പറയുന്നു.

മെയ്യെഴുത്ത്

മനയോലയും, ചായില്യവും ഉപയോഗിക്കുന്നു. മെയ്യെഴുത്തിന് പുള്ളികുത്തൽ എന്ന് പറയുന്നു. മഷിയെക്കൊ ് കുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മുടി

വട്ടമുടി, പീലിത്തഴ എന്നിവയാണ് മുടിക്ക് പേരുകൾ പറയുന്നത്. മുടിക്ക് അലങ്കാരങ്ങളായി മരവെള് മിന്ന്, ചെ ടത്താങ്ങി എന്നിവയും, കാതിന് ഓലക്കാത്, ചെന്നിപത്തി എന്നിവയും, വാലിന് പുലിത്ത ും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഉടയാട

വെളിമ്പൻ, കാണിമു ് എന്നിവയാണ്.

പുലികണ്ഠൻ

മുഖത്തെഴുത്ത്

നരിക്കുറിച്ചെഴുത്താണ്. കൂക്കിരിവാല്, വട്ടക്കണ്ണ് എന്നിങ്ങനെയും പേരുകളു ്.

മെയ്യെഴുത്ത്

പരുത്തി കൊ ് കുഴമ്പണിയൽ ആണ് മെയ്യിൽ ചെയ്യുന്നത്.

മുടി

ചട്ടമുടി എന്ന് പറയുന്നു.

ഉടയാട

അടുക്കും കണ്ണിവളയൻ, ചെ ് വളയൻ, വെളിമ്പൻ എന്നിവയാണ് ഉടയാടക്ക് പറയുന്ന പേരുകൾ.

കൈക്കരു

കൈയിൽ ചൂഡകം, ത , ത വള, മുൻ കൈവള എന്നിവയാണ്.

കാക്കരു

ചിലമ്പ് പറ്റും പാടകം, മണിക്കയൽ എന്നിവയാണ്.

കരിന്തിരിനായർ

മുഖത്തെഴുത്തിന് ചായില്യവും മനയോലയും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മെയ്യെഴുത്ത്

മഞ്ഞളും, അരിച്ചാന്തും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മുടി

പീലിമുടി, പീലിത്തഴ എന്നിവയാണ്.

ഉടയാട

അടുക്കും കണ്ണിവളയൻ, ചെ   വളയൻ. ചെറ്, വെളിമ്പൻ എന്നിവയാണ് ഉടയാടക്ക് പറയുന്നത്.

പുലിയൂര് കണ്ണൻ

മുഖത്തെഴുത്ത്

നരിക്കുറിച്ചെഴുത്ത് ആണ്. ചുരുള്, നെറ്റിക്ക് ചന്ദ്രക്കല എന്നിവയും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മെയ്യെഴുത്ത്

കുഴമ്പും, പരുത്തിയും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മുടി

ചട്ടമുടി എന്ന് പറയുന്നു.

കൈക്കരു

കൈയിൽ ചൂഡകം, ത   , ത   വള, മുൻകൈവള എന്നിവയാണ്.

കാക്കരു

ചിലമ്പ്, പറ്റും പാടകം, മണിക്കയൽ എന്നിവയാണ്.

ഉടയാട

അടുക്കും കണ്ണിവളയൻ, ചെ ് വളയൻ, ചെറ് എന്നിവയാണ്.

വില്ലോൻ ദൈവം - പൂരാവൃത്തം

വേദങ്ങൾ ബ്രഹ്മാവിന്റെ മുഖത്ത് നിന്ന് അപഹരിച്ച് കൊ ുപോയ ഹയഗ്രീവനെ വധിക്കാനായി മഹാവിഷ്ണു മായയിൽ രൂപം കൊ താണ് വില്ലോൻ ദൈവം. സാക്ഷാൽ അനന്തനാണ് എന്നാണ് ഐതിഹ്യം.

വില്ലോൻ ദൈവം

മുഖത്തെഴുത്തിന് അഞ്ച് പുള്ളി എന്ന് പറയും. ഇതിനായി ചായില്യവും, മനയോലയും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മെയ്യെഴുത്ത്

പന്നിമൂക്ക് എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതിന് മഞ്ഞളും അരിച്ചാന്തും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മുടി

പീലിമുടി എന്ന് പറയുന്നു.

ഉടയാട

അടുക്കും, കണ്ണിവളയൻ, ചെറ് എന്നിവയാണ്.

കൈക്കരു

കൈയിൽ ചൂഡകം, ത , ത വള, മുൻകൈവള എന്നിവയാണ്.

കാക്കരു

ചിലമ്പ്, പറ്റും പാടകം, മണിക്കയൽ എന്നിവ.

മലയന്മാർ കെട്ടുന്ന തെയ്യങ്ങളായ വിഷ്ണുമൂർത്തി, മടയിൽ ചാമു ി, രക്തചാമു ി എന്നീ തെയ്യങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഒരുപോലെയാണ്. അവ യാണ് ഇനി വിശദീകരിക്കുന്നത്. (വിഷ്ണുമൂർത്തി തെയ്യത്തിന് മേലേരിയിൽ കൂടി നടക്കുക എന്ന അനുഷ്ഠാനം കൂടി ഉ ്).

അവതരണവും, വാദ്യങ്ങളും, നർത്തനവും മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്ന് തെയ്യ ങ്ങൾക്കും ഒരേ രീതിയിലാണ്.

വാദ്യങ്ങൾ

ചെ , മദ്ദളം, ഇലത്താളം, ചീനിക്കുഴൽ എന്നിവയാണ്.

വിഘ്നേശ്വര പൂജ

ഗണപതിവന്ദനം നടക്കുന്നു.

വന്ദനം

കാവിന്റെ വടക്കേൻഭാഗം, ചിത്രത്തൂണ്, ദീപം എന്നിവയെ വന്ദിക്കുന്നു. ദേവതയുടെ സാന്നിധ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ എന്ന നിലയ്ക്കാണ് വന്ദിക്കുന്നത്.

ഗുരുസിതർഷണം

കാവിന്റെ വടക്കേൻഭാഗത്ത് ചെയ്യുന്ന അനുഷ്ഠാനമാണിത്. ഈ സമയത്ത് നൂറും മഞ്ഞളും കലക്കി ചുവപ്പ് നിറത്തിൽ കൂട്ടു ാക്കുന്നു. ഗുരുസി തർഷണം നടക്കുമ്പോൾ വാദ്യമേളം ഒരു മുറുകിയ രീതിയിലായിരിക്കും. പിന്നീട് അതിന് മന്ദ ഗതി വരുന്നു.

സന്ധ്യാവേല

ദേവതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിശേഷദിവസങ്ങളിലും, ഭക്തന്മാരുടെ നേർച്ച യായി മറ്റ് ദിവസങ്ങളിലും കാവുകളിലും സ്ഥാനങ്ങളിലും നടക്കുന്നതാണ് ഈ അനുഷ്ഠാനം. അന്തിത്തിരിയൻ വിളക്ക് വെക്കുമ്പോൾ ചെ , കുഴൽ, ഇലത്താ

ഴം, എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചുള്ള സന്ധ്യാവേല നടക്കുന്നു. ഈ വാദ്യമേളം ദേവതയെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതാകും.

തിടങ്ങൽ

കാവിലെ കർമ്മി (നോറ്റിരിക്കുന്ന ആൾ) കി യിൽ വെള്ളവും, മഞ്ഞൾക്കുറി, ചന്ദനം, വെറ്റില, അടക്ക, ചന്ദനം എന്നിവ കോലക്കാരന് കർമ്മി കൊടുക്കുന്നു. കോലക്കാരന്റെ കൂടെ കലശക്കാരനും, അഞ്ചോ ആറോ സഹായികളും ഉ ാകും. അവർ ഇടന്തലച്ചെ യും (മുറുക്ക് ചെ) വലന്തല ചെ യും (വീക്ക് ചെ) ഇലത്താഴം, ചീനിക്കുഴൽ, കൊമ്പ് എന്നീ വാദ്യങ്ങൾ കോലക്കാരന്റെ സഹായികളായ മലയർ ഉപയോഗിക്കും. ശേഷം കൊടിയിലയിൽ അരി, പുഷ്പം, മൂന്ന് വെറ്റില, മൂന്ന് വാർക്ക അടക്ക, ചെക്കി, തുളസി, മഞ്ഞൾക്കുറി എന്നിവയും ഉ ാകും. കോലക്കാരൻ അത് വാങ്ങിയതിന് ശേഷം നാല് ദിക്കും അരിയിട്ട് തൊഴുത് തിരിച്ച് കർമ്മിയെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. കർമ്മിപ്രതിഷ്ഠാകല്ലിനോടേൽപ്പിച്ച് അതിൽ നിന്ന് അരി പ്രതിഷ്ഠയ്ക്ക് നേരെ എറിയുന്നു. ദേവനെ ഉണർത്തുകയാണ് ഇതിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്. അതിന് ശേഷം കോലക്കാരൻ വിഷ്ണുമൂർത്തിയെ ആ ദേവന്റെ വരവിളിയും ചരിത്രവും ഇതിവൃത്തവും സ്തുതിചൊല്ലി കൊട്ടി തുടക്കം കുറിക്കുന്നു. ഇത് വൈകുന്നേരമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെ അന്തിത്തോറ്റം എന്ന് പറയുന്നു. ഈ സമയത്ത് തോറ്റക്കാരൻ മു ും, ര ാംമു ുമാണ് അണിയുന്നത്. ദേവതയുടെ അവതാരലക്ഷ്യവും ഇതോടൊപ്പം ചൊല്ലുന്നു.

തോറ്റം

തെയ്യത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ തിടങ്ങലിന് ശേഷം തെയ്യത്തിന് മുമ്പായി നടക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനമാണ് തോറ്റം. ചുവപ്പുടുത്ത് തലയിൽ ചുവപ്പ് പട്ടുകെട്ടി തലപ്പാളി വച്ച രൂപമാണ് ഈ അവസരത്തിൽ കോലധാരിയുടേത്. ഈ സമയത്ത് അന്തിത്തിരിയൻ കോലക്കാരന്റെ ദേഹത്ത് ജലഗന്ധപുഷ്പം തളിക്കുന്നു. പള്ളിയറയിലെ ദേവനും ജലഗന്ധപുഷ്പം തളിക്കുന്നു. ദേവന് നിവേദിച്ച (മുതിർച്ച) തേങ്ങ, വെറ്റില, അടക്ക, ഇളനീർ, വെല്ലം എന്നിവ കോലക്കാരന് കൊടുക്കുന്നു. അന്തിത്തി

രിയനും, വെളിച്ചപ്പാടനും കോലക്കാരന്റെ ദേഹത്ത് അരിയെറിയുന്നു. തോറ്റം ഉറയുന്നു.

അനുഗ്രഹം കൊടുക്കൽ

കാവിലെ കർമ്മിയെയും, കാവിലെ മറ്റ് ഊരാളന്മാർക്കും, ശേഷം അവിടെ കൂടിനിന്ന ഭക്തർക്കും അനുഗ്രഹം കൊടുക്കുന്നു.

വരവിളി

തെയ്യത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരാണ് വരവിളിക്കുന്നത്. ദേവത വരുന്നതിന് ക്ഷണിച്ച് സ്തുതിച്ച് സന്തോഷിപ്പിച്ച് ശരീരത്തിൽ ആവേശിപ്പിച്ച് ഉറയിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മുടിവെക്കൽ

എല്ലാ വേഷവിധാനങ്ങളും പൂർത്തിയായതിന് ശേഷം അണിയറയിൽ നിന്ന് കാവിന്റെ മുന്നിലെത്തി പീഠമിട്ട് ഇരുന്നാണ് മുടിവെക്കുന്നത്. മുടിവെക്കുമ്പോൾ വരവിളിക്കുകയും കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുന്നതോടെ ഉറഞ്ഞ് നൃത്തമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്യും. കാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മുൻഭാഗത്ത് കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞിരുന്നിട്ടാണ് മുടി വെക്കുന്നത്. പിന്നീട് അണിയറയിൽ നിന്ന് കോലക്കാരൻ മുതിർന്നവരുടെ കാല് തൊട്ട് വന്ദിക്കുന്നു. തെയ്യം സോപാനത്തിന്റെ മുന്നിൽ വന്ന് നിന്ന് ഉറയുന്നു.

മേലേരിയിൽ നടക്കൽ

കാവിന്റെ വടക്ക് ഭാഗത്ത് തയ്യാറാക്കിയ മേലേരിയിൽ കൂടി നടക്കുന്നു. ഹിരണ്യകശിപുവിനെ വധിച്ച കൈ അഗ്നിശുദ്ധിവരുത്തുകയാണ് ഈ അനുഷ്ഠാനത്തിലൂടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അനുഗ്രഹം കൊടുക്കൽ

തെയ്യം ഭക്തരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് ഭക്തർക്ക് പൂവും കുറിയും ദൈവം കൊടുക്കുന്നു.

പാരണ

തെയ്യത്തിന് അവിൽ മലര്, തേങ്ങാപ്പൂള് ഇളനീർ ഇവ നൽകുന്നതിന് പാരണ എന്ന് പറയുന്നു. ദേവതക്ക് മനുഷ്യനെപ്പോലെ വിശപ്പും ദാഹവും ഉ ്. അതിന് ശമനം വരുത്തുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ പിന്നിൽ.

കുറിതൊടൽ

തെയ്യത്തിന്റെ മുടി അഴിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് നടക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനമാണ്. ഊരാളർ കൊടുക്കുന്ന പണം നെറ്റിയിൽ ഒരറ്റം തലപ്പാളിക്കടിയിലായി കയറ്റി വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. പണം കൊ ് കുറിതൊടൽ കഴിഞ്ഞാൽ തെയ്യം ആരെയും അനുഗ്രഹിക്കാറില്ല.

നേർച്ച

ഓരോ തെയ്യത്തിനും വിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നേർച്ച നടത്തുന്നു. കാര്യസാധ്യത്തിനുവേ ി ഭക്തർ തെയ്യത്തിന് നേർച്ച കൊടുക്കുന്നു.

ചമനം കാണുക

തെയ്യത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ അവസാനമായി ചമനം കാണുന്ന പതിവു മു ്. ലക്ഷണം നോക്കി ദേവതയുടെ സംതൃപതിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതാണ് ചമനം. പല തെയ്യങ്ങളും വെറ്റില, അടക്ക, തേങ്ങ എന്നിവ നിലത്തിട്ട് അതിന്റെ അവസ്ഥ നോക്കി ചമനം പറയുന്നു.

തെയ്യം പാടിക്കൂട്ടുക

അരിയും പൂവും, നാണയവും, മൺകുടത്തിലെ വെള്ളത്തിലിട്ട് ഒരു മാവില കോട്ടി അത് കൊ ിളക്കുന്നു. എത്ര പൂക്കൾ ഏതൊക്കെഭാഗത്ത് പറ്റിനില്ക്കുന്നു എന്നതിന് അനുസരിച്ച് ചമനം പറയുന്നു.

തെയ്യച്ചമയങ്ങൾ

മുഖത്തെഴുത്ത്

കോഴിപൂഷ്പവും കൊടും പുരികവുമാണ് വിഷ്ണു മൂർത്തിയുടെ മുഖ ത്തെഴുത്തിന് പറയുന്നത്, മണയലയും, ചായില്യവും ഇതിന് വേ ി ഉപയോഗിക്കു ന്നു. ഈർക്കിൽ കൊ ് ചതച്ച ബ്രഷ് ആണ് മുഖത്തെഴുത്തിനായി ഉപയോഗിക്കു ന്നത്.

വിഷ്ണുമൂർത്തി - പൂരാവൃത്തം

അസുരസഹോദരൻമാരായ ഹിരണ്യാക്ഷനും, ഹിരണ്യകശിപുവും, വിഷ്ണുവിനോട് ശത്രുതയിലായിരുന്നു. വിഷ്ണുവരാഹമായവതരിച്ച് ഹിരണ്യാ ക്ഷനെ കൊന്നു. അപ്പോൾ ഹിരണ്യകശിപു അസുരച്രകവർത്തിയായി. അയാൾ വിഷ്ണുവിനോട് വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ഒരു യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ അസുരചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രൻ പ്രഹ്ളാദൻ തികഞ്ഞ വിഷ്ണു ഭക്തനാ യിരുന്നു. വിഷ്ണു തന്നെയാണ് സർവാന്തര്യാമിയായ പ്രപഞ്ച ചൈതന്യമെന്നു റച്ച് അയാൾ വിഷ്ണു ഭജനത്തിൽ മുഴുകുകയാണു ായത്. മകൻ തന്നോട് കാണിച്ച കൂറില്ലായ്മ ക ് ഹിരണ്യകശിപുവിന് കലികയറി. മതിമറന്ന അയാൾ തന്റെ മുമ്പിലുള്ള തൂണിന് നേരെ വിരൽചൂ ിക്കൊ ് പ്രഹ്ളാദനോട് അവളുടെ സർവ്വന്തരാമിയായ ദൈവം തൂണിലുേ ാ എന്നു ചോദിച്ചു. ഉ ന്ന് പറഞ്ഞ ഷോൾ ഹിരണ്യകശിപു ഉടവാൾ വലിച്ചൂരി തൂണിൽ വെട്ടി. ര ായി പിളർന്ന തൂണിൽ നിന്ന് കോപാഗ്ര രൂപിയായവതരിച്ച വിഷ്ണു പുറത്തേക്കു ചാടുകയും ചക്രവർത്തിയെ പീച്ചിച്ചീന്തുകയും ചെയ്തു. വിഷ്ണുമൂർത്തിയുടെ തോറ്റത്തിൽ ഈ കഥ വിസ്തരിക്കുന്നു.

നീലേശ്വരത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു നാട്ടുപ്രമാണിയായിരുന്നു കുറുവാട്ടു കുറു ഷ്. കുറുപ്പിന്റെ കൂടെ കാലിമേച്ചു കഴിഞ്ഞ ഒരു തീയ്യച്ചെറുക്കനു ായിരുന്നു പാലന്തായി കണ്ണൻ. കണ്ണൻ കുറുപ്പിന്റെ ഭാഗിനേയിയിൽ ആകൃഷ്ടനായി. കാര്യം കുറുപ്പറിഞ്ഞാൽ കിട്ടാനിടയുള്ള ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം ഭയന്ന് കണ്ണൻ നാടുവിട്ടു. വടക്കോട്ട് പോയ കണ്ണൻ മംഗലാപുരത്തെത്തി. അവിടെ നരസിംഹോപാസകനായ ബ്രാഹ്മണവൃദ്ധയുടെ ആശ്രിതനായി അയാൾ കാലം കഴിച്ചു. കാലം കുറേ കഴി ഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ണൻ നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. അപ്പോൾ വൃദ്ധ ഒരു കുടയും ഒരു ചുരികയും കൊടുത്തു. നീലേശ്വരത്ത് എത്തിയ കണ്ണൻ കുടയും,

ചുരികയും കടവിൽ വച്ച് താമരക്കുളത്തിൽ കുളിക്കാനിറങ്ങി തക്കം പാർത്തിരുന്ന കുറുപ്പ് കണ്ണനെ കൊന്നു. അതോടെ കരയിൽ വച്ചിരുന്ന ചുരിക സ്വയം ചാടി ത്തുടങ്ങി. കുളത്തിലെ താമരപ്പൂക്കൾ മുഴുവൻ അരിഞ്ഞു തള്ളപ്പെട്ടു. പിന്നീട് അങ്ങുമിങ്ങും ഉറഞ്ഞോടിയ ചുരിക കോട്ടപ്പുറത്ത് ഒരു മുകയന്റെ പടിഞ്ഞാറ്റ കയ്ക്ക് അകത്തെത്തി നിശ്ചലമായി. കുറുപ്പിന്റെ വീട്ടിൽ അനർത്ഥങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. പ്രശ്നം വച്ചപ്പോൾ നരസിംഹകോപമാണെന്നും നരസിംഹമൂർത്തിയെ വഴിപോലെ ഭജിച്ച് പ്രസാദിപ്പിക്കുകയാണ് പരിഹാരമാർഗ്ഗമെന്നും വിധിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ കോട്ടപ്പുറത്ത് ഒരു പള്ളിയറ പണിക്കഴിപ്പിക്കുകയും വിഷ്ണുമൂർത്തിയെന്ന തെയ്യം കെട്ടിയാടിക്കുന്ന പതിവ് നടപ്പിൽ വരികയും ചെയ്തു. പള്ളിയറ പണിയുന്നതി നായി കുറപാട്ട് കുറുപ്പ് സ്വന്തം ചുമലിൽ കല്ലും മരവും ചുമന്നുവെന്നാണ് കഥ. നാട്ടുകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കണ്ണൻ നിരപരാധിയും ഭക്തോത്തമനുമായി. കുറുവാട്ട് കുറുപ്പ് അക്രമവും, ക്രൂരതയും കൊ ് ഹിരണ്യകശിപുവിന്റെ പ്രതീകവുമായി. കണ്ണൻ തെയ്യത്തിന്റെ പദവിയിലേക്കുയർത്തപ്പെട്ടു. വിഷ്ണുമൂർത്തിയായി എന്നാണ് ഐതിഹ്യം.

മുഖത്തെഴുത്ത്

കോഴി പുഷ്പമാണ് വിഷ്ണുമൂർത്തിയുടെ മുഖത്തെഴുത്ത്. മണയലയും, ചായില്യവും ഇതിന് വേ ി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈർക്കിൽ കൊ ് ചതച്ച ബ്രഷ് ആണ് ഇതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. നെറ്റിയിൽ തൃക്കണ്ണ് ഉ ാകും. ഇതിനെ പൊൻകുറി എന്ന് പറയുന്നു. നെറ്റിക്ക് ഇരുവശങ്ങളിലും ഉയർന്ന് വരത്തക്ക രീതി യിൽ കൊടും പുരികം വരയ്ക്കുന്നു. കണ്ണിന് കരിമഷി ഇടുന്നു. പാതിപ്പൂവ്, മഞ്ഞചിത്ത് ചേരവട്ടി തുടങ്ങിയ സൂക്ഷ്മമായ എഴുത്തുകൾ മുഖത്ത് ഉപയോഗി ക്കുന്നു.

മെയ്യെഴുത്ത്

അരിച്ചാന്തും, മഞ്ഞളും, ചേർത്ത് ചന്ദനക്കുറിയും ശ്രീവത്സവും വരയ്ക്കു ന്നു.

മുടി

മുടിക്ക് തലച്ചമയം എന്ന് പറയുന്നു. തലപ്പാളിയും ചുയിപ്പും ആണ്. തലപ്പൂവ്, ഒടിച്ചുകുത്തി, തലമല്ലി (വെള്ളിയുടെ കൂമ്പ്) വെള്ളിപ്പൂവ് (കിരീടത്തിന് ആകർഷകമാക്കാൻ) ചെക്കിപ്പൂവ് എന്നിവയും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഉടയാട

അരയൊട, അരയൊലി, വെളിമ്പൻ, ഒടവളയം എന്നിവയാണ് ഉടയാടകൾ.

മടയിൽ ചാമുണ്ഡി - പുരാവൃത്തം

ചണ്ഡമുണ്ഡന്മാരെ വധിക്കാനായി പിറന്ന ദേവി കാളി തന്നെയാണ് മടയിൽ ചാമുണ്ഡി. മുണ്ഡൻ എന്ന അസുരൻ പാതാളത്തിൽ ഒളിച്ചു. പാതാളത്തിൽ ഇരുട്ടാണല്ലോ? ശിവനെ ധ്യാനിച്ചപ്പോൾ പന്തം കിട്ടി. ആ പന്തമാണ് ദേവിയുടെ കൈയിൽ കാണുന്നത്. വെളിച്ചത്തിൽ ചണ്ഡമുണ്ഡൻമാരെ ചവിട്ടിക്കൊന്നു. ആ സങ്കല്പത്തിലാണ് കോഴിയെ ചവിട്ടുന്നത്

മടയിൽ ചാമുണ്ഡി

മുഖത്തെഴുത്തിന് തേപ്പും കുറി എന്ന് പറയുന്നു. ചായില്യം, മനയോല, മഷി, പച്ചപ്പൊടി എന്നിവയാണ് മുഖത്തെഴുത്തിന് പറയുന്നത്.

മെയ്യെഴുത്ത്

മെയ്യെഴുത്തിന് അരിച്ചാന്തും മഞ്ഞളും ഉപയോഗിക്കും. മെയ്യെഴുത്തിന് ഒടച്ചുരിക എന്ന് പറയുന്നു.

മുടി

മുടിക്ക് തലമല്ലിക എന്ന് പറയുന്നു.

ഉടയാട

അരയിൽ കെട്ട്, ഒലി, കൈയുറ എന്നിവയാണ്

കൈക്കരു

ചുഡകം, കടകം, ത വള എന്നിവ.

കാക്കരു

പറ്റും പാടകം, ചിലമ്പ്, മണിക്കയൽ എന്നിവ.

രക്തചാമുണ്ഡി - പുരാവൃത്തം

ആര്യർനാട്ടിലെ ചെറുകുന്നത്തമ്മ കോലത്തുനാട് കിനാവ് ക   റ്റു. ഒരു മരക്കലം പണിത്തീർത്ത് ധനധാന്യാദികളും, അനുചരൻമാരോടും കൂടി കോലത്തുനാട് കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. കൂടെ വന്ന ഭഗവതിയാണ് ആയിരം തെങ്ങിൽ ചാമുണ്ഡി. അവർ ചെറുകുന്നിന് പടിഞ്ഞാറ് കടൽക്കരക്കാണ് കപ്പലടുപ്പിച്ചത്. അവിടെയിറങ്ങി അവിടെയുള്ള മൂവാരി സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകൾ ചെറുകുന്നത്തമ്മയ്ക്ക് രക്തചാമുണ്ഡിയുടെയും പ്രതിഷ്ഠവെക്കുന്നതിന് സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു. കടപ്പുറത്ത് ആയിരമായിരം ആളുകൾക്ക് അരിവെച്ചൂട്ടി ആഴി തീരം തങ്ങിയ ചാമുണ്ഡിയാണ് ആയിരം തെങ്ങിൽ ചാമുണ്ഡിയായിതീർന്നത്. ഇതിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് ഈ ദേവതയാണ്.

1രക്തചാമുണ്ഡിയുടെ മുഖത്തെഴുത്തിന്

കുറ്റി ശംഖും വാളും എന്നാണ് പറയുന്നത്. മനയോല, ചായില്യം, മഷി എന്നിവയാണ് ഇതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

മെയ്യെഴുത്ത്

ഇല്ല.

മുടി

പുറത്തട്ട് എന്നാണ് പറയുക.

ഉടയാട

അരക്ക് വെളിമ്പൻ ധരിക്കും.

കുഃ   ാറ ചാമുണ്ഡി പൂരാവൃത്തം

വേലൻമാരുടെ ആദിമസങ്കേതമായി കരുതപ്പെടുന്ന തുളുനാട്ടിലെ കുഃ   ാറ എന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് മലനാട്ടിലേക്ക് ഇഷ്ടജനപാലനത്തിനായി കുഃ   ാറ ചാമുണ്ഡി എഴുന്നള്ളി.

ദാരികാസുരനിഗ്രഹം കഴിഞ്ഞ് ദേഹശുദ്ധി വരുത്താൻ കാവേരി തീർത്ഥ ത്തിലെത്തിയ ചാമുണ്ഡി കുേ ാറ തന്ത്രിക്കും, എട്ടില്ലം തന്ത്രിക്കും കുളിയിലും നിത്യകർമ്മങ്ങളിലും പിഴവ് വരുത്തി. ചാമുണ്ഡിയുടെ വിദ്യയാണിതെന്ന് മനസ്സി ലാക്കിയ കുേ ാറ തന്ത്രി ചാമുണ്ഡിയെ ഒരു ചെമ്പുപാത്രത്തിൽ ആവാഹിച്ചടച്ചു. ആ പാത്രവുമായി തന്ത്രിമാർ പുറപ്പെട്ടു. ചാമുണ്ഡിയുടെ ശക്തികൊ ് മൂന്ന് ദിവസം നടക്കേ വഴി മൂന്ന് കാതമായി കുറഞ്ഞു ഒരു വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ പാത്രം വച്ച് തന്ത്രിമാർ വിശ്രമിച്ചു. തന്ത്രിമാർ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന സമയത്ത് ചാമുണ്ഡി ചെമ്പ് പാത്രം പിളർന്ന് പുറത്ത് വന്നു. കുമ്പള കോവിലകത്തെ നൂറ്റൊന്നാല പശുക്കളെ ഭക്ഷിച്ചു. ചാമുണ്ഡിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നാടുവാഴിക്ക് മനസ്സിലായി. തന്റെ പശു ക്കളെ രക്ഷിച്ചു തന്നാൽ ചാമുണ്ഡിക്ക് കുേ ാറപ്പന്റെ വലതു ഭാഗത്ത് സ്ഥാനം നൽകാമെന്ന് നാടുവാഴി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പ്രാർത്ഥന ദേവത കൈക്കൊ ു. അങ്ങനെ കുേ ാറയിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ച ചാമുണ്ഡി കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി എന്നറിയ പ്പെട്ടു. പിന്നീട് ചാമുണ്ഡി അവിടെനിന്ന് മലനാട്ടിലേക്ക് യാത്രതിരിച്ചു. വഴിയിൽ ശാസ്താവ് വഴി മുടക്കി നിൽക്കുന്നതായി വന്നു. ചാമുണ്ഡി ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം അവിടെ ഒറ്റക്കാലിൽ തപസ്സ് അനുഷ്ഠിച്ചു. എന്നിട്ടും ഫലമു ായില്ല. ചാമുണ്ഡി കോപിഷ്ഠയായി. നാട്ടിൽ അനർത്ഥങ്ങളു ാക്കി. ശാസ്താവിന്റെ തന്ത്രിയെ ഭക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ശക്തി തെളിയിക്കാൻ ശാസ്താവ് ചാമുണ്ഡിയെ വെല്ലുവിളിച്ചു. ചാമുണ്ഡി പെരുമ്പുഴയിൽ മണൽ പിരിച്ച് കയറു ാക്കി ശാസ്താവിന് കാഴ്ചവെ ച്ചു. ഇതു ക പ്പോൾ ശാസ്താവ് സന്തുഷ്ടനായി വഴിമാറിക്കൊടുത്തു. മലനാട്ടി ലേക്കുള്ള സഞ്ചാരവഴിയിൽ പലയിടത്തും കുടിയിരുന്നു. കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കാളീ സങ്കൽപമാണെങ്കിലും ആ തെയ്യത്തിന്റെ ഇളം കോലത്തെ ശിവനായി സങ്കൽപിച്ചിട്ടു ്. ശിവൻ അഗ്നി വിഴുങ്ങിയ കഥയെ അനുസ്മരിക്കുന്ന വിധ ത്തിൽ ഇളകോലം നൃത്തത്തിനിടയിൽ കത്തിച്ച തിരി കടിച്ചു പിടിക്കാറു ്. ഇളം കോലത്തിന് പുറത്ത് പിന്നിൽ വെച്ചു കെട്ടുന്ന വലിയവൃത്താകാരത്തിലുള്ള അല ങ്കാരം വെയ്ക്കുന്നതോടെ കാളീരൂപമായ കുേ ാറ ചാമുണ്ഡിയായി മാറുന്നു. പൊയ്മുഖവും, ഓലച്ചൂട്ടും വച്ച് കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി ആടുന്നു. ശിവപുത്രി ദാരി കസുരനെ നിഗ്രഹിച്ച കഥ കുേ ാറ ചാമുണ്ഡിയുടെ തോറ്റത്തിൽ ആവർത്തിക്കു ന്നു. കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ തെയ്യങ്ങൾക്ക് ഒരേ അനുഷ്ഠാനങ്ങളാ

ണ്. ശ്രീ മഹാദേവന്റെ തൃക്കണ്ണിൽ നിന്ന് ഉൽഭവിച്ച കാളിയാണ് കുഭ ാറ ചാമുണ്ഡി.

കുഭ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ തെയ്യങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ

1) കൈവിളക്ക് വാങ്ങുക

ആദ്യം കാവിൽനിന്ന് അന്തിത്തിരിയനോട് (മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട് കാവിൽ് അച്ചനോട്) കൈവിളക്ക് വാങ്ങുന്നു. അണിയറയിലാണ് ഈ വിളക്ക് വെക്കുക. ഇതിനെ അണിയറ ദീപം എന്നാണ് പറയുക. പിന്നീട് അണിയറ കൈനീട്ടം വാങ്ങുന്നു.

2) അണയിറ കൈനീട്ടിത്തിൽ കാൽ കെട്ട് വെറ്റില (ഇരുപത്തിയഞ്ച് എണ്ണം) ര ് അടക്ക, ഒന്ന് പുകയില കുറച്ച് നൂറ് എന്നിവയാണ് ഉള്ളത്. ഇത് ഗുരു കാരണവൻമാർക്ക് കോലക്കാരൻ വെച്ചു തൊഴുന്നു. പിന്നീടാണ്.

3) തിടങ്ങൽ

കോലക്കാരനും സഹായിയും ക്ഷേത്രത്തിന് മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു. അന്തിത്തിരിയൻ കലശ വെള്ളം കൊടുക്കുന്നു. ചന്ദനവും, മഞ്ഞൾ കുറിയും കോലക്കാരന് കൊടുക്കുന്നു. (കോലക്കാരൻ ഈ സമയത്ത് ധരിക്കുന്നത് മു ും ര ാം മു ുമാണ്). കൊടിയിലയിൽ ഏഴ് വെറ്റില, ഏഴ് വാർപ്പ് അടക്ക (അടക്ക കഷണങ്ങളാക്കിയത്) ഒരു പിടി അരിയുമിട്ട് കൊടുക്കുന്നു.

തോറ്റം പാടുക

വേലസമുദായത്തിലെ മൂപ്പൻ കുഭ ാറ ചാമുണ്ഡിയുടെ ഐതിഹ്യം ചൊല്ലുന്നു. പിന്നീട് കോലക്കാരൻ അണിയറത്തോറ്റം* ചൊല്ലുന്നു. പിന്നീട് കോലക്കാരനും കൂട്ടാളികളും അണിയറയിലേക്ക് വരുന്നു.

5) മുതിർച്ച വെക്കുക

---

* അണിയറയിൽ വെച്ച് ദൈവത്തിനെ സ്തുതുച്ച് പാടുന്ന തോറ്റമാണിത്

അണിയറയിൽ കത്തിച്ച ദീപത്തിന് മുന്നിൽ മുതിർച്ച വെക്കുന്നു. ഇത് ദേവനെ വന്ദിക്കുക എന്ന കർമ്മമാണ് ഇത് കൊ ുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

6) മുടിവെക്കൽ

എല്ലാ വേഷവിധാനങ്ങളും പൂർത്തിയായതിന് ശേഷം കാവിന്റെ മുന്നിലെ പീഠമിട്ട് ഇരുന്നാണ് മുടിവെക്കുന്നത്.

7) ദിക്ക് വന്ദനം

പള്ളിയറയുടെ മുമ്പിൽ പോയി വന്ദിക്കുന്നു. നാല് ദിക്കിനെയും വന്ദിക്കുന്നു. കാവിന്റെ തെക്ക് ഭാഗത്ത് വന്ദിക്കുന്നു. (ഗുളികനു ് എന്ന സങ്കൽപത്തിൽ).

8) അനുഗ്രഹം

തെയ്യം കുറി കൊടുത്ത് ഭക്തരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ദേവതയുടെ ശക്തി പൂർണമായും കോലക്കാരനിൽ ആവേശിച്ചതിന് ശേഷം മാത്രമാണ് അനുഗ്രഹം കൊടുക്കുക.

9) നേർച്ച

ഓരോ തെയ്യത്തിനും വിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നേർച്ച നടത്തുന്നു. കാര്യസാധ്യത്തിന് വേ ി ഭക്തർ നല്കുന്നതാണിത്.

10) വിശേഷിക്കൽ

ദേവസ്ഥാനത്തിന് മുമ്പ് തെയ്യം എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും അവരുടെ പരരിദേവനങ്ങൾക്ക് പ്രതിവിധി പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിനാണ് വിശേഷിക്കൽ എന്ന് പറയുന്നത്.

11) പാരണ

അവിൽ, മലര്, തേങ്ങാപ്പുള്, പഴം, വെല്ലം, ഇളനീർ എന്നിവ തെയ്യത്തിന് നൽകുന്നതിന് പാരണ എന്ന് പറയുന്നു. ദേവതക്ക് മനുഷ്യനെപ്പോലെ വിശപ്പും ദാഹവും ഉ ്. അതിന് ശമനം വരുത്താനാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

12) കുറിതൊടൽ

തെയ്യത്തിന്റെ മുടി അഴിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് നടക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനമാണ്. ഊരാളർ കൊടുക്കുന്ന പണം നെറ്റിയിൽ ഒരറ്റം തലപ്പാളിക്കടിയിലായി കയറ്റി വെക്കുന്നു. പണം കൊ ് കുറിതൊടൽ കഴിഞ്ഞാൽ തെയ്യം ആരെയും അനുഗ്രഹിക്കാറില്ല.

13) മുടിയെടുക്കൽ

കുറിതൊടൽ കഴിഞ്ഞ ഉടനെ മുടിയെടുക്കുന്നു. മുടി അഴിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ ബാക്കി വേഷവിധാനങ്ങളോട് കൂടി മറ്റ് സ്ഥാനങ്ങളിൽ വണങ്ങിയിട്ട് തെയ്യം അണിയറയിലേക്ക് പോകുന്നു.

ചമനം നോക്കുക

ഇതിനായി അഞ്ച് വെറ്റിലയും അഞ്ച് പാക്കടക്ക ഒരു തേങ്ങ എന്നിവ എടുക്കുന്നു. നിലത്തിട്ട് അതിന്റെ അവസ്ഥ നോക്കി ചമനം പറയുന്നു.

കുറത്തി

ഭഗവതിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്താവുന്ന ഒരു നാടൻ ദൈവമാണ് കുറത്തി. ശ്രീപാർവ്വതിയാണ് കുറത്തി. കർഷക സമൂഹത്തിന്റെ ദൈവമാണ്. വെറ്റില കൊടിയെ കള്ളൻമാരിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നത് കുറത്തിയാണെന്നാണ് സങ്കല്പം. വസൂരി മുതലായ രോഗങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നവളായും കുറത്തി ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു. തുളുനാട്ടിൽ നിന്ന് അള്ളട നാട്ടിലേക്ക് കടന്ന് വന്നതാണ് കുറത്തി എന്ന് പറയുന്നു. നായ്ക്കൻമാരുടെ ഇക്കേരിക്കോട്ട, മംഗലാപുരം, ഉള്ളാളം മുതലായ കേന്ദ്രങ്ങൾ കുറത്തി സന്ദർശിച്ചതാണെന്ന് പറയുന്നു. മലനാട്ടിൽ നിലയുറപ്പിച്ച കുറത്തി ഒരു ദിവസം അടിയേരി നാട്ടിനുടമയായ പ്രഭുവെ സന്ദർശിച്ചു. ദാഹാർത്തയായ കുറത്തി പ്രഭുവിനോട് കുടിക്കാൻ പാലോ വെള്ളമോ തരണമെന്ന ഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ തന്നെ വെറും കുടുംബപേരു ചൊല്ലി വിളിച്ച കുറത്തിയെ മാനിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. കുടിക്കാൻ യാതൊന്നു നല്കിയതുമില്ല. ഏഴാല നിറയെ കറവപ്പശുക്കളു ായിരുന്ന അടിയേരി മന്നന് അന്ന് അന്തിമയങ്ങിയിട്ടും കുന്നത്തു മേയാൻ പോയ കാലിക്കൂട്ടമോ കന്നാലിച്ചെക്കനോ തിരിച്ചുവന്നില്ല. ഭൃത്യജനങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങി. കാലിക്കൂട്ടം മുഴുവൻ ചെമ്പാറകളും, കരിമ്പാറകളുമായി മാറിയ കാഴ്ചയാണ് അവയ്ക്കിടയിലാവട്ടെ പാമ്പുകളിഴഞ്ഞു നടക്കുന്ന പുറ്റുകളും കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ ചീറ്റിയടിക്കുന്നു ായിരുന്നു. ഭയപരവശനായ പ്രഭുപ്രാശ്നികനെ വരുത്തി പ്രശ്നചിന്ത നടത്തി. കോപാവിഷ്ടയായ കുറത്തിയുടെ ശാപമാണ് വിപത്തുകൾക്ക് കാരണമെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയ പ്രാശ്നികൻ പ്രായശ്ചിത്ത വിധികളും നിർദ്ദേശിച്ചു. അരമനയിൽ തന്നെ സുപ്രധാന സ്ഥാനത്ത് കന്നിക്കൊട്ടിലിൽ കുറത്തിയെ കുടിയിരുത്തണം. അങ്ങനെ പ്രഭു കുറത്തിക്ക് പൂജ്യമായൊരു സ്ഥാനം കൽപിച്ച് വാളും നൽകി പരദേവതയായി സ്വീകരിച്ചു. അതോടെ കാര്യങ്ങൾ മുൻനിലയിലായി. ആലയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ പശുക്കളെ കറന്ന് കുറത്തിക്ക് പാൽ കൊടുത്തു.

കുറത്തി

മുഖത്തെഴുത്ത്

മനയലം വെള്ളത്തിൽ ചാലിച്ച് ചായില്യവും കാരവും മുഖത്തേക്ക് യോജിപ്പിച്ച് ഇടുന്നു. കണ്ണിന് മഷി ഇടുന്നു. കണ്ണിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പൊയ്ക്കണ്ണ് വെക്കുന്നു. മുഖത്ത് എകിറ് ധരിക്കാറു ്.

മെയ്യെഴുത്ത്

അരിയും മഞ്ഞളും ചേർത്ത് ദേഹത്ത് വരയ്ക്കുന്നു.

മുടി

മുടിക്ക് തലത്ത എന്നാണ് പറയുന്നത്. തലച്ചമയമായി ചെന്നിമലര് ഉ ്.

ഉടയാട

അരയ്ക്ക് അരവളയം ഉ ്. അതിന് താഴെ പുള്ള്ത്തും എന്നും പറയുന്നു. (ഇതിന് ചുവപ്പ് തുണി എന്ന് പറയും). പിറകിൽ ഒരു തുണി കെട്ടു. ഇതിനെ വഞ്ചിതുണി എന്ന് പറയുന്നു. ഈർക്കിൽ കൊ ് നിർമ്മിച്ച അരയൊലി, ...ഉ ാകും, അരയൊട അരയോല ആണ്.

കൈക്കരു

കൈക്ക് ത വളയും, കൈക്കൂടും ഉ ാകും. കൈയിൽ മുറവും വെള്ളി നാദക്കത്തിയും, ചെറുമുറ്റിമാച്ചിലും ഉ ാകും.

കാക്കരു

കാലിൽ ചിലമ്പ്, പറ്റും പാടകം, മണിക്കയൽ എന്നിവയാണ്.

വാദ്യങ്ങൾ (കുേ ാറ, ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി)

വേലസമൂദായത്തിൽ പെട്ടവരാണ് സാധാരണ വാദ്യങ്ങൾ മുഴക്കാറ്. ചെ , ഇലത്താളം, മദ്ദളം എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അവതരണ കൂട്ടായ്മ

കുറത്തി, കുഭ ാറ ചാമുണ്ഡി എന്നീ തെയ്യങ്ങളുടെ അവതരണത്തിൽ വേലസമുദായത്തിൽ പെട്ടവരുടെ കൂടെ കള്ളിയാം പള്ളിയിൽ കലശം വെക്കാൻ കലശക്കാരനായ തീയ്യനും ഉ ാകും.

ഉടയാട

അരക്ക് അരവളയം ഉ ്. അരയൊലിയും (ഈർക്കിൽ കൊ ു ാക്കിയത്) കാണിമു ും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

കൈക്കരു

കൈക്ക് ത വളയും, കൈക്കൂടും ഉ ്.

കാക്കരു

കാലിൽ പറ്റും പാടകം, മണിക്കയൽ ചിലമ്പ് എന്നിവ.

കുഭ ാറാചാമുണ്ഡി

മുഖത്തെഴുത്ത്

മനയലം വെള്ളത്തിൽ ചാലിച്ച് ചായില്യവും കാരവും മുഖത്തേക്ക് യോജിപ്പിച്ച് ഇടുന്നു. കണ്ണിനു മഷി ഇടുന്നു. നെറ്റിയിൽ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ ചന്ദ്രക്കലയാണ് ധരിക്കുന്നത്. കുണ്ഡലം, ചെന്നിമലര് എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നു..

മുടി

വെള്ളികൊ ുള്ള തലപ്പാളിയും തലയിൽ ഒടിച്ചുകുത്തുന്നു മുരിക്കൻ കഷണത്തിന് ചുവപ്പ് ചായം തേച്ച് അതിൻ മീതെ വെള്ളിപ്പൂവ്, വെള്ളിക്കൊ ുള്ള അലുക്ക് ,പാളകൊ ുള്ള മുള ഇവ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മേക്കെഴുത്ത്

അരിച്ചാന്തും മഞ്ഞളും ചേർത്ത് മേക്കെഴുതുന്നു. കൈയിൽ അണിയുന്നത് നഖങ്ങൾക്ക് (അഞ്ച് എണ്ണത്തിനെങ്കിലും) ഓലനഖം നിർബന്ധമാണ്. കൈകളിൽ ഓട് കൊ ു ാക്കുന്ന ചൂടകം, മുൻകൈവളയും, ത വളയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. കൈയിൽ കൈയുറയും ഉടുന്തയും, കൈവിരുതും ധരിക്കുന്നു. ത വാല് ഓല കൊ ് നിർമ്മിച്ചത് വാലായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അരയിൽ അരയൊടയും, ഒട വളയം എന്നിവയും ഉ ാകും. ഇത് ഓല കൊ ് നിർമ്മിച്ചതാണ്.

അധ്യായം 4

ഉത്തരകേരളത്തിലെ പാലോട്ടുകാവുകൾ

നാടോടി പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആവാസകേന്ദ്രങ്ങളാണ് വടക്കേമലബാറിലെ കാവുകൾ. വൈവിധ്യമാർന്ന അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ജനകീയ പങ്കാളിത്തം, ദൃശ്യമനോഹാരിതയാർന്ന തെയ്യക്കോലങ്ങൾ എന്നിവ കാവുകളെ സമ്പന്നമാക്കുന്നു. വരേണ്യ സംസ്കൃതിയുടെ ആരാധന കേന്ദ്രങ്ങളായ ക്ഷേത്രങ്ങളാകട്ടെ മതാധിഷ്ഠിതമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും മൂല്യങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളവയും സമൂഹോപരിതലത്തിൽ മാത്രം വ്യാപരിക്കുന്നവയും ആണ്. അധഃസ്ഥിതരുടെ ജീവിത വീക്ഷണത്തിന്റെയും ദൈവസങ്കല്പത്തിന്റെയും കേന്ദ്രങ്ങളായ കാവുകൾ സമുഹത്തെയാകമാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയും സമൂഹത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ വേരോട്ടമുള്ളവയും ആണ്. ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും അതിരുകൾ ഭേദിച്ച് കൊ ് ഗ്രാമീണജീവിതത്തെയാകമാനം സ്പർശിക്കത്തക്കവിധം സാമൂഹിക കൂട്ടായ്മകളുടെ വേദികളായി അവ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യം വടക്കേമലബാറിൽ ഇന്നും നിലനിന്ന് വരുന്നു. പാലോട്ടുകാവുകൾ അതിന് ഉദാഹരണമാണ്.

1. അഴീക്കോട് പാലോട്ട് കാവ്

കണ്ണൂർ ജില്ലയുടെ തെക്കേ അറ്റമായ അഴിക്കോട് പഞ്ചായത്തിലെ വൻകുളത്ത് വയൽ എന്ന പ്രദേശത്തിന് സമീപം പാലോട്ടു വയൽ എന്ന സ്ഥലമു ്. അവിടെയാണ് അഴീക്കോട് പാലോട്ട് കാവ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

മുന്നൂറ്റിമുപ്പത്തിയെട്ട് വർഷത്തെ പഴക്കമാണ് കാവിനുള്ളത്. അര ഏക്കറാണ് കാവിന്റെ മൊത്തം വിസ്തീർണ്ണം. കാവിന് ചുറ്റും സസ്യലതാദികൾ പടർന്ന് പന്തലിച്ചിട്ടു ്. സസ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനം അരയാൽ, കുവളം, ആര്യവേപ്പ്, കാഞ്ഞിരം, പാല, ചെമ്പകം കരയാമ്പഴം ജാതി, ഇടല, എരിഞ്ഞി, കൊന്നമരം തുടങ്ങിയവയാണ്. ചെമ്പരത്തി, തുളസി തുടങ്ങിയ ഔഷധച്ചെടികളും ഇവിടെ കാണുന്നു ്. കാവിന് പടിഞ്ഞാറ് വശത്തായി ഒരു കുളവും കുളത്തിനുള്ളിൽ ഒരു മണിക്കിണറുമു ്. മുന്നൂറ് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് കല്ല് കൊ ് നിർമ്മിച്ച കെട്ടിടമായിരുന്നു

ഉ ായിരുന്നത്. ചുറ്റും മരത്തിന്റെ അഴികൾ കൊ ് നിർമ്മിച്ചതും മേൽക്കൂര ചെമ്പ് പതിച്ചതുമാണ്. മുപ്പത് വർഷത്തിന് ശേഷമുള്ള മാറ്റമാണിത്. കാവിന്റെ മുഖം പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്താണ്. കാവിന്റെ വലതുഭാഗത്തായി പാട്ട് കല്ലു ്. പള്ളിയറയുടെ മുൻഭാഗത്തായി കൈലാസകല്ല് കാണുന്നു. പള്ളിയറയ്ക്ക് വടക്ക് ഭാഗത്ത് (ചുറ്റമ്പലത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ) ഗണപതികല്ല് തേങ്ങയേറ് നടത്തുന്ന കല്ല്, കിണർ, ഭണ്ഡാരപ്പുര, കഴകപ്പുര എന്നിവയും, കോയ്മ, അന്തിത്തിരിയൻ, കുടക്കാരൻ വെളിച്ചപ്പാടൻ തളികക്കാരൻ തുടങ്ങിയസ്ഥാനികർക്ക് ഇരിക്കാൻ പ്രത്യേക പീഠങ്ങളു ് ഈ സ്ഥാനികമണ്ഡലമാണ് കാവിന്റെ ഭരണം, നീതി നിർവ്വഹണം, അനുഷ്ഠാനം മുതലായവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. കാവിന്റെ ഇടത് ഭാഗത്തായി ചുറ്റമ്പലത്തിന് പുറമേ കുണ്ഡോറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ ദേവതകൾക്ക് സ്ഥാനവുമു ്.

പാലോട്ട് കാവിലെ പ്രധാന ദേവൻമാർ	**പാലോട്ട് കാവിലെ ഉപദേവതമാർ**
1. മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ മത്സ്യാവതാരമായ പാലോട്ട് ദൈവത്താർ	1. കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി
2. അങ്കത്തെയ്യം	2. കുറത്തി

ഭണ്ഡാരപ്പുരയോട് അനുബന്ധിച്ച് ഓരോ സ്ഥാനികർക്ക് ഇരിക്കാനുള്ള പ്രത്യേകസ്ഥാനങ്ങളോട് കൂടിയ പീഠങ്ങളുമു ്. (കോയ്മ, അന്തിത്തിരിയൻ, വെളിച്ചപ്പാടൻ, കുടക്കാരൻ, തളികക്കാരൻ എന്നിവർക്ക്) കാവിന്റെ ഇടത് ഭാഗത്തായി കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ ദേവതകൾക്ക് പ്രത്യേകം ഒരുക്കിയ സ്ഥാനങ്ങളുമു ്.

3) കീച്ചേരി പാലോട്ട് കാവ്

കണ്ണൂരിൽനിന്ന് ആറ് കിലോമീറ്റർ തെക്കായി തളിപ്പറമ്പിലേക്കുള്ള വഴി മധ്യേ കീച്ചേരി ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ നിന്ന് മുന്നൂറ് മീറ്റർ കിഴക്കായി പ്രാക്കുളം എന്നൊരു വയലു ്. അവിടെയാണ് കീച്ചേരി പാലോട്ടുകാവ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

മുന്നൂറ്റി ഇരുപത്തിയാറ് വർഷത്തെ പഴക്കമാണ് ഈ കാവിനുള്ളത്. കാവിന് ചുറ്റും വൃക്ഷലതാദികൾ ഇടതൂർന്ന് വളരുന്നു ്. വൃക്ഷങ്ങളിൽ പ്രധാനം അരയാൽ, കൂവളം, തെങ്ങ്, കാഞ്ഞിരം, പാല എന്നിവയാണ്. തുളസിച്ചെടിയും ചുറ്റമ്പലത്തിനുള്ളിൽ കാണാം. കാവ് കിടക്കുന്ന ഭൂപ്രദേശം നാല്പത് സെന്റാണ്. കാവിന്റെ മുഖം പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്താണ്. കല്ല് കൊ ് നിർമ്മിച്ച കെട്ടിടമായി രുന്നു. ഇരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്. പിന്നീട് മരത്തിന്റെ അഴി കൊ ് നിർമ്മിച്ച കെട്ടിടമായി. ര ായിരത്തി നാലിൽ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പുനർ നിർമ്മാണത്തിൽ ഓട് വച്ച് പെയിന്റടിച്ച് വിശിഷ്ടമായ ഗോപുരം നിർമ്മിച്ചു. പാലാഴിയിൽ അനന്തശായിയായി കിടക്കുന്ന വിഷ്ണു ഭഗവാനെ അനുസ്മരിക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് ക്ഷേത്രഗോപുരം. കാവിന്റെ വലത് ഭാഗത്ത് പാട്ട് കല്ല്, പള്ളിയറയുടെ മുൻഭാഗത്തായി കാണുന്ന കൈലാസക്കല്ല്, പള്ളിയറയുടെ വടക്ക് ഭാഗത്ത് കാണുന്ന ഗണപതിക്കല്ല്, തേങ്ങയേറ് നടത്തുന്ന കല്ല്, കിണർ, ഭണ്ഡാരപ്പുര, കഴകപ്പുര എന്നിവയും സ്ഥാനികർക്ക് ഇരിക്കാനുള്ള പ്രത്യേക പീഠങ്ങളും ഇവിടെയു ്. മറ്റ് പാലോട്ടു കാവുകളെ അപേക്ഷിച്ച് (ദേവന്റെ) പ്രധാനഗോപുരത്തിന് മുകളിലായി ര ് സ്തംഭങ്ങളു ്. (ഇടതുഭാഗത്തും, വലത് ഭാഗത്തും). അത് അനന്തശായിയായ മഹാവിഷ്ണുവിനെ ഉണർത്താതിരിക്കാൻ കാവൽ നിർത്തിയിരിക്കുന്ന ജയവിജയന്മാരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന് കൂട്ടായ്മ വിശ്വസിക്കുന്നു. കാവിന് പിൻഭാഗത്തായി ആനഗോപുരവാതിൽ കൂടിയു ്. പാലോട്ട് കാവിന് വടക്ക് ഭാഗത്തായി പുതിയ ഭഗവതിക്കാവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ചുറ്റുമതിലിനപ്പുറത്ത് പ്രധാനപള്ളിയറയുടെ വടക്കായി കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ ഉപദേവതമാരുമു ്.

പാലോട്ട് കാവിലെ ദേവതമാർ

മുഖ്യദേവതമാർ	**ഉപദേവതമാർ**
1. പാലോട്ട് ദൈവം	1. കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി
2. അങ്കത്തെയ്യം	2. കുറത്തി

4. അതിയടം പാലോട്ട്കാവ്

കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ ചെറുതാഴം പഞ്ചായത്തിൽ നെരുവമ്പ്രം സ്റ്റോപ്പിൽനിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ അകലെയായി അതിയടം എന്ന സ്ഥലത്താണ് ഈ കാവ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. മറ്റുള്ള പാലോട്ടുകാവുകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഈ കാവിന്റെ മുഖം കിഴക്ക് വശത്താണ്. അതായത് എതിർവശം കൃഷ്ണന്റെ ക്ഷേത്രം ഉള്ള താണ് ഇതിന് കാരണം. ര ് ക്ഷേത്രങ്ങളുടെയും ശ്രീകോവിൽ ഒരേ ദിശയിൽ വേണം എന്നുള്ളതാണ് ഇതിന് കാരണമായി പറയുന്നത്.

മുന്നൂറ്റി ഇരുപത് വർഷത്തെ പഴക്കമാണ് ഈ കാവിനുള്ളത്. കാവിന് ചുറ്റും വൃക്ഷലതാദികൾ പടർന്ന് പിടിച്ചിട്ടു ്. അരയാൽ, പാല, കൂവളം, ചന്ദനം, ജാതി തുടങ്ങിയ അതിവിശിഷ്ടമായ സസ്യങ്ങൾ വളരുന്ന ഒരു ഏക്കർ സ്ഥല ത്താണ് കാവ് വ്യാപിച്ച് കിടക്കുന്നത്. ചെമ്പരത്തി, തുളസി തുടങ്ങിയ ഔഷധച്ചെടി കളും ഇവിടെ കാണുന്നു ്. കാവിന് കിഴക്ക് വശത്തായി ഒരു കുളമു ്. നൂറ് വർഷം മുന്നേ കല്ല് കൊ ു ാക്കിയ ചുമരാണ്. എന്നാലിത് മരത്തിന്റെ അഴി യാണ് കൽച്ചുമരുകൾക്ക് പകരം. ഇതിന്റെ നിർമ്മാണം നടന്നിട്ട് നാല്പത് വർഷമാ യി. ഓട് നിർമ്മിതമായ മേൽക്കൂരയും മേൽക്കൂരയ്ക്ക് പുറത്ത് വിളക്ക് രൂപവുമു ്.

കാവിന്റെ വലതുഭാഗത്തായി പാട്ടുകല്ലു ്. ഗോപുരത്തിന്റെ മുൻഭാഗ ത്തായി കൈലാസക്കല്ല് കാണുന്നു. പള്ളിയറയ്ക്ക് വടക്ക് ഭാഗത്തായി ഗണപതിക്ക ല്ല്, തേങ്ങയേറ് നടത്തുന്ന കല്ല്, കിണർ ഭണ്ഡാരപ്പുര, കഴകപ്പുര എന്നിവയും സ്ഥാനികർക്ക് ഇരിക്കാൻ പ്രത്യേക ഇരിപ്പിടങ്ങളുമു ്. കാവിന്റെ ഇടത് ഭാഗ ത്തായി കു േ ാറ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി എന്നീ ഉപദേവതകൾക്കുള്ള സ്ഥാനങ്ങ ളാണ്. കാവിന്റെ ഭരണം. നീതി നിർവഹണം എന്നിവ നടത്താൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രത്യേക സ്ഥാനികരു ്. അവർക്ക് ഇരിക്കാൻ (അന്തിത്തിരിയൻ, കുടക്കാരൻ, വെളിച്ചപ്പാടൻ, തളികക്കാരൻ) പള്ളിയറയുടെ മുൻഭാഗത്തായി പ്രത്യേക പീഠങ്ങളു ്. ഇവിടെ കാണുന്ന അരയാലും സിമന്റ് തറയും ക്ഷേത്രം കോയ്മയ്ക്ക് ഇരി ക്കാനുള്ളതാണ്.

പാലോട്ട് കാവിലെ ദേവതമാർ

ദേവൻമാർ

1. പാലോട്ട് ദൈവത്താർ
2. അങ്കത്തെയ്യം

ഉപദേവതമാർ

1. വിഷ്ണുമൂർത്തി
2. പുലിയൂര് കാളി
3. പുലിയൂര് കണ്ണൻ
4. കരിന്തിരിനായർ
5. കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി
6. കുറത്തി

5. മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട് കാവ്

കണ്ണൂർ ജില്ലയുടെ വടക്കേ അറ്റമായ പയ്യന്നൂരിനടുത്തുള്ള കുഞ്ഞിമംഗലം ഗ്രാമത്തിലെ ആ ാം കൊവ്വൽ എന്ന പ്രദേശത്ത്നിന്ന് കിഴക്ക് ഭാഗത്തേക്ക് ഇരുനൂറ് മീറ്റർ നടന്നാൽ മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട് കാവായി. മുന്നൂറ്റി ഇരുപത് വർഷത്തെ പഴക്കമാണ് ഈ കാവിനുള്ളത്. കാവിന് ചുറ്റുപാടും സസ്യജാലങ്ങളു ്. സസ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനം അരയാൽ, കൂവളം, ആര്യവേപ്പ്, പാല, കാഞ്ഞിരം എന്നിവയാണ്. അര ഏക്കർ പറമ്പിലായി ഈ കാവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. കാവിന്റെ മുൻവശത്ത് കുളമു ്.

കാവിന്റെ മുഖം പടിഞ്ഞാറ് ആണ്. അവിടെയാണ് പ്രധാന ദേവന്റെ പള്ളിയറ. പള്ളിയറയുടെ ഇടത് ഭാഗത്തായി പടിഞ്ഞാറ് മുഖമായി ഐവർ പരദേവതാ സ്ഥാനമാണ്. ദൈവത്തിന് അഭിമുഖമായി ഇടത് ഭാഗത്ത് ചീറുമ്പാ ഭഗവതിയുടെ പള്ളിയറയും വലതുഭാഗത്ത് ചാമുണ്ഡീ ദേവിയുടെ പള്ളിയറയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ചീറുമ്പയുടെ പള്ളിയറയിൽ ആദിദേവി ചീറുമ്പ (മൂത്തവൾ, ഇളയവൾ) പുതിയ ഭഗവതി ചാമുണ്ഡി പള്ളിയറയിൽ രക്താചാമുണ്ഡി, മടയിൽ ചാമുണ്ഡി വിഷ്ണുമൂർത്തി എന്നീ ദേവതകളുമാണ് കുടികൊള്ളുന്നത്. ചീറുമ്പയുടെ പള്ളിയറയ്ക്ക് അഭിമുഖമായി തെക്കുമുഖമായി ദണ്ഡൻ കോട്ടത്തിൽ പാടാർകുളങ്ങര വീരൻ ദൈവവും, കൽത്തറ ആധാരമായി ഘണ്ഠാകർണ്ണനും ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു. നാലമ്പലത്തിന് പുറത്ത് കിഴക്ക് ഭാഗത്തുള്ള ശ്രീകോവിലിൽ കു േ ാറ ചാമുണ്ഡിയും, കുറത്തിയമ്മയും കുടികൊള്ളുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിന് അല്പം തെക്കുമാറി ദൈവത്തിന്റെ പൂർവ്വാരൂഢമായ ഭണ്ഡാരപ്പുര സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്ക് കിഴക്ക് ഭാഗത്തായി തേങ്ങയേറ് കല്ല്, ഗണപതിക്കല്ല് എന്നിവ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്ക് ഭാഗത്തായി കിണർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

പ്രധാനഗോപുരത്തിന്റെ ഇടത് ഭാഗത്തായി കൈലാസക്കല്ല് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. കാവിന്റെ ഭരണസാരഥ്യം വഹിക്കുന്നവർക്ക് ഇരിക്കാൻ പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിൽപീഠങ്ങളുമു ്. വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ തണ്ണീനമൃത് പാചകം ചെയ്യുന്നതിനായി, പ്രധാന ഗോപുരവാതിലിന് മുൻഭാഗത്തായി പ്രത്യേക സ്ഥാനം ഒരുക്കിയിട്ടു ്.

ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുൻവശത്തായി പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് കുളവും എതിർവശത്ത് വലിയൊരു കല്യാണമണ്ഡപവും (നന്ദലാല ഓഡിറ്റോറിയം) ഉ ്.

പാലോട്ട് കാവിലെ ദേവതമാർ

ദേവൻമാർ	ഉപദേവതമാർ
1. പാലോട്ട് ദൈവത്താർ	പുതിയ ഭഗവതി
2. അങ്കത്തെയ്യം	ചീറുമ്പ
	രക്തചാമുണ്ഡി
	മടയിൽ ചാമുണ്ഡി, വിഷ്ണുമൂർത്തി
	പാടാർ കുളങ്ങര വീരൻ ദൈവം
	ഘണ്ണകർണ്ണൻ, കുേ ററ ചാമുണ്ഡി, കുറത്തി

പ്രധാനപള്ളിയറ ഒരു നാല്പത് വർഷം മുമ്പ് വരെ കല്ല് കൊ ു ാക്കിയതായിരുന്നു. നാല്പത് വർഷത്തിന് ശേഷമാണ് ആധുനിക രീതിയിലുള്ള ഈ കെട്ടിട സമുച്ചയം കാണുന്നത്. ഇന്ന് കാവിന്റെ ഗോപുരമേൽക്കൂര ചെമ്പടിച്ചിട്ടുള്ളതും ചുമർ മരത്തിന്റെ അഴികളോട് കൂടിയതുമാണ്.

6. നീലേശ്വരം പാലോട്ട് കാവ്

കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ നീലേശ്വരം ടൗണിൽ നിന്ന് നൂറ് മീറ്റർ അകലെ തട്ടാച്ചേരി എന്ന് പറയുന്ന സ്ഥലത്താണ് ഈ കാവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. മറ്റ് കാവുകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഈ കാവ് തട്ടാൻമാരാണ് പരിപാലിച്ചു പോകുന്നത്. മുന്നൂറ്റിമുപ്പത്തിനാല് വർഷത്തെ പഴക്കം ഈ കാവിനു ്. കാവ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഭാഗം വൃക്ഷലതാദികളാൽ നിബിഡമായ പ്രദേശമായിരുന്നു മുപ്പത് വർഷം മുമ്പ് വരെ. എന്നാലിപ്പോൾ ഇപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ കൈകടത്തലുകളുടെ ഫലമായി കാവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശത്ത് അരയാൽ, ജാതി, പാല എന്നീ വൃക്ഷങ്ങളേ കാണുന്നുള്ളൂ. മുപ്പത് സെന്റ് സ്ഥലത്തായി ഈ പ്രദേശം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. കല്ല് കൊ ് പണിത പള്ളിയറയായിരുന്നു ഇവിടെ. പിന്നീട് കാവ് പുതുക്കി പണിതു. ഇപ്പോൾ ചെമ്പടിച്ച് മരത്തിന്റെ അഴികളോട് കൂടിയാണ് കാവ് കാണപ്പെടുന്നത്. കാവിന്റെ വലതുഭാഗത്തായി പാട്ടുകല്ലു ്. ഗോപുരത്തിന്റെ മുൻഭാഗ

ത്തായി കൈലാസക്കല്ല് കാണുന്നു. പള്ളിയറയ്ക്ക് വടക്ക് ഭാഗത്ത് തന്നെ ചുറ്റമ്പല ത്തിനുള്ളിൽ ഗണപതികല്ല്, തേങ്ങയേറ് നടത്തുന്ന കല്ല്, കിണർ, ഭണ്ഡാരപ്പുര, കഴ കപ്പുര എന്നിവയും ക്ഷേത്രത്തിലെ ഓരോ സ്ഥാനികർക്ക് ഇരിക്കാൻ പ്രത്യേക പീഠ ങ്ങളു ്. ചുറ്റമ്പലത്തിന് പുറകിലായി കുേ ാറ ചാമുണ്ഡിക്കും, കുറത്തി എന്നീ ഉപദേവതമാർക്കു പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങളു ്.

പാലോട്ട് കാവിലെ പ്രധാന ദേവതകൾ

ദേവതകൾ	**ഉപദേവതമാർ**
1. പാലോട്ട് ദൈവത്താർ	1. കുറത്തി
2. അങ്കത്തെയ്യം	2. കുേ ാറ ചാമുണ്ഡി

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യരുടെ മറ്റു പൊതു വായുള്ള കാവുകൾ	**ദേവതകൾ**
അണിയിക്കരകാവ്	പൂമാല ഭഗവതി
കരക്കകാവ്	തായിപ്പര ദേവത
ചീർമ്മക്കാവ്	ചീറുമ്പ
പൂമാലക്കാവ്	ചീറുമ്പ
മന്ദം പുറത്ത് കാവ്	വിഷ്ണു മൂർത്തി, രക്തചാമുണ്ഡി, ഭഗവതി
പാലാ കൊഴുമ്മൽ കാവ്	വിഷ്ണു മൂർത്തി, ചാമുണ്ഡി
പുതിയ പറമ്പത്ത് കാവ്	പുള്ളിക്കരിങ്കാളി
പുതുകൈനരിക്കാട്ടറ	പുല്ലുരാളി, പുല്ലൂർ കണ്ണൻ, പുലക ണ്ഠൻ, കരിന്തിരിനായർ, വിഷ്ണു മൂർത്തി, ഗുളികൻ, കേ ാറ ചാമൂണ്ഡി

തീയ്യരുടെ മറ്റുള്ള കാവുകൾ	**ദേവതകൾ**
നാഗച്ചേരി ഭഗവതി കാവ്	ഭഗവതി, പൂമാരൻ ദൈവം, വിഷ്ണുമൂർത്തി, രക്തചാമുണ്ഡി
പള്ളിക്കര ശ്രീമ്പാലേരകീഴിൽ കാവ്	പാടാർകുളങ്ങര ഭഗവതി, പുതിയ ഭഗവതി, പൂമാരൻ ദൈവം, വിഷ്ണുമൂർത്തി, രക്തചാമുണ്ഡി

വള്ളിക്കുന്ന് കാവ്	ശ്രീപാടാർക്കുളങ്ങര ഭഗവതി	പാടാർ കുളങ്ങര ഭഗവതി, ചെറ ഉത്ത് ഭഗവതി, പുതിയ ഭഗവതി, പൂമാരൻ ദൈവം, വിഷ്ണുമൂർത്തി, ചാമുണ്ഡി

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യരുടെ കാവുകളെക്കുറിച്ച് വിശകലനം ചെയ്തതിൽനിന്ന് പാലോട്ടുകാവുകൾ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ കാവുകളിലെയും ആരാധനാരീതി ശൈവവും, അവർണവും, ശാക്തേയവുമാണ് എന്ന് കാണാം. ഈ കാവുകൾ എല്ലാം തന്നെ മറ്റുള്ള കൂട്ടായ്മ കൾക്കുമു ്. എന്നാൽ പാലോട്ടു കാവുകളിൽ വൈദികവും വൈഷ്ണവികവും, സവർണ്ണവു മായ ഒരു പാരമ്പര്യമാണ് പാലാതീയ്യർ കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നത്.

പാലോട്ട്കാവിന്റെ ഭരണവ്യവസ്ഥ

ഓരോ പാലോട്ട്കാവിന്റെയും അടിയന്തരാദികളുടെ ചുമതല നിർവഹിക്കുന്നത് അതാത് പ്രദേശത്തെ ഊരു*കളിൽ നിന്നുള്ള ഭരണസാരഥികളാണ്. കൂട്ടുവായിക്കാർ, അന്തിത്തിരിയൻ, വെളിച്ചപ്പാടൻ, കലശക്കാരൻ, കുടക്കാരൻ തുടങ്ങിയവർ പാലോട്ടുകാവിലെ അതാത് സമുദായക്കാരാണ്.

കാവിന്റെ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുന്നവർ ആചാരനാമങ്ങളാലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ആധുനികരീതിയിലുള്ള കമ്മിറ്റികളും സംവിധാനങ്ങളും നിലവിലുെ ങ്കിലും കാവിന്റെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാറില്ല. കാവുകളുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ ചുമതല സ്ഥാനികൻമാരിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും കൃത്യമായ ചുമതലകൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. ആ ചുമതലകളിൽ നിന്ന് മാറി നിൽക്കുവാനോ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുവാനോ അവർക്ക് അനുവാദമില്ല. സ്ഥാനികമണ്ഡലമാണ് കാവിന്റെ ഭരണം, നീതിനിർവ്വഹണം, അനുഷ്ഠാനം മുതലായവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് അന്തിത്തിരിയൻ, വെളിച്ചപ്പാടൻ, കുടക്കാരൻ, കലശക്കാരൻ, കൂട്ടുവായ്ക്കാരൻ വെടിക്കാർ തുടങ്ങിയവരാണ് പ്രധാന ആചാരക്കാർ.

അന്തിത്തിരിയൻ/അച്ചൻ (മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട്കാവിൽ മാത്രം)

* ഓരോ പാലോട്ടുകാവിന്റെയും പരിധിയിൽപ്പെടുന്ന പ്രദേശങ്ങളുടെ കീഴിൽ വരുന്ന ഉപപ്രദേശത്തിനെ ഊര് എന്നു പറയുന്നു. ഓരോ പലോട്ടുകാവിന്റെയും പരിധിയിൽ നാല് ഉരുകളു ്.

കാവിനകത്തെ പൂജാദികർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നയാളാണ് അന്തിത്തിരിയൻ. മുടങ്ങാതെ അന്തിത്തിരിവെക്കുന്ന ആളെന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഈ പേര് വന്നത്. (പഴയങ്ങാടി പുഴയ്ക്ക് തെക്ക്ഭാഗത്ത് അന്തിത്തിരിയൻ എന്നും, പഴയങ്ങാടി പുഴയ്ക്ക് വടക്ക്ഭാഗത്ത് അച്ചൻ എന്നു പറയുന്നു)

വെളിച്ചപ്പാടൻ

കാവിൽ ദേവതയുടെ തിരുവായുധം എടുത്ത് ഉറയുന്നതിനും, ഉത്സവസന്ദർഭങ്ങളിൽ തിരുവായുധം എടുത്ത് കോലധാരിക്ക് കൊടുക്കുന്നതിന് ചുമതലയുള്ള ആൾ.

കുടക്കാരൻ

കളിയാട്ടം നടക്കുമ്പോൾ ലോഹനിർമ്മിതമായ മണികെട്ടിയ കുടകൾ ഇവർ കിലുക്കികൊ ിരിക്കും.

കലശക്കാരൻ

കാവുകളിലും കഴകങ്ങളിലും കലശം വെക്കുന്ന പ്രത്യേക തറവാടുകളിലെ അംഗത്തിനെ ഉത്തരവാദപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. ഇദ്ദേഹത്തെ കലശക്കാരനെന്ന് വിളിക്കുന്നു.

കൂട്ട്വായിക്കാർ

ആചാരക്കാർ എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പാക്കാനും നാട്ടിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പിരിവുകൾ ശേഖരിക്കാനും ബാധ്യതപ്പെട്ടവരാണവർ. കാവിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ നാല് ഊരുകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നാല് ഊരുകളിൽനിന്ന് (ഓരോ ഊരിൽനിന്ന് നാല് പേർ വീതം) പതിനാറ് കൂട്ടുവായിക്കാരെ കൊല്ലംതോറും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഇവർ കാവിന്റെ പരിധിയിൽവരുന്ന തീയ്യസമുദായത്തിലെ വീടുകൾ തോറും കാവിലെ ചടങ്ങുകൾ അറിയിക്കുവാൻ പോകേതു ്. കാവിലെ പ്രധാന ചടങ്ങുകളായ നിറ, പുത്തരി, പൂരം കഴിക്കാൻ പണിക്കരെ കൂട്ടികൊ ുവരൽ, പന്തൽ ഗണപതി, പൂരം കഴിക്കൽ, പണിക്കരെ കുട്ടികൊ ുപോകൽ, കളിയാട്ടം എന്നിവ സമുദായ വീടുകളിൽ അറിയിക്കേ ഉത്ത

രവാദിത്തം കൂട്ട്യായിക്കാർക്ക് ഉ ്. ഇവരെ നറുക്കെടുപ്പിലൂടെയാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.

സമൂദായിമാർ

തീയ്യസമൂദായത്തിലെ ഓരോ ഊരിൽനിന്നും ര ് പേർ ഉൾപ്പെട്ട അംഗങ്ങളാണ് സമുദായിമാർ. ഉത്സവത്തിന്റെ നടത്തിപ്പും, കാവിലെ ചടങ്ങുകളുടെ മേൽനോട്ടവും സമൂദായിമാരുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.

വെടിക്കാരൻ

കാവുകളിൽ വെടിക്കെട്ടിന്റെ ചുമതലയുള്ളയാളാണ വെടിക്കാരൻ. നിത്യ വെടി നേർച്ചയുള്ളിടത്ത് ഇദ്ദേഹം സ്ഥിരമായി ഉ ാകും.

ഊരുകൾ

ഓരോ പാലോട്ട്കാവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടതാണ് ഊരുകൾ. ഓരോ കാവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശത്തെ നാല് ഊരുകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അഴീക്കോട് പാലോട്ടുകാവ് ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശത്തെ ഊരുകൾ പൂതപ്പാറ, വൻകുളത്ത് വയൽ, മയിലാടൻകുന്ന്, അഴീക്കോട് എന്നിവയാണ്.

മാട്ടൂൽ, തെക്കുമ്പാട്, വേങ്ങര, ഇടക്കേപ്പുറം എന്നീ ഊരുകളാണ് തെക്കുമ്പാട് പാലോട്ട്കാവിന് കീഴിലുള്ളത്.

കീച്ചേരി, കണ്ണപുരം, കല്യാശ്ശേരി, നാറാത്ത് എന്നീ ഊരുകളാണ് കീച്ചേരി പാലോട്ടുകാവിന്റെ അധീനതയിലുള്ളത്.

അടുത്തില, അതിയടം, ശ്രീസ്ഥ, കുളപ്പുറം എന്നീ ഊരുകളാണ് അതിയടം പാലോട്ടുകാവിന് കീഴിലുള്ളത്.

മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ടുകാവിന് കീഴിലുള്ള ഊരുകൾ മല്ലിയോട്, വടക്കുമ്പാട്, തലായി കതിരുമ്മൽ എന്നിവയാണ്. ഓരോ ഊരിലെയും അംഗങ്ങൾ ഉത്സവത്തിന്റെ എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും നടവരവായി തിരുമുൽക്കാഴ്ച സമർപ്പിക്കേ തു ്. ചെറുബാലികമാരുടെ താലപ്പൊലിയും, മുത്തുക്കുടകൾ, ചെ മേളം, പുലി

ക്കളി ആർഭാടമായി അലങ്കരിച്ച രഥങ്ങൾ, കൂടാതെ കാർഷിക സംസ്കാരം വിളി ച്ചോതുന്ന കാർഷികവിഭവങ്ങൾ മുതലായവ കാഴ്ചവരവിലെ പ്രധാന വിഭവങ്ങളാണ്.

ഓരോ പാലോട്ടുകാവിന്റെയും മേലായ്സ്ഥാനം* വഹിച്ചുപോരുന്നത് നായൻമാരാണ്. പെരുവാക്കൽ തറവാട്ടുകാരാണ് അഴീക്കോട് പാലോട്ടുകാവിന്റെ മേൽക്കോയ്മ കൈയാളുന്നത്. എടം, മഠം, കീഷള്ളി, ആനഷള്ളി എന്നീ നാല് തറവാട്ടുകാരാണ് അതിയടം പാലോട്ടുകാവിലെ മേലാവികൾ. പുതിയ വീട്ടുതറവാട്ടുകാരാണ് തെക്കുമ്പാട് പാലോട്ട്കാവിലെ മേലാവികൾ. മല്ലിയോട്ട് കാവിൽ പാറന്തട്ട തറവാട്ടുകാരാണ് ക്ഷേത്രം മേലാവികൾ. പുതുച്ചേരി തറവാട്ടുകാരാണ് കീച്ചേരി പാലോട്ടുകാവിന്റെ മേൽക്കോയ്മ. നീലേശ്വരത്തെ തട്ടാച്ചേരി പാലോട്ട് കാവിന്റെ മേൽക്കോയ്മ ഇടയൂർ വീട്ടുകാർക്കാണ്.

ബ്രാഹ്മണൻ തീയ്യസമുദായത്തിന് കൈമാറിയത് കൊ ാണ് കാവിന്റെ തന്ത്രി ബ്രാഹ്മണനായത് പിന്നിൽ. എല്ലാ പാലോട്ടുകാവുകളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ അവകാശം പഴയകാലത്ത് ബ്രാഹ്മണർക്കായിരുന്നു എന്ന് കാവിലെ രേഖകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു ്.

കാവിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ

1. **നിത്യദീപം തെളിയിക്കൽ (നിത്യവും ഉള്ളത്)**

ഇത് അന്തിത്തിരിയൻ/അച്ചൻ എല്ലാദിവസവും ചെയ്യുന്നു.

2. **സംക്രമപൂജ (മാസം തോറും നടത്തുന്നത്)**

എല്ലാ മലയാളമാസങ്ങളിലും സംക്രമദിനത്തിനാണ് പൂജ നടത്തുന്നത്. പകൽസമയത്താണ് സംക്രമ അടിയന്തിരം. അന്തിത്തിരിയൻ/അച്ചൻ ആണ് ഈ കർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നത് കൂടെ വെളിച്ചപ്പാടനും, കലശക്കാരനും കൂടെ ഉ ാകും.

3. **വഴിപാടിനത്തിൽ നടത്തുന്നവ**

---

* കാവിന്റെ മേൽക്കോയ്മ നായർ സമുദായക്കാരനിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഈ വ്യക്തിയുടെ സ്ഥാനത്തെയാണ് മേലാവിസ്ഥാനം എന്ന് പറയുന്നത്.

ചൊവ്വ വിളക്ക്

പുതിയ ഭഗവതിക്കുള്ള അനുഷ്ഠാനമാണ്. കളിയാട്ടത്തോടൊന്നിച്ചും മറ്റ് അടിയന്തിരങ്ങൾ ഉള്ള ദിവസങ്ങളിലും നേർച്ചയായി ചൊവ്വ, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിലും ഈ അനുഷ്ഠാനം നടക്കാറു ്.

4. വിളവെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ (നിറ, പുത്തരി, എന്നിവ)

നിറ

പാലോട്ടുകാവുകളിൽ വിളവെടുപ്പുമായി നടത്തുന്ന പ്രധാന ചടങ്ങാണ് നിറ. കൃഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഇവ നടത്തുന്നത്. സമൃദ്ധിയുടെ ഉത്സവമാണ് നിറ. കർക്കിടകമാസത്തിൽ പയ്യന്നൂർ പ്രദേശത്ത് അത്യുത്സാഹത്തോടെ നടത്തിവരുന്ന ഉർവ്വരതാനുഷ്ഠാനം കൂടിയാണ് നിറ.

പയ്യന്നൂർ ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നും അറിയിക്കുന്ന നാളും മൂഹൂർത്തവും അനുസരിച്ചാണ് വീടുകളിലും കാവുകളിലും ആചരിക്കുന്നത്. പുനെൽക്കതിർ ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ കാവുകളിലും, വീടുകളിലും എത്തിക്കുന്ന ചടങ്ങാണിത്. നെറ നെറ പൊലി പൊലി എന്ന പറഞ്ഞുകൊ ാണ് നെൽക്കതിർ കൊ ുവരുന്നത്. ഈ നെൽക്കതിർ എരുവള്ളി, പൊലുവള്ളി, വെള്ളില, കാഞ്ഞിരം, നെല്ലിക്കാൽ, മാവ്, പ്ലാവ്, അരയാല് എന്നിവയുടെ ഇലകൾ ചേർത്ത് വെച്ച് പാന്തല് (പാന്തൽ)* കൊ ് കെട്ടിവെയ്ക്കുന്നു. ഇതിനെ നെറോലം എന്ന് പറയുന്നു. ഈ നെറോലം അനുഷ്ഠാനപൂർവ്വം കാവിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം നെൽക്കതിർ ചേർത്ത് കെട്ടിവയ്ക്കുന്നു. കൊയ്ത്തിന് മുമ്പ് നല്ല സമയം നോക്കി നെൽക്കതിർ കൊ ുവന്ന് പൂജിച്ച് കെട്ടുകയാണ് നിറയിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്.

1. പുത്തരി

ചിങ്ങമാസത്തിലാണ് പുത്തരി ആഘോഷിക്കുന്നത്. ആ ിൽ ആദ്യമായി ഉ ായ നെല്ല് കുത്തി അരിയാക്കി ദേവകൾക്കും, ഭക്തർക്കും നൽകുന്ന ചടങ്ങാണ്

---

* തെങ്ങിന്റെ പച്ചമട്ടലിൽനിന്ന് അടർത്തിയെടുക്കുന്ന പോളയ്ക്ക് പാന്തൽ എന്നു പറയും.

പുത്തരി. പയ്യന്നൂർ ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നറിയിക്കുന്ന പുത്തരി മുഹൂർത്തമാണ് പൊതുവേ സ്വീകരിക്കുന്നത്. പുത്തരിക്ക് അപ്പം ചുട്ട് ഓരോ ആളിന്റെയും വീട്ടിലേക്ക് കൊടുത്തയക്കുന്നു. ആദ്യമായി നെല്ല് വിളവെടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് പുത്തരി നടത്തുന്നത്. കന്നിമാസം പിറക്കുന്ന സംക്രമത്തിന് വൈപ്പുത്തരി എന്ന് പറയുന്നു.

5. തിരുവോണം

തിരുവോണദിവസം ദേവന് ചിറ്റാട സമർപ്പിക്കുന്നു. അന്ന് പാലോട്ട് ദൈവത്തിന്റെ ജന്മനക്ഷത്രമാണ്. അന്ന് ദേവന് ചിറ്റാട സമർപ്പിക്കുന്നു. പാണച്ചിറമ്മൽ തറവാട്ടുകാർക്കാണ് ഇത് സമർപ്പിക്കാനുള്ള അവകാശം.

6. ശ്രീകൃഷ്ണജയന്തി

ചിങ്ങമാസത്തിലെ അഷ്ടമിരോഹിണി ദിവസമാണ് ശ്രീകൃഷ്ണജയന്തി ആഘോഷിക്കുന്നത്. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ജന്മദിനമാണ്. ക്ഷേത്രത്തിൽ പാൽപ്പായസം പഴങ്ങൾ, അവിൽ, കൽക്ക ം എന്നിവ നിവേദിക്കുന്നു. വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യയും ഉ ാകും.

ചിങ്ങമാസത്തിലാണ് ശ്രീകൃഷ്ണജയന്തി ആഘോഷം. ഭക്തരും, വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും എല്ലാം ചേർന്ന് ക്ഷേത്രത്തിൽ വിപുലമായ ആഘോഷം അന്ന് നടത്തും. ചന്ദ്രനുദിച്ചാൽ മാത്രമേ പൂജാകർമ്മം തുടങ്ങുകയുള്ളൂ. പ ് കാലത്ത് കയറ്റുകാരായിരുന്നു ഈ അടിയന്തിരം നടത്തിവന്നിരുന്നത്. കൃഷിയെ കന്നുകാലികളിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ച് പരിപാലിച്ച് പോന്നിരുന്ന ആൾക്കാരാണ് കയറ്റുകാർ. അവർ കൃഷിക്കാരിൽനിന്ന് പിരിച്ചെടുത്ത നെല്ലും പണവുമാണ് ഈ അടിയന്തിരത്തിന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇന്ന് ഈ സമ്പ്രദായം നിലവിലില്ലാത്തതിനാൽ ദേവസ്വമാണ് നടത്തുന്നത്.

7. പത്താമുദയം

തുലാംപത്തിന് പകൽ അടിയന്തിരമായാണ് ഇത് നടത്തുന്നത്. വടക്കേ മലബാറിൽ തെയ്യാട്ടങ്ങളുടെ തുടക്കമാണ് ഇത്. പാലോട്ടുകാവുകളിലെ അന്തിത്തിരിയൻ/അച്ചൻ ദൈവത്തിന്റെ കുറിയും കൊ ് നാലൂരിലെ വാല്യക്കാരുടെ വീടുകളിലെത്തി കുറിയിട്ട് അനുഗ്രഹം നടത്തുന്നു. ഗൃഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ശേഖരിക്കുന്ന നെല്ല് തരക്കിയെടുക്കുന്ന അരികൊ ാണ് പത്താമുദയം അടിയന്തിരം നടത്തുന്നത്. ഉത്തരകേരളത്തിലെ കാവുകളിൽ തെയ്യം തുടങ്ങുന്ന ദിവസമാണ് തുലാം പത്ത്. പത്താമുദയത്തിന് ശേഷമാണ് കാവുകളിലും സ്ഥാനങ്ങളിലും പരദേവതമാർക്ക് പുതിയ അരി ത്രാവുന്നത്. പുതിയ നെല്ല് ഇടിച്ചു ാക്കുന്ന അവിലാണ് പത്താമുദയ അടിയന്തിരത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പത്താമുദയ അടിയന്തിരത്തിന് കാവുകളിൽ ഉദയാസ്മതമന പൂജ ഉ ാകും.

8. പതിനൊന്നാമുദയം

ഓരോ ഊരിലെയും ആളുകളിൽനിന്ന് പിരിച്ചെടുത്ത സംഖ്യയാണ് ഇതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കട്ടിയപ്പവും, കലശവും ആണ് പ്രധാനം.

9. ശിവരാത്രി

പാലാഴിമഥനത്തിൽ ഉദ്ഭൂതമായ കാളകൂടം ശിവഭഗവാൻ പാനംചെയ്തുവെന്നും പാർവ്വതി കഴുത്ത് ഞെക്കിപ്പിടിച്ചുവെന്നും വിഷം വേഗത്തിൽ പരക്കാതിരിക്കാൻ കൈലാസവാസികൾക്കൊക്കെ ഉറക്കമൊഴിയേ ിവന്നു എന്നുള്ള കഥയുമായി ശിവരാത്രിയെ ബന്ധപ്പെടുത്താറു ്. ഫാൽഗുനമാസത്തിലെ കറുത്തപക്ഷം ചതുർദശിയാണ് ശിവരാത്രിയായി ആഘോഷിക്കുന്നത്.

10. കാർഷികോത്സവം

വിഷു

മേടം ഒന്നാം തീയതിയാണ് കാർഷികോത്സവമായ വിഷു. അന്ന് കാവിൽ കണിക്കൊന്ന, വെറ്റില, പഴുക്ക, ചക്ക, മാങ്ങ, നാളികേരം, അരി, നെയ്യ്, ദീപം, നവ ധാന്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ കണിവെയ്ക്കുന്നു. സൂര്യോദയത്തിന് മുമ്പ് കണികാണുക എന്നത് വിഷുവിന്റെ മുഖ്യ ചടങ്ങാണ്.

11. പൂരോത്സവം

മീനമാസത്തിലെ കാർത്തിക തൊട്ട് പൂരം നാൾവരെയാണ് പൂരാഘോഷം. കാമദേവപൂജയാണ് പൂരാഘോഷത്തിന്റെ പിന്നിലെ സങ്കൽപം. ശിവന്റെ അകക്കണ്ണിനാൽ ദഹിക്കപ്പെട്ട കാമദേവന്റെ പുനർജന്മത്തിനായി പതിനെട്ടു സ്ത്രീകൾ നടത്തിയ പതിനെട്ടു ദിവസം നീ ുനിൽക്കുന്ന പൂജയാണ് പൂരോത്സവമായി അറിയപ്പെടുന്നത്. തീയ്യരാണ് പൂരക്കളി കളിക്കുന്നത്. പൂരോത്സവത്തിന്റെ ഭാഗമായി പണിക്കരെ കൂട്ടിക്കൊ ് പോകൽ ചടങ്ങ് നടക്കുന്നു. സംസ്കൃതത്തിലോ മലയാളത്തിലോ പാണ്ഡിത്യം നേടിയവരെയാണ് പണിക്കർ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. പൂരക്കളിക്ക് നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നത് പൂരക്കളി പണിക്കരാണ്. ആദ്യം കാവിന് പുറത്താണ് പൂരക്കളി കളിക്കുന്നത്. പിന്നീട് കഴകം കയറിലിലൂടെ പൂരക്കളി കാവിനുള്ളിൽ വെച്ചുനടത്തുന്നു.

കളി കഴകം കയറിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് മറുത്തുകളിയാണ് നടക്കുന്നത്. ചുരുക്കം കാവുകളിലെ മറുത്തുകളി ഉള്ളൂ. മറ്റ് കാവിൽനിന്നും വന്ന പണിക്കാരുമായി സംവാദം നടത്തുന്നു. ആ സംവാദത്തിന് പുറമേ നിന്നുള്ള ഒരു അധ്യക്ഷൻ ഉ ായിരിക്കും. അയാളാണ് സംവാദം നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. സംവാദത്തിനുശേഷം ഇരുകാവുകളിൽ നിന്നുള്ളവർ മാറിമാറി പൂരക്കളി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. പൂരം നാളിൽ പുരം കുളിയോട് കൂടി പൂരോത്സവം അവസാനിക്കുമെങ്കിലും പണിക്കരെ കൂട്ടിക്കൊ ുപോകൽ ചടങ്ങോടുകൂടി മാത്രമേ കാവിലെ പൂരോത്സവം അവസാനിക്കൂ. അന്തിത്തിരിയനാണ് പൂരത്തിന് കാവിൽ പൂവിടുന്നത്.

12. തിടമ്പുനൃത്തം

കണ്ണൂർ കാസർഗോഡു ജില്ലകളിൽ സവർണ്ണക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള അനുഷ്ഠാനമാണ് തിടമ്പുനൃത്തം. വിഷുവിളക്കുത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഇവിടെ തിടമ്പുനൃത്തം ഉ ാകാറു ്. (ദേവന്റെ വിഗ്രഹം നർത്തകരായ നമ്പൂതിരിമാർ തലയിലേറ്റി ചെ യുടെ താളത്തിന് അനുസരിച്ച് നൃത്തം ചെയ്യുന്ന പതിവ്. എന്നാൽ പാലോട്ടുകാവിൽ തിടമ്പ് തലയിലേറ്റുന്നതിന് പൂജാകർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നവരായ മല്ലിയോടച്ചൻ, എമ്പ്രോൻ എന്നിവർക്ക് അവകാശമു ്. അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഐതിഹ്യം ഇങ്ങനെയാണ് ചിറക്കൽ തമ്പുരാൻ ഒരിക്കൽ മല്ലിയോട്ട് അഞ്ചാം വിളക്ക് കാണാൻ വന്നു. ചെറിയ ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നുവത്രേ. അന്നത്തെ മല്ലിയോടച്ചൻ എഴുന്നള്ളത്തിന്റെ സമയത്ത് പതിവുപോലെ തിടമ്പ് കൈകൾകൊ ് താങ്ങി മാറോട് ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊ ് മല്ലിയോടൻ നീങ്ങിയപ്പോൾ മറ്റ് കാണികൾക്ക് മാത്രമല്ല തമ്പുരാനും തിടമ്പ് കാണാൻ പറ്റാതെ വന്നു. അപ്പോൾ തിടമ്പ് തലയിൽവെക്കാൻ തമ്പുരാൻ കല്പന ചെയ്തു. അന്ന് മുതലാണ് മല്ലിയോട്ട് ഉത്സവത്തിൽ തിടമ്പ് തലയിലേറ്റുന്നത്. ബ്രാഹ്മണനിൽനിന്ന് തീയ്യർക്ക് അവകാശം കൈവന്നതിനാലാകാം ഇത്

കഴകപ്പുരയിൽ നിന്നു ാക്കുന്ന അവൽ (ഇന്ന് വാങ്ങുകയാണ്), ഇളനീര്, അപ്പം (തണ്ണീനാമൃത്) എന്നിവ പ്രസാദമായി കൊടുക്കുന്നു. ഉണക്കലരി (ഇതിനെ മുതിർച്ച വെക്കുക എന്ന് പറയും) നിവേദിക്കുന്നു. വെറ്റിലയും അടക്കയും കൊടുക്കുന്നു.

സംക്രമദിവസങ്ങളിൽ മറ്റ് ഏതെങ്കിലും അടിയന്തിരദിവസങ്ങളിലും മഞ്ഞളും, അരിയും പൊടിച്ച കുറിയായി കൊടുക്കുന്നത് വെളിച്ചപ്പാടനാണ്.

വഴിപാടിനങ്ങൾ

ആൾരൂപം, ചന്ദ്രക്കല, കൈ, താലിമാല, കാളരൂപം, പൊന്നിൻകോയ,[*] കാശിൻ കോയ,[*] പൊന്നിൻപൂവ്, മത്സ്യരൂപം, തൊട്ടിലും കുഞ്ഞിയും, നാവും കൊടിയിലയും, പൊന്നിൻ നൂല്, കാല്, മോതിരക്കോയ, മണി, പശുവും കിടാവും,

---

[*] പാലോട്ട് ദൈവത്താറിന് കൊടുക്കുന്ന നേർച്ച സാധനമാണ് പൊന്നിൻ കോയ. പൊന്നിന്റെ വൃത്താകാരത്തിലുള്ള രൂപത്തിലാണ് ഇത്.

[*] കാശ്മാലയെപ്പോലെ കാശിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള സ്വർണ്ണം കൊ ു നിർമ്മിച്ച രൂപമാണ് കാശിൻകോയ.

നാഗപട്ടണം, മത്സ്യം, കണ്ണ്, കൈ, കാല്, കാളരൂപം, കൂർമ്മം, മുഴ, കുരു, കൊടിയില, നാവും കൊടിയില, വെള്ളിയില, തൊട്ടിലും കുഞ്ഞിയും, ചന്ദ്രക്കല, പുഷ്പം, മണി, തല, മാറും മുലയും, താലി, താലിമാല, ആനരൂപം, രുദ്രാക്ഷം, തോണി, ചിറ്റുവിളക്ക്, ആഴിവിളക്ക്, സന്ധ്യാവേല, ചൊവ്വ വിളക്ക്, വെള്ളോട്ട് കുട ഒപ്പിക്കൽ, ചന്ദ്രക്കല, തുലാഭാരം (തട്ടിൽ ഏത് സാധനവുമാകാം) അടിമപ്പണം എന്നിവയാണ് പ്രധാന നേർച്ചകൾ.

വിവിധ സമുദായക്കാരുടെ കൂടിച്ചേരലിലൂടെ ഒരു സാമൂഹിക ഉൾച്ചേരലാണ് പാലോട്ടുകാവിൽ നടക്കുന്നത് എന്നതിന്റെ നിദർശനമാണ് ഇവിടുത്തെ ഉത്സവങ്ങൾ.

1. ദൈവത്തിന്റെ കോലം ധരിക്കാനുള്ള അവകാശി വണ്ണാൻ, മലയൻ, വേലൻ എന്നിവർക്കാണ്.
2. തിരുവായുധം മിനുക്കുന്നത് മൂശാരിമാരാണ്.
3. പീഠം, വെടിക്കുറ്റി, വടക്കേൻ ഭാഗത്തിന് കോത്തിരി എന്നിവ ഒരുക്കുന്നത് ആശാരിമാരാണ്.
4. വെള്ളോലക്കുടയും, കാലും ബിംബത്തിന്റെ പുറംചട്ടയും ഒരുക്കുന്നത് കണിശൻ സമുദായക്കാരാണ്.
5. പൊന്തിയും, പരിശയും,* ചടയംകേറ്റൽ ജന്മാവകാശം- ക്ടാരൻ സമുദായത്തിനണ്.

പാലോട്ട് കാവിൽ ഉത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടക്കുന്ന ചടങ്ങുകൾ

വിഷു വിളക്ക് മഹോത്സവം

മേട സംക്രമദിവസം ക്ഷേത്ര അടിയന്തിരക്കാർ എത്തിച്ചേർന്നാൽ ക്ഷേത്ര ശുദ്ധി വരുത്തിയശേഷം ഭഗവാന്റെ ആടയാഭരണങ്ങൾ കഴകപ്പുരയിൽനിന്ന് ക്ഷേത്രം തന്ത്രി (എമ്പ്രോൻ, അച്ചൻ) എഴുന്നള്ളിച്ച് കൊ ുവരുന്നു. അപ്പോൾ

* ദൈവത്താറുടെ കൈയിൽ കാണുന്ന ചുരികയ്ക്കും ആയുധത്തിനും പറയുന്ന പേരാണ് പൊന്തിയും പരിശയും.

സ്വർണ്ണം, വെള്ളി എന്നിവ കേടുപാടുകൾ തീർക്കുവാനും നിറംവരുത്താനും ജന്മാരിയായ പെരുന്തട്ടാനും ഇരുമ്പായുധങ്ങൾ ശരിയാക്കുവാൻ പെരുംകൊല്ലനും എത്തിയിരിക്കും. അവരുടെ അറ്റകുറ്റപണികൾക്കുശേഷം കർമ്മിയായ ബ്രാഹ്മണൻ വന്ന് ക്ഷേത്രവും പരിസരവും സ്വർണവും വെള്ളിയാഭരരണങ്ങളും പുണ്യാഹം കഴിച്ച് ശുദ്ധിവരുത്തുന്നു.

ഉത്സവാരംഭം

വൈകിട്ട് ദീപാരാധനയ്ക്ക് ശേഷം വേലിയേറ്റസമയത്ത് ഏഴ് ആചാരവെടികളോട് കൂടി ഉത്സവത്തിന് ആരംഭം കുറിക്കുന്നു. തിരുനടയിൽ ശ്രീകോവിലിന് മുന്നിൽ പുറത്ത് നിവേദ്യം കഴിക്കണം. ഈ സമയം ദൈവത്താർ, അങ്കക്കാരൻ എന്നീ തെയ്യങ്ങൾ കെട്ടുന്ന കോലധാരികൾ തിരുനടയിൽവെച്ച് ഭഗവത്കീർത്തനം ആലപിക്കുന്നു. കൊടിയിലവെപ്പിന് ശേഷം സന്ധ്യാവേല, അരിഅളവ് എന്നീ ചടങ്ങുകൾ നടത്തുന്നു.

ഭഗവത്കീർത്തനം

ഈ ചടങ്ങിന് ശേഷം ആചാരവെടി നടത്തുന്നു. പണിക്കന്മാരും സംഘവും കുളിച്ച് ശുദ്ധിവരുത്തി ര ാം മു ും ധരിച്ചുകൊ ് ക്ഷേത്രത്തിന് മൂന്ന് പ്രദക്ഷിണം വെച്ച് തിരുനടയിൽ ര ുവശത്തുമായി നിന്നുകൊ ് തുടി, താളകൂട്ടം എന്നീ വാദ്യോപകരണങ്ങളോടെ ഭഗവാനെ കീർത്തിക്കുന്നു.

പാടിപൊലിപ്പിക്കൽ

പിന്നീട് പണിക്കന്മാരും സംഘവും കുളിച്ച് ശുദ്ധിവരുത്തി വസ്ത്രം മാറി ര ാംമുേ ാടുകൂടി പാടിപൊലിപ്പിക്കൽ എന്ന ചടങ്ങിനായി തിരുനടയിൽ വരിവരിയായി നിൽക്കുന്നു. പിന്നീട് ഉടുക്കുകൊട്ടി വൈഷ്ണവ സ്തുതികൾ പാടുന്നു. കല്പാന്ത കല്പാന്തകാലത്തിൽ ബ്രഹ്മാവിൽനിന്നു ഹയഗ്രീവൻ എന്ന അസുരൻ വേദങ്ങൾ കവർന്നെടുത്തു. വേദങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ഉടനെ ബ്രഹ്മാണ്ഡം നിശ്ചലമായി. യോഗനിദ്രയിലാ മഹാവിഷ്ണുവിനെ അറിയിക്കാനായി ദേവന്മാർ തുടികൊട്ടിയുണർത്തുന്നതാണ് ഈ പാട്ട്.

ഗണപതിവന്ദനം, നവഗ്രഹപൂജ ഈ ചടങ്ങിന് ശേഷം ഗണപതിസ്ഥാനത്ത് മുതിർച്ച്* ചെയ്യണം. മുതിർച്ച ചെയ്യുന്ന സമയം ഗണപതിവന്ദനം സ്തുതിപാടി കൊ ിരിക്കണം. ഇതിനിടയിൽ കോലധാരി ചുറ്റികെട്ടിവന്നു കൊടിയില വാങ്ങുക എന്ന ചടങ്ങ് നടത്തുന്നു. അതിനുശേഷം കൈലാസക്കല്ലിൽ നവഗ്രഹ പൂജ നടത്തുന്നു. നവഗ്രഹപൂജയ്ക്ക് ശേഷം തിടമ്പ് കുത്തിച്ചാർത്തുക എന്ന ചട ങ്ങു ്. അത് കഴിഞ്ഞാൽ നിവേദ്യത്തിനുള്ള അവൽ തണ്ണീനാമൃത്,* എന്നിവ ഇരു ക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ളതുമായ അളവ് കഴിച്ചുവെക്കുന്നു. ഉപക്ഷേത്രത്തിലെ നിവേദ്യ ങ്ങൾ കൊടുത്തശേഷം ക്ഷേത്രം തന്ത്രി പൂജയ്ക്കായി നട അടച്ച് മണിനാദം മുഴക്കി പൂജ ആരംഭിക്കുന്നു. ആ സമയം പണിക്കന്മാരും സംഘവും കീർത്തനം അവർക്ക് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തിരുന്ന് ആലപിക്കുന്നു. ഉത്സവപൂജാസമയത്ത് മറ്റു വാദ്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. പൂജ മുഴുമിക്കുന്നത് വരെ സ്തുതി ഗീതാ ലാപം തുടർന്ന് കൊ ിരിക്കും.

കുളിച്ചെഴുന്നള്ളത്ത്

ക്ഷേത്രം തന്ത്രി വിഗ്രഹം തലയിൽ ഏറ്റിക്കൊ ും വെളിച്ചപ്പാടൻ തിരുവാ യുധം ധരിച്ച് കൊ ും ക്ഷേത്രേശന്മാരോടും, ചെ വാദ്യഘോഷത്തോടും ആലവ ട്ടം, വെൺചാമരം, വെള്ളോട്ട് കുട, പട്ടുകുട എന്നീ അലങ്കാരത്തോടും കൂടി കുളക്ക ടവിലേക്ക് പോകുന്നു. ദേഹശുദ്ധിവരുത്തിയശേഷം വിഗ്രഹത്തിൽ പൂജ ചെയ്യു ന്നു. പൂജയ്ക്ക് ശേഷം ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിന് മൂന്ന് പ്രദ ക്ഷിണം നടത്തുന്നു. ഈ സമയത്ത് എമ്പ്രോൻ നൃത്തം വയ്ക്കുന്നു. ഓരോ വലം വെപ്പിനും ഓരോ ചുവട് വെപ്പോട് കൂടിയാണ് വലംവയ്ക്കുന്നത്. തുടർന്ന് വിഗ്രഹം ശ്രീകോവിലിൽ യഥാസ്ഥാനത്ത് വെച്ചു വെളിച്ചപ്പാടൻ തിരുവായുധ ത്തോടെ തിരുമുറ്റത്തിറങ്ങി നൃത്തം വെക്കുന്നു. മൂന്ന് പ്രദക്ഷിണം കഴിച്ചു തണ്ണീന മൃത് കൊ ുള്ള കാരകയ്യേൽക്കൽ ചടങ്ങ് നടത്തുന്നു. തുടർന്ന് ക്ഷേത്രേശൻമാ

---

* ദേവന് തെയ്യം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് വാഴയിലയിൽ ഉണങ്ങലരി, അടക്ക, വെറ്റില, അവില്, ഇളനീർ, തേങ്ങ തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കൾ നിവേദിക്കും. ഇതിനെ മുതർച്ചവെക്കുക എന്നു പറ യും.

* പാലോട്ട് കാവിൽ സംക്രമദിവസങ്ങളിൽ മറ്റ് വിശേഷാൽ പൂജയിലും വെളിച്ചെണ്ണയിൽ അരി, ശർക്കര ഇവ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ാക്കുന്ന അപ്പമാണ് തണ്ണീനാമൃത്.

രുടെയും, ഭക്തജനങ്ങളുടെയും സങ്കടപരിഹാരം വരുത്തി പ്രസാദം കൊടുത്ത് അനുഗ്രഹിച്ചയയ്ക്കുന്നു. തിടമ്പെഴുന്നള്ളത്ത് ഇതിനോടൊപ്പം ഉ ്.

തിടമ്പെഴുന്നള്ളത്ത്

ബ്രാഹ്മണക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മാത്രം ദർശിക്കാവുന്നതും ഇതരകാവുകളിൽ അത്യപൂർവ്വമായി മാത്രം കാണുന്നതുമാണത്രേ തിടമ്പ് തലയിലേറ്റിയുള്ള എഴുന്ന ള്ളത്ത്. ഒരു കാലത്ത് അവർണജാതിക്കാർക്ക് തിടമ്പ് തലയിലേറ്റി എഴുന്നള്ളി ക്കാൻ അനുവാദമു ായിരുന്നില്ല. ഭഗവാന്റെ തിടമ്പ് തലയിലേറ്റി എഴുന്നള്ളി ക്കുന്നതത്രേ പാലോട്ട്കാവിലെ സവിശേഷതകളിലൊന്ന്. ഇതിന് അടിസ്ഥാനമായി പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പലതാണ്. ബ്രാഹ്മണൻ മുതൽ ആദികാലത്ത് പരിപാലിക്കപ്പെ ട്ടിരുന്നതാണ് ഈ കാവെന്നും ഉത്തമനായ ബ്രാഹ്മണബാലൻ തിടമ്പ് നൃത്തം ചെയ്ത പുണ്യഭുമിയാണ് ഇവിടമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മറ്റൊന്നു മല്ലിയോടൻ, ചെമ്മരൻ പണിക്കാരുടെ താവഴിയിൽപ്പെട്ടയാളും കർമ്മസ്ഥാനത്തേക്ക് നിയോഗിക്ക പ്പെട്ടയാളുമായ മല്ലിയോടച്ചൻ പ്രായംകൊ ് ചെറുപ്പമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് തിടമ്പ് മാറോട് ചേർത്ത് വെച്ച് എഴുന്നെള്ളിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു. നാടുവാ ഴി ഇത് ക ു. മനസ്സറിഞ്ഞ തമ്പുരാന്റെ കല്പന പ്രകാരമാണത്രേ തിടമ്പ് തല യിലേറ്റി എഴുന്നള്ളിച്ചു വരുന്നത്.

പേരുവിളി

വിഷു ഒന്നാം തീയ്യതി ദൈവം പുറപ്പാട് കഴിഞ്ഞ ഉടനെയാണ് ചടങ്ങ് ആരം ഭിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ പൊന്നോമനയെ ദൈവത്തിന് മുന്നിൽ നിർത്തി അനു ഗ്രഹം തേടുന്നു. തുടർന്ന് മുൻനിശ്ചയിച്ചതും ദൈവത്തെ അറിയിക്കുന്നതുമായ പേര് ദൈവം ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു. പേര്വിളിക്ക് ശേഷം ദൈവത്തിനും അന്തിത്തി രിയനും / മല്ലിയോടച്ചനും ദക്ഷിണ നൽകി കുറി വാങ്ങുന്നു.

വിഷമിറക്കൽ

പാലോട്ട് കാവിലെ മണിക്കിണറിലെ ജലം വിഷഹരവും അമൃതവുമാണ് എന്നാണ് വിശ്വാസം വിഷം തീ ിയെത്തുന്നവർക്ക് വിഷമിറക്കുന്ന ചടങ്ങ് പ ് കാലങ്ങളിൽ നടന്നുവന്നിരുന്നു. ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന ഇവർ

ദൈവത്തെ തൊഴുത് അന്തിത്തിരിയൻ / മല്ലിയോടച്ചനിൽനിന്നും പ്രത്യേക പൂജ കഴിഞ്ഞ് കിട്ടുന്ന കരിക്കിൽ കുറിയിട്ട് വാങ്ങി അത് സേവിക്കുന്നു. തിരുമുറ്റത്തൊരുക്കുന്ന ചെറിയൊരു ഹോമാഗ്നിയിൽ കയറി നിന്ന് മണിക്കിണറിൽ നിന്നുള്ള ജലമെടുത്ത് ധാര ചെയ്യുന്നു.

വെണ്ണ സേവിക്കൽ

മുൻകാലങ്ങളിൽ ഗർഭിണികളായ സ്ത്രീകൾ വെണ്ണ സേവിക്കൽ ചടങ്ങ് നടത്തിയിരുന്നത്രേ. ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ എഴുന്നള്ളത്തിന് ശേഷം വിശേഷപൂജകൾ അർപ്പിച്ച വെണ്ണ ആചാരപൂർവ്വം ഇവർക്ക് നൽകുന്നു. ദേവനിൽനിന്നും പ്രസാദമായി ലഭിക്കുന്ന വെണ്ണ സന്താനഭാഗ്യവും ആയുരാരോഗ്യവും പ്രധാനം ചെയ്യുന്നു.

നടകെട്ടൽ

കാർഷികവൃത്തിയുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന പഴയകാലത്ത് പശുക്കളും ആടുമാടുകളും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റിനിർത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ഘടകമായിരുന്നു. മൃഗസംരക്ഷണം വിഭാഗം വേ ത്ര സജീവമല്ലാതിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ തങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്ക് രോഗബാധയേൽക്കുമ്പോൾ മനംനൊന്ത് തന്റെ ദൈവത്തെ വിളിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റ് പോംവഴി ഉ ായിരുന്നില്ല. തന്റെ കന്നുകിടാങ്ങൾക്ക് രോഗബാധയേൽക്കാതെ കിട്ടിയാൽ കിടാവിനെ ദൈവത്തിന് നടകെട്ടാമെന്നാണ് പ്രാർത്ഥന. പശുക്കിടാവിനെ നടകെട്ടിയ ശേഷം പഴയങ്ങാടി പുഴയ്ക്ക് അപ്പുറം മല്ലിയോടച്ചനും (എമ്പ്രോനും) കുറിയിട്ട് കിടാവിനെ കൈയേറ്റ് സമുദായിമാരെ ഏൽപ്പിക്കുന്നതാണ് ചടങ്ങ്. പ ുകാലത്ത് ഇങ്ങനെ കൈയേൽക്കുന്ന കിടാവിനെ ക്ഷേത്രവാല്യക്കാർ പോറ്റിവളർത്താൻ ഏറ്റെടുക്കുകയും വളർത്തി ര ാമത്തെ പ്രസവത്തിലു ാകുന്ന കിടാവിനെയും തള്ളപ്പശുവിനെയും ക്ഷേത്രത്തിൽ തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ന് ഇത്തരത്തിൽ പോറ്റുന്നതിന് വാല്യക്കാർ മുന്നോട്ട് വരാത്തതിനാൽ പശുക്കിടാവിനെ ലേലം ചെയ്ത് കൊടുക്കുകയാണ് പതിവ്.

എളത്ത് (എഴുന്നള്ളിച്ച് വരൽ)

പൂർവ്വകാലത്ത് കാവിൽനിന്ന് എല്ലാ പാലോട്ടുകാവുകളുടെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള നാലൂർക്കകത്തേക്ക് എളത്ത് പിടിക്കലു ായിരുന്നു. വെളിച്ചപ്പാടൻമാർ,

വെടിക്കാരൻ, കൊടക്കാരൻ, കലശക്കാരൻ, കോയ്മ, സമുദായിമാർ തുടങ്ങി ക്ഷേത്രസ്ഥാനികർ വെള്ളോലക്കുട, കൈവിളക്ക്, ഭണ്ഡാരം എന്നിവയുമായാണ് പുറപ്പെടുക. കാവിൽ നർത്തകന്മാർ ഇല്ലാതെ വന്നാൽ മറ്റുള്ള പാലോട്ടുകാവിൽനിന്ന് നർത്തകന്മാരെ കൂട്ടിവേണം എളത്തുപിടിക്കാൻ. എളത്ത് കാവിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടാൽ തൃപ്പാണിക്കര ശിവക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് അനുവാദം വാങ്ങി ദേവന്റെ പൂർവ്വാരൂഢത്തിൽ കയറി മാത്രമേ വീടുകളിൽ ദർശനം നടത്താവൂ എന്ന് ഈ കൂട്ടായ്മ വിശ്വസിക്കുന്നു.

തേങ്ങയേറ്

ഉത്സവത്തിന്റെ അവസാന ദിവസം വൈകിട്ട് തേങ്ങ എറിയുന്നതിനായി തേങ്ങയുമായി ഭക്തർ എത്തിയിട്ടു ാവും. ര ് തേങ്ങ ആദ്യം മേലാവിക്ക് കൊടുക്കുന്നു. പിന്നീട് മല്ലിയോടച്ചൻ /അന്തിത്തിരിയൻ കലശക്കാരൻ, വെളിച്ചപ്പാടൻ എന്നീ ക്രമത്തിൽ തേങ്ങ എറിയുന്നു.

കലവറ നിറയ്ക്കൽ

ഓരോ പാലോട്ടുകാവിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുന്ന നാല് ഊരുകളിലെ ആളുകളാണ് ഇതിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നത്. പഞ്ചവാദ്യങ്ങളുടെയും മുത്തുക്കുടകളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ താലപ്പൊലിയേന്തി ദേവന് സമർപ്പിക്കാനുള്ള കാഴ്ചദ്രവ്യങ്ങളുമായി ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും പങ്കെടുക്കാറു ്.

വെടിക്കെട്ട്

ഉത്സവത്തിന്റെ അവസാന ദിവസം ഒൻപത് മണിക്കാണ് പാലോട്ട്കാവിൽ വെടിക്കെട്ട് നടത്താറുള്ളത്.

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യസമുദായത്തിൽ പാലോട്ടുകാവുകൾ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം

കോലത്തുനാട്, ഉത്തരകേരളം, വടക്കേ മലബാർ എന്നീ പേരുകളിൽ വിവക്ഷിക്കുന്ന പ്രദേശം കേരളത്തിന്റെ പൊതുസാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽനിന്നോ രാഷ്ട്രീയ ധാരകളിൽ നിന്നോ വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നില്ല. ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കി രൂപം കൊ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾക്ക് ഇവിടെ വേരോട്ടമില്ല. ജാതിയടിസ്ഥാനമാക്കിയ സമുദായസംഘടനകളും ഇവിടെ പച്ചപിടിച്ചില്ല. ഇതിന്റെ കാരണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒന്ന് ജാതിയടിസ്ഥാനമായി ഉയർന്നുവന്ന കാവുകളും കഴകങ്ങളും ജീവിതവ്യവസ്ഥകളും ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും സജീവമാണ് എന്നുള്ളതാണ്.

ജാതിസംഘടനകളിലെ ജാതിയെ പൊതുസമൂഹത്തിൽനിന്ന് ജാതിയിലേക്ക് ചുരുക്കി എടുക്കുകയാണ് ആധുനികലോകത്ത് ചെയ്യുന്നത്. ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയിൽ വിലപേശൽ ശക്തിയായി ജാതിയെ മാറ്റുമ്പോൾ പൊതുസമൂഹത്തിൽ നിന്നുള്ള ന്യൂനീകരണം അവിടെ നടക്കുന്നു ്. കാവുകളിലെ ജാതിയാകട്ടെ പ്രാദേശികവും സാംസ്കാരികവും ആയ ഒരു സത്തയായി ജാതിയെ നിലനിർത്തുമ്പോൾ തന്നെ നിരവധി സംസ്കാരരൂപങ്ങളിലൂടെ അതിനെ പൊതുസമൂഹത്തിലേക്ക് അഥവാ മറ്റ് ജാതികൾ ചേർന്ന ഒരു സാഫല്യത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിലേക്ക് ജാതിയെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു ്. എന്നാലിത് എല്ലായ്പ്പോഴും അങ്ങനെതന്നെ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നുമില്ല. ജാതിവ്യവസ്ഥയും ഈ കൂടിച്ചേരലും ജാത്യാധികാരങ്ങളെ അംഗീകരിച്ച് കൊ ് വളരെ പരിമിതമായി മാത്രമേ സംഭവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ അതിന് കുറേക്കൂടി സാധ്യതകൾ ഉ ായിത്തുടങ്ങി. അപ്പോഴാണ് ജാതിപരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ജാതിസംഘടനകളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത്. ഈ ജാതിസംഘടനകൾക്ക് ചില സന്ദർഭങ്ങളിലെങ്കിലും ജാതിബോധം വളർത്തുന്നതിനുള്ള ഇന്ധനമായി അനുബന്ധസംസ്ക്കാരങ്ങളും പ്രയോജനപ്പെട്ടേക്കാം. എങ്കിലും നിലവിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക അവസ്ഥയിൽ ജാതിസംഘടനകൾ പൊതുമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് ന്യൂനീകരിച്ച് നിർമ്മിച്ചെടുക്കുന്ന ജാതിബോധത്തെ എതിർക്കുകയും അതിന്റെ കടന്നുവരവിനെ അസാധ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പൊതുമണ്ഡലത്തിലേക്ക് വികസ്വരമായിരിക്കുന്ന സവിശേഷമായ ജാതിബോധമാണ് കാവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്നത്. പ്രാദേശികസംസ്ക്കാര

ങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളുംകൂടി കൂട്ടായ്മകളുടെ വർത്തമാനകാലജീവിതത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്ന ഒരു ദൃശ്യമാണ് ഉത്തരകേരളത്തിൽ കാണുന്നത്.

ഭൗതികേതരലോകത്ത് ജാതിയടിസ്ഥാനമായി പിറന്നുവീഴുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ ആദ്യം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ രക്തബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. വളർന്ന് വരുന്നതോട് കൂടി അയാളൊരു തൊഴിൽമേഖലയിലെ കണ്ണിയായിത്തീരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റേതായ പല കർമ്മങ്ങളും അയാൾ ചെയ്ത് തീർത്തേ പറ്റൂ. അത് അയാളെക്കൊ ് ചെയ്യിക്കുന്നതിന് പ്രാപ്തമായ സ്ഥാപനങ്ങളാണ് കാവുകളും കഴകങ്ങളും.

സംസ്കാരമെന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക ജീവിതശൈലിയാണെന്നും അത് കലയിലും അധ്യയനത്തിലും മാത്രമല്ല സ്ഥാപനങ്ങളും സാധാരണ പെരുമാറ്റങ്ങളും ചില അർത്ഥങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുവെ ന്ന് സ്വത്വം ഉദാഹരിക്കുന്നു. ഉത്തരകേരളത്തെ മുൻനിർത്തിയാൽ ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

കാവുകളിലെ ഉത്സവങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പും, സ്വയംപൂർണമാകുന്ന ഘടനയും അഴിച്ചുപരിശോധിക്കുമ്പോൾ നിലനിൽക്കുന്ന സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളുടെ ഉല്പന്നമാണ് ഉത്സവങ്ങളെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആരാധനാലയങ്ങളെ ചൂഴ്ന്ന് വളർന്ന് പന്തലിച്ച ലഘുകൂട്ടായ്മകൾ സ്വത്വവിളംബരത്തിനായി ഉത്സവങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് വരുന്നു. പൊതുസമൂഹത്തിലിടപെടുന്ന ആധുനികമനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വത്വം എന്ന് പറയുന്നത് ഒരു വേള ആപേക്ഷികവും അമൂർത്തവുമാണ്. എന്നാൽ അത് കേവലസത്യമാണ് (രവി 2002- എഡിറ്റർ കാവുകൾ, തെയ്യങ്ങൾ, പയ്യന്നൂർ).

ഭൗതികലോകത്തും ഭൗതികേതരലോകത്തും സ്വത്വരൂപീകരണ പ്രക്രിയ നടക്കുന്നു ്. ലോകത്ത് തെയ്യവും തെയ്യത്തിന്റെ ആരാധനയും നിലനിൽക്കുന്നത് ഉത്തരകേരളത്തിൽ മാത്രമാണ്. ഒരു കൂട്ടായ്മയുടെ ജീവിതബോധം, പ്രപഞ്ചബോധം, സൗന്ദര്യബോധം, ലോകവീക്ഷണം എന്നിവയെല്ലാം ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്ന നാടോടിമതവും അതിന്റെ ദർശനവും കൂടിയാണ് തെയ്യം. ഈ ബോധങ്ങൾ ജനതയുടെ സ്വത്വത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ബോധം കൂടിയാണ്. വടക്കൻ കേരളത്തിലെ

ജനത ഇത്തരമൊരു ബോധത്തെ പൊതുവേ പങ്കുവെക്കുന്നു. അതോടുകൂടി ഒരു സ്വത്വത്തെയും പങ്കുവെക്കുന്നു. പൊതുവായ നാടോടിമതവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്വത്വബോധവും ഇവിടെയു ്. എന്നാൽ ഈ ബോധത്തിനകത്ത് തന്നെ സവിശേഷമായ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ചില പ്രത്യേക കൂട്ടായ്മ പങ്കുവെയ്ക്കുന്നു ്. അതിന് ഉദാഹരണമാണ് വയനാട്ട് കുലവൻ, മുത്തപ്പൻ എന്നിവ തീയ്യ സമുദായത്തിന്റെ മാത്രം ദേവതകളാണ്. തീയ്യസമുദായത്തിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും ഈ ദേവതകളെ തങ്ങളുടെ വംശോല്പത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരാക്കി കാണുന്നു. ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽ ഇവർ തൊഴിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കൊ ുള്ള തീയ്യ സമൂദായത്തിന്റെ പൊതുവായ സ്വത്വരൂപീകരണത്തിലും ഈ ദേവതമാരുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും, വിശ്വാസങ്ങൾക്കും നിർണ്ണായകമായ പങ്കു ്. വൈദിക രീതികളെക്കാളേറെ ശാക്തേയസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള പൂജകളാണ് ഈ തെയ്യങ്ങൾക്കുള്ളത്. ഇത്തരം ഒരു സംസ്കാരലോകം പങ്കുവെക്കുന്ന സമൂഹം തെയ്യത്തിനകത്ത് തന്നെയുള്ള ശാക്തേയ സംസ്കാരപാരമ്പര്യത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ തീയ്യരുടെ ഇടയിൽതന്നെ പാലാതീയ്യർ എന്ന വിഭാഗം പാലോട്ടുകാവുകളെ മുൻനിർത്തി മറ്റ് തീയ്യൻമാർക്കൊന്നുമില്ലാത്ത മറ്റ് സാംസ്കാരികലോകത്തെ പങ്കുവെക്കുന്നു. മുത്തപ്പനും, വയനാട്ടുകുലവനും ശൈവവും, ശാക്തേയവുമായ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കടുത്താണ. പാലോട്ടുദൈവത്തിന് വൈഷ്ണവികവും, ബ്രാഹ്മണീകവുമായ മറ്റൊരു ലോകത്തോടാണ് അടുപ്പം. പാലാതിയ്യർ ഒരേ സമയം തെയ്യത്തിന്റെ പൊതുവായ സംസ്ക്കാരത്തോടും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വത്വത്തോടും ശാക്തേയവും, ശൈവവും അവർണ്ണവുമായ പൊതുപാരമ്പര്യത്തോടും, വൈദികവും, വൈഷ്ണവികവും, വരേണ്യവുമായ മറ്റൊരു പാരമ്പര്യത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്നു.

കാവിന്റെ വാസ്തു, ഭരണം. അനുഷ്ഠാനം ഇവ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിനും കാവിനും വ്യത്യസ്തത വരുന്നത് വാസ്തു ഘടന, അതിന്റെ സാമൂഹിക ഘടന, അനുഷ്ഠാനഘടന ഇവയിലെല്ലാമുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. പാലോട്ടുകാവിന്റെ ഇത്തരം ഘടനയിൽ കാവിന്റെയും ക്ഷേത്രത്തിന്റെയും സ്വാഭാവങ്ങൾ പരസ്പരം കൂടിക്കലരുന്നു ്. വാസ്തുഘടനയിൽ മാറ്റം സംഭവിച്ചത് മുപ്പത് വർഷത്തിനപ്പുറമാണ്. ക്ഷേത്രസമാ

നവും ജ്യോതിഷം പോലുള്ള വിശ്വാസങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ വാസ്തുഘടനകൾ പിന്നീട് ഉ ാവുകയാണ്. പള്ളിയറകളും വൃക്ഷക്കൂട്ടങ്ങളും, കാവുകളുടെ ആദ്യദശയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഘടനയിൽ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. അതിൽ മോടിപിടിപ്പിക്കുകയും ചെറിയ തോതിലുള്ള പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ വരുത്തു കയും ഇപ്പോൾ ചെയ്തിട്ടു ്.

കമാനം, ചുറ്റമ്പലം, കൊടിമരം, നടപ്പന്തൽ എന്നിവ ക്ഷേത്രസമാനമായ രീതിയിൽ ഉയർന്ന് വന്നത് ഇക്കാലത്താണ്. സാമ്പത്തീകമായ അഭിവൃദ്ധിക്കനുസ രിച്ച് സാമൂഹികവും സാംസ്ക്കാരികവുമായ പദവികൾ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനുള്ള ജന തയടെ ശ്രമം ഇത്തരത്തിൽ എല്ലാ സമൂഹത്തിലും നടക്കുന്നു ്. ഇത് കേവലം ഘടനാപരവും സാമ്പത്തികവും മാത്രമല്ല അതോടൊപ്പം നിലനിൽക്കുന്ന സാംസ്ക്കാരികവും, ഘടനാപരവും രാഷ്ട്രീയപരവുമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഇടപെടൽ കൂടിയാണ്.

തെയ്യങ്ങളുടെ ആരാധന, വൃക്ഷക്കൂട്ടങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം, തറ, പീഠം തുട ങ്ങയ സങ്കല്പങ്ങൾ, തീയർ തന്നെയാണ് പൂജാരി (അന്തിത്തിരിയൻ /അച്ചൻ) തുട ങ്ങിയവ ഇതിന്റെ കാവ് പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനയാണ്. എന്നാൽ വൈഷ്ണവ ആരാധന, അന്തിത്തിരിയൻമാരുടെ കുടുമ, കടുക്കൻ, പൂണൂല് സസ്യാഹാരവ്രതം, ഗോപുരം, കൊടിമരം തുടങ്ങിയവ പുതിയ വാസ്തുശൈലികൾ എന്നിവയെല്ലാം ക്ഷേത്രപാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മാറ്റത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പുരാവൃത്തങ്ങളുടെ ക്രിയാംശമാണ് അനുഷ്ഠാനം എന്ന് ആൻഡ്രൂലാ ങ്ങിന്റെ പുരാവൃത്ത അനുഷ്ഠാന സിദ്ധാന്തത്തിൽ (Myth Ritual Theory) വിശദീ കരിക്കുന്നത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വ്യാപൃതവും അനുഷ്ഠാനവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ക ത്താനും തെളിയിക്കാനും ഇന്ന് സാധിക്കില്ല എന്നതാണ്. പാലോട്ടു കാവുകളിൽ ചില അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പുരാവൃത്തങ്ങളെ ആവിഷ്ക്കരിക്കു കയും ക്രിയാംശത്തിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇതിനുദാഹരണമായി കാണാം. തീയ്യ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട അന്തിത്തിരിയൻ തന്നെ ഇവിടുത്തെ എല്ലാ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം മാത്രം

തന്ത്രി, പള്ളിയറയിൽ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തേ തു ്. ബ്രാഹ്മണകുടുംബത്തിൽ നിന്ന് പാലാ തീയർക്ക് സിദ്ധിച്ചതാണ് ഈ കാവ് എന്ന് പുരാവൃത്തം പറയുന്നു. ഈ കാവ് പാലാ തീയർക്ക് ഏൽപ്പിച്ച് കൊടുത്ത ബ്രാഹ്മണ തറവാട്ടിലെ അംഗമാണ് പ്രത്യേക ദിവസം ഇവിടെ പൂജ ചെയ്യുന്നത്. (ഉത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ച്) ഈ അനുഷ്ഠാനത്തിലൂടെ പുരാവൃത്തത്തിന് വിശ്വാസ്യത ഉ ാക്കിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു തന്നെയാണ് മണിയാണി ദേവന് പാല് കൊടുക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനത്തിലൂടെ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നത്. അതിയടത്ത് നിന്ന് മല്ലിയോട്ടച്ചന് പാലോട്ട് ദൈവത്തെ സിദ്ധിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തിന് പാല് കൊടുത്തത് മണിയാണിയെന്ന് പുരാവൃത്ത പ്രകാരം വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. (അനുബന്ധം 2, 5) ഈ വിശ്വാസത്തെ ക്രിയാംശത്തിലൂടെ ആവിഷ്ക്കിരിക്കുകയാണ് ഉത്സവദിവസം മണിയാണി ദേവന് പാൽ കൊ ു കൊടുക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനത്തിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്.

ഇങ്ങനെ പാലോട്ട് കാവിനെക്കുറിച്ചും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പാലാ തീയ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസങ്ങൾ മറ്റ് സമൂദായങ്ങളിൽ കൂടി ഉറപ്പിച്ചെടുക്കുകയും തങ്ങളുടെ സ്വത്വത്തെ സ്വന്തം കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് പുറത്ത് സവിശേഷമായ രീതിയിൽ നിർമ്മിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഈ കൂട്ടായ്മ ചെയ്യുന്നത്. ഒപ്പം അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെ പുരാവൃത്തങ്ങളിലൂടെ കൂട്ടായ്മക്കകത്തുള്ള സ്വത്വബോധത്തെയും, കൂട്ടായ്മയുടെ സാമൂഹികഘടനയെയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ക്ഷേത്രങ്ങളുടേതിന് സമാനമായ ആരാധനാരീതി, വൈഷ്ണവാരാധന, അന്തിത്തിരിയന്റെ ബ്രാഹ്മണ സമാനമായ വേഷവും, പെരുമാറ്റവും എന്നിവയെല്ലാം ഇതര കാവുകളിൽ നിന്ന് കൂട്ടായ്മകളിൽ നിന്നും വേറിട്ട് നിൽക്കുകയും ഒരുതരത്തിലുള വരേണ്യബോധം സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഉറപ്പിക്കുന്ന മട്ടിൽ കൂട്ടായ്മയുടെ ബന്ധങ്ങളെ കാവിന്റെ ഘടനയിലേക്കും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലേക്കും ചേർത്ത് നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു ് ഇവർ. മേടം ഒന്നാം തീയതി നടത്തുന്ന പേരിടൽ പോലുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ഇതിനുദാഹരണമാണ്..

പാലോട്ടുകാവിലെ ആരാധന വൈദികരീതിയിലുള്ളതാണ്. ഇതര തീയ്യക്കാവുകളിൽ ശാക്തേയവും വൈഷ്ണവേതരവുമാണ് പൂജാരീതി. പല സമൂദായങ്ങളുടെ സാമൂഹിക ഉൾച്ചേരൽ കാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നടക്കുന്നു ്. അതിലൂടെ

പാലാ തീയർ കുലീനരാണ് എന്ന സ്വത്വം ഇവർക്ക് സ്വയം ബോധമാവുകയും മറ്റുള്ളവരെക്കൊ ് അത് അംഗീകരിപ്പിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. പുരാവൃത്തങ്ങളെ വിശ്വാസങ്ങളിലൂടെ, അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെ ആവർത്തിക്കുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും അംഗീകാരം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു ഈ കൂട്ടായ്മ.

അധ്യായം 5

പാലോട്ടുകാവ്

സാമൂഹ്യഘടനയും സാമൂഹികപ്രക്രിയയും

ഉത്തരകേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥ കേരളത്തിന്റെ പൊതുചരിത്രമണ്ഡലത്തിൽനിന്നും അല്പം വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇവിടുത്തെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹ്യ സാംസ്ക്കാരികബോധത്തിൽ പൊതുവേ ഇടതുപക്ഷരാഷ്ട്രീയത്തിനു മുൻതൂക്കമു ്. തറവാട്, പള്ളിയറ, കാവ്, കഴകം തുടങ്ങിയ ആരാധനാലയങ്ങളും അവിടങ്ങളിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ധർമ്മദൈവങ്ങളും കാരണവൻമാരും പരദേവതകളും ഇവിടുത്തെ സാമൂഹ്യരൂപീകരണ പ്രക്രിയയിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം ചെറുതല്ല.

കാർഷികസംസ്കാരവും അമ്മ ദൈവാരാധനയും മുത്തപ്പൻ ആരാധനപോലുള്ള പൂർവികാരാധനയും, വീരാരാധനയുമാണ് ഈ സംസ്കൃതിയുടെ ശക്തിസ്രോതസ്സ്. സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ഭൂമി, വേലിയേറ്റം, വേലിയിറക്കം, പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് അവർക്ക് അവരുടേതായ ജ്ഞാനരൂപങ്ങളു ായിരുന്നു. മേടത്തിലെ വിഷു, കർക്കിടകത്തിലെ നിറ, ചിങ്ങത്തിലെ പുത്തരി, തുലാത്തിലെ പത്താമുദയം, മകരത്തിലെ ഏർപ്പ്, മീനത്തിലെ പൂരം എന്നീ അവസരങ്ങളിൽ വീടുകളിലും തറവാടുകളിലും താന*ങ്ങളിലും പല തരത്തിലുള്ള അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഉ ായിരുന്നു. അതിൽ പലതും ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. കളിയാട്ടം നടക്കുന്ന മാസത്തെ ആധാരമാക്കി ഏർപ്പ് കളിയാട്ടം, വിഷുക്കളിയാട്ടം എന്നിങ്ങനെ പേരുകളും നിലനില്ക്കുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി സമയം കണക്കാക്കുന്ന പതിവ് അടുത്ത കാലംവരെ ഉ ായിരുന്നു. സൂര്യോദയത്തിന് മുമ്പ് അരങ്ങിലെത്തി കലാശങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കേ തെയ്യങ്ങൾ ഉ ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ചില തെയ്യങ്ങൾക്ക് അണിയറ ഒരുക്കങ്ങൾക്ക് വലിയ സമയം വേണം. കതിവന്നൂർ വീരൻ തെയ്യം, വരവും കലാശങ്ങളുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് പീഠം കയറി, ചൊല്ലുവിളിയും കഴിഞ്ഞ് ''വാഴ്കേ, കിഴക്കുദിച്ച് പടിഞ്ഞാറസ്തമിക്കുന്ന ഈശ്വരൻ മുമ്പേ....'' എന്ന്

* ദേവസ്ഥാനമാണ് താനം.

മുമ്പസ്ഥാനം പറയാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നു ാവണം. ഈ അലിഖിതനിയമം പാലിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ കോലക്കാരൻ ഏത് സമയത്ത് മുഖത്തെ ഴുതാൻ കിടക്കണമെന്ന് പഴയ തലമുറയിൽപ്പെട്ട തെയ്യക്കാരും അടിയന്തിരക്കാരും നിശ്ചയിച്ചത് നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കിയായിരുന്നു. സൂര്യാരാധനയിലേക്ക് മാത്രമല്ല ഗ്രാമീണജനതയുടെ ജ്യോതിശാസ്ത്രവിഷയകമായ ജ്ഞാനത്തിലേക്കു കൂടി ഇത് വിരൽചൂ ുന്നു. കൃഷിയാണ് ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ അടിത്തറ. ഓരോ ജാതിസമൂഹവും താന്താങ്ങളുടെ കുലത്തൊഴിലുകൾ ചെയ്യുമ്പോഴും കൃഷിയുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. ഓരോ തൊഴിൽക്കൂട്ടങ്ങളും പരസ്പരം കൊ ും കൊടുത്തും സഹവർത്തിത്തത്തോടെ കഴിഞ്ഞു വരുന്നു.

വിവിധ തൊഴിൽക്കൂട്ടങ്ങളുടെ പരസ്പരസഹകരണം സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ ഉ ായിരുന്നു. മൂശാരിമാരാണ് തെയ്യക്കാർക്ക് ചെലമ്പ്, ചൂഡകം, പാടകം തുടങ്ങിയ ഓട്ടുകുരുക്കൾ നിർമ്മിച്ചുനൽകുന്നത്. തെയ്യത്തിന് ആവശ്യമായ വെള്ളിപ്പൂവ്, തച്ചോളി, എകിറ്, ചന്ദ്രക്കല തുടങ്ങിയ വെള്ളിച്ചമയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നത് തട്ടാൻമാരാണ്. തെയ്യങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് ആശാരിമാരുടെയുടെയും കൊല്ലന്റെയും സേവനം ആവശ്യമാണ്.

കാണിമു ും, വെളിമ്പനും, മറ്റു തുണിച്ചമയങ്ങളും തുന്നിയു ാക്കുന്നത് വണ്ണാൻമാരാണെങ്കിലും അതിന് ആവശ്യമായ പുടവ നെയ്ത് കൊടുക്കുന്നത് ചാലിയന്മാരാണ്. പല അണിയല*ങ്ങൾക്കും കെട്ടാനുള്ള കയർ ഉ ാക്കുന്നത് ചാലിയന്മാർ സൗജന്യം നൽകുന്ന പൊടോക്കര (പുടവക്കര) കൊ ാണ്. വണ്ണാൻമാർ അണിയലങ്ങൾക്ക് നിറം വരുത്താൻ തകിട് ഊട്ടുന്നതിന് പ്രത്യേകതരത്തിൽ പുറം മിനുസപ്പെടുത്തിയ ചട്ടികൾ കുശവൻമാർ നിർമ്മിച്ച് കൊടുക്കുന്നു. കുരുത്തോലച്ചമയങ്ങൾക്കാവശ്യമായ കുരുത്തോലകളും, ചൂട്ട്, കവുങ്ങിൻ പാള എന്നിവ തെയ്യത്തിന് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് തിയ്യനാണ്. ചെ യും ചീനിയും അതുമല്ലെങ്കിൽ മദ്ദളവും ചീനിയും മാത്രം ചേർന്നുള്ള ചില കലാശങ്ങൾ തെയ്യത്തിൽ ഉ ്. ഇടക്കാലത്ത് ചീനിക്കുഴൽ നാദത്തിന് പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞു. കൂട്ടചെ കളുടെ താളത്തിനുമാത്രം പ്രാധാന്യം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ചീനിക്കുഴൽ

* തെയ്യത്തിന്റെ ആടയാഭരണങ്ങളാണ് അണിയലങ്ങൾ.

വായിക്കുന്നവർക്ക് അർഹിക്കുന്ന പരിഗണന ലഭിച്ചില്ല. തെയ്യത്തിന്റെ സംഗീതത്തിൽ തന്നെ മാറ്റംവന്നു. കാവിൻ മുറ്റങ്ങളിൽ വലിയ മെർക്കുറി ബൾബുകൾ ഓലിച്ചൂട്ടുകൾക്ക് പകരം സ്ഥാനം പിടിച്ചു. ഓലച്ചൂട്ടുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഇരുളും വെളിച്ചവുമാണ് തെയ്യത്തിന്റെ ദൃശ്യപ്പൊലിമ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു.

കാഴ്ചവരവും, സിനിമാറ്റിക് ഡാൻസും, വെടിക്കെട്ടുകളും, ഭക്തിഗാന കാസറ്റുകളും അടുത്തകാലത്തുവന്ന മാറ്റങ്ങളാണ്. കാവ് അനുഷ്ഠിച്ച് വന്ന സാമൂഹ്യധർമ്മത്തിന് ഇന്ന് മാറ്റം വന്നു. അതോടൊപ്പം തെയ്യങ്ങളുടെ ഓഡിയോ, വീഡിയോ കാസറ്റുകൾ, കൂറ്റൻ കട്ടൗട്ടുകൾ, എന്നിവയ്ക്ക് പ്രചാരമായി.

അണിയല നിർമ്മാണത്തിലെ മാറ്റം

താമരക്കം (വെളുത്തീയം) അടിച്ചുപരത്തി മഞ്ഞളയിട്ട് ഊട്ടുന്ന പഴയ പതിവ് ഇന്നില്ല. അലുമിനിയം ഫോയിലിൽ കൃത്രിമ ഊട്ടൽ നടത്തിയാണ് ഇന്ന് തകിട് അണിയലത്തിൽ പതിക്കുന്നത്. ചെക്കിപ്പൂവിന് പകരം വൂളൻനൂൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതും അണിയലത്തിന്റെ പഴയ തേജസ്സ് നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു ്. താടിമീശകൾക്കും, വഞ്ചികൾക്കും പകരം ഇന്ന് കൃത്രിമനാരാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

വാചാലുകൾ ഇന്ന്

പഴയ നാടൻ വാചാലുകളുടെ സ്ഥാനത്ത് സംസ്കൃത സ്വാധീനമുള്ള വാചാലുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പഴയവാചാലുകളിൽ പലതും നഷ്ടപ്രായമായി. തെയ്യം പറയുന്ന വാചാലുകളോ തോറ്റം പാട്ടുകളോ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ പൊതുജനം ഗ്രാമീണജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അകന്ന് പോയിരിക്കുന്നു. ദീർഘമായ വാചാലുകൾ ഇന്ന് ചുരുങ്ങുന്നു. തെയ്യത്തെ തൊഴാൻ നീ ക്യൂ രൂപംകൊള്ളുമ്പോൾ മുൻപസ്ഥാനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ പല അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വെട്ടിച്ചുരുക്കപ്പെടുന്നു. ആധുനിക സംസ്കാരത്തിൽ വളരെയധികം മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമായതാണ് തെയ്യം എന്ന നർത്തനകല. ഇത്തരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ സംസ്കാരത്തിന്റെ ധാരകളിൽനിന്നാണ് സമൂഹത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നത്. ഇങ്ങനെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ധാരകൾ സമൂഹത്തിൽ ര ് തരത്തിലാണ് മാറ്റപ്പെടുന്നത്. ഒന്ന് പോപ്പുലർ കൾച്ചറും,

ഫോക്കൾച്ചറും. പോപ്പുലർ സംസ്കാരത്തിന്റെ ധാര മൂലധനശക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ അതേസമയം ഫോക്കൾച്ചർ ദളിതവുമാണ്. വരേണ്യ സംസ്കാരം നിലവിലിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയസാമ്പത്തിക ക്രമത്തിന് അധീനമാണ്. കമ്പോളമൂലധന ആധിപത്യമുള്ള സമൂഹത്തിൽ വരേണ്യത പോപ്പുലർ കൾച്ചറാണ്. അവർണർ എന്ന സാംസ്കാരികധാര ര ുതരത്തിലുള്ള ആധിപത്യത്തിൻ കീഴിൽ വീർപ്പുമുട്ടൽ അനുഭവിക്കുന്നു ്. ഒന്ന് ബ്രാഹ്മണിക്കൽ ആയിട്ടുള്ള സംസ്ക്കാര ത്തിന് കീഴിലും, മറ്റേത് ദളിത്സംസ്കാരത്തിലും. എന്നാൽ വരേണ്യതയ്ക്ക് കമ്പോ ളസംസ്കൃതിയുടെ മുമ്പിൽ മാത്രമേ വീർപ്പുമുട്ടൽ അനുഭവിക്കേ ിവന്നിട്ടുള്ളൂ. അത് ചരിത്രത്തിൽ താരതമ്യേന ആഴവും വ്യാപ്തിയും കുറഞ്ഞ തരത്തിലാണ് കാണുന്നത്. സ്വന്തം അവസ്ഥയിൽനിന്ന് പുറത്തുകടന്ന് വേഗത്തിൽ പരിണമിക്കാ നുള്ള ത്വരകൂടുതലുള്ളത് അവർണ സാംസ്ക്കാരിക ധാരയ്ക്ക് അകത്താണ്. ഇവിടെ മുത്തപ്പൻ, വയനാട്ട് കുലവൻ തുടങ്ങിയ കാവുകളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അവർണ സംസ്കാരധാര കുറേക്കൂടി എളുപ്പത്തിൽ പോപ്പുലർ സംസ്കാരത്തിന്റെ ധാരയിലേക്ക് മാറുന്നു. പാലോട്ടുകാവിൽ അനുഷ്ഠാനഘടന ബ്രാഹ്മണീകമായ വരേണ്യതയോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്നതുമാണ്. അത് ഉറപ്പിക്കുന്ന മട്ടിൽ താരത മ്യേന സുഘടിതമായ ഒരു അധികാരഘടനയും ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നു ്. അതി നാൽ പോപ്പുലർ സംസ്ക്കാരത്തിലേക്ക് മാറുമ്പോഴും, വരേണ്യമെന്ന് തങ്ങൾ കരു തുന്ന സാംസ്ക്കാരികധാരയെ തങ്ങളുടെതന്നെ ദളിത് സംസ്ക്കാരത്തെക്കാൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ഇവർ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനായി മുത്തപ്പൻ സ്ഥാനം, വയനാട്ട്കുലവൻ സ്ഥാനം, പാലോട്ട് കാവ് എന്നീ ദേവസ്ഥാനങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും അധികാരഘടനയും പരിശോധിക്കണം.

തീയ്യരുടെ ആരാധനയിൽ മുത്തപ്പൻ സ്വാധീനം

മുത്തപ്പൻ പുരാവൃത്തം

അയ്യങ്കര മേലേത്തെ പാടിക്കുറ്റിക്ക് മക്കളില്ല. പല നേർച്ചകൾ കഴിച്ചു. ശിവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥന നടത്തി. ഒരു ദിവസം കാലത്ത് കുളത്തിൽ കുളിച്ച് കൊ ിരിക്കുമ്പോൾ അസാധാരണമായ ശബ്ദവും പ്രകാശവും. പെട്ടെന്ന് ഒരു കുട്ടിയെ വെള്ളത്തിൽ കാണുന്നു. കുട്ടിയെ വീട്ടിൽ കൊ ുവന്നു മകനായി വളർത്തി. വളർന്നുകൊ ിരുന്നപ്പോൾ അവൻ അമ്പും വില്ലും ഉ ാക്കി. കാട്ടിൽ

ചെന്ന് കൂമനെയും, പക്ഷികളെയും എയ്ത് കൊ ുവന്ന് ഇല്ലത്തിൽ നിന്ന് ചുട്ടു തിന്നാൻ തുടങ്ങി. ബ്രാഹ്മണ ഇല്ലത്തിൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത് ക ് അയ്യങ്കര ത്തമ്പുരാൻ മകനെ ശാസിച്ചു. അതിൽ പരിഭവിച്ച അവൻ വാതിലടച്ച് അകത്ത് കൂടി. ആരു പറഞ്ഞിട്ടും വാതിൽ തുറന്നില്ല. ഒടുവിൽ അമ്മയുടെ അപേക്ഷപ്ര കാരം വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ ക ത് സാക്ഷാൽ ദൈവരൂപമാണ്.

അസാമാന്യ പ്രഭ ചൊരിയുന്ന കണ്ണ്, വീട് വിട്ടു നാടുകാണാൻ പുറപ്പെട്ട മകനോട് കണ്ണിന് പകരം പൊയ്ക്കണ്ണ് വെക്കണം എന്ന് അമ്മ അപേക്ഷിച്ചു. അമ്മ യുടെ അപേക്ഷ മകൻ സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ തിരുവപ്പനയു ായി. അമ്മ മൂലംപെറ്റ ഭഗവതിയായി. യാത്രക്കിടയിൽ ചെറുക്കനെകൂടെ കൂട്ടി അതാണ് മുത്ത പ്പൻ. യാത്രയ്ക്കിടയിൽ കള്ള് ചെത്തുന്ന ഒരു പന ക ു. ഉല്ലസിക്കാൻ തീരുമാ നിച്ച് തിരുവപ്പനയും മുത്തപ്പനും അതിൽകയറി. ഉച്ചയ്ക്ക പനഅരിയാൻ വന്ന അടിയാൻ ചന്തന് ഇത് ക ് കോപം വന്നു. ഇവരുടെ നേർക്ക് അമ്പെയ്യാൻ ഉന്നംവെച്ചു. തിരുവപ്പന അയാളെ കരിങ്കല്ലാക്കി. ഭർത്താവിനെ കാണാതെ തിര ഞ്ഞുവന്ന അടിയാത്തി ഇതുക ് നിലവിളിച്ചു അപേക്ഷിച്ചു. അകത്ത് പൈങ്കുറ്റി യും, പുറത്ത് വെള്ളാട്ടവും, തിരുവപ്പനയും ഞാൻ കഴിച്ചോളാം എന്ന് പറഞ്ഞ പ്പോൾ സ്വന്തം ശക്തികൊ ് ചന്തനെ പഴയപോലെ ആക്കി. അങ്ങനെ മുത്തപ്പന്റെ ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനം ചന്തന്റെ കുടിയിലായി. ഇതാണ് മുത്തപ്പന്റെ ആദിമൂലസ്ഥാന മായ കുന്നത്തൂർപാടി. ഇവിടെ നിന്ന് പിന്നീട് മുത്തപ്പൻ മറ്റ് ദേശങ്ങളിലേക്ക് കുടി പ്രസരിച്ചു.

മുത്തപ്പൻസ്ഥാനത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാനഘടന

ഉത്തരകേരളത്തിലെ എല്ലാ മുത്തപ്പൻ സ്ഥാനങ്ങളുടേയും മുഖം കിഴക്ക് ഭാഗ ത്താണ്. കാവിന്റെ തെക്ക് ഭാഗത്തായി ഒരു പുരയു ാവും. അതിനെ തെക്കും പുര എന്ന് പറയുന്നു. അവിടെയാണ് മുത്തപ്പന് പയംകുറ്റി വെക്കുന്നത്. ഊട്ടും വെള്ളാട്ടവും നടക്കുമ്പോൾ നിവേദ്യം വെക്കുന്നതും ഇവിടെത്തന്നെ.

മുത്തപ്പന് പയംകുറ്റി വെക്കുമ്പോൾ കള്ള്, അവിൽ, തേങ്ങ, ഉണക്ക് മത്സ്യം (സ്രാവ്, മുള്ളൻ, അയല ഇവയിൽപ്പെട്ട മത്സ്യങ്ങളാണ് നിവേദിക്കുന്നത്. അതു പോലെ ഊട്ടും വെള്ളാട്ടവും നടക്കുമ്പോൾ ചോറ്, നീർക്കരി, മത്സ്യം (അയില) പഞ്ച

ധാന്യങ്ങൾ ഇവ നിരത്തിൽവെച്ച് പ്രാർത്ഥന നടത്തും. തീയ്യ സമൂദായത്തിലെ മട യനാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നത്. (മുത്തപ്പൻ സ്ഥാനത്ത് പൂജ ചെയ്യുന്ന ആളെ മടയൻ എന്ന് പറയുന്നു).

മുത്തപ്പന്റെ കാവിന്റെ മറ്റൊര പ്രത്യേകത തെക്ക് ഭാഗത്ത് പുറങ്കാല് പൂജയു ് എന്നുള്ളതാണ്. ശിവന്റെ അവതാരമായ കാലനാണ് എന്ന സങ്കല്പത്തിലാണ് പൂജ ചെയ്യുന്നത്. മുത്തപ്പൻ യോഗനിദ്രയിലാവുമ്പോൾ (ഉറങ്ങുമ്പോൾ) ഭക്തർ പുറങ്കാല് ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ച് പുറങ്കാല് പൂജ നടത്തും. പള്ളിയറയ്ക്ക് അല്പം തെക്ക്ഭാഗത്തായി ബ്രഹ്മകലശത്തറയും ഉ ്. അവിടെ കലശക്കാരൻ അമൃതകലശം വെയ്ക്കും- അമൃത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ കള്ള് ആണ്. കാവിന്റെ മുഴുവൻ അധികാരവും മടയനിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. ആൾ മടയൻ, കലശക്കാരൻ (എല്ലാവരും തീയസമുദായത്തിൽ പെട്ടവർ) ആണ്. കാവിൽ പൂജാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ മടയനെ സഹായിക്കും. ആദ്യകാലഘട്ടങ്ങളിൽ തീയ്യസമൂദായത്തിലെ ആളുകൾ മാത്രമേ കാവിലെ അടിയന്തിരങ്ങൾക്ക് പങ്കാളികളാകാറുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇന്ന് പൊതുജനസംഘയനയെയും കമ്മിറ്റിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടു ്. എല്ലാ വരും ഉൾച്ചേർന്ന ഒരു സാമൂഹികഘടനയാണ് കാവിന്റെ ഉത്സവാഘോഷങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

വയനാട്ട് കുലവൻ പുരാവൃത്തം

കൈലാസ വനഭൂവിൽ മഹേശ്വരൻ മാനായും മയിലായും ആനന്ദിച്ച് നട ക്കുന്ന സമയം കളിച്ച് രസിച്ച് ഒടുവിൽ ക്ഷീണം പറ്റി. ഒരിറ്റു നീരിനായി ദാഹിച്ചു. അപ്പോഴാണ് കരിമ്പന മധു ചുരത്തുന്നത് ക ത്. ആ മധു പാനം ചെയ്തു. അതിന്റെ ലഹരിയിൽ ആനന്ദനടനമാടി. നേരം ഇരുട്ടിയിട്ടും കാന്തനെ കാണാതെ വന്ന ശ്രീ പാർവ്വതി അന്വേഷിച്ച് വന്നപ്പോൾ ശിവൻ തളർന്ന് കിടന്നുറങ്ങുന്നത് ക ു. അതിന് കാരണമായ കരിമ്പനയുടെ മധു തഴുകി മേൽപോട്ടാക്കി. പിറ്റേന്നും മധു പാനം ചെയ്യണമെന്ന് ആഗ്രഹം തോന്നിയ ശിവൻ കരിമ്പനച്ചോട്ടി ലെത്തി. അരിശം വന്ന പരമേശ്വരൻ ജട പിഴുത് തൃത്തുടയിലടിച്ച് ദിവ്യനെന്ന പുത്രനെ സൃഷ്ടിച്ചു. മെയ്ക്കരുത്തുള്ള ദിവ്യനെ പനയിൽ കയറ്റി മധു എടുപ്പിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ പാർവ്വതി വീ ും ദുഃഖത്തിലായി. പാർവ്വതിയുടെ വിഷമം ക ശിവൻ

ദിവ്യനെ മനുഷ്യരുടെ ദുഃഖമകറ്റാൻ ഭൂമിയിലേക്കയച്ചു. വയനാട്ടിലേക്ക് ഇറങ്ങിയ ദിവ്യൻ വയനാട്ട് കുലവനായി. ഒരിക്കൽ വയനാട്ട് കുലവൻ നായാട്ടിനിടെ മധുവ നത്തിലെത്തി. പരമേശ്വരന്റെ വിശ്രമമാകുന്ന കൈലാസഭൂവിലേക്ക് അമ്പെയ്തു. ക്ഷിപ്രകോപിയായ ശിവൻ വയനാട്ട് കുലവന്റെ കണ്ണ് കുത്തിപൊട്ടിച്ചു. കണ്ണിലെ വെളിച്ചം കെട്ടപ്പോൾ കയ്യിലെ ചൂട്ട് ര ും വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ചൂട്ട് ര ും പോയി വീണത് ആദിപറമ്പൻ കണ്ണന്റെ നടുമുറ്റത്ത്. തീ പിടിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞ് നിലവിളി ക്കുന്ന കണ്ണന്റെ മുന്നിൽ വയനാട്ട് കുലവൻ പ്രത്യക്ഷനായി. കണ്ണൻ വയനാട്ട് കുല വന് പള്ളിപീഠം നൽകി ആദരിച്ചു. ദിവ്യൻ എന്ന പേരോടെ ഇറങ്ങിയ വയനാട്ട് കുലവൻ തൊ ച്ചൻ എന്ന പേര് ആദിതീയരുടെ കുലദൈവമായി മാറി.

വയനാട്ടു കുലവന്റെ തെയ്യം കെട്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള അനുഷ്ഠാനത്തിന് വനനായാട്ടും, ആടറവും, കോഴിയറവും നടത്തുന്നു.

വയനാട്ട് കുലവൻ അനുഷ്ഠാനഘടന, കാവിന്റെ ഘടന

കാവിന്റെ ഘടന

വയനാട്ട് കുലവൻ സ്ഥാനങ്ങളുടെ മുഖം കിഴക്ക് ഭാഗത്താണ്. നാനായി ഷ്പാട് എന്ന വഴിപാടാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായി ഉള്ളത്. അതിന്റെ പ്രധാനമായ നിവേദ്യം അവിൽ, പഴം, കള്ള്, ഉണക്ക്, അയില, ഓട്ടട എന്നിവയാണ്. ദേവസ്ഥാന ത്തിന്റെ തെക്ക് ഭാഗത്താണ് ഇത് പാചകം ചെയ്യുന്നത്. വയനാട്ട് കുലവന്റെ അനു ഷ്ഠാനമാണ് വനനായാട്ട്. ഈ വനനായാട്ടിനെ അനുസ്മരിഷിക്കുന്നതാണ് നാനാ യിഷ്പാട് എന്ന കർമ്മം. നാനായിഷ്പാടിന് ശേഷം ഇത് വീതം വെച്ച് കാവിലെ ആചാ രക്കാരനായ കോമരം കാവിന്റെ സ്ഥാനികർക്ക് കൊടുക്കുന്നു.

കാവിന്റെ അധികാരം ഈ കോമരത്തിനാണ്. കോമരത്തിനെ സഹായി ക്കാൻ കലശക്കാരനും ഉ ്. പുജ്ജാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് കോമരമാണ്. എൺപത് വർഷം മുന്നേ തീയ്യസമുദായത്തിലെ ആളുകൾ മാത്രമേ ഇതിൽ പങ്കാളി കളാകാറുള്ളൂ. എന്നാലിന്ന് നാട്ടുകാരും വയനാട്ടുകുലവൻ തെയ്യത്തിൽ പങ്കാളിക ളാകുന്നുള്ളൂ.

പാലോട്ട് കാവ് പുരാവൃത്തം

ഉത്തരകേരളത്തിലെ വൈഷ്ണവാരാധനയുള്ള കാവാണ് പാലോട്ട് കാവ്. മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ മത്സ്യാവതാരമാണ് ഇവിടെ ആരാധനാമൂർത്തി. വേദങ്ങളെ കട്ട ഹയഗ്രീവനെ വധിക്കാനായി മഹാവിഷ്ണു മത്സ്യാവതാരം കൈക്കൊ താണ്. ഈ കാവ് തീയ്യരുടെതാണെങ്കിലും കാവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്ന് കിട്ടിയതാണ് എന്ന് കാവിൽനിന്ന് കിട്ടിയ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

കാവിന്റെ ഘടന, അനമുഷ്ഠാനഘടന

കാവിന്റെ ഘടന ജ്യോതിഷസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. കാവിന്റെ മുഖം പടിഞ്ഞാറാണ്. പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തായി കുളം, വടക്ക്ഭാഗത്ത് കിണർ കഴകപ്പുര, ഭണ്ഡാരപ്പുര, സ്ഥാനികർക്ക് ഇരിക്കാനുള്ള പീഠങ്ങൾ എന്നിവയും ഉ ്. കാവിലെ അനുഷ്ഠാനഘടന നോക്കിയാലും കാവിനുള്ളിൽ മദ്യമാംസസേവയില്ല. അന്തിത്തിരിയനും, അച്ചനും (മല്ലിയോട്ട് കാവിൽ അച്ചനും) പൂജിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പൂവും തുളസിയും, കുറി ചാലിച്ചെടുത്ത ചന്ദനവുമാണ്. അതുപോലെ നേർച്ചയുടെ കാര്യത്തിലായാലും വൈഷ്ണവാരാധനലയത്തിൽ കാണുന്ന നേർച്ച സാധാനങ്ങളാണ് കാണുന്നത്.

പാലോട്ട്കാവിലെ അധികാരഘടനയിൽ തന്ത്രിസ്ഥാനം ബ്രാഹ്മണനാണ്. മേൽക്കോയ്മ സ്ഥാനം നായർ സമുദായത്തിലുൾപ്പെട്ടവർക്കുമാണ്. പിന്നീട് മാത്രമേ കാവിലെ ഊരാളർക്കും ജാതീയതയ്ക്കും പ്രാധാന്യമുള്ളൂ.

മുത്തപ്പൻ, വയനാട്ട് കുലവൻ, പാലോട്ട്കാവ് എന്നിവയെ താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ മുത്തപ്പൻ, വയനാട്ട് കുലവൻ എന്നീ ആരാധനാസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശൈവസ്വാധീനമാണ് കാണുന്നത്. അത് അവരുടെ പൂജയിലും നിവേദ്യത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നു ്. പ്രാക്തനമായ സംസ്കാരവും, പ്രാക്തനമായ ആരാധനാസങ്കല്പവും തീയ്യസമുദായം വെച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നു. ഇത് അവരുടെ വംശീയമായ മുദ്രകൾ ആകാം.

പിന്നീട് സംസ്കൃതീകരണം കൊ ് അവരുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മാറ്റം സംഭവിച്ചതാണ് പാലോട്ടുകാവിൽ. ഒരു പ്രദേശത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട ജാതികൾക്കിട

യിൽ നടപ്പുള്ള ആചാരങ്ങളെ അനുകരിക്കുകമൂലം താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കുകയും അവരുടെ നില അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയയാണ് സംസ്കൃതീകരണം. പാലോട്ട്കാവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ ബ്രാഹ്മണ സ്വാധീനവും എട്ടില്ലങ്ങളിൽ വരേണ്യരാണ് തങ്ങളെന്ന പാലാതീയ്യരുടെ സ്വയം ബോധവുമാണ് ഈ ബ്രാഹ്മണസ്വാധീനത്തിനു പിന്നിൽ.

മുത്തപ്പൻ സ്ഥാനങ്ങളിലും, വയനാട്ട് കുലവൻ സ്ഥാനങ്ങളിലും ശൈവവും, ദ്രവീഡിയവും വംശീയവുമായ ആരാധനാരീതിയാണ് കാണുന്നത്. എന്നാൽ പാലോട്ട് കാവിൽ ബ്രാഹ്മണീയമായ ചില ആരാധനാരീതിയാണ് കൂടുതൽ കാണുന്നത്. എട്ടില്ലങ്ങളിൽനിന്നു കൂടുതൽ വരേണ്യരായ തീയ്യരാണ് എന്ന ബോധമാണ് പാലാതീയ്യരിൽ കാണുന്നത്. പൊതുവേ ദ്രാവീഡിയമെന്നോ പ്രാദേശികമെന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ആരാധനാസമ്പ്രദായമാണ് തെയ്യം. ഉത്തരകേരളത്തിലെ പ്രാദേശികമതം കൂടിയാണത്. ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഹിന്ദുക്കൾ ഹിന്ദുമതത്തിൽ തുടരുമ്പോൾ തന്നെ പൊതുവേ ഈ പ്രാദേശികമതത്തെ ആചരിക്കുയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. അപൂർവ്വമായി ചില മുസ്ലീങ്ങളും ഇതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു ്. ഈ പ്രാദേശികമതത്തിനകത്തെ വംശീയവും, ശൈശവുമായ പാരമ്പര്യത്തിലാണ് ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യർ നില്ക്കുന്നത്. പാലാ തീയ്യരും ഇതേ പ്രാദേശിക പാരമ്പര്യത്തെ പിൻപറ്റുന്നവരാണ്. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം മറ്റ് തീയ്യരിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി പാലാതീയ്യർ ജാതീയവും, ജന്മിപരവും വൈഷ്ണവികവുമായ മറ്റൊരു പാരമ്പര്യത്തെക്കൂടി കൊ ുനടക്കുന്നു ്. പാലോട്ടുതെയ്യങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നത് ഈ വൈഷ്ണവിക പാരമ്പര്യത്തെയാണ്. കാവിന്റെ അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹിക പ്രക്രിയയുടെയും ഘടനയിൽ തെളിയുന്നത് ജാതീയവും ജന്മിത്തപരവുമായ പാരമ്പര്യമാണ്.

കാവുകളിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റം സമൂഹത്തിൽവന്നുകൊ ിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനമാണ്. പാരമ്പര്യസംസ്കൃതി ദുർബ്ബലമാവുകയും, പോപ്പുലർ സംസ്കാരം പ്രബലമാവുകയും ചെയ്യുന്നത് പാരമ്പര്യസമൂഹത്തിൽനിന്നും ആൾക്കൂട്ട സമൂഹത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതാകട്ടെ ആഗോള മൂലധന ശക്തികളുടെ താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ച് കൊ ും സംസ്കാര

ത്തിലെ കാലദേശസൂചകങ്ങളെ മായ്ച്ച് കൊ ും സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റമാണ്. ജാതി ജന്മിഘടനയുടെ മുദ്രകളുള്ള അനുഷ്ഠാന അധികാരഘടന പാലോട്ടുകാവുകളിൽ ഇപ്പോഴും സജീവമാണെന്നതിനാൽ ആൾക്കൂട്ട സംസ്കാരത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തെ ഒരളവോളം അത് പ്രതിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്. ഒപ്പം തീയ്യരുടെ മറ്റ് ഇല്ല ങ്ങളെക്കാൾ വരേണ്യരാണ്. പാലാതീയ്യർ എന്നൊരു സാംസ്കാരികബോധത്തെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്. ഫ്യൂഡൽകാലഘട്ടത്തിലു ായിരുന്ന സാമൂദാ യിക രൂപീകരണവും ആരാധനാസമ്പ്രദായവും എട്ടില്ലത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠരായ പാലാ തീയ്യരിലും രൂപംകൊ ു. തങ്ങളോട് നിരന്തരം സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്ന ബ്രാഹ്മ ണരെപ്പോലെ തങ്ങൾക്കും വൈഷ്ണവാരാധന വേണം എന്ന അവബോധം അവ രിൽ ഉ ായി. ഒരേ ഇല്ലങ്ങളിലുള്ളവർ പരസ്പരം വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാ റില്ല. പഴയകാലത്തെ ആളുകൾ മറ്റുള്ളിടങ്ങളിൽ പോയി ആഹാരം കഴിക്കുക പോലും പതിവില്ല.

തീയ്യരുടെ ആരാധനാലയമായ മുത്തപ്പൻ സ്ഥാനങ്ങളിലും, വയനാട്ട് കുല വൻ സ്ഥാനങ്ങളിലും അടിസ്ഥാനപരമായി കാവിന്റെ ഘടനയിൽ മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ ഇന്ന് കമ്പോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ഫലമായും പണം, പദവി എന്നിവയിലുള്ള മാറ്റം മൂലവും ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ഉള്ളതുപോലെ കൊടിവരങ്ങൾ കാണുന്നു ്. അത് ആഡംബരവല്ക്കരണം കൊ ് സംഭവിച്ചതാണ്. എന്നാലും പഴയ കാവിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ സവിശേഷതകൾ ഇന്നും വെച്ചുപുലർത്തുന്നു ്. പാലോട്ടുകാവുകൾ ഉ ായിട്ടുള്ളത് തന്നെ. അതിൽനിള്ളൊരു ഉൾവിളിയി ലാകാം. പക്ഷേ കാവിന്റെ അധികാരഘടനയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വരേണ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഇവിടെ കാണാൻ കഴിയുന്നു ്. സാമൂഹ്യമായ ഉൾച്ചേരൽ ഈ ഉത്സവങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുമു ്.

ഇന്ന് ഈ കൂട്ടായ്മ തിരുവപ്പനെയും, മുത്തപ്പനെയും വൈഷ്ണവശൈവ സങ്കല്പമായിട്ടാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. അതായത് ദ്രാവീഡിയമായ അവരുടെ വംശീയമുദ്രകൾ ആരാധനയിൽ ദുർബലപ്പെടുന്നു. പകരം ഹൈന്ദവാരാധന ഇന്ന് ഈ കൂട്ടായ്മയിൽ വർദ്ധിച്ച് വരുന്നതിന്റെ തെളിവായി ഈ മാറ്റത്തെ കണക്കാ ക്കാം.

മാറുന്ന കാവുകൾ തെയ്യങ്ങൾ

ഓരോ കൂട്ടായ്മയും തങ്ങളുടെ വംശീയവും ജാതീയവുമായ നാടോടി പാരമ്പര്യം നിലനിർത്തുന്നു ്. ഇത് ഈ സ്വാഭാവിക കൂട്ടായ്മയുടെ ഫോക്ക്ൾച്ചറാകാം. എന്നാൽ പോപ്പുലർ സംസ്ക്കാരത്തിൽ ഇത്തരം പാരമ്പര്യ ത്തിന്റെ വേരുകൾ കാണപ്പെടുന്നില്ല.

മുത്തപ്പൻ സ്ഥാനങ്ങളിലും, വയനാട്ട് കുലവൻ സ്ഥാനങ്ങളിലും, അടിസ്ഥാന പരമായി ഫോക്ക്ൾച്ചർ കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നുെ ങ്കിലും ഉത്സവാഘോഷത്തോട് അനുബന്ധമായി നടത്തപ്പെടുന്ന കാഴ്ചവരവ്, വെടിക്കെട്ട്, സിനിമാറ്റിക്ക് ഡാൻസ്, ഭക്തിഗാന കാസറ്റ്, ശിങ്കാരി, കച്ചവടശാലകൾ, കാർണിവെൽ എന്നിവയൊക്കെ പോപ്പുലർ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് സത്തപ്പെടുന്നത്. അനുഷ്ഠാനക്രമ ങ്ങളിലും ആരാധനയിലും ഫോക്ക്ൾച്ചർ പിൻതുടരുന്നുെ ങ്കിലും കാലദേശമുദ്ര കൾ ഇല്ലാതാവുകയും, ആൾക്കൂട്ടസമൂഹം ശക്തിപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ച യാണ് ഇന്ന് കാവുകളിൽ കാണുന്നത്. തെയ്യാട്ടരംഗത്തു ായിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിധിവരെ കാരണം നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഫലമായി ദേശീയപ്രസ്ഥാ നവും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനവും ഉത്തരകേരളത്തിൽ സജീവമായതാണ്. മദ്യം കൊ ുള്ള പുജ, കോഴിയറവ് എന്നിവയ്ക്കെതിരെ ബോധപൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനം സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കാവുകളിൽ പോപ്പുലർ സംസ്കാരം രൂപപ്പെട്ട തോടെ ഫോക്ക്ൾച്ചറിന് എന്തൊക്കെ മാറ്റം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഇവിടെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്.

കാർഷികരംഗത്തെ തകർച്ച

തറവാടുകളിലെയും, കാവുകളിലെയും തെയ്യാരാധനയുടെ അടിത്തറ കാർഷികജീവിതമാണ്. മേടത്തിൽ ക ത്തിൽ വിത്തിടുന്നത് ഒരു അനുഷ്ഠാനമാ ണ്. കർക്കിടകമാസത്തിലെ നിറ, ചിങ്ങമാസത്തിലെ ചെറിയപുത്തരി, വലിയപുത്തരി എന്നീ ആഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് വീടുകളിൽ മാത്രമല്ല താനങ്ങളിലും കാവുക ളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളു ്. തുലാമാസത്തിലെ പത്താമുദയം വീടുകളിലും കാവു കളിലും ഒരുപോലെ പ്രധാനമാണ്.

നെൽവയലുകൾ വ്യാപകമായി നികത്തപ്പെടുകയും, കൃഷിയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഗ്രാമീണജനതയ്ക്ക് അന്യമാവുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങിയതോടെ നെറ, പുത്തരി തുടങ്ങിയ ചടങ്ങുകൾ പള്ളിയറകളിലും, താനങ്ങളിലും മാത്രം നടക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനങ്ങളായിത്തീർന്നു.

എഴുപതുകളോടെ ഗൾഫ് പണം വരാൻ തുടങ്ങിയതോടെയാണ് ഈ രംഗത്ത് വലിയ മാറ്റങ്ങൾ വരാൻ തുടങ്ങിയത്. പല കാവുകളും ക്ഷേത്രങ്ങളായി മാറാൻ ശ്രമിക്കുകയും ഇത് ര ുമല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാവുകയും ചെയ്തു. തെയ്യാരാധനയെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയും അപകർഷതാബോധവുമാണ് ഒരു കാരണം. കാവുകളിലെ മരങ്ങൾ വെട്ടിമുറിക്കുകയും അവിടത്തെ നാഗത്താന്മാരെ ഒരു കോണിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. കാവുകൾക്ക് അതിന്റേതായ നാട്യശാസ്ത്രമു ്. കുടുങ്ങിയ അരങ്ങ് ആണ് ഒരു സവിശേഷത. കാണികൾ തിങ്ങിക്കൂടിയ അരങ്ങിൽ ചൂട്ടിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് തെയ്യം ആടിയിരുന്നത്. സാക്ഷാല്, തേങ്ങാക്കല്ല്, മണിക്കിണർ, പടിപ്പുര, ഭണ്ഡാരപ്പുര, അണിയറപ്പുര, വടക്കേൻഭാഗം, ചുറ്റുമതിൽ, ആൽത്തറകൾ, അരയാൽത്തറകൾ എന്നിവയുടെ നിർമ്മിതിയ്ക്കെല്ലാം കൃത്യമായ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ചില കാവുകൾക്കെങ്കിലും കോൺക്രീറ്റിൽ തീർത്ത വിശാലമായ ചുറ്റമ്പലം ഇന്ന് പണിതീർത്തു കഴിഞ്ഞു.

ശബ്ദവും വെളിച്ചവും

വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ കെട്ടി ഉയർത്തിയതിന്റെ ഫലമായി ചെ യുടെയും ചീനിയുടെയും ശബ്ദമാധുര്യം പ്രതിധ്വനിമൂലം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ കാവുകളും മടപ്പുരകളുമു ്. ചീനിക്കുഴൽ വായിക്കുക എന്നത് മലയരാണ്. ഓലയും ചെമ്പകവും തെയ്യസ്ഥലത്ത് എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് തീയ്യൻമാര്. ഇങ്ങനെ തെയ്യത്തെ കേന്ദ്രമാക്കി വ്യത്യസ്ത തുറകളിലുള്ള വിജ്ഞാന രൂപീകരണവും പ്രകൃതിവസ്തുക്കളുടെയും വിവിധ ഉല്പന്നങ്ങളുടെയും കൈമാറ്റവും ഭിന്നതൊഴിൽ സമൂഹങ്ങളുടെ സഹവർത്തിത്തവും അതുവഴിയുള്ള സാമൂഹ്യപ്രക്രിയകളും നടക്കുന്നു ്.

സംഘകാല സംസ്കൃതിയുടെ തുടർച്ചയാണ് ഇവിടത്തെ തൊഴിൽക്കൂട്ടങ്ങൾ എന്ന് ഊഹിക്കാൻ ന്യായമു ്. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഈ ഗോത്രസാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥക്ക്

ബ്രാഹ്മണ നാടുവാഴി മേധാവിത്തത്തിന് കീഴ്വഴങ്ങേ ി വരികതന്നെ ചെയ്തു. അപ്പോഴും തങ്ങളുടെ തദ്ദേശീയമായ സംസ്കാരികസ്വത്വത്തെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള സമരം ഗോത്രസമൂഹം നടത്തിയത് തറവാടുകളെയും, താനങ്ങളെയും കാവുക ളെയും കഴകങ്ങളെയും തെയ്യങ്ങളെയും മുൻനിർത്തിയായിരുന്നു. തുളുവേ ലൻമാർ കെട്ടുന്ന കുഠേ ാറചാമുണ്ഡി, മലയൻമാരുടെ പൊട്ടൻതെയ്യം, വണ്ണാൻമാ രുടെ മുത്തപ്പൻ തുടങ്ങിയ തെയ്യങ്ങൾ സവർണമേധാവിത്ത പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തി നെതിരായ ശക്തമായ പ്രതിരോധനിരയാണ് പടുത്തുയർത്തിയത്. എന്നാൽ ഈ 'ചോദ്യം ചെയ്യൽ' തന്നെ നടക്കുന്നത് ജാതി-ജന്മിവ്യവസ്ഥ അനുവദിച്ച പരിധിക്ക കത്ത് പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥയെ അംഗീകരിച്ചുകൊ ുമാത്രമാണ്. ജാതിവ്യവസ്ഥ യും, ജന്മിത്തവും, തെയ്യത്തിലും, ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടു ്. ചില കാവുകളിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് തന്ത്രിസ്ഥാനം കൈവന്നത് ബ്രാഹ്മണാധിപത്യം നില വിൽവന്നതിന് ശേഷമായിരിക്കണം. കാവിൽ ഏത് നമ്പൂതിരിക്കാണ് തന്ത്രി സ്ഥാനം എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് കാവിലെ ഊരാളൻമാരാണ്. നമ്പൂതിരി കാ വിൽ കലശാട്ട് പോലുള്ള അനുഷ്ഠാനത്തിന് വരുമ്പോൾ നായരും വാണിയനും, തീയ്യനും അവരുടെ കാവുകളിൽ നിന്ന് പുറത്ത്നിൽക്കണം. കാവിന്റെ ഘടനയിൽ പോലും ജാതിയുടെ സ്വാധീനം കാണാം.

കാവുകളുടെ ഘടന, ആരാധനകളുടെയും അതിലുള്ള ജനകീയ പങ്കാളിത്ത ത്തിന്റെയും സ്വഭാവം തുടങ്ങിയവ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ജാതീയതയുടെ മാത്രമല്ല, വംശീയതയുടെയും ജന്മിത്ത വ്യവസ്ഥയുടെയും ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥയു ടെയും മുദ്രകൾ അതിൽ പതിഞ്ഞ് കിടക്കുന്നു ്. ആരാധനയുടെയും സാമൂഹ്യ രൂപീകരണത്തിന്റെയും ചരിത്രത്തിലേക്കുകൂടി അത്തരം മുദ്രകൾ വെളിച്ചം വീശു ന്നു ്. കാലാനുക്രമമായൊരു വസ്തുനിഷ്ഠ ചരിത്രത്തെ ഇതിൽനിന്ന് നിർദ്ധാ രണം ചെയ്തെടുക്കാനാകില്ലെങ്കിലും ആരാധനയുടെയും സാമൂഹ്യരൂപീകരണത്തി ന്റെയും ചരിത്രത്തിലിടപ്പെട്ട വ്യത്യസ്തധാരകളെ നിർണയിക്കാൻ സാധിക്കും. അതിന് പാലാതീയ്യർക്കിടയിൽ പ്രചാരമുള്ള പാലോട്ടുതെയ്യങ്ങളോടൊപ്പം തീയ്യൻമാർക്കിടയിൽ പൊതുവേ പ്രചാരമുള്ളതും അവരോട് നേരിട്ടു ബന്ധമുള്ള തുമായ മുത്തപ്പൻ വയനാട്ട് കുലവൻ തുടങ്ങിയ തെയ്യങ്ങളെ കൂടി പഠനവിധേയമാ ക്കേ തു ്.

അധ്യായം 6

ഉപസംഹാരം

ഒരു നിശ്ചിത ജനസാമാന്യം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഫോക്‌ലോറിന്റെ പഠനത്തിലൂടെ അതുൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യക്തിസംഘാതത്തിലെ സാമൂഹികബന്ധങ്ങളുടെ സ്വഭാവസ വിശേഷതകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമെന്ന് ഫോക്‌ലോർ തത്വങ്ങളുടെ സഹായ ത്തോടെ നടത്തിയ ഈ പഠനം തെളിയിക്കുന്നു.

സമൂഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായ ഫോക്‌ലോറിൻമേൽ സമൂഹത്തിന് സ്വാധീന മുള്ളതുപോലെ തിരിച്ച് സമൂഹത്തിന് മേൽ ഫോക്‌ലോറിനും സ്വാധീനമുണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ ഈ സ്വാധീനം പ്രബലമാവുകയും, സമൂഹത്തെതന്നെ രൂപപ്പെടുത്താൻ പോലും പ്രാപ്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. പാലോട്ട്കാവ് വ്യാപിച്ച് കിടക്കുന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ ജനസാമാന്യത്തിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം ഈ തത്വത്തെ സാധൂ കരിക്കുന്നു.

1. ഈ പഠനത്തിലൂടെ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു. ഉത്തരകേരളത്തിൽ തെയ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംസ്കാരരം പ്രബലമാണ്. അതൊരു നാടോടി മതവുമാണ്. തെയ്യം ഈ ജനജീവിതഘടനയിൽ സൗന്ദര്യബോധത്തിൽ, ജീവിതവീക്ഷണത്തിൽ ലയിച്ചുചേർന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഭാഷയിലൂടെയും കലാരൂപങ്ങളിലൂടെയും ഇത്തരം ബോധങ്ങൾ വിനിമയം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്.

2. ഒരു പൊതുസംസ്കാരത്തിനകത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ചില കൂട്ടായ്മകൾ ഇതിനുള്ളിൽ തന്നെ അവരുടെ പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള ചില പാരമ്പര്യങ്ങൾ കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മുദ്ര, അനുഷ്ഠാനം, വിശ്വാ സം, ചമയം, കാവിന്റെ വാസ്തുഘടന, കാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സമൂഹഘ ടന തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം കാണുന്നു. ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യസമുദായം ഇത്തരത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പാരമ്പര്യം കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നു. മുത്തപ്പൻ, വയനാട്ട് കുലവൻ തുടങ്ങിയ അവരുടേത് മാത്രമായ തെയ്യങ്ങ

ളുടെ ആരാധനയിൽ അതിന്റെ വിവിധതലങ്ങളിൽ ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മുദ്രകൾ കാണാൻ കഴിയും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കൂട്ടായ്മാബോധം അവരിൽ നിലനിൽക്കുന്നു ്. പാലോട്ടുകാവുകളും അതുമായി ബന്ധ പ്പെട്ട സാംസ്കാരികാവിഷ്ക്കാരങ്ങളും ജനജീവിതത്തിൽ വലിയ പങ്ക് വഹി ക്കുന്നു ്. പാലോട്ടുകാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൂട്ടായ്മ ാബോധം ഒരു തരം ജാതിബോധം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഈ ജാതി ബോധത്തിന് ജനാധിപത്യത്തിലെ വിലപേശൽ ശക്തിയായി നിലനിൽക്കുന്ന ജാതിസംഘടനകൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ജാതിബോധത്തിൽ നിന്നും വളരെ യേറെ വ്യത്യാസവും ഉ ്.

3. തീയ്യരുടെ ഇടയിലുള്ള പാലാതീയ്യർ എന്ന വിഭാഗം തെയ്യത്തിന്റെ പൊതു സംസ്കാരവും, അതിനകത്തുള്ള തീയ്യരുടെ പൊതുവായ പാരമ്പര്യവും പങ്ക് വെക്കുന്നതോടൊപ്പം തീയ്യൻമാരുടേതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി തങ്ങ ളുടേത് മാത്രമായ ഒരു മുദ്ര കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നുമു ്. തീയ്യരുടെ പൊതുവായ പാരമ്പര്യം ശൈവവും, അവർണവും, ശാക്തേയവും ഒക്കെ കലർന്നതാണെങ്കിൽ ഇതിന് വിരുദ്ധമായി വൈഷ്ണവികവും, സവർണവും, വൈദികവുമായ പാരമ്പര്യമാണ് പാലോട്ടുകാവുകളുടെ ആരാധനയുടെ ഭിന്നതലങ്ങളിൽ പാലാതീയ്യർ വെച്ചുപുലർത്തുന്നത്.

4. മറ്റ് ഇല്ലങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരാണെന്നുള്ള തരത്തിലുള്ള സ്വത്വബോധം പാലാതീയർക്കിടയിൽ ഇപ്പോഴും ശക്തമായി നിലനിൽക്കുന്നു ്. ഒരേ ഇല്ല ത്തിൽനിന്നുള്ള വിവാഹം അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാണ്. ഇത് ലംഘിച്ച് വിവാഹി തരാകുന്നവർ സമുദായത്തിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കൃതരാവുകയും ചെയ്യുന്നു ്.

5. കാവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ജാതിബോധം താരതമ്യേന വികസ്വരവും, മറ്റ് ജാതികൾ കൂടി ഉൾപ്പെട്ട ജാതിമണ്ഡലത്തിന്റെ സാകല്യത്തിലേക്ക് കൂട്ടി ച്ചേർക്കുന്നതും ആണ്. എന്നാൽ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പ്രതിലോമകര മായിത്തീരാനുള്ള സാധ്യത അതിൽ അവശേഷിക്കുന്നു ്.

6. വടക്കൻ കേരളത്തിൽ ജാതിസംഘടനകളുടെ കടന്നുവരവിനെ പ്രതിരോധി ക്കുന്നതിന് പാലോട്ടുകാവുകൾക്കും അത് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന സംസ്ക്കാര ത്തിനും വലിയ പങ്കു ്.

7. അഴീക്കോട്, തെക്കുമ്പാട്, കീച്ചേരി, അതിയടം, മല്ലിയോട്, നീലേശ്വരം എന്നീ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജനജീവിതത്തിന്റെ പൊതുധാരയെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ഏകോപിപ്പിച്ച് നിർത്തുകയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രധാനഘടകം പാലോട്ട്കാവാണ്.

8. ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനാധിപത്യബോധത്തെയും, സമത്വബോധത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ പാലോട്ടുകാവ് കേന്ദ്രീകരിച്ച് നിലനിന്ന ഭര ണസംവിധാനങ്ങൾക്ക് പങ്കു ്.

9. പാലോട്ട്കാവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സാമ്പ ത്തികവും, സാമൂഹികവും, മാനസികവുമായ ജീവിതത്തിൽ കാവിലെ തെയ്യ ങ്ങൾക്ക് ബന്ധമു ്.

10. പാലോട്ടുകാവിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും തെയ്യത്തിനും കാർഷികവൃത്തിയു മായുള്ള ബന്ധം അനിഷേധ്യമാണ്. ഇതിന് തെളിവായി കാർഷിക പ്രധാന മായ ഒരു കാലഘട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഇതിന് തെളിവാ ണ്.

11. കാവിന്റെ ഭരണപരവും, അനുഷ്ഠാനപരവുമായ ഘടനയുടെ മുകളിൽ ബ്രാഹ്മണനും നായരും അവരോധിക്കപ്പെട്ടത് പില്ക്കാലത്ത് മാത്രമാണ്. ആര്യവൽക്കരണത്തിന്റെ ഫലമായി സംഭവിച്ച ഒരു പരിണാമമാണ് അത്.

12. ജാതിചിന്ത കൊടികുത്തിവാണിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സമുദായ കൂട്ടാ യ്മയിലൂടെ ഒരു ദേശത്തെ മുഴുവൻ ഒന്നിച്ച് നിർത്താൻ പാലോട്ട് കാവിനും അവിടുത്തെ ആചാരങ്ങൾക്കും കഴിയുന്നു. പാലോട്ട് കാവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശക്കാരുടെ ജനാധിപത്യബോധത്തെയും, സമത്വബോ ധത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ പാലോട്ട്കാവ് കേന്ദ്രീകരിച്ച് നില നിന്ന ഭരണസംവിധാനങ്ങൾക്ക് പങ്കു ്.

ചുരുക്കത്തിൽ ഉത്തര കേരളത്തിലെ ജനജീവിതത്തിൽ പാലോട്ടുകാവുകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം അദ്വിതീയമാണ്. പാലോട്ടുകാവുകളും തീയ്യരുമായുള്ള ആത്മബന്ധം മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ സാധിക്കും.

അനുബന്ധം ഒന്ന്

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. അച്യുതാനന്ദൻ; കെ.വി: ഇരുപത്തിനാല് വടക്കൻ പാട്ടുകൾ, 1996; തൃശ്ശൂർ: (പരിശോധകൻ) എച്ച് & സി പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്:

2. അച്യുതമേനോൻ; ചേലനാട്ട്: കേരളത്തിലെ കാളീസേവ, 1959; മദിരാശി സർവ്വകലാശാല.

3. ഗു ർട്ട് ഹെർമ്മൻ, മലയാളം ആന്റ് ഇംഗ്ലീഷ് ഡിക്ഷണറി, 1872; ബാസൽ മിഷൻ.

4. ചന്തേര; സി.എം.എസ്: കണ്ണകിയും ചീർമ്പക്കാവും, 1973; കോട്ടയം : എൻ.ബി.എസ്.

5. ഗോപിനാഥൻ പിള്ള; എൻ.ആർ: അന്വേഷണം, 1974; കോട്ടയം: എൻ.ബി.എസ്.

6. ജോർജ്ജ്;് കെ.എം: സാഹിത്യ ചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ, 1973; കോട്ടയം: സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം.

7. ജനാർദ്ദനൻ.; എ.കെ: വടക്കേ മലബാറിലെ തീയ്യർ, 1983: കണ്ണൂർ.

8. ഡോ. കരുണാകരൻ; കെ.കെ: പൂരക്കളി, 1999; തിരുവനന്തപുരം: കേരള സാംസ്കാരിക വകുപ്പ്.

9. നാരായണപ്പണിക്കർ; ആർ: ഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രം, 1, 2, 3, 4 ഭാഗങ്ങൾ, 1881; തിരുവനന്തപുരം.

10. ഡോ. നമ്പ്യാർ; എ.കെ: കേരളത്തിലെ നാടൻകലകൾ, 1989; കോട്ടയം: എൻ.ബി.എസ്.

11. പത്മനാഭപ്പിള്ള; ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം: ശബ്ദതാരാവലി, 1964; കോട്ടയം: നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ.

12. പരമേശ്വരൻ നായർച്ച എസ്. ഉള്ളൂർ: കേരളസാഹിത്യ ചരിത്രം ഭാഗം ഒന്ന്,് 1970; കേരള സർവ്വകലാശാല.

13. ഡോ. രാഘവൻ; പയ്യനാട്: ഫോക്‌ലോർ, 1986; കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

14. ഡോ. രാഘവൻ; പയ്യനാട്: കേരള ഫോക്‌ലോർ (എഡി), 1977; പയ്യന്നൂർ: എഫ്.എഫ്.എം. പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

15. ഡോ.രാഘവൻ; പയ്യനാട്: ഫോക്‌ലോറിനൊരു പഠനപദ്ധതി, 1998; കോട്ടയം: നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ.

16. രേവതിയമ്മ; സി.കെ: സഹസ്ര പൂർണിമ, 1977; കോട്ടയം : എൻ.ബി.എസ്.

17. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്; ഇ.എം.എസ്: കേരളം മലയാളികളുടെ മാതൃഭൂമി, 1989; ചിന്താ പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

18. ശ്രീധരമേനോൻ; കേരള ചരിത്രം, 1973; കേരളാ ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ.

19. സർവ്വ വിജ്ഞാനകോശം, സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എൻസൈക്ലോപീഡിക് പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

20. സദാനന്ദൻ വൈദ്യർ; കെ: 2000; നളന്ദ ബുക്സ് വർക്കല.

21. സന്തോഷ്; യു.പി.: തെയ്യം പ്രകൃതി സ്ത്രീത്വം, 2009; കബനി ബുക്സ്.

22. വില്യം ലോഗൻ; ലോഗന്റെ മലബാർ മാന്വൽ, (പരിഭാഷ) കൃഷ്ണൻ; ടി.സി: 1996; മാതൃഭൂമി.

23. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി.; എം.വി: പുള്ളുവപ്പാട്ടും നാഗാരാധനയും, 1977; കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

24. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി; എം.വി.: തെയ്യ,ം 1998; തിരുവനന്തപുരം: ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

25. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി; എം.വി.: തോറ്റം പാട്ടുകൾ ഒരു പഠനം 1990 എൻ.ബി.എസ്.

26. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി; എം.വി.: ഫോക്‌ലോർ നിഘ 2, 1989; തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

27. Caldwell Robert; A comparative Grammar of Dravidian Languages, 1961; Madras University.

28. Thurston Edgar; Castes and Tribes of Southern India, 1975; Delhi: Cosmo publications.

ലേഖനസൂചി

29. അനന്തൻ; കാമ്പിൽ: തീയ്യരും സിലോണും, 1938; ഏപ്രിൽ, ലേഖനം മാതൃഭൂമി ആഴ്ച പതിപ്പ്.

30. ബാലകൃഷ്ണപ്പിള്ള; എ.: കേസരി: തീയ്യരും സിലോണും, 1938; ഫിബ്രവരി 14, മാതൃ ഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്.

31. ശ്രീകണ്ഠ കോരൻ മാസ്റ്റർ; തുളുനാട്ടിലെ മലയാളിമാർ എന്ന ലേഖനം, 2000; നെല്ലിക്കാതുരുത്തി കഴകം സോവനീർ.

32. രവി; കാവുകൾ തെയ്യങ്ങൾ, 2002; പയ്യന്നൂർ.

അനുബന്ധം ര ്

പാലോട്ടുകാവുകളുടെ ഉൽപ്പത്തി

ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ പ്രധാന ആരാധനാലയ മാണ് പാലോട്ടുകാവുകൾ. കാസർഗോഡു ജില്ലയിലെ നീലേശ്വരം മുതൽ കണ്ണൂർ ജില്ല യിലെ അഴീക്കോട് വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാണ് പാലോട്ട് കാവുകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അഴീക്കോട്, തെക്കുമ്പാട്, കീച്ചേരി, അതിയടം കുഞ്ഞിമംഗലം, നീലേശ്വരം എന്നിവിടങ്ങളി ലാണ് മുഖ്യമായും പാലോട്ടുകാവുകൾ ഉള്ളത്.

പാലാഴിക്കോടു ദൈവം വാണരുളുന്ന കാവ് എന്നർത്ഥമാണ് പാലോട്ടുകാവ് എന്ന പേരിനു പിന്നിലുള്ളത്. മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ മുത്തുകിരീടം കിട്ടിയത് പാലാ ഇല്ല ത്തിൽപെട്ട തീയ്യർക്കാണ്. അതും ഈ പേരിന് പിന്നിലു ്. ക്ഷേത്രോല്പത്തിയെപ്പറ്റി പല ഐതിഹ്യങ്ങളു ്. വേദങ്ങളെ വീ ടുക്കാൻ വേ ി മഹാവിഷ്ണു മത്സ്യമായി തിരുവവതാരം സ്വീകരിക്കുകയും ഹയഗ്രീവനെ വധിച്ചതിനുശേഷം ഉത്തരദേശത്തു എഴു ന്നള്ളി നാടിന്റെ ഐശ്വര്യം ക ് കന്നിരാശിയിൽ തനിക്കൊരു ആരൂഢസ്ഥാനം വേണ മെന്നു തോന്നുകയും അഴീക്കോട് ചെറിയ കടപ്പുറം വന്നിറങ്ങുകയും ചെയ്തുവത്രേ.

വേദങ്ങളുമായി കടന്നുകളഞ്ഞ ഹയഗ്രീവനെ കൊല്ലാൻ ഭഗവാൻ നാരായണൻ മകരാകൃതിപൂ അവതാര കഥയാണ് പാലോട്ടു ദൈവചരിത്രമെന്നു സ്തുതിപ്പാട്ടുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. സത്യവ്രതമനുവിനോട് മകരം പറയുകയാണ്. ഇതു തൊട്ടേഴുദിവസം ചെന്നാലു ായവരും ജലപ്രളയം ഭൂവനിയിൽ ഉ ാകും. പാലോട്ടുകാവിൽ ഏഴുദിവ സത്തെ ഉൽസവമാണ്. ഈ ഏഴുദിവസവും തെയ്യക്കോലം കൈലാസ പീഠം കയറി ഹയ ഗ്രീവനെ തിരഞ്ഞു തിരഞ്ഞു നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. (മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ടു കാവിൽ ഉൽസവ ത്തിന്റെ അഞ്ച് ദിവസമാക്കിയത് സൗകര്യാർത്ഥമാണ്.

പാലോട്ടുകാവിലെ പ്രതിഷ്ഠാ സങ്കല്പം ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കിരീട തേജസ്സാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുകയും യദുവംശം തച്ചുമുടിക്കുകയും ചെയ്തതി നുശേഷം നേരത്തെ മഹാവിഷ്ണു നിനവിൽ ക തിൻ പ്രകാരം ഈ സമയമാണ് ക്ഷേത്രം പണിയാൻ ഏറ്റവും ഉത്തമ മുഹൂർത്തം എന്ന് മനസ്സിലാക്കി തന്റെ രത്നകിരീടം ദ്വാരക പ്രളയത്തിലാകുന്നതോടെ ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ അറിവോടുകൂടി ഗംഗാദേവിയോട് ഇളക്കാൻ പറയുന്നു. ഇതേ തുടർന്ന് ഈ രത്നകിരീടം നൂറ്റെട്ട് ആഴിയും കടന്ന് അഴീ

ക്കലെ അഴീക്കോട് (ചെറിയ കടപ്പുറം) വന്നടുത്തു. കാര്യങ്ങൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ (ഇന്നത് കള്ളക്കടപ്പുറം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു). ചക്കാട്ട് ദിവ്യൻ ശീതികണ്ഠൻ തീയ്യനും നഗരത്തിൽ തട്ടാനും കുച്ചൻതാകുടക്കാരനും ചേർന്ന് അഴീക്കോട് ചെറിയ കടപ്പുറത്ത് മീൻപിടിക്കാൻ വല വീശിയപ്പോൾ മത്സ്യത്തിന് പകരം ലഭിച്ചത് അതീവ കാന്തിയോടും ശോഭയോടുമുള്ള മുത്തുപതിച്ച കിരീടമായിരിന്നുവത്രേ. ആ ദൈവക്കരു ഇന്നത്തെ അഴീക്കോട് അക്ലിയത്ത് അമ്പലം കൊടിമരത്തിൽ കീഴിൽ പന്ത്ര ് വർഷക്കാലം ദൈവം നിന്നു. കേരളത്തിലെ നൂറ്റെട്ട് ശിവാലയങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഇത്. അക്ലിയത്ത് വലിയ വീട്ടിലെ കാരണവർ നമ്പ്യാരുടെ കൂടെ പിന്നീട് ദൈവം പോയി. പിന്നീട് വീട്ടിൽ (നമ്പ്യാരുടെ) പല ദുർനിമിത്തങ്ങളും ക ു. അക്ലിയത്ത് വലിയ വീട്ടിന്റെ സീപത്ത് തന്നെ പ്രശ്നചിന്തയിൽ അവിടൊരു കാവാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പാലോട്ടുകാവായി. (ഇന്ന് ആ പാലോട്ട് കാവില്ല). പിന്നീട് മുരിക്കഞ്ചേരി നായരുടെ പടിഞ്ഞാറ്റകത്ത് കയറി. പക്ഷേ മുരിക്കഞ്ചേരി നായരേ നീ ഇങ്ങോട്ടു വര . കാവിന് പുറത്താണ് നിന്റെ സ്ഥാനമെന്നു ദൈവം അരുളിചെയ്തുവത്രേ. അങ്ങനെയാണ് കാവിന്റെ മേലായി സ്ഥാനം നായർക്ക് കിട്ടുന്നത്. അന്നത്തെ നാടുവാഴിയായിരുന്ന കോലത്തിരി രാജാവിന്റെ പടനായകനായ മുരിക്കഞ്ചേരി നായരെ സമീപിച്ച് വിവരമറിയിച്ചു. ഇതു ഒരു ദൈവിക സംഭവമായി കരുതിയ അവർ ഉത്തമന്മാരായ ആളുകളുമായി ആലോചിച്ച് ആ സ്വർണ്ണ കിരീടം പരിപാലിക്കുവാനായി യോഗ്യമായ ഒരു സ്ഥലം നിർണ്ണയിച്ച് വിശ്വകർമ്മനെ വരുത്തി ക്ഷേത്രം പണിയിക്കുകയും മഹാവിഷ്ണവിന്റെ മത്സ്യാവതാര പ്രതിഷ്ഠ നടത്തുകയും ചെയ്തു. മീൻപിടിക്കാൻ പോയത് തീയ്യസമൂദായത്തിലും തട്ടാൻ സമൂദായത്തിലുംപെട്ട കൂട്ടുകാർ ഒരുമിച്ചായതുകൊ ് ര ് പേരും ഒരുമിച്ചാണ് കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠച്ചിരുന്നത്. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യം അതാണ്.

തെക്കുമ്പാട്

പിന്നീട് പാലോട്ട് ദൈവം തന്റെ ഭക്തന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ ഭക്തിക ് മനം കുളിർത്ത് തെക്കുമ്പാടേക്ക് എഴുന്നള്ളി. അഴീക്കോട് പാലോട്ടുകാവിലെ വെളിച്ചപ്പാടായിരുന്നു മയിലേടത്ത് ത ാൻ (തീയ്യസമൂദായത്തിലെ പ്രമുഖനെ ത ാൻ എന്നു വിളിക്കുന്നു). കാവിലെ വിളക്ക് കഴിക്കലിന് ഒരു പ്രാവശ്യം പോയപ്പോൾ ഭക്തിപരവശനായ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുപോയി. പ്രായമായതുകൊ ് എനിക്ക് എന്നും കാവിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയുമോ ദൈവമേ! കാവിലെ പോലെ ദൈവം പോലെ സ്വന്തം വീട്ടിലു ആരാധനയ്ക്കായി ഒരു ദൈവമു ായിരുന്നെങ്കിൽ! ത ാന്റെ പ്രാർത്ഥന ഫലി

ക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. ത ാൻ പ്രാർത്ഥിച്ച അതേ ദിവസം തന്നെ ചിറയ്ക്കൽ കോവിലത്തെ ര ു തമ്പുരാക്കന്മാർ പള്ളിച്ചങ്ങാടത്തിൽ വളപട്ടണം പുഴയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. ര ുപേരും പരസ്പരം സംസാരിക്കവേ ചങ്ങാടത്തിന്റെ ചലനം നിലച്ച പോലെ തോന്നി. ആഴം കുറഞ്ഞ കിഴക്കേ സമുദ്രമായിരുന്നു അത്. പരിഭ്രാന്തരായി അവർ തിരിച്ചുവന്ന് പ്രശ്നം വച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ മയിലേടത്ത് ത ാന്റെ ഭക്തിക ് പാലോട്ട് ദൈവത്തിന്റെ മനം കുളിർത്തുവെന്നും ത ാനു സ്ഥലസൗകര്യം ചിറക്കൽ തമ്പുരാൻ ഏർപ്പെടുത്തി കൊടുക്കണമെന്നും ക ു. കാര്യം തമ്പുരാൻ ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെയാണ് തെക്കുമ്പാട് പാലോട്ട് കാവിന്റെ ഉത്ഭവം.

3) കീച്ചേരി

പിന്നീട് പാലോട്ട് ദൈവം എഴുന്നള്ളിയത് കീച്ചേരിയിലാണ്. കീച്ചേരിയിലെ വടേശ്വരം ത ാനും കൂട്ടുകാരും തെയ്യം കാണാൻ തെക്കുമ്പാട്ടേക്കുപോയി. ദൈവത്താറെ ക വടേശ്വരൻ ത ാന്റെ മനസ്സിൽ ആ രൂപം മാഞ്ഞുപോയില്ല. ആ കോലം ത ാനെ അത്രയധികം ആകർഷിച്ചുപോയി. ആ സാന്നിദ്ധ്യം തന്റെ സ്ഥലത്തും ഉ ായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന് ഒരു നിമിഷം ത ാൻ മനമുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചുപോയി. ദൈവത്താറിനെ കാണാൻ പോകുമ്പോൾ എടുത്തിരുന്ന വെള്ളോലക്കുട തിരിച്ചു വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ കാൽ കഴുകാനായി മുറ്റത്തു വച്ചു. കുട തുള്ളിപ്പോയി. ഉടൻ പ്രശ്നക്കാരനെ വിളിച്ചു വരുത്തി നോക്കിയപ്പോൾ കുട വഴി ദൈവം എഴുന്നള്ളിയിട്ടു ന്നും ത ാന്റെ ആഗ്രഹംപോലെ ക്ഷേത്രം പണിയിക്കണമെന്നും ക ു. അങ്ങനെ ഇന്നു ക്ഷേത്രമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലം അന്നത്തെ നായർ പ്രമാണിയായ പുതുശ്ശേരി ഇല്ലക്കാർ വടേശ്വരം ത ാന് ദാനം ചെയ്തു. ആ സ്ഥലത്ത് പണിതതാണ് കീച്ചേരി പാലോട്ട് കാവ്.

അതിയടം

നാലാമതായി പാലോട്ട് ദൈവം എഴുന്നള്ളിയത് അതിയടം പാലോട്ട് കാവിലാണ്. അടുത്തില നാലപ്പാടിയും അതിയടത്തെ ത ാനും കീച്ചേരിക്കാവിൽ ഉത്സവം കാണാൻ പോയി. അത്യന്തം ഭക്തിയുള്ളവനായിരുന്നു അടുത്തില നാലപ്പാടി. അചഞ്ചലമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയും അടുക്കും ആചാരവും ക ് തൃപ്തനായ ദൈവം അദ്ദേഹം പിടിച്ചു വന്ന വെള്ളോല മെയ്ക്കുട ആധാരമായി. തായ്ത്തുറ (ഭഗവതിയമ്മ) അടുത്തില തറയായി നിലനിന്നു.

മല്ലിയോട്ട്

പിന്നീട് പാലോട്ട് ദൈവം എഴുന്നള്ളിയത് മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട് കാവിലാണ്. മേടം ഒന്ന് മുതൽ അഞ്ചുവരെയാണ് ഇവിടെ ഉത്സവം അതിയടത്ത് പാലോട്ട് കാവിൽ ഏഴ് വിളക്കും ആറാട്ടും നടക്കവേ മല്ലിയോട്ട് ചെമ്മരൻ പണിക്കർ ഏഴാം വിളക്ക് കാണാൻ അതിയടത്തേക്ക് പോയി. കൊട്ടാരത്തിൽ കാരണവർ, പാണച്ചിറമ്മേൽ ഗുരുക്കൾ, മുള്ളി ക്കോടൻ മണിയാണി, ചേറൂൽ നേണിക്കം എന്നിവരും അദ്ദേഹത്തെ അനുയാത്ര ചെയ്തു. എന്നാൽ തദ്ദേശീയരായ സ്ഥാനികൻമാർ തനിക്കർഹമായ ആചാരോപചാര ങ്ങൾ നൽകിയില്ലെന്നോർത്ത് പണിക്കർ ദു:ഖിതനായി, എങ്കിലും പാലോട്ട് ദൈവത്തിന്റെ രൂപലാവണ്യത്തിലും അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളിലും മറ്റും മതിമറന്ന് നിന്നു. തന്റെ യോഗ ബലം കൊ ും, നിസ്തുലമായ ഈശ്വരഭക്തി കൊ ും പാലോട്ട് ദൈവത്തെ മനസ്സാവ രിച്ച് കൊ ും പണിക്കരും കൂട്ടരും മടക്കയാത്രയായി. അല്പം ചെന്നപ്പോൾ തൊട്ടടുത്ത് തറവാട്ടിൽ കയറി കാരണവരെ ക ് നന്നായി ഒന്ന് മുറുക്കി അല്പം വിശ്രമിച്ച് വീ ും യാത്ര തിരിച്ചു. പാണച്ചിറമ്മൽ കളരിയിൽ എത്തിച്ചേർന്ന പണിക്കരും കൂട്ടരും കളരിയിൽ കയറി വെള്ളോലക്കുട വെച്ച് തൊഴുതു. ഗുരുക്കളുടെ ഭവനത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചയൂണും കഴിഞ്ഞ് യാത്രയും പറഞ്ഞ് തന്റെ സഹയാത്രികരെ അവരവരുടെ വഴിക്കയച്ച് മല്ലിയോ ട്ടേക്ക് തിരിച്ചു. അല്പം ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് വല്ലാത്തൊരു തളർച്ചയും ദാഹവും തോന്നി. തൊട്ടടുത്തുള്ള മുള്ളിക്കോടൻ കാരണവരുടെ വീട്ടിൽ കയറിച്ചെന്നു. അൽപം സംഭാരത്തിന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ ഭവനത്തിൽ കയറി വന്ന മല്ലിയോടൻ ചെമ്മരൻ പണിക്കർക്ക് മുള്ളിക്കോടൻ കാരണവരുടെ പത്നി സംഭാരത്തിന് പകരം വെള്ളോട്ട് കി ി നിറയെ കാച്ചികുറുക്കിയ പാൽ നൽകി. ആ അമ്മ നൽകിയ പാൽ കുടിച്ച് അവി ടെനിന്നും യാത്ര തിരിച്ചു. സ്വന്തം ഭവനത്തിലെത്തിയ പണിക്കർ തന്റെ വെള്ളോലക്കുട കൊട്ടിലകത്ത് വച്ച് സന്ധ്യാദീപത്തിന് നേരമായതിനാൽ സ്നാനം ചെയ്യുന്നതിനായി കുള ക്കടവിലേക്ക് ചെന്നു. കുളിക്കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തിയ പണിക്കർക്ക് തന്റെ കണ്ണുകളെ വിശ്വ സിക്കാനായില്ല. താൻ കൊട്ടിലകത്ത് വച്ച് വെള്ളോലക്കുടയ്ക്ക് വല്ലാത്തൊരിളക്കം. പിന്നെ കുടയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും പൊങ്ങിയില്ല. അതേ സമയം മുള്ളിക്കോടൻ മണി യാണിയുടെ വീട്ടിലും മറ്റൊരത്ഭുതം നടക്കുകയായിരുന്നു. പണിക്കർ കുടിച്ചൊഴിഞ്ഞ വെള്ളോട്ടുകി ിയിൽ പാൽ നിറഞ്ഞ് കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതായി ആളുകൾ വന്നറിയിച്ചു. അപ്പോൾ തന്നെ ഒരു ദൈവജ്ഞനെ വരുത്തി പ്രശ്നചിന്ത ചെയ്യിച്ചു. പണിക്കരുടെ ഭക്തിയിലും നിനവിലും, യോഗ തപോബലത്തിലും ആകൃഷ്ടനായി വെള്ളോലക്കുട ആധാരമായി പാലോട്ട് ദൈവം എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നതായും ഇവിടെവച്ച് അഞ്ച് വിളക്കും ആറാട്ടും നടത്തണമെന്ന് അരുളപ്പാടു ായി.

പണിക്കരുടെ അതിയടം ശ്രീ പാലോട്ട് കാവിലേക്കുളള യാത്ര ഐതിഹ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തറവാട്ടുകാർക്കെല്ലാം മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട് കാവിൽ ഇന്നും പ്രത്യേക സ്ഥാന മാനങ്ങളും അധികാരവകാശങ്ങളും നിലനിൽക്കുന്നു ്. ചെമ്മരൻ പണിക്കരുടെ ഭണ്ഡാ രപ്പുര തറവാട്ടുകാരാണ് ദൈവത്തിന്റെ പൂജാദികർമ്മങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നുത്. കുതിരു മ്മൽ കാരണവർ, കൊട്ടാരത്തിൽ കാരണവർ എന്നിവരാണ് കാരണവരൻമാരിൽ പ്രധാനി കൾ. തോട്ടടുത്ത് തറവാട്ടുകാർക്കാണ് ദൈവത്തിന്റെ നർത്തകസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുവാ നുള്ള ഭാഗ്യമു ായത്. യാത്രവേളയിൽ പണിക്കരുടെ മുറുക്കാൻ കെട്ട് എടുത്ത വണ്ണാൻ സമുദായംഗത്തിന് പേറൂൽ നേണിക്കം എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും ദൈവത്തിന്റെ കോലം ധരി ക്കുവാനുള്ള അനുവാദവും കൽപിച്ചു നൽകി. യാത്രാ മധ്യേ പാണച്ചിറക്കളരിയിൽ വെള്ളോലക്കുട വെക്കാൻ ഇടവന്നതിനാൽ കളരി ദേവതമാർ അല്പം നീങ്ങിനിന്ന് ദൈവ ത്തിന് സ്ഥാനം നല്കിയെന്നും ആയതിനാൽ ദേവചൈതന്യം അവിടെയും ഉ ന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കീർത്തനങ്ങൾ പാടിയുണർത്താനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചത് പാണച്ചിറമ്മൽ ഗുരുക്കൾക്കും തറവാട്ടുകൾക്കുമാണ്. പാണച്ചിറമ്മേൽ ഗുരുക്കൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലിൽ കയറി പൂജാകർമ്മങ്ങൾക്ക് അവകാശമു ത്രേ. മണി യാണി സമൂദായംഗമായ മുള്ളിക്കോട്ടു തറവാട്ടിൽ നിന്നാണ് ദൈവത്തിന്റെ പാലമൃത് എഴുന്നള്ളിക്കുന്നത്. വിഷു നാലാം നാൾ പുലർച്ചെ എഴുന്നള്ളത്തിനൊപ്പം മുള്ളിക്കോടൻ കാരണവർ വെള്ളോട്ടു കി ിയിൽ തലയിൽ വച്ച് എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന പാൽ ശ്രീകോവിലിൽ കയറി ദേവന് നേരിട്ട് സമർപ്പിക്കുന്നു.

നീലേശ്വരം വടയന്തൂർ കഴകം

അഴീക്കോട്, തെക്കുമ്പാട്, കീച്ചേരി, അതിയടം, മല്ലിയോട്ട് എന്നീ പാലോട്ട് കാവു കൾക്ക് പുറമെ നീലേശ്വരം വടയന്തൂർ കഴകത്തിലും പാലോട്ട് ദൈവ പ്രതിഷ്ഠയും ആരാ ധനയുമു ്. മറ്റ് പാലോട്ടു കാവികളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇവിടെ തട്ടാൻ സമൂദായ ക്കാരാണ് പാലോട്ട് ദൈവത്തെ ആരാധിച്ച് പോരുന്നത്. തട്ടാൻ സമൂദായക്കാരൂടെ ഊരായ്മയിൽ ആയതിന് പിന്നിലുള്ള ഐതിഹ്യം പ്രസിദ്ധമാണ്.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുകയും യദുവംശം തച്ച് മുടിയുകയും ചെയ്തതിന് ശേഷം നേരത്തെ മഹാവിഷ്ണു നിനവിൻ ക തിൻ പ്രകാരം തന്റെ രത്ന കിരീടം ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ അറിവോടുകൂടി ഗംഗാദേവിയോട് ഇളക്കാൻ പറയുന്നു. തുടർന്ന് ഈ രത്നകിരീടം നൂറ്റെട്ട് ആഴിയും കടന്ന് അഴീക്കര കരയ്ക്കടുത്തു. കാല ങ്ങൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ ചക്കാട്ട് ദിവ്യൻ ശീതികണ്ഠൻ തീയ്യനും, കുച്ചൻ താക്കുടക്കാരനും,

നഗരത്തിൽ തട്ടാനും ചേർന്ന് മീൻ പിടിക്കാൻ വല വീശിയപ്പോൾ മത്സ്യത്തിന് പകരം ലഭിച്ചത് അതീവ കാന്തിയോടും ശോഭയോടുമുള്ള മുത്ത് പതിച്ച കിരീടമായിരുന്നവത്രേ. അവർ ഉത്തമൻമാരായ ആളുകളുമായി ആലോചിച്ച് സ്വർണ്ണക്കിരീടം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ വൃഷ്ണികൾ പുഷ്പവർഷം നടത്തിയതായി പറയുന്നു. അങ്ങനെ വളരെ ഐക്യത്തോടെ അഴീക്കോട് പാലോട്ട് കാവിൽ യോജിച്ച് ഉത്സവം നടത്തിയിരുന്ന കാലത്ത് തട്ടാൻമാർ കിണർ തൊട്ട് അശുദ്ധമാക്കരുത് എന്നു വർജ്ജ്യം തീയർ കല്പിക്കുകയും ഇതിൽ മനം നൊന്ത് തട്ടാൻമാർ അവിടെനിന്നും ദൈവത്തോട് തങ്ങൾ തെറ്റ് ചെയ്യാത്തവരാണെന്നും ഞങ്ങൾക്ക് ദൈവസാന്നിധ്യം ഉ ാവണമെന്നും മനസ്സുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അന്ന് പാലോട്ട് ദൈവം ഇവിടേക്ക് ഇവരുടെ ദു:ഖനിവാരണത്തിനായി വടയന്തൂർ കഴകത്തിലേക്ക് വന്നു.

വയന്തുർ കഴകം ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ ഇന്ന് കാണുന്ന അരയാൽത്തറയിലു ായിരുന്ന കൂറ്റൻ അരയാലിന്മേൽ ഒരു കുരങ്ങ് അന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും കുരങ്ങൻ ഇരുന്ന അരയാൽ കൊമ്പ് അമ്പലത്തിനകത്ത് പൊട്ടിവീഴുകയും ചെയ്തുവത്രേ. മതിലിന് പുറത്തേക്ക് വീഴേ ിയിരുന്ന കൊമ്പ് പൊട്ടി വീണത് അമ്പലത്തിനകത്തേക്കാണ്. പ്രശ്നം വെച്ച് നോക്കിയപ്പോൾ മത്സ്യവതാരം പൂ ് മഹാവിഷ്ണു അഴീക്കോടുള്ള പാലോട്ടുകാവിൽ നിന്ന് തട്ടാൻമാരോടൊപ്പം അവരുടെ ദേവസ്ഥാനമായ വടയന്തൂർ കഴകത്തിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുകയാണെന്നും ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥലം പണിത് പാലോട്ട് ദൈവത്തെ കുടിയിരുത്തണമെന്നും മനസ്സിലായി. അങ്ങനെയാണ് വടയന്തൂർ കഴകത്തിൽ പാലോട്ട് കാവിന്റെ ഉൽഭവം. പാലോട്ട്കാവ് പണിതിട്ട് ഏകദേശം തൊണ്ണൂറ് വർഷമേ ആയുള്ളൂ. മേടമാസം ഒന്നുമുതൽ അഞ്ച് ദിവസം തുടർച്ചയായി പാലോട്ട് ദൈവത്തിനെ കെട്ടിയാടിക്കുന്ന പതിവു ്.

അനുബന്ധം മൂന്ന്

ചീർമ്മപ്പാട്ട് -വിരുത്തിപ്പാട്ട്

തെക്കൻ കൊല്ലത്തെ ശംഖ്പാലൻ എന്ന അരയരാജാവുമായി സഖ്യത്തിലെത്തുകയും ആദ്യമായി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ആസ്ഥാനമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ശ്രീകുരുംബ വടക്കോട്ട് പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് ചീർമ്മയായി ചുരുങ്ങിയത്. കടൽതീരത്ത് അനേകം മുക്കുവസ്ഥാനങ്ങളിൽ കുടിയിരുന്ന ആ ദ്രാവിഡ ദേവത ശാലിയർ, തട്ടാന്മാർ തുടങ്ങിയ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ അമ്മയായി ഇടനാടുകളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തി. എന്നാൽ തീയസമുദായത്തിന്റെ കാവുകളിൽ വെച്ചാണ് ചീർമ്മ കീർത്തിനേടിയത്.

ചീർമ്മ ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയ്യസമുദായത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട് നായരുടെയും നമ്പൂതിരിയുടെയും ബഹുമതി പിടിച്ച് പറ്റിയ കഥയാണ് വിരുത്തിപ്പാട്ടിൽ വിവരിക്കുന്നത്. വിരുത്തിപ്പാട്ടിലെ ഏതാനും വരികളാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

കോലത്തുനാട്ടിലെ കനകത്തൂർ കൈക്കോളരുടെ (നായർ പ്രഭു) വിരുത്തിനിലത്തിൽനിന്ന് ഈയ്യനാടൻ കണ്ണൻ തെങ്ങ് ചെത്തുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അതുവഴി സഞ്ചരിച്ച ചീർമ്മയുടെ തിരുമെയ്യിൽ കള്ളിൻതുള്ളി തെറിച്ച് വീണു. ദേവിക്കരിശം വന്നു പക്ഷേ ആചാരത്തോടും അടക്കത്തോടും കൂടിനിന്ന ഈയ്യനാടനെ ക പ്പോൾ ദേവി സന്തോഷിക്കുകയാണ് ഉ ായത്. അവർ ദാഹശമനാർത്ഥം ഇളനീരാവശ്യപ്പെട്ടു. തെങ്ങ് കൈക്കോളരുടേതാണ് എങ്കിലും ഈയ്യനാടൻ ആ ദിവ്യകന്യകയുടെ കല്പന അനുസരിച്ച് വേ ുവോളം ഇളനീർ പറിച്ചുകൊടുത്തു. സന്തോഷിച്ച ദേവി സ്ഥലം വിട്ടു. വിവരമറിഞ്ഞ കൈക്കോളർ ഈയ്യനാടനെ കഴുവിലിടാൻ ഉത്തരവിടുന്നു. അതാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിരുത്തിപ്പാട്ടിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ചീർമ്മപ്പാട്ട് - വിരുത്തിപ്പാട്ട്

ത ാർ ശരരിപുസുതതന്നുടെ

ദേവന്നതന്മനസിൽ നിരൂപിക്കുന്നു

നല്ലകാവിൽ നാമവാണിടും

കരിമ്പുളതീർത്ഥമാടേണം

എന്നുതന്മനസ്സിൽ നിരൂപിച്ചിട്ട്

നല്ല അരിയാളുവയലിലെക്കൂടെ

അപ്പോൾ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനല്ലോതാൻ

അവൻ ചെന്തെങ്ങിനകലമൂരുമ്പോൾ

അതിന്റല്ലിയും നുരയും വെള്ളം

പഞ്ചശരരിപതുന്നുടെ

ദേവീടെ തത്തികമേൽ വീണിതല്ലോതാൻ

അപ്പോൾ മദനവൈരി പുത്രിയാം ദേവി

ദേവി തന്മസ്കാരമടങ്ങിനിന്നു

അവർ തൃക്കൺപാർത്തു നോക്കിയനേരം

നല്ലോരീയ്യനാടൻ ദിവ്യനെയല്ലോ

അമ്മ ചെന്തെങ്ങിൻ മുകളിൽക്ക ു

ഭദ്രകോപമോടെ അരുൾചെയ്തു

എടോ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനെ കേൾക്ക

നായെ പെരുവഴി പോകുന്നഴുതിയാരെ

ഏവം മിഴിവാട്ടീട്ടയപ്പാറുേ ാ

അപ്പോൾ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനല്ലോ താൻ

അവൻ പേടിച്ച് വിറച്ച് കൊ ്

അവനേഴാം തിരിവിലൊളിച്ചു.

അപ്പോൾ പൊന്മകനുകളുമരുൾ ചെയ്യുന്നു.

എടോ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനേകേൾക്ക

നീയോ പേടിക്കേ വിറയ്ക്കവേ

നീയ്യോ കീഴ്ഴോട്ട് കിഴിഞ്ഞ് വായേ

നീയോ ഞാൻ ചൊല്ലും വിശേഷം കേൾക്കെ

നീയോ പേടിക്കേ വിറയ്ക്കവേ

നീയോ കീഴോട്ട് കിഴിഞ്ഞ് വായോ
നീയോ ഞാൻ തൊല്ലും വിശേഷം കേൾക്ക
അപ്പോൾ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനല്ലോ താൻ
അവൻ പേടിച്ച് വിറച്ച് കൊ ്
അവൻ കീഴോട്ടിറങ്ങിവന്നു
തന്റെ കാക്കിട്ടതളയെടുത്ത്
അവൻ ഇടഭാഗം താഴ്ത്തിവെച്ചല്ലോ
ദേവി തിരുമുമ്പിൽ നമസ്ക്കാരവും
നന്നായ് ആദരവിൽ ചെയ്തുക ിട്ട്
അവനാചാര വായക്കൈയും പൊത്തി
അവനക്കലവാങ്ങിദൂരവേ നിന്നു
ക ുഭദ്രകാളിയരുൾ ചെയ്യുന്നു.
എടോ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനെ കേൾക്ക
നീചെയ്തൊരാചാരം പിഴയില്ലൊട്ടും
നീയോ ഞാൻ ചൊല്ലും വിശേഷം കേൾക്ക
ഞാനോ ദൂരയാത്ര ചെയ്തുക ിട്ട്
എനിക്ക് ദാഹമോഹം വിശപ്പു ല്ലേ
നീയോ ര ിളംന്നീർ തരികവേണം
എന്നു തിരവാക്കാലരുൾ ചെയ്യുമ്പോൾ
നല്ലോരീയ്യനാടൻ ദിവ്യനാണല്ലോ താൻ
അവൻതൊഴുതുടനുണർത്തിക്കുന്നു
അയ്യോ ദേവലോകത്തമ്പുരാട്ടിയേ
ഇത് കനകത്തൂര്കൈക്കോളരേ
നല്ലവിരുത്തിയാകും പൊട്ടമാകുന്നു
ഏതസ്വധിപന്റെ ആജ്ഞകൂടാതെ
എനിക്കൊരു കാര്യം ചെയ്തുകൂടല്ലോ
ആജ്ഞവിനാ ഞാനോ ചെയ്തു പോയായെങ്കിൽ
നല്ലകാനകത്തൂർ കൈക്കോളരും
മറ്റ് ഗ്രാമത്തിലധിപന്മാരും
അവരൊത്തുകൂടി വന്നുക ിട്ട്

എന്നെ കഴുവണമേൽ കൊല്ലപ്പെടുത്തും
കേട്ടുശശീമൗലിസുതയാം ദേവി
മരുവകന്മതിനുടേ കൊമ്പൊടിച്ചിട്ട്
മൃദുതരലളിതമായൊരു തളചമച്ചു
മൃദുതരകരമതിൽ പിടിച്ചു കൊ
അതിശയതരമായൊന്നരുളി ചെയ്തു
കേൾക്കെടോ സാരമാകും മമവചനം
എന്നാൽ കൃതമായ തള തന്നിലെ
പരുഷതരമായ ക കങ്ങളും
താവകമംഘ്രിതന്നിൽ തറച്ചുവെങ്കിൽ
നിനക്കതിനാലെ അല്ലൽ ഭവിക്കും
ഇത്ഥം ദേവിതന്റെ അരുൾകേട്ടപ്പോൾ
ഇഷ്ടമതിയാകുമീയ്യനാടൻ താൻ
ആതൽതൊഴുതുടൻ തളയും വാങ്ങീ
തന്റെ ചരണത്തിൽ ചേർത്ത് കൊ ്
അവൻ ചെന്തെങ്ങിൻ മുകളേറുമ്പോൾ
അപ്പോൾ ക കത്തിന്റെ മുനമടങ്ങി
ഇക്ക തിശയമാചരിയാതെ
അവൻ തുരുതുരെ കയറിക്കൊ ്
അവൻ ര ിളനീർ പറിച്ച് കൊ ്
ചെത്തിമുഖം കൊത്തിക്കൊടുത്തനേരം
ദേവി വാങ്ങിയുടനമൃതുചെയ്താൾ
തന്റെ ദാഹമോഹം തീർന്നതുമില്ല
അപ്പോൾ അതുകൊ രീയ്യനാടൻ താൻ
അന്ന് ഇരുപത്തൊന്നീളനീരല്ലോ
ചെത്തിമുഖംക്കൊത്തിക്കൊടുത്തനേരം
ദേവി വാങ്ങിവാങ്ങിയമൃതുചെയ്താൻ
തന്റെ ദാഹമോഹം തീർന്നതുമൂലേ
മേലിൽ ശുഭമായ് ഭവിക്കും കേട്ടോ
സർവ്വജന മാന്യനാകയും നീതൻ

എന്നുതിരുവാചാരരുൾ ചെയ്തിട്ട്

ദേവി അവിടെ നിന്ന് എഴുന്നള്ളുന്നു

പിമ്പേ കുറഞ്ഞൊന്നു ചെന്നനേരത്ത്

അവൻ ക ുക തില്ലല്ലോ

ദേവിമായയാലേ മറഞ്ഞ് പോയി

അപ്പോൾ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനല്ലോ തൻ

തന്റെ പുല്ലൂരയ്ക്കൽ വന്നുകൊ ിട്ട്

അവിടെ സുഖമായിട്ടിരിക്കും കാലം

അപ്പോൾ കേട്ടുകേട്ടുവിശേഷമെല്ലാം

അപ്പോൾ ആ വിശേഷമറിഞ്ഞിട്ടില്ലോ

നല്ലകനകത്തൂർകൈക്കോളരും

കോപസഹിതനായ് വന്ന് കൊ ിട്ട്

ഉഗ്രതരമായഭാഷണം ചെയ്തു

അപ്പോൾ അതുകേട്ടോരീയ്യനാടൻ തൻ

അവൻതൊഴുതടുനുണർത്തിക്കുന്നു

അയ്യോ അടിയന്റെ തമ്പുരാനേ താൻ

അടിയൻ ര ിളന്നീർ പറിച്ച് കൊ ്

അങ്ങി പെരുവഴി പോകുന്നഴിയാൾക്ക്

ഒരു ധർമ്മമായി കൊടുത്തുപോയി

അയ്യോ അടിയന്റെ തമ്പുരാനെ താൻ

എല്ലാം പൊറുത്തുമാം രക്ഷചെയ്യേണം

ഇത്ഥം ഈയ്യനാടൻ വാക്കുകേൾക്കുമ്പോൾ

അപ്പോൾ അതിരോഷം കലർന്നിട്ടല്ലോ

നല്ലകനകത്തൂർ കൈക്കോളരെ

അവനതച്ചുടൻ വലിക്കുന്നല്ലോ

അവനെക്കരിമ്പാറ മുകളീക്കൂടെ

അവനമുഖം കുത്തിവലിക്കുന്നല്ലോ

അപ്പോൾ പാറയെല്ലാം പങ്കമാകുന്നു

നല്ലകാരമുള്ളിൻ മുകളെക്കൂടാ

അവനെപ്പിന്നെയും വലിക്കുന്നല്ലോ

ചീർമ്മപ്പാട്ട് -വിരുത്തിപ്പാട്ട്

മന്മഥന്റെ പുനർജന്മത്തിലുള്ള ഉപായം മഹാവിഷ്ണു നിർദ്ദേശിച്ചതുകൊ ് പതിനെട്ടു കന്യകമാരും അവരുടെ ആട്ടത്തിന്റെ ആദിയിൽ നാരായണനെ സ്തുതിക്കുന്നു. അനുഷ്ഠഭ പ്രാസത്തിലും പൂവാളിരാഗത്തിലും രംഭനടിച്ചതാണ് ഒന്നാം നിറ.

ഒന്നാം നിറ

നാരായണ, നാരായണ
നാരായേണ, നാരായേണ, നരകങ്ങളറുത്തുട-
നസുര നാശദേവ
സരസിജനയന്നു പരിപാഹി
വാസുദേവാ കൈതൊഴുന്നേൻ
വാരിജാക്ഷാ വാസുദേവ, വരിവ ിൻ നിറമൊത്ത്
തിരുമേനി ശരണമായരുളം വരമെനിക്കതിമോദാൽ
സുന്ദരനാം നന്ദസൂനു
വൃന്ദാരകാ കന്യാപദൻ
വൃന്ദരകാ, വന്ദ്യപാദ, നരുമയിലൊരുദിനമടവിയിൽ
പശുക്കളെ വിളിച്ചു ബാലകരുമൊത്തുഗമിച്ചപ്പോൾ
ഘോരമായ സൂര്യതാപാൽ
ദാഹിച്ചേറ്റം ബാലകന്മാർ
ദാഹിച്ചേറ്റം ബാലകൻമാർ കരുതേതും പൊറു
ക്കുവാനതു നേരവാരൊത്തുനടന്നു.

അരവ്പ്പാട്ട്

തീയ്യക്കൂട്ടായ്മയിലെ കല്യാണം തുടങ്ങിയ വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ പാടുന്ന ഒരു തരം പാട്ടാണ് അരവ്പ്പാട്ട് വീടുമായോ കുടുംബജീവിതമായോ ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ് അരവ്പ്പാട്ടിൽ ക ് വരുന്നത്. പന്തലിൽ അല്പം അരിയിട്ട് ഒരു തളികയിൽ കല്യാണവീട്ടിലെ വധുവോ അല്ലെങ്കിൽ വരനോ ആദ്യം തളികയിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കണമെന്നത് ആചാരമാണ്. തുടർന്ന് മറ്റ് ബന്ധുക്കളും പണം നിക്ഷേപിക്കും. ഇങ്ങിനെ ലഭിക്കുന്ന പണം അരവിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ പങ്കിട്ടെടുക്കും. മുതിർന്ന സ്ത്രീയുടെ മേൽനോട്ടം എല്ലാ കാര്യത്തിലുമു ്. കറിക്കരക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ മാറിയിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ മുൻപാട്ട് പാടാൻ തുടങ്ങും. കറിക്കരക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ പിൻപാട്ട് പാടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തുടർന്ന മുൻപാട്ടുകാരിയും, പിൻപാട്ടുകാരിയും ഒത്ത് ചേർന്ന് താളനിബിഡമായ രീതിയിൽ പാട്ട് ആലപിക്കുന്നു. ചെയ്യപ്പെടുന്ന ജോലിയും പാടുന്ന പാട്ടും തമ്മിൽ വലിയ ബന്ധമൊന്നും കാണാറില്ല. അതിദീർഘമായ കഥാഗാനങ്ങളും വടക്കൻ പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നത് പോലുള്ള വീരകഥകളും പ്രേമകഥകളും അരവ് പാട്ടുകളിൽ പാടികേൾക്കാറു ്. ഐതിഹ്യകഥകൾക്കും സങ്കല്പകഥകൾക്കും അരവ്പ്പാട്ടിൽ പ്രാമുഖ്യമേറും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അരവ് പാട്ടാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

അരവ്പ്പാട്ട്

വാരിക്കരമ്മലെ കുഞ്ഞിമങ്ക
വേണാട്ട്കരമ്മലെ കുഞ്ഞടിയോടി
വാരിക്കരമ്മലെ മങ്കക്കാണ്
ഏഴ് വയസ്സിൽ പുടകൊ ിറ്റ്
ഓമനപുടമുറി കഴിഞ്ഞേപ്പിന്നെ
ഏഴടി ഇപ്പുറം വന്നില്ലല്ലോ
മൂന്നാള് മൂന്ന് പൊറുത്തില്ലല്ലോ
വേണാട്ട് കരമ്മേലെ കുഞ്ഞാടിയോടി
അരിയോടി തന്നെ പറയുന്നു ്
വാരിക്കരമങ്കെ കുഞ്ഞിമങ്കെ
ഞാനിന്ന് തെ ക്ക് പോന്ന് മങ്കെ
ഓമനപുടമുറി കഴിഞ്ഞെപ്പിന്നെ
തെ ല്ല് ഞാനും മറന്നുമങ്കെ

ഞാനിന്ന് തെ ക്ക് പോണ് മകെ

വാരിക്കരമ്മന്നൊരാള് വന്നാല്

നീയൊട്ട് ആടീന്ന് വേലേക്കല്ലേ

നീയൊന്നുടുക്കും പുടയും മു ും

നെരുവമ്പലി കുന്നിലെവണ്ണത്താന്

വണ്ണത്താനോയന്നകുഞ്ഞിക്കേളു

ഓനിന്ന് ഒട്ടും കൊടുത്തേക്കറ്

ഏഴും പതിമൂന്നൂം കഴിഞ്ഞേഷിന്നെ

ഇച്ചൂളിക്കുന്നുമ്മൽ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

കണ്ണനും തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ

വാരിക്കരമ്മല് പെറ്റോരമ്മേ

കണിയാനെ തെറിവരുത്തുകവേണോ

പുള്ളിപാട്ട് ഏലേല കയീക്കണോ

ആ വാക്ക് മവിടെ പറഞ്ഞുകണ്ണൻ

കണ്ണനും തന്നെ പറയുന്നല്ലോ

വാരിക്കരമങ്ക കുഞ്ഞിമങ്ക

മങ്കയും തന്നെ പറയുന്നല്ലോ

വേണാട്ടുകരമ്മേലെ യെന്റെകന്ന ബന്ധു

അഞ്ചാംമാസം എളന്തി ൽ

കു ും കരള് കേറി തുള്ളോബന്ധു

വാരിക്കരമ്മേലെ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

മിറ്റത്ത് ഏലേലം പന്തലിട്ടു

ഇട്ടമ്മ ചെമ്പീട്ടിട്ടട്ടിക്കിണ്

അഷോൾ പറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

ഒന്നിഷം കേക്കണോ ചിരുതയിക്കുട്ടി

ആരാന്ന് പേനക്കിരിക്കുന്നത്

അന്നേരം ചിരുതയിപറയുന്നല്ലോ

അമ്മേന പന്തലീലിരുത്താം നമ്മക്ക്

അമ്മേന പന്തലിലിരുത്തന്നല്ലോ

അമ്മേ അങ്ങനെ ഇരുത്ത

വന്നിറ്റും വന്നിറ്റും വന്നതില്ലല്ലോ

പ്രേതമതൊട്ടു വന്നതില്ല

പിന്നേം പറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

എന്നൊരതിശയം പുതുമയിത്

ഉടനെപറയുന്നു കുഞ്ഞിമങ്ക

വാരിക്കരമ്മേലെ എന്റെയേട്ടാ

നിലത്ത് വീട്ടിലെന്റെട്ടനങ്ങുമ

ഓറെ ഇന്ന് പന്തലിരുത്തെ ഏട്ടാ

ഓളെ ഇന്ന് പന്തലിലിരുത്തുന്നല്ലോ

എണ്ണി എണ്ണി പറയുന്നു കുഞ്ഞിമങ്ക

കണ്ണനെ വിളിച്ചു പറയുന്നല്ലൊ

വാരിക്കരമ്മേലെ എന്തൊ ഏട്ടാ

വാരിക്കരമ്മേലെ എന്താ അമ്മ

എന്നെയും ചീന്തുള്ള കുറ്റം കേട്ടോ

വേണാട്ടുകരമേലെ എന്റോമന്നബന്ധു

ഞാനും ഇന്ന് ഈട വന്നിനേട്ടാ

വാരിക്കരമേലെ പെറ്റോരമ്മ

അമ്മയും തന്നെ പറഞ്ഞു എന്നോട്

വേണാട്ടുകരമ്മലെയെന്റെകന്ന ബന്ധു

വാവിന്റെ ഒരു നേരം അടിയോടിക്ക്

തിങ്കളാഴ്ച ഒരിക്കല്മങ്കക്കന്ന്

വാരിക്കരമ്മലെ പെറ്റോരമ്മ

മൂർന്നൻ നെല്ലില് അപ്പോചുട്ട്

ഞങ്ങൾക്കു ര   ാൾക്കും തന്നു ഏട്ടാ

ഞങ്ങള് തന്നെ അത് തിന്ന്വം ചെയ്തു

ഞങ്ങൾക്ക് ഒരിത്തിര കിടന്നങ്ങനെ

നെരൊട്ടൊരു പാതിരാനേരാവുമ്പം

കുഞ്ഞും കരള്കേറി തുള്ളുന്നല്ലോ

ഞാനന്നേരം പറയ്യേം ചെയ്തു

വേണാട്ടുകരമ്മലെ എന്റോകന്നബന്ധു

അഞ്ചാംമാസം എളന്തിങ്ങല് കു   ും

അന്നേരം തന്നെ പറഞ്ഞു എന്നോട്

നിനക്കായിറ്റല്ലേ മക്കേ എനക്കും ഉ   ്.

ര   ാളും ര   ാളും മരിച്ചു അങ്ങനെ

അഴിക്കോട്പാലോട്ട് കാവിലെ തോറ്റം പാട്ടുകൾ

ഹരിനമ്മോ നമ നമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥാശരണമെന്നിരാപോതുംതൊഴുന്നേൻ
അരുപമായുരുപായസകലകാരണനെ
അരിയോമണ്ഡജാവിത്താംഗുരുവെകുമ്പിടുന്നേൻ
അരുമപൊരുളാംവായിമകൾക്കും കൈത്തൊഴുന്നേൻ
അരിയസൂര്യയനങ്കിയമനോടുനിരുർതി
വരുണൻ വായുവും സോമൻപെരിയോരിശാന്തനും
ഗുരുജനം മുനിമാരും സകലമൂർത്തികളും
പരിചോൻമനക്കൊമ്പിൽതുറന്നചെയ്തവീരവിൽ
ഹരിനാരായണൻക്ഷീരനദിയിൽപാമ്പിന്നമേൽ
തുകിൽകൊളളും ഭഗവാനെതുകിലുണർന്തരുളെ
അരവിന്ദനയനകാർമകൾകൊങ്കപുണരും
ഹരിശാർങ്ങധരവിഷ്ണുതുകിലുണർന്തരുളെ
അരുമയോടടിയനും പുകണ്ണുകൈതൊഴുമ്പോൾ
അകമാലർതെളിന്തുനാറണൻപള്ളിയുണർന്തു
ആദരിച്ചിട്ടെഴുന്നള്ളി ശ്രീപീഠമതിൻമേൽ
അൻമ്പുറ്റുഅറുവസിച്ചുനാമഗീതം കേൾപ്പതിന്നായി
മുൻമ്പുറ്റസ്ഥലം മൻമ്പും വിലസും അഴിക്കോട്
കാവൻമ്പും പരദൈവം തുണക്കയെപ്പൊഴുതും
ശ്രീപീഠമതിലേറികുടികൊൾക ദൈവമെ
ശ്രീകൊഴിലകം തന്നിൽകുടികൊൾക ദൈവമെ
വാണാളുംമർദ്ധനയും വർദ്ധിക്ക ദൈവമെ
ഹരിനമ്മോ നമ നമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥശരണമെന്നിരാപോതും തൊഴുന്നെ

ഒന്നാമത്തെ ഗണപതി

പരിചാലൊരാനമുഖമുള്ളവനതെന്നും
പലപൊഴുതുമുനുരപെയ്പൊർക്കുവരംനൽകെ
ഹരിയെന്നോരക്ഷരമതിനപ്പുറമുള്ളൊൻ പോൽ
അവർതന്നുടെ ജനനമണ്ഡജമതിങ്കൽ
ഏരിയുന്ന ദീപമതുമുമ്പിലതുള്ളൊൽ പോൽ
എലി തന്നുടെ മുതുകിലെറിയിള കൊള്ളും
കരമഞ്ചിനോടു നിരുണത്തഴകിൽ വാഴും
കനിവുശാലയിൽ വിനായക പുരാനെ
പാരിൽതികഞ്ഞ പരിപൂർണ്ണമതു നിന്റെ
പാദത്തിരിപ്പുമടവാരിരിപുറത്തും
കൊരിത്തരുന്നുതിരുവായിനിറവോളം
ഗോളെഗുളാർന്നമൃതചെയ്കവഴിപോലെ
ചേരും തേനപ്പൊരിനനത്തവൽ കുഴച്ചും
പിണയുന്ന നാഗമിതെടുത്തണിഞ്ഞതൻമ്പാൽ
പിണയുന്നനാഗമിതെടുത്തണിഞ്ഞതൻമ്പാൽ
അണവാനറവരുമങ്ങുതുയിലർക്കു
അതിൽവീണു വെന്തുരുക ആദിനീരുവിച്ചാൽ
മണമുള്ളമാൺകനികളപ്പമടനെയ്യിപാൽ
മധുരം മുഴുത്ത കനി വെച്ചിത തൊഴുന്നേൻ
അൻപുറ്റശാലയിൽ വിനായകപുരാനെ
പീലിക്കണ്ണെറയെഴകുള്ളമൃതു തൻമ്മെൽ
പ്രിയപ്പെടയറുമുഖൻ തന്നിലിരിപ്പൂ
ആലിൽക്കളിച്ചിരുവരും പൊരുതുവീണു
അപ്പൊളവൻ പഴുതുക തൊരു കൊമ്പിൽ
ബാലഗണേശ്ശര്പിരു തെറെനിരുവിച്ചാൽ
വാഴപ്പഴത്തിനായി വായ്പിളർന്നുചൊന്നാൽ
നീലക്കഴുത്തിൻ മകനാനിറമുള്ളൊനെ
പുന്നല്ലുകൊ വലുമപ്പമിളന്നീർ
പൂളുന്നനാളികേരവും നിറയെ വെച്ചെൻ
ചെന്നല്ലരിപ്പൊടി നനെച്ചവൽകുഴച്ചും
ചെമ്മെനല്ലൊരടവറുത്തു തരുവൻ ഞാൻ
ഇന്നന്നുചൊല്ലിയെരുസിച്ച ചെറുതേനും

ഇച്ചക്കു നല്ലകരിമ്പെറ്റയരിഞ്ഞിട്ടെൻ
ഇന്നാളിൽ വന്നമൃതു ചെയ്തവഴിപോലെ
നിരുണത്തുശാലയിൽ വിനായകപുരാനെ
പൂതങ്ങളഞ്ചുമുണരേണമിതു കേട്ടാൽ
പൂർവ്വംമുഴുത്ത നിരുണത്തുഗണേശന്
ഓതുന്നനാവിനൊരുണർച്ചതരുവാനായി
ഒക്കെ കനിന്തുടനാളു ശ്രീകണ്ഠൻ
ഗീതങ്ങളായിക്കവിയഞ്ചുമുരചെയ്യാൻ
കീർത്തിച്ചു പാടിയവരടിയവർ താഴെ
പാദത്തിനോടണവോർ പാവമകലുമ്പോൾ
പരമേശ്വരൻപുത്രൻ വാനൊടണവൊർതാമെ

ര ാമത്തെ ഗണപതി

കാനലിൽക്കരി ആനയായുമെയുംമ്പുരാനും പുകുന്തെ
നാൾ - കരുതിയൊരുമകനുവിലഴകിയകനകത്തി
രുമകനുടയവൻ - ആനപോൽമുഖമുള്ളവൻ പരിപൂ
രണൻ പലകാരണൻ - അരയിലണിയുമത്ധലി,
നങ്ങേലിവൊടെങ്ങരവമണിവറെതിരുമകൻ-
പാനകം പൊരിപാൽതരിഷണം പഴറൊരി
യവിലഷവും - പൊലിവിലമൃതു ചെയ്തുലകി
ലുലകരെ പലതുമരുളുകവിലസനെ - ദീനമലമല്ല
ലൊഴിച്ചുനൻമ്മനമുക്കു നൽപരമേകുനി - നിറവു
മറിവുമതെളിവുമൻമ്പോടു കവിയുമരുളുക ഗണപതി-
കാരണികരുണാകരികവിപൂരണീകവിനായകി-
കരുതിഅരുമറപൊരുളായിവിലസീന
കരുവിലുരുകിയകവിയകൾ - കാലകാലനുപാല
തായവൾപാൽപലുകെളിവെന്നവൾ - അരുമ
പെരുകിയ പരമഗുണഗണകരുണയരുളു, സര
സമെ - ശാരദെശരണാഗദെജനപാലനെപ
രിതൊശിതെ - പരമമുനിജനഹൃദയവിഹ
സിതെപരിചൊടരങ്ങിൽവന്നരുളുകെ - ആമ
യംകളകെന്നിലൻമ്പൊടുകാമദെകമലെ, ക്ഷെ
ണെ-അരുപമയമതിലുരുപമഴകിൽ നിന്നമൃ
തുപൊഴിഞ്ഞരുൾ സരസ്വതി - കാനനെ കടൽ
പർണ്ണനും കനിവുറ്റ ഗോപകുമാരരും - കുളിച്ചു

കളിച്ചവർതെളിയുപശുകുലമലച്ചുപുളച്ചു
ഥതുളക്കമായി - കാരണൻകരുണാകരൻക്കു
ഴലൂതിമ്പാലരൊടൊത്തു പോയി
കാടറുത്തൊലാക്കിൽ വലിയ വീടതിൽ നീ
കനിവുനുവടക്കേവീടതിലും നീമരുവി
നലമുറ്റങ്ങവർദൈവം വെറും തൃക്കോഴിലേക്കും
വാഴികൾക്കതീതമായി വസിക്കപാലോട്ടുകാവിൽ
അറയകത്തെഴുന്നള്ളിവസിക്ക സുന്ദരനെ
ഉറ്റുള്ള വിശേഷങ്ങൾ പലതുമു ീഹലോകെ
ഉടൽപെറ്റങ്ങൊറുവേലവിഷുവിളക്കതിനാൽ
പറ്റിനകഴകക്കാരരും പല ജനങ്ങൾ
പലരുമൊത്തൊരുമിച്ചു പല നേർച്ചകളുമായി
അറ്റമില്ലാതവന്നങ്ങണഞ്ഞൂ പാലോട്ടുകാവിൽ
അറയകത്തെഴുന്നള്ളിവസിക്കസുന്ദരനെ
ഊഴിയിലൊരുവർക്കും തിരിത്തപൊരുളെ
ഉപദേശമറിഞ്ഞതല്ല സ്തുതിക്കുന്നേനടിയൻ
വായുക്കൾമരുവും നാടതിൽവിദ്യാധരൻമാർ
പലരുള്ളൊർ പലതുമെ ങ്കിലും തമ്പുരാനെ
കൊഴകൾക്കളഞ്ഞു മാനസം തന്നിൽ മരുവി
ഗുണത്തോടെ എഴുന്നെളളിമണിപ്പീഠത്തുറച്ചു
വേഷമുറ്റുന്നള്ളിബഹുമാനത്തൊപ്പു
വേലകൾ പദതാരോടിതചേന്ദവാരെ
ഹരിനമ്മൊ നമ നമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥശരണമെന്നിരപോതും തൊഴുന്നേൻ
നാരായണതുണ നാരായണ നമ
നാരായണഭഗവാനെ ഹരിഹരി
നാരായണ തുണ നാരായണ നമ
നാരായണൻ തന്നൊടണകെന്റെ മനമെ
മാലമണികിങ്ങിണിയണീന്ത പെരുമാളെ
മാതൃമനപുക്കുറിയറുത്ത പെരുമാളെ
ചെലമണിനല്ലവയുടുത്ത പെരുമാളെ
ചെങ്കമലമങ്ക പുണരുന്ന പെരുമാളെ
ബാലിയെയൊളിച്ചുകുല ചെയ്ത പെരുമാളെ
വൻകടലിൽ വഞ്ചിറതുടുത്ത പെരുമാളെ

പിള്ളരോടു കൂടനടമാടും പെരുമാളെ

പിറന്നമണ്ണ് തിന്ന് തല്ലു കൊ   പെരുമാളെ

കണ്ണെനെന്ന തിരുനാമം കൊ   പെരുമാളെ

പാലാമൃതം വെണ്ണനുകിരുന്ന പെരുമാളെ

പാലിലോളിമാതൃകലരുന്ന പെരുമാളെ

പാദമുരുൾ ചെമ്മരമമർന്ത പെരുമാളെ

നാരായണതുണ നാരായണ നമ

നാരായണ ഭഗവാനെ ഹരിഹരി

നാരായണനെ എത്ര വർണ്ണിച്ചാലും സ്തുതിച്ചാലും തീരുകയില്ല. ഇവിടെ ചെറിയ കവിത മാത്രമേ എഴുതിയിട്ടുള്ളൂ. ഓംശ്രീ പാദാരവിന്ദം നമസ്തെ.

കാവിൽവാഴുമഴകസുന്ദര - ഈരേഴികീന്നുമുട

തായോനിഷ്ടമില്ലന്നൊരടരുൾവാൻ - കാടല്ല ഞാ

ൻ പറയുന്നു കഞ്ചനെക്കൊന്നകരുത്ത - പാടകമീടി

നപാദം പഞ്ചവർക്കൻ മ്പെനെ മ്പെനെ - പാ

ഠവം പാലോട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര - ഈ

മൊഴിത്താരരുൾവോനെ ഉലകീരടിയായള

ന്നൊനെ - കാനം പുലിത്തൊൽ ധരിത്തൊ

ൻ കാതിൽക്കവചങ്ങൾ പൂ േ   ാൻ - മൈനാ കത്തിൽ

മായനെ പാലോട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര

ഉറ്റവർക്കും തുണ നിന്നോൻ നല്ല മറ്റൊരു വേഷം

തിരിഞ്ഞൊൻ - ചുറ്റും കുഴലും മണിയും ചിത്തി-

രപ്പട്ടും ദേവാങ്കം - ഏറ്റം കടുത്തിലവാളും ഇ-

ഴലുള്ള വില്ലും ചുരികാ - ഊറ്റമെ പാ

ലോട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര - എന്നാണ

ഞാനറിവോനെ എന്തുനിൻ വേല വിശേഷം

പൊന്നരിഞ്ഞാണമുറുക്കും പൊൻകൊ   ു മു

ഞ്ചേറികയ്യിമൽ - കന്ന്യയതീർഥം കു

ളിച്ചു ക   ുനിൻ വേല വിശേഷം - പൊന്നൊത്ത

പാലോട്ടു കാവിൽ വാഴുമഴക സുന്ദര - ഏ

തെനിക്കാവെനി പുക്കിട്ടെറ്റം തിരുനിർത്ഥവേ

ല - വാസിച്ചുകുന്ദുങ്കിലൻമ്പും പഞ്ചവർക്കൻമ്പ

നെസെനെ - പാലാഴിമാതൻമ്പും കൊലം

പാൽവർണ്ണൻ തന്നെ സ്തുതിഷാൻ - വാസിച്ചു

പാലൊട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര - ഐയ്യൊ
ന്നെ തെക്കും മ്പാടാം ദിശിവാണു - പാലോട്ടു
കാവിൽ വസിച്ചു പലവേല വിളക്കുകൾ നേർ
ച്ച - കോലാഹലെനെകൈയ്യേറുമഹാലോ
കർതൻമെയ്യുലെപൊക്കി - മറ്റും പലപല സ്ഥാനം
പുക്കുമുറ്റും ജഗത്തിങ്കലെല്ലാം - തന്നു
ടെ കീർത്തിവളർത്തി ധാത്രിതന്നിൽ മികവുറ്റ
സ്ഥാനം - അൻമ്പോഴിക്കൊടാം പാലോട്ടു
കാവൻമ്പുറ്റകാവക വാഴും - ദൈവമെ
പാലിച്ചുകൊള്ളെണമെന്നാവതം തീർത്തു
കൊള്ളെണം - ദേവേശപാലോട്ടുകാവ
മ്പിന ദൈവതവാഘ്രീകൂപ്പുന്നേൻ
കുളിച്ചേളത്തിന്റെ പാട്ട് തിടമ്പു എഴുന്നള്ളത്തും
അഞ്ചുകരങ്ങളുള്ളോനെ ആനമുഖൻപടി പോനെ
തുഞ്ചിയെന്നുള്ളിലുദിക്കാതുമൊഴിയാൾക്കവിമാതും
നെഞ്ചിൽക്കവിവരമെകും നൃമ്മലൻ തന്നെ സ്തുതിപ്പാ
ൻ - ചെഞ്ചമമെ പാലോട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദരാ-
ആഴിയിൽ മീനുരൂപായോൻ ആലിലമേൽ തുകിൽ
കൊൾവോൻ - വേദപുരാണത്തകറ്റോൻ വേദിയർ
ഗീദത്തെകേൾപ്പൊൻ - ആദിത്യവേഷം തി
രിഞ്ഞൊനഴകൊത്തിനചിത്തിരം പോലെ-
വാസിച്ചുപാലൊട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദരാ-
ഇഷ്ടമറിയരുതൊട്ടും ഇല്ലം പ ാനയച്ചേ
രി-ദുഷ്ടർകുലത്തെമുടിപ്പോൽ തുമ്പയും മ
മ്പിളി ചൂടും - അട്ടാസമിട്ടിട്ടു ദിക്കും ആരം
ഭത്തോടെനടപ്പോൻ - പട്ടാങ്ങെപാലോടു.

ര ാമത്തെ ഗണപതി

കടിയപടമുടയരവവരനൊടു കൊടിയ പടപൊരുതുടയവൻ -
പാരിടത്തെയളന്നവൻ പുരു
ഷോത്തമൻ പുരുഹൂതനൻപൂതിയരുമയിൽ
നികഴ്ത്തും മൂരവൈരിപെരിത്തൊരഴൽ തീ
ർക്കൻ മുകിൽ വർണ്ണാ-
(മൂന്നാമത്തെ ഗണപതി)
അപ്പുചൂടിനമുപ്പുരാരിയനങ്ങനപ്പൊരിചെയ്‌വൻ-

അടവിയതിൽമലമകളുമുടനൊരുമനമതായികരി
വടിപതായി - അഞ്ചുനൽക്കരമൊട്ടുടൻ ഗജവക്ത്രവും
ശശിവഹ്നിയും - അധികഗുണമൊടു അഞ്ചുമഴ കൊ
ടുവിലസുമശശിനെറ്റിയും - ചിത്രമൊടുപിളങ്ങും
ചെഞ്ചിടപന്തിയും ഛഗങ്ങളും - കടുകമ മ മനമ
തിലുള്ളടർ കളഞ്ഞരുൾ ഗണേശ്വരാ - ഗേഹമോ
നിണക്കാദീപേദിയർനൻമ്മയോടുവിരിഞ്ചൻതൻ
നാവിലുത്ഭവമായിവിളങ്ങീന ഭാരതീമനാവതിൽ
നാദഗീതപുരാണോതുലതിന്നുനീതുണ ചെയ്യ
ണം - തെളിപൊടമരകൾ തൊഴുതുവിലസിനനാ
യകി അഴൽതീർത്തരുൾ - ബോധമൊടുണർവാകും
നൽകവിദരോരോവക നൽകണം - അലക്കുമൂടനാ
യിയൊടുക്കമില്ല തിരമാലകൾ പോലെയന രതം
ആശിയുറ്റുഗുണങ്ങൾ നീ തരുവാൻ കഴൽതൊഴു
ന്നേനഹം അരിയ സരസിജനയനുടനൊരുപാൽ
പളുങ്കൊളിവേശരൻ - ശൈലമങ്ങൊരുനാ
ളതിൽക്കരതാര തിൽപിടിച്ചുയർത്തുടൻ-
അധികമോടു ഭയം വരുവാനിനന്ദ്രനും പെയ്യി-
ച്ചുള്ളൊരുവൻമഴ - കൂടവെതടുത്തു തന്നുടെ
ബാലരായ ജനത്തെയും - പെരുമയൊരു പാലി
ച്ചരിയകുഴൽ വിളിനൃത്തമാടിനമായനെ - മായ
യാൽമടവാരെ കുറകവർന്നെടുത്തരയാലിമ്മേൽ
ഇരുന്നുകുഴൽവിളി പെരുമയൊടു ചെയ്തന്നറി
ഞ്ഞന്നവർകുറ നൽകിയും - നന്മ്മയിൽക്കളിചെ
യ്ത വേലകളെത്രയും ഫണിയോർക്കിലോ - ഒരു മ
യൊടു തൃചും ബരാവാണരുളിടും ശ്രീകൃഷ്ണൻ തുണ
ചെയ്കവേ - (നാലാമത്തെ ഗണപതി)
മദനനുരിപുതാൾമദകരിവടിവായിയടവിയിൽ ന
ടന്നങ്ങുടനെ - മദനമാൽമുഴുത്തിട്ടുമതിരുവയ
റ്റീൽക്കരുവായമുതലെയഭയം - മധുരതമികവാ
യുളുകനി പലതും മധുവോടു പഴറും ഗുളവും - തെ
ളിവോടുനുകുർന്നേൻ വെളിവരുൾ തരിക കരി
വരമുഖവാശരണം - ശരണമെന്നിതാ ഞാനലി
വോടുവണങ്ങി ചലിനമറ്റിരുൾനീ കളങ്കാ - പ

രവതിൽ തിരപോലിരപകൽകവിത മൊഴിയ
രുൾപദനനടുവേ - ചതുർവേദക്കരുത്തിൻ നീ
ദമോടുവിളങ്ങി ചടുലതകളഞ്ഞുവസിച്ചോൾ-
ഉടമയിൽ വടിവായ് പദങ്ങീട സ്തുതിപ്പാ
ൻമനമതിൽ കവിതാമകളെ - കവിതകൾ പു
കഴ്പാൻ പരമരുൾ തരികാകടൽവർണ്ണൻ തു
ണക്കാദിവസം - പരവയിലരവം മുതുകേ
വിട്ടിതമായി ഫലികൊളളൂമിരവും പകലും
സുരഗണനിതാഞാനിരപകലൊഴിച്ചു പല
തരം നിനന്തുമരുവും - അടിയനുള്ളിടർകളകലവെ
കളകാവടിവൊടുകമലനയനാ-
(അഞ്ചാമത്തെ ഗണപതി)
കരിവരനുതുകിൽപുതത്തരൻ പരിചിൽ
മാമലമകളുമായി - വിരവിൽക്കരിവരവടിവതാ
വർചരിച്ചുകാന്താരെമരുവുന്നാൾ - പരുതര
മായമദനമാലുറ്റുപുണർന്നനാളുടനുളവായ - ക
രിവരാനനൻ തുണയരുളേണം സതതമെന്നീടരേ
കവെ - സരസിജൊത്ഭവെവനിതെ വായമതെവര
പളുകൊളിനിറത്തൊളെ - സരസിജാനനെസ
രസ്വതിദേവി സരസിജാതളസുലോചനെ-
പരവതിൽതിരകരവരും പോലെ ഉരുത
രമായ കവിയെന്നിൽ - അരുളെണം മമരസനെ
വാണുടൻ കരുണവാരിധെകവിമതെ - തരു
ണിമാരുടെ പുടകവർന്നുടൻപടമരത്തിന്റെ
മുകളേറി - കരളിലാനന്ദം വരുമാറു നിജക
രമതിൽകുഴലെടുത്തുടൻ - സരസമാമ്മാറു
വിളിച്ചപ്പോൾ തീരെകയറി വന്നോരുതരുണീമാർ-
പരമപൂരുഷൻ ചുഴലവും നിന്നു സ്തുതി
ച്ചപ്പോൾ തുകിൽകൊടുത്തൊരു - മരതകക്കല്ലു നീ
റമുടയൊരുനരകനാശനൻ തുണക്കെന്നിൽ

ആറാമത്തെ ഗണപതി

അന്തകവൈരിതന്നുടെ സൂനുദന്തി മുഖവൻ ഗണേശൻ
പന്തടിയനുചീന്ത തെളിഞ്ഞുസന്തതവും തുണപ്പാൻ
ചന്തമതായ മാമ്പഴവും കരിമ്പൊടുമുന്തിരിങ്ങാ - ചെ

ന്തളിർ തന്നിൽ വെച്ചു വണങ്ങീട്ടുമ്പൊടു കുമ്പിടുന്നേൽ
ശകൊടു പാൽപളുകൊടി പൊൽനിറം പെരിയോ
രുദേവി - എന്നിൽ വരുന്നവൻ പിഴനീക്കിട്ടെൻ മന
സുൽ തുണപ്പാൻ - പങ്കജനാവിരുന്നുടെ ദേവി ആ
യൊരു മങ്കമൌലെ - ശങ്കകളഞ്ഞു അൻമ്പോടു വന്നു
നാടകമാടെൻ നാവിൽ - ബാലകാലത്തു കോലുമെ
ടുത്തു കാലികൾ പിൻമ്പെ പോയി - ആലുടെ മൂല
മാൽത്തറതന്നീലാദരവോടിരുന്നു - നീലമിഴാർ
കൾമാരുടെ കൊങ്കമാലകൾ പൂ   കൃഷ്ണാ - മാലക
ൾപൂ   ു തുണക്കനമുക്കുമല്ലരവെന്നാ കൃഷ്ണാ -

ഏഴാമത്തെ ഗണപതി

വിഘ്നരാജപദാംബുജം ഹൃദിശിൽ വിഘ്നം പ്രണതൊസ്മിഹം
ഖദിദംഫണിവരശയനുചരിതങ്ങൾ പലതുമുള്ളതിലെത്രയും
ചിത്രമായൊരുകും സമർദ്ദനമെത്രഭാഗവതൊത്തമം - ദുരിതഹ
രമിതുപരമ പുരുഷന്റെ ചരിതമെത്രയുമത്ഭുതം - ശരദാശ
ശിനേർമുഖീമഭാരതീരസനാന്തരെ - രസിച്ചുവസിക്കുകതര
ത്തിൽ പദവലിരസിച്ചു ചൊൽവതിനെപ്പൊഴും - നാരദാദിമുനി
ന്ദ്രസേവിതനാമയൻ മുരശാസനൻ - കളിക്ക ഹൃദയത്തിൽ
വിളിച്ചുമുരളിയും മൊളിച്ചുദുതിഹൃദം ഭുജിച്ചവൻ - ദേ
ശികാ പദരേണുലേശവിലാസമെന്നിലതെന്തുവാൻ - സ
ന്തതം നമിക്കുന്നേൻ സൗതം ഗുരുകൃപ പരമസൽഗുരുപാ
ഹിമാം - പാരതിൽപരിചോടുകീർത്തി പെരുത്തുരം
നിനന്തുമരുവും - അടിയനുള്ളിടർകളകലവെ
കളകാവടിവൊടുകമലനയനാ-
(അഞ്ചാമത്തെ ഗണപതി)
കരിവരനുടെതുകിൽ പുതത്തുർ പരിചിൽ
മാമലമകളുമായി - വിരവിൽക്കരിവരവടിവതാ
   വർചരിച്ചുകാന്താരെ മരുവുന്നാൾ - ഉരുതര
മായ മദനമാലുറ്റുപുണർന്നനാളുടനുളവായ - ക
രിവരാനനൻ തുണയരുളെണം സതതമെന്നീടര
കവെ - സരസിജൊത്ഭവെവനിതെവായ്മതെവര
പളുകൊളിനിറന്തൊളെ - സരസിജാനനെസ
രസ്വതിദേവിസരസിജാതളസുലോചനെ-

പരവതിൽതിരകരവരും പോലെ ഉരുത
രമായ കവിയെന്നിൽ - അരുളെണം മമരസനെ
വാണുടൻ കരുണവാരിധെ കവിമതെ - തരു
ണിമാരുടെ പുടകവർന്നുടൻ പടമരത്തിന്റെ
മുകളേറി - കരളിലാനന്ദം വരുമാറു നിജകര
മതിൽ കുഴലെടുത്തുടൻ - സരസമാമ്മാറു
വിളിച്ചപ്പോൾ തീരെ കയറിവന്നോരു തരുണീ
മാർ - പരമപൂരുഷൻ ചുഴലവും നിന്നുസ്തുതി
ച്ചപ്പോൾ തുകിൽ കൊടുത്തൊരു - മരതകകല്ലു നീ
റമുടയൊരുനരകനാശനാൻ തുണക്കെന്നിൽ

സരസ്വതി

നാരായണതുണാനാരായെണാ ശരണം നാരായണാ
നമ്മോ നാരായണ - നാരായണപ്പാദം ന്നാമോദം കീർ
ത്തനം നാമോതുവാനരുൾനാരായണ - നാരായണ
യെന്നുചൊല്ലുന്നേൻ ഞാനില്ലോൾന്താർ വിളക്കിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു - നാരായണായെന്നു ചൊല്ലിക്കോൾ
നാവെനീനമ്മോടഞ്ഞുള്ള പാവംപോവാൻ - കാൽന
ടയും തുടയും വടിവും നല്ല കാലിണയും നിലയും വൈകാ
തെ - പാൽനിറവും വളർമോതിരവും നല്ല കാലീണ
യും നിലയും വൈകാതെ - പാൽനിറഴും വളർമോതിരവും
നല്ല പാടകമീടിന പാദാംബുജം - ചൊല്ലൊടുശോ
ദയുമായുള്ള നേർമകൾ ചൊല്ലരുതെങ്കിലും നിന്നമ്യ
തെ - ആലാവിഴകൾ പൊലിന്തജഗത്തിനുള്ളാധി
കൾതീർക്കസരസ്വതിയേ - കനകവിളക്കും വെളൂത്തൊരു
വെൺതുകിൽകവതുപല്ലും ചിലമാമുനിമാർ
പോനകമാർപീല്ലം തേനില്ലംമാർവിട പൊൻ
പോലെ മാലയിലോലങ്ങളും, തെനൊടുവാൻ
ത്തിരിപാനിൽമദം വരാമാർപു തെളിന്തുനല്ലു
റ്റങ്ങീനെ - മനപൊരുളെ എനിനിയെന്റെ മ
നസ്സിനാഹം തെളിയിപ്പാൻ മനങ്കിമ റും കിളി
മൊഴു കൊ   ഴുങ്ങി ചൊൽവാൻ - സ്തുലാണസൂക്ഷ്മം
പിഴയായിക്കവി ചെൽവാൻ സൂക്ഷിക്കിൽ നല്ല വർക്കും
പീഴക്കും - തുടുതുടുത്ത പള്ളിവാൾ സുഖമറിവാൻ
വേദത്താൽ തുളുമ്പിറച്ചരിശത്തൊടൊങ്ങല്ലായേ-

നാലായവേദമിടർകൊളളും തുമ്മുരു
നാരദൻതാശം തുണക്കെ എനിക്കെ
നളിനാപുരത്തായിരം നാവുളള അനന്തനും നമുക്കുക
വിചൊല്ലിത്തരവേണമിപ്പോൾ - തടുപിടിനെ ചൊല്ലി
ത്തരവേണം താൻ നൽക്കവികൾസജ്ജനരും വേദിയരും
പോകുംമുമ്പെ - നാലായ വേദമതിലോതിടും വേദി
യര് നാവിൽ നടം ചെയ്തനായകിയേ.

ശിവസ്തുതി

നാരായണകാരണനിൻശരണം ബ്രഹ്മനാഥഗോവിന്ദ
ശിവായനമ്മോ - അരുമപ്പെരുതുന്നൊരുനാൾ പെ-
രിയോൻ അടിയെനുടലും മ്മെലിരുന്നിതയ്യോ - ഉരുപൊ
ന്നുതിരിപ്പതിനാരറിവോർ ഉചിതം നിന്നനണ്ണിനി
നപ്പെരെല്ലാം - വിരുതില്ലനിന്നെസ്തുതി ചെയ്വതിന്നാ
ക്കവിശേഷം കുമിതം വിളങ്ങും ചൂടാരെ - വരമേ വു
കഅല്ലലൊഴിത്തരുളും വടവേശ്വരമൻമ്പും സ
ദാശിവനെ - ആടും ഫണനാഗവുമമ്പിളിയും ആ
നത്തൊലുവും ജഡപോക്കിണവും - നീരുറ്റകെടും ന്തു
ടികയ്യാലേകു നിറാക്കിയെരിത്തൊരുകാമനോ
നീ - പാടും നല്ല പൈങ്കിളിമാൻ മഴുവും. പാശാ
ങ്കുരമങ്ങിനെചെങ്കലയും - വാടാതൊരു പൂവണിയു
ന്ന പുരാൻവടവേശ്വരമൻമ്പും സദാശിവനെ - ഇ
ക്കാതലതാരറിവോരുലകിൽ എന്നും പലകറ്റിനുമു
ൾക്കരുവെ - മുക്കണ്ണരദറുണ്ണരതേറിവരും മുറ്റും ന
ല്ല ശൂലകഫാലങ്ങളും - പാട്ടും തുടിതാളമിടക്ക
ചിന്നം തക്കം വരാഞ്ഞിട്ടുള്ള നൃത്തങ്ങളും - പക്കാണ
മായെന്തു നിവന്നു ചൊല്ലിവടവേശ്വരമൻമ്പും സദാ
ശിവനൊഈരേഴുലോകത്തിനു മൂലവും നീ
ഈടും മഴുവേന്തി നടപ്പതും നി- പേരാടയെടുത്തു
ചുമപ്പതും നീ പേയാടിവരുന്നതിനനന്തവും നീ -
നാരായണ എന്നതിൽ മൂലവും നിനാമങ്ങൾ ചൊല്ലിസ്തു
തി ചെയ്തുടനി - വരാർ പിഴുവൻ പിഴതീർത്ത
രുളും വടവേശ്വരമൻമ്പും സദാശിവനെ -
െ ാർവിഷമെന്തിനു നിൻ ചൊൽകയൊ ഉൺ
മാനില്ല ആഴികയൊകളിയോ - ക െ ാരു വെണ്ണി

റുമെലിമ്പുമെല്ലാം കറ്റജഡമേൽപുളയുന്ന രവം
കൊ   ാടുപോർനിന്ന നിനന്തുലകിൽ കോലം പല
ജാതിയമഷെരെല്ലാം - വ   ാർമൂലമകയണിഞ്ഞൊ
രുമെയിവടവേശ്വരമൻബുംസദാശിവനെ - ഊന
ങ്ങളൊഴിത്തുലകേഴുര   ിൽ പലകിൽ പുകഴ്പെ
റ്റവടേശ്വരമാം - സ്ഥാനം മരുവുന്ന സദാശിവ
നെ സതതം പുകഴ്ന്നവർ പാശമേറും - മാനും മഴു
വും വളർകയ്യാലേക്കും മാനിച്ചുകരങ്ങളിലേന്തുവാരേ
പാനോർമുനിമാർതൊഴുമീശനുടെ പാദാംബു
ജമൻമ്പോടു ചേരുവോരെ

(ഭഗവാന്റെ അവതാരങ്ങൾ)

പരമശിവൻ മകൻ കരമഞ്ചുള്ളവൻ പരി
ചിൽവായിമകൻ മുരവൈരി - പരമൻഗു
രുവരനമരനീകരവുന്നരുമയരുൾകവിപുക
ഴുവാൻ - പരദൻപാലൊട്ടുവരുതെറും കാവിൽമ
രുവിടും ദൈവം ചരിതങ്ങൾ - പറഴാൻ ഫണിഫണി
വരനുമീശനും കുറവുഗുഹനുമു   റിയണം - പരവ
പാലായിലുരംഗതൽഷരത്തിൽ പരിച്ചുറങ്ങുന്ന മുകി
ൽവർണ്ണൻ - മകരമതിനുരുകലർന്ന വേദങ്ങൾക
രുതിവീ   വൻ മുരഹരി - കലശവാരുധികലക്കും
കാലത്തുമകഢമായുടൻകടുമയിൽ - കടിയ ഗിരിപര
നുടെയെകീഴെ പോയി കൊടിയമന്ദിരം ധരിച്ചൊനെ
കടുമയിൽ കിടിരൂപം പൂ   ുടൻ ധരണിമ മണ്ഡലം
ധരിച്ചൊനെ - നരകരി പുനരഹരിതൻ രൂപമായി
പെരിയ ഹിരണ്യായം ഹരിച്ചോനെ -
വാമനെനായികൊമളൻ ചെന്നുഭൂമിമാവേലി
യൊടുടൻ - അളന്നങ്ങഴകൊടുവളർന്ന ഭൂമിയെകി-
ളർന്നു മൂന്നടിലഘുതരം - പരശുപാണിയായി പ
രിചൊടങ്ങിനെപെരിയക്ഷത്രീതന്നുദരത്തിൽ
കളിച്ചുകളിച്ചുടൻ കുളിച്ചു പിതൃഗണതർഷണ
ങ്ങൾ കഴിച്ചൊനെ - സൂര്യയനുസമാനനായി ഭൂവിസൂ
ര്യവം ശെപീറന്നുടൻ - രെമിച്ചു രെമിച്ചുടൻ കൊതി
ച്ചയോദ്ധ്യയിൽ രാമനായി - രാഘവൻ രഘുവംശ
നായകനാമയംകളകെപ്പൊഴും - അസുരകുലമതി

ലുരത്തരാവണ നുയർകളഞ്ഞവനെനമ - ഹലഹ
ലാധരകലുഷനാശനവിലസുംവീരിയ പുരു
ഷനെ - ഹരിയമധുരയിൽ തരുണി ദേവകി
ജഡരമായുള്ള പീഢരത്തിൽ - ജനിച്ച
ദ്വാപരയുഗത്തിൽമായ വൻതനിച്ച വസുദേവ
വർമകനതായി - വിരുതു പലവകകരുതിവി
രവൊടങ്ങമ്പുരരെക്കുലചെയ്തുടൻ - വൃഷ്ണിവംശ
മതിൽകലർന്നോരുകൃഷ്ണ കൃഷ്ണ നമസ്തുതെ
ഇവിടെ ഉത്തമൻ ചാക്കാട്ടു തീയുന്നു
നഗരത്തിൽ പെരുംനൂട്ടാനും കൂടി
മുത്തുകിരീടത്തെ കിട്ടിയ പാട്ട്
അഴിക്കൊട് അഴിമുഖത്തു
നിന്നാണ് ആ പാട്ട് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

മരാരിനന്ദനെ നാകുംമദവാരണം പൊൽമുഖൻ
താനും - സാരസസഭവനാകും വിധിഭായ്യുയുമെന്നിൽ
തുണക്കാ - നാരായണൻ നളിനാക്ഷൻ നരകാരി
വസുദേവപുത്രൻ തരാർമകൾമണവാളൻ താനുമാ
ചാര്യനും തുണക്കെന്നിൽ - പാരെഴുര ീനും
നാഥനായമാരിരിയും മലമാതും - സാരസസംഭ
വൻതാനും സുരന്മാരും മഹാമുനിമാരും
സരരാംഭുസുരൻന്മാരും നല്ല സൂരികളും തുണ ചെയ്കാ-
ആവിർമ്മുദാകൈതൊഴുന്നേൻ പ്രശ്നകൂലി
ലകം മരുവിടം - ദേവിയെന്നമ്മികെപാലിക്കണം താ
വകം ഭക്തനാമെന്നെ - കെടറ്റഅഴിക്കൊടുമെന്ന
ദിക്കിലീടുറ്റപാലൊട്ടുകാവിൽ - അൻമ്പാർന്നു
വാണരുളിടും ദേവൻതൻ പാദയുഗ്മം തൊഴുന്നേൻ-
ദേവദേവേശമുരാരെഹരെ താവകം
കീർത്തിപുകഴ്മാൻ - ആപതല്ലെങ്കിലുമാരംഭി
ക്കുന്നാവോളവും തുണചെയ്കാ - ദേവദേവന്മാ
ധുപൈരീപ ു ദേവകൾ തന്നുടെ ചൊല്ലാൽ-
ദേവൻവസുദേവപുത്രനായി ദേവകി തൻ ജഢരത്തിൽ-
ഉത്ഭവിച്ചുധരിത്രിഭാരവും ശില്പമായി
തീർത്തമുകുന്ദൻ - എണ്ണൂര ായിരത്തെൺമാ

മെന്നങ്ങെണ്ണമാർന്നമടവാരെ - പാണിഗ്രഹം
ചെയ്തുവിശ്വംഭരൻ ചേണാർന്നദ്വാരകതന്നിൽ
പാരിജലോചനൻ തന്നഗ്രജസീരിയോടുള്ള
ടിമറ്റും - നനാസുഹൃജനത്തോടും ചിരംവാ
ണുടൻദ്വാരകതന്നിൽ - മന്നെതരം പി
ന്നെ നന്നാത്മജൻ തന്നഗ്രജനുമായിമോദാത്
ഇ ലനിക്കുതീർത്താശു വൈകുണ്ഠൻ ഗമിച്ചുവൈ
കുണ്ഠെ - ശ്രീഭൂമിമാരോടു കൂട ചേർന്നു ശ്രീകണ്ഠ
സേവ്യനാം ദേവൻ - വിശ്വമെല്ലാം പരിപാലിച്ചു
കൊ ച്യുതൻ വിശ്വംഭരൻതാൻ - വീരനാം പന്ന
ഗാധീശോപരിചാരുതരം പള്ളികൊ ാർ
ദ്വാരകതന്നിൽ വസിക്കുംകാലം നാരായണൻ തിരു
മൌലൗ - ചാർത്തുന്ന രത്നമകുടം നന്നായാസ്ത
യതിൻ ഗൃഹവെച്ചൂ - പൂജിച്ചു പോരുന്ന നാളെ
ഗദആഴിയിലായി ദൈവഗത്യം - ആഴിയിൽ പു
ക്കമകുടം പൊന്നിതെഴിപുറമെ സമുദ്രെ - മന്നെ
തരം വന്നഴിയിക്കൊട്ടുസുന്ദരമാമൈമുഖത്ത് - പാ
രിച്ച ഭാഗ്യപൻമാരാം ര ുപേരബ്ദിതീരത്തു
ചെന്നാർ - ആനായവും കൊ ു മോദാലപര്
മീനങ്ങളെപ്പിടിപ്പാനായി - ഉത്തമൻ ചാക്കാ
ട്ടുതീയുട്ടൻ നഗരത്തിൽ പെരുന്തട്ടാൻ താനും
ചീത്തമോദാൽപുംസിജ്ജാലെമുദഗത്തില
ഷൊൾസുന്ദരമാം പൊൻകിരീടം - ക തിവി
സ്മയത്തൊടുമുടൻ കൊ ു പോയയിക്കൊട്ടുകാവിൽ-
വെച്ചുപൂജിച്ചു സെവിച്ചാരവരിച്ചയോട
ച്ചുതൻ പാദം - ആയതാക്ഷൻ ദേവനയിയിക്കൊട്ടുമായമറ്റകുളിർകാവിൽ -
ഉത്സവമാർന്നുപിരം വാഴുന്നാളുത്സാഹമൊട്ടു
ടൻപിന്നെ - പിക്കനവെഎഴുന്നെള്ളിപി
നിൻമെയ്യാട്ടമെല്ലാം അഴകൊത്തിനചിത്തിരം
പോലെ - മെയ്യോകിഴക്കരും തെക്കർപടിഞ്ഞാറൊരും
വടക്കർ - പൊയ്യല്ലനാലുഭാഗത്തെ
കാരണവരു ുമുമുൻപിൽ - പൊയ്യറ്റപാലോ
ട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര - ഒളിവോടുങ്ങാൽ
മുകളേറിട്ടേഴുമന്നർതിരുമുൻപിൽ - ഒളിലൊ

ടുങ്ങെഴുമന്നെന്നൂപലഭാഗം തണലായിനില്പോൻ
ഒളിപോട്ടുപാലോട്ടുതിയ്യർ അവർ ക   ുകൈകൂ
ഷിനാർ മുൻപിൽ - ഒളിവോട്ടു പാലോട്ടുകാ
വിൽ വാഴുമഴകസുന്ദരാ - ഒരോരോചാതുരി
യത്തിൽ ഏറ്റം തിരുനിർഥവേല - നേരെ
മുരിക്കൻഞ്ചെരില്ലം അവർ നീരും നിലവും
കൊടുത്തു - ആരൂഢമുള്ളവർ മുൻപിൽ
കാരിയവീരിയം ചെയെ്വാർ - ആരൂഢം
പാലൊട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര - ഔവണ്ണം
പാടിസ്തുതിഷാൻ അഞ്ഞൂറ്റയിമ്പതും മുൻ
മ്പായി - ചെയ്ഷുള്ളകണ്ണാടിതൻമ്മെൽചിത്തി
രംപൊലുരുവിട്ടു - മെവിനകാവും കുളവും
വെള്ളരയാലെരിഞ്ഞി - ഔവണ്ണം പാലോ
ട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര - ആക്കമെച്ചാക്കാ
ട്ടുതീയ്യർ അവർ ക   ു കൈകൂഷിനാർ മുൻപിൽ -
തിക്കിവരുന്നിങ്ങുലോകർതിരുനിർഥ
വേലകൾകൺമാൻ - തക്കമൊടിക്കവികണ്ണ
ൻ ചൊൽക്കവിപത്തുമിമൂന്നും - ഭക്തിയിൽ
സുന്ദരൻ തന്നെ പാടിനികഴ്ത്തുവോർ പാരിൽ
പാവങ്ങളറ്റുവരന്റെ പതതാരൊടിത
ചേരുവാരെ - (ശുഭം)

(ഭഗവാന്റെ മായാവിലാസം അഷ്ടകാഴ്ചയുടെ പാട്ട്)

നാരായണ നാരായണ നാരായണ നമ്മോ - നാരായണ
നെന്നതുകിലിന്നു തൊഴിൽ നന്നേൻ - മധുരാർ പുമിത
ന്നിൽപ   ുമറിമായൻ വന്നുളവായി - വസുദേവി പെറ്റു
ഉവായതു വസുദേവർക്കുമകനായി - ഒളിച്ചെടുത്തവൻ
പിന്നെ മറച്ചാനച്ചേരി തന്നിൽ വളർഷാനങ്ങെഴൊ
ദകയ്യിൽക്കൊടുത്തു - ബാലനവിടുന്നുപഴിപോലവ
ളരുന്നാൾ - ശീലകൊലമൊന്നും തിരിഷാനങ്ങരുതാ
ർക്കും - തൊട്ടിലങ്ങുറങ്ങുമ്പോൾ പെട്ടന്നൊരസുരസ്ത്രീ
കട്ടെടുത്തവൾതന്റെ ദുസ്താനം കൊടുത്താൻ - ബാലൻ
മുലര   ും പിടിച്ചിട്ടുകുടിക്കുമ്പോൾ - പാൽ കൊ   ു
തികയാഞ്ഞവൾ പ്രാണൻ കുടിച്ചിട്ടാൻ - ഉണ്ണി
യായിഴഞ്ഞിട്ടും നടന്നിട്ടും കളിക്കുമ്പോൾ കണ്ണനെന്നൊ

രുനാമം വിളിച്ചുമാമുനിയും - നേരെയഗ്രജന്നുരാ
മനെന്നാനാമിട്ടുകൂടിയൊരുമിച്ചു കളിച്ചോടിനട
ക്കുമ്പോൾ - ആച്ചിമാർ കറന്നുടൻകാച്ചി വെച്ചൊരു
പാലും തൈര് വെണ്ണ ഇവയെല്ലാം കവർന്നിട്ടു നടന്നു
അന്നാളിലൊരാരാച്ചി തനിക്കുള്ളൊരച്ചനല്ലോ
അങ്ങിട്ടൊരു വീട്ടിൽ ചടപ്പായികിടക്കുന്നാൾ - പ
നിച്ചിട്ടും കരച്ചിട്ടും പലവ്യാധിപിടിപ്പെട്ടു മരിപ്പാ
നൊടടുത്തിട്ടങ്ങെയിപ്പാനങ്ങരുത്. ആയച്ചനെ കാ
ണെന്നമെന്നായ്കി പുറപ്പെട്ടു - അപ്പം കൊ ു പോണ
മെന്നീട്ടപ്പമവൾ ചുട്ടു - ശില്പമായി പൊതിഞ്ഞുപോയി
പ്പൊതികെട്ടിയകത്തുതൻ കട്ടിൽ തന്നുടെ കീഴെ
വെച്ചിട്ടങ്ങവളും - അങ്ങിട്ടൊരു വീട്ടിലൊരുനാരി
യെ വിളിപ്പാൻ - വെക്കംഗമിക്കുമ്പോളൊരുത
ക്കം ക ുകണ്ണൻ - അകത്തൊക്കെപ്പരുതുമ്പോൾ
അപ്പം വെച്ചതുക ു എടുത്തുവേ തു തിന്നുകൊ
ടുത്തുബാലകർക്കും - പിന്നങ്ങതിൽചാണകം നി
റച്ചുകെട്ടിവെച്ചാൻ - കണ്ണൻ മറഞ്ഞിട്ടതിവളൊന്നും
മറഞ്ഞില്ല - ഉഴറ്റൊടങ്ങൊരുത്തിയുമിവളും
വന്നുടനപ്പം കലത്തൊടെയടുത്തങ്ങു നടന്നു - അ
ച്ഛനുറങ്ങിടും കുച്ചകത്തുകൊ ുവെച്ചു - അച്ഛ
നെവിളിച്ചാളപ്പൊളച്ചനുമുണർന്നു - ആരെ
ന്നെ വിളിച്ചെതെന്നുടനച്ചൻ പറയുമ്പോൾ
ഞാൻ തന്നെ വിളിച്ചതെന്നച്ചനോടവളും-
നീയെന്തുറങ്ങുമ്പോൾ വിളിച്ചാനെന്നുടച്ചൻ
നിങ്ങൾ ഞാനപ്പക്കാഴ്ച കൊ ന്നു വിളിച്ചു - ചി
ന്തിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു അപ്പം തിന്നണമെന്നു ബന്ധു
ക്കൾ പലരു ് കൊ ന്നില്ലൊരുത്രും-നീയും നിന്റെ
മക്കളും കുളുർത്തങ്ങിരിക്കട്ടെ - നീ കൊ ന്നൊ
രപ്പമെടുത്തെന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കാ - വെക്കും മ്പെറ
വളുടെനച്ചൽ വെഗമൊടയിച്ചീട്ടഞ്ചട്ടെടുത്തു
കരത്തിലും പിടിച്ചു ആശമുഴുത്തച്ഛനതിലൊഴിഞ്ഞിട്ടങ്ങു
ന്നുചവച്ചാനെ - അപ്പൊഴെയുഴച്ചിട്ടുങ്ങുവെച്ചാൽ
വച്ചുനോക്കീയൊരക്കഛർദ്ദിച്ചു തിടങ്ങീ - അച്ചനെ
വിടുന്നു പെരുത്താലസ്യമെടുത്തു - അച്ചനിപ്പൊൾ

പോകുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചെല്ലാരും - കോപിട്ടെയി
റ്റചൂൽ ചൂരക്കൊൽ വലിക്കുമ്പോൾ പേടിച്ചിട്ടുടൻ
നാരിയോടിഷോയൊളിച്ചാൻ - ഇഥം മറിമായം
പെയ്ത പൊൽത്താർമകൾകാന്തൻ - ധാത്രിതന്നിലു
ായൊരുദൈവക്കരുവായി - മദ്ധ്യഭാരകൻമാ
ർക്കു നിത്യവും തുണപ്പാനും മറ്റുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് കുറ്റം
വേറരുപ്പാൻ - അബ്ദി ചുഴന്നുള്ള സ്ഥലം അഴി
യായിക്കൊടുനല്ല - മുഖ്യസ്ഥമൻമ്പും ദൈവം നിത്യം
തുണചെയ്കാ-നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നമ്മൊ - നാരായണെനെന്ന തുകിലിന്നു തൊഴിൽ നന്നേൻ

പലത്തിന്റെ പാട്ട്

കത്തുംകരക്ക ർ തന്നുടെ പുത്തിരൻ
കരങ്ങളഞ്ചുള്ള ഗണേശൻ തുണക്കേണം
ബുദ്ധിതെളിഞ്ഞു കളിക്കൂ സരസ്വതീ
ഉണ്ണിയമായിക്കവിചൊല്ലിസ്തുതി ചെല്ലാൻ
ചിറ്റാടതാലി പൊൻമോതിരം മുഞ്ചേരി
പത്തിയാലുള്ളൊരഴിക്കൊട് കാപതിൽ
പരിചൊത്തസുന്ദരമേനിയനെനമോ
കാരണനേകാനെകായാമ്പു മേനിമേൽ
കാങ്കിപ്പലിശ കടഞ്ഞകടുത്തില
നിറണരെക്കുല ചെയ്തുമുട്ടിയോനെ
നിയല്ലോയിശൻ തിരുമകനായതും
പെരായിരം കൊ നാരായണനോനി
ആരൂഢമായൻമ്പും അഴിയിക്കൊടുകാവിൽ
അഴകൊത്തസുന്ദരമേനിയനേനമോ
കിട്ടിയകോമരമിഷ്ടം പിഴയാത
കിങ്ങിണിമാലചിലമ്പണിയുന്നോനെ
അട്ടാസമിട്ടുടൻ ഞെട്ടിയമലോകം
അങ്കൽകഴിവില്ലോൻവില്ലാഴകൻ ചേകോൾ
കൂട്ടത്തിനും സ്വരൂപത്തിനും മുൻമ്പുള്ളൊൻ
കൂടും പടനായർ വാഴ്ചലുറവോനെ
അട്ടാസമിട്ടമ്പും അഴിയിക്കൊടുകാവിൽ
അഴകൊത്തസുന്ദരമേനിയനെനമോ

കീർത്തികെടുക്കല്ല എന്റെ കെഴകത്ത്
കെൽഷോടെ ആനായചേരിൽ വളർന്നോനെ
ഓർത്താലെനിക്കൊന്നറിയാവോനല്ലേതും
ഓടും പുൽകീറിടും ഓമന കൈകൊ ്
കാർവർണ്ണെരമ്മോമനെക്കുല ചെയ്തതും
ആർത്തുകളിച്ചമ്പും അഴിക്കൊടുകാവതിൽ
അഴകൊത്തസുന്ദരമേനിയനെനമോ
കുങ്കുമം കൊ ുകുറുപുണരുന്നോനെ
കുതുകുലമായിരത്തെട്ടല്ലോ ആ സ്നാനം
മങ്കമാരെക ാലേറ്റമുയർഷൊനെ
മറുതലമുമ്പിലരിശം കൊടിയോനെ
ഗംഗയിൽ നൃത്തമാടിക്കളിക്കുന്നോനെ
ദണ്ണരദണ്ഡപ്പെടുത്തുയർകൊൾവോനെ
അലങ്കാരമായമ്പും അഴിയിക്കൊടുകാവിൽ
അഴകൊത്ത സുന്ദരമേനീയനെനമോ
കൂറൊത്തമേനികുളുർമേനി നിൻമേനിക്ക്
കുടതഴതത്തീകആലവട്ടങ്ങളും
മാറാതെ വെള്ളക്കുതിരമേലേറി നീ
മാമാതം പോലെ ചമഞ്ഞുനീ പോരുമ്പോൾ
ആറായിരം ചെകോർ മുൻപിലും പിൻപിലും
അഴകൊത്തചേകൊരണിയിൽ കളിക്കയും
മാറാതെ തങ്ങൾമ്പുറ്റു അഴിക്കൊടുകാവിൽ
അഴകൊത്ത സുന്ദരമെനിയനെനമോ
കേൾക്കാമലങ്കാരം പൊന്നത്തനിൻ മേനി
കല്പനയായ പുഴുവും നെയിയഞ്ഞനം
കസ്തൂരിചാന്തുമെയിക്കണയുന്നോനെ
നൽത്താർപനിനീർനറും പൊടിപച്ചയും
നന്നായിമെയിക്കിട്ടാലങ്കാരത്തോടെ നീ
വേലക്കിദം ചേരും അഴിയിക്കൊടുകാവിൽ
വേഷമൊരുവനഴ കൊത്തസുന്ദരൻ
കേട്ടാലഴകുള്ള പാലോട്ടുകാവുത്ത്
കേവലക്കേടു പറഞ്ഞതും മൂലത്താൽ
അട്ടാസമിട്ടരിശത്തൊടെഴുന്നെള്ളി
ആരഭം ചെയ്പുള്ളഴിക്കൊട്പുക്ക്

തട്ടത്തൊത്തപാലമൃതായൊരു ചേരിക്കൽ
അലങ്കാരമായമ്പും അഴിയിക്കൊടുകാവിൽ
അഴകൊത്തസുന്ദരമേനിയനേനമോ
കയ്യിൽ കണ്ണാടിക   കം മുഞ്ചേരി

കാറകടകവും പൂമ്പട്ടുചാർത്തുവോൻ
വൈകാതെ പാട്ടുമീരാഗവും കേൾപ്പോനെ
പള്ളിയറപുക്കുദേവാര കർമ്മങ്ങൾ
മെയ്യെലൊഴിച്ചുമന സുഖമാക്കുവാൻ
മാറ്റുക എന്നിൽ വരുന്ന വ്യസനങ്ങൾ
വേലക്കിദം ചേരും അഴിയിക്കൊടുകാവിൽ
വേഷമൊരുവഴകൊത്തസുന്ദരൻ
കൊല്ലപ്പട്ടം ചട്ടകുപ്പായം തൊപ്പിയും
കൊങ്കമുടിക്കാരനോ മഴനഴകോനെ
ഇല്ലം നിണക്കു പങ്ങാനയച്ചേരിയിൽ
ഇഷ്ടമതായുള്ള പാലമൃതന്മാരും
നല്ലവണ്ണം നീയങ്ങായർകുടിതോറും
നാഥനുമൊഴിച്ചവർക്കാരൂഢമായി നില്പോ
അയ്യൊ അഴകിതു അഴിക്കൊടുകാവതിൽ
അഴകൊത്തസുന്ദരമേനിയനേനമോ
കോലമന്നൻമുൻപിൽ താലായിനിൽപ്പോനെ
കൊടിയ പടവെട്ടിവാൾ പിടിപ്പീപ്പോനെ
പാലിലെ നെയ്യിപോലെ വൈവകഭൂമിയിൽ
കല്പനയായ വിഷിവിളക്കാരംഭം
ചെയ്പുള്ള മങ്കമാർ വേഷബക്കാരരും
ചെമ്മെ ചമഞ്ഞുതീരു നിർത്തവേലക്കു
വേലക്കിദം ചേരും അഴിയിക്കൊടുകാവിൽ
വേഷമൊരുവനഴകൊത്ത സുന്ദരൻ
ഔപണ്ണമായുള്ള വൈവകഭൂമിയിൽ
കരുവിനയായി ചവിഷുവിളക്കാരസ്വം
ഔവണ്ണമെല്ലാമലങ്കാരമുള്ളൊനെ
അഴകൊത്തസുന്ദരമേനിയനേനമോ
ഇക്കാനമായുള്ള അഴിക്കൊടുകാവിൽ
ഇഷ്ടമാഞ്ഞൂറ്റിയമ്പതും മുമ്പിനാൽ

ആക്കം വരുമാറുനാലു പുറത്തുന്നും
അഴകൊത്ത സുന്ദരൻ ദൈവത്താർ താൻ മുമ്പിൽ
തക്കമൊടമ്പും തളിപ്പറമ്പൻ കണ്ണൻ
താനുനുനൽക്കവിപന്തി ര   ുമൊന്നും
ധിക്കാരമൊർക്കാതെ പാടീസ്തുതി ചെയ്‌വോർ
തിരുനിറയണിയുമരൻ പാദം ചേർവോരെ

ഗോവർദ്ധനം പാട്ട്

ആനയോരുത്തരൻ തന്റെ മകനാനാമുഖൻ ഗണ
നാഥൻ - ദീനത തീർത്തു തുണക്കേണമെ ഞാനി
തകൈവണങ്ങുന്നേൻ - മാനൽ മിഴിയിണയാൾ വാ
യിമാതും നാണാതെൻ നാവിൽ വസിക്കാ - ദാനവൈ
രിശ്രീകൃഷ്ണൻ തുണക്കാനന്ദമോടെന്നിലെന്നും -
ആശയാനന്ദം വരുമാറെന്റെ ദേശികനും തുണചെയ്ക-
ആശയപതികളും ദേവകളും ധാതാവുമീശ
നും പിന്നെ - ഭൂധരനന്ദിനിയം ദേവിയുമാധി
തീർത്തെന്നിൽ തുണക്കാ - മോദേന താപസ
ന്മാരും നല്ല ഭൂദേ വസത്തമൻമാരും ന-
ല്ല സ്തുതിജനമെല്ലാം മെനിക്കല്ലലകറ്റി തുണ
ക്കാം പന്നഗശായി മുകുന്ദൻ പ   ുമന്നിടഭാര
മൊഴിപ്പാൻ - വീണ്ണവർ ചൊല്ലാലെ വന്നി പി-
റന്നുണ്ണിയായി ഗോകുലം തന്നിൽ- വെണ്ണയും പാൽ
ദധിയു   ു വളർന്നണ്ണാജാധിശബ്ദജൻ താൻ
ഗോകുലെപുഷ്ടിവളർത്തി ഗോപഗോപീകമാരൊടു കൂടി -
ഗോവൃന്ദവും മേച്ചു വൃന്ദാവനെ ഗോപാല ബാ-
ലരുമായി - ഗോഷ്ടീയ കുന്നുള്ളഗൊഷ്ടം തന്നിൽ ജ്യേഷ്ട
നും താനുമായിമൊദാൽ - തത്രവാഴുന്നനാൾ ഗോപാ
ലന്മാർ വൃത്രാരിയെ പൂജ ചെയ്യാൻ - ഗോരൊസ
മൊരൊന്നെ പാത്രം തന്നിൽ പൂരിച്ചുവായി കെട്ടി
മറ്റും - നനാപദാർത്ഥങ്ങളൊടും കൂടി മാനിച്ചുവ
ല്ലഭന്മാരും - വല്ലവിമാരും പുറപ്പെട്ടതുമല്ലാരി
ക   രുൾ ചെയ്തു - അച്ചനാം നന്ദഗോപൻ തന്നൊ-
ടങ്ങച്ചുതൻ ചൊന്നാനിവണ്ണം - എന്തൊരു യാത്ര
യാരെ പൂജിപ്പാൻ ചന്തമോടെമുതിർന്നിപ്പോൾ
പോകുന്നു, പോകുന്നു നിങ്ങളെല്ലാമെന്നങ്ങു

ഗോവിന്ദൻ ചോദിച്ച നേരം - ബാലകൻ തന്നോടീ വണ്ണം
പശുപാലകനായകൻ ചൊന്നാൻ - കാ
ലമെല്ലാമിന്ദ്രപൂജ വേണം ബാലകവൃഷ്ടിയു ാ
വാൻ - താതോതിതം കേട്ടുചൊന്നാൻ മധുസൂ
തനെനാം ബാലകൻ താൻ - താതനെന്തിത്ര മൂ
ഢത്വം വരാൻ ഹേതുവെന്നും തോന്നിയില്ല.
വൃഷ്ടിക്കുനായകനിന്ദ്രനൊദ്യാനെ സുഖമായി ദേവ
സുന്ദരിമാരോടു കൂടി - രാപ്പകലുമറിയം തെക
ുശൂർപ്പകരാതി തൻ ലീല - ചെയ്തിരിപ്പോ
രിന്ദ്രനോമാരിയെപ്പെയ്യിക്കുന്നോൻ പാരിലിപ്പൊൾ -
പൌലാമികാന്തനെപൂജിക്കേ
കൈതവമല്ലിതുകേൾപ്പിൻ - ഗോപാല
രാ നമുക്കൊരാർക്കുന്നേരം ഗോവർദ്ധനശ്രീശപൂ
ജ- അത്ര നന്നല്ലമറ്റീന്ദ്രാർച്ചനം ചിത്തെധരിച്ചു
കൊ ാലും - ജാതികർമ്മം വിട്ടു വേറെയൊരു
പൂജ ചെയ്യേ നാമിപ്പോൾ - ആയതു കൊ ു
ഗോവർദ്ധനദ്രീമായമന്ന്യെപൂജ ചെയ്തകാ - ആയതാ
ക്ഷൻ മൊഴികെട്ടിട്ടുടൻ ഞായമന്നൊരാത്തുഗോപൻമാർ -
അ ർകോൻ തന്റെ പൂജക്കായി
ട്ടു കൊ ുപോകും പദാർത്ഥങ്ങൾ - കൊ ു ഗോവ
ർദ്ധനം പൂജചെയ്തു കൊ ൽ വർണ്ണൻ നിയോഗത്താൽ -
ആയതുക ു നിൽക്കുന്ന മുനിനായകൻ
നാരദനെപ്പോൾ - മന്നെ തരം സുരലോകം പുക്കു
ചൊന്നാൻസുരേന്ദ്രനോടപ്പൊൾ - നാരദഭാഷി
തം കേട്ടുസുരനായകൻ കോപേന ചൊന്നാൻ-
മാനുഷനാം കൊ ൽവർണ്ണൻ ഗിരം ജ്ഞാനമി
ല്ലാത്ത ഗോപന്മാർ - വാനവർനിന്നയെ ചെയ്ത
തിന്നു ഞാനെന്നിഗോപാലരെയും - ഗോകുല
ത്തൊടുകൂടാശി പ്രേണപോക്കേണം വാരാർ
നിധിയിൽ - ക്ഷുത്തുപൂ ുള്ള മത്സ്യങ്ങൾക്കു ഞാ-
നുത്സവമാക്കിയചുമപ്പിൻ - ഇത്തരം ചൊല്ലി-
മഹേന്ദ്രൻ മേഘമൊക്കവെ കൊട്ടഴിച്ചപ്പോൾ
ആകാശവിധിയിലെല്ലാം പുനരാകപെമേഘം പരന്നു -
വിട്ടവമൊക്കെവെ ഞെട്ടുമിടി

പൊട്ടിതുപാരിച്ച കാറ്റും - കുന്നുകൾകൂടകുലുങ്ങും
പരിചെന്നതുക ു ഗോപന്മാർ - നന്ദാ
ത്മജനായ നാഥനൊടു ചെന്നു ചൊന്നാരല്ലെലെല്ലാം -
ഇ ലാകുന്നുമയകൊ ങ്ങൾ കൊ -
ൽ വർണ്ണകാത്തുകൊൾ നീ - കെശവെന്നതു കേട്ടു
ചൊന്നാൻ ക്ലെശിക്കരുതിതീ നേതും - പർവതരാ
തിതൻ പൂജയിന്നു പർവതമല്ലൊകൈയേറ്റു -
സക്രന്നന പൂജകയ്യേറ്റവൻ സങ്കടം തീർത്തു പാലിക്കും -
വൃതാരിതൻ തൊഴിൽ ക ുശതപത്രാക്ഷ
നൊന്നു ചിരിച്ചു - മന്നെതരംജഗൻ നാഥൻ കൃഷ്ണൻ
കുന്നോടുചെന്നങ്ങടുത്തു വെണ്ണ ചുമന്നു ശീലം
വന്നുള്ളോരുണ്ണിക്കരം കൊ ുമെല്ലെ -
കുന്നെടുത്താശുപൊങ്ങിച്ചൻമ്പോടുയിന്ദിര നാഥൻ പറഞ്ഞു-
പാരാതിതിൻ കീഴിൽ നിന്നു
കൊൾവിനാരും ഭയപ്പെടായ്കേതും - ദർവികരേ
ന്ദ്രശയനൻഗിരം സർവരും കെട്ടവരെല്ലാം -
കന്നും കിടാങ്ങളും ഗോപാലരുമൊന്നൊഴിയാ
തിതിന് കീഴിൽ - വന്നു പുക്കോരളവിന്ദ്രനു
ജൻ തന്നുടെ പോൽകുലൂതി - ഏഴുനാളിങ്ങി
നെവണാരതിൻകീഴിലപ്പൊൾ സുരാധീശൻ
വൻപുവെടിഞ്ഞു മഴയും നിർത്തി ജംഭാരില
ജ്ജിച്ചു പാരിൽ - അഭൊജനേത്രനക്കുന്ന
പ്പൊഴുതൻമ്പോടു മന്നമിറക്കി - വെച്ചളവീന്ദ്രനും
വന്നുനമിച്ചച്ചുതൻതൻചരണാബ്ദെ - ലജ്ജ
യാം പാരിഷിയിൽ മഗനനായിട്ടച്ചുതനോടിതം
ചൊന്നാൻ - വല്ലായ്മയെല്ലാം പൊറുക്കേണമേ
കല്യാണശീലമുകുന്ദാ - ഡഭ്വർദ്ധിച്ചു ഞാൻ
ചെയ്തതന്റെ തമ്പുരാനെ ക്ഷമിക്കേണം -
മൂഢത കൊ ു ഞാൻ ചെയ്ത പിഴകുടസ്തനാം നീ
പൊറുക്കാ - ത്വൽപ്പാദഭക്തിയു ാകേ
ണമെനുൾക്കമലത്തിലെപ്പൊഴും മൽസ്മൃതിവി-
ട്ടുനിൻ ചിത്തെ വന്നു വിസ്മൃതിക്കൂടാതിരിപ്പാൻ
ഈശ്വരചിന്ത വെടിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ശാശ്വതമാ
യതുതോന്ന - ചേതസ്സിലീർശ്ശവെ തും

വെലരാതെഭവാനിതു മൂലം - പോയാലുമെന്ന
യച്ചിന്ദ്രൻ തന്നെ ആയർകോനാം ജഗൻ നാഥൻ
മറ്റുള്ള ദേവമുനീന്ദ്രന്മാരും തെറ്റെന്നുപോയി
മറഞ്ഞപ്പോൾ - ജംഭാരിതന്നെയും സംഭവിച്ചൊ
രഭോജലോചനദേവാ - നിൻപാദയുഗ്മം തൊ-
ഴുന്നേനഹമെൻ പോറ്റികാത്തരുളേണം
ഭൂദാരനാശന കൃഷ്ണാഹരെ ശ്രീപാദപത്മം
തൊഴുന്നേൻ - നീലാരവിന്ദാക്ഷഴിക്കൊട്ടു പാലോട്ടു കാ
വതിൽമോദാൽ - വേലവിളക്കുകൾ കൈയ്യേറ്റ
തികോലാഹലത്തോടെവാഴും - പാലെക്ഷണ
പ്രിയനെന്നെഭവാൻ പാലിച്ചരുൾവാൻ തൊഴുന്നേൻ

സരസ്വതി പാലോട്ട്കാവിലെ

ആദികവിമാനെനാഥെവാണിനാടകമാടന്റെ
നാവിൽ - ആഗമസാരെപ്പൊരുളെനാഥെ നാൻ മു
ഖജായെ നമസ്തെ - ആറ്റിൽ മികച്ചുവരുന്നതി-
രമാലകൾ പോലെ കവികൾ - ഊറ്റമായെൻ
മനതാരിൽ പരമൻമ്പുക ദേവി നമസ്തെ - ഇന്നി
രനാദിമുനിമാർതൊഴും തൊഴും നിൻപാദപ-
ങ്കജമെന്റെ - മാനസ താരിലുദിപ്പാനതീ ഞാ-
നലീവോട്ടുതൊഴുന്നേൻ - അൻമ്പാരുള്ളെൻ മനതാ-
രിൽ കവിമാതെ നമസ്തെ നമസ്തെ - ഇച്ചിയിൽ നി-
ച്ചലും നിന്റെ വെളിവുറ്റരുൾവാനായി തൊഴുന്നേൻ
വെള്ളപളുങ്കൊളിവെല്ലും മേനി
എന്നിൽ കനിവോടു കാൺമാൻ - കൻമഷമറ്റു
തൊഴുന്നേൻ കവി മാതെ നമസ്തെ നമസ്തെ -
ഉമ്പ്ര് മുതലായോരെല്ലാം പിന്നെ ക   റ് മുൻ-
മ്പാം മൂർത്തിമാരും - നെഞ്ചിൽ നിനവുൾ നിൻ-
മെയ്തന്നിൽ നെഞ്ചിനിലമ്പൻമ്പുവാനായി
വേദപ്പൊരുളെകവി മാതാവെ നാഥെ
നമസ്തെ നമസ്തെ - ഊനമകന്നു പുകഴ്ത്തും കവിതാ
ളന്മാർ നീ വെളിവാലെ - ഉറ്റുപുകഴ്ത്തും കവി
ക്കുള്ളഴൽ പറ്റരേപോക്കുന്ന നാഥേ - നാൻ
മുഖജായെകവിമാതാവെ നാഥെ നമസ്തെ നമസ്തെ
കാർമുകിൽ വർണ്ണൻ മുകുന്നൻ മറിമാ-

യയുടയൊരു നാഥൻ - നാരായണൻ നളിനാ-
ക്ഷൻ കൃഷ്ണൻ പേരായിരമുള്ള ദേവൻ - അൻമ്പോ
ടുപാലോട്ടുകാവിൽ തമ്പുരാൻ പാദം നമസ്തെ
കാരുണ്യമെന്നിലരുളെണമേ കാർവർണ്ണകണ്ണ
മുകുന്ദ-നന്നഗോപാത്മജനായ മുകിൽ വർണ്ണൻ മറിമായമെല്ലാം -
അൻമ്പോടുപാലൊട്ടു കാവിൽ വാഴും തമ്പുരാൻ പാറ്റം നമസ്തെ -
കിന്നരർകിൻ പുരുഷന്മാരവരന്നന്നുനണ്ണി തൊഴുന്നേൻ
എന്നിൽ തെളിവോടു കാണ്മാൻ വരമൻമ്പുകത
മ്പുരാനെ നീ - സന്തതം പാലോട്ടുകാവിൽ വാ
ഴും ദൈവത്തിൻ പാദം നമസ്തെ - കിങ്ങിണി-
കാഞ്ചിക കോലിൽ വളപൊന്നരിഞ്ഞാണം കടകം
മിന്നുന്ന കുണ്ണലം കാറാതാലിപൊന്നിൻ കിരീടമൊളിവും -
എന്നിൽ തെളിവോടു കാൺമാൻ
വരമൻമ്പുകദൈവം നമസ്തെ - കുങ്കുമം നല്ല പനി-
നീരോടു ചന്ദനം ഗോരോചനവും - നന്നായണിഞ്ഞ
തിരുമേനി ഞാൻ അൻമ്പോടു കാൺമതിന്നായി
അൻമ്പോടു പാലൊട്ടുകാവിൽ വാഴും തമ്പുരാനെ
ശരണം ഞാൻ - കൂത്താട്ടവും നിന്റെ പാട്ടും കുഴ-
ലൂതുന്നതും കേൾക്ക വേണം - കൂട്ടമിട്ടാടിക്കളിച്ചു
നൃത്തമാടിവപാലോട്ടുകാവിൽ - അന്നന്നു
നിൻ മെയിവരം മെന്നുടെ ഉന്നിനിനച്ച ജനങ്ങൾ
അന്നന്നു പാലൊട്ടുകാവിൽ കൂടി ഒന്നെന്നു
നിന്നെ നിനവൂ - ഓതുന്ന നാമം മുതലായുള്ള
ഗീതങ്ങൾ പിന്നെ പലതും - ചെ തകിലോടു കൊമ്പും
കുഴൽതാളങ്ങൾ താളങ്ങൾ വേറെ
അന്നെന്നെടുത്തു മുഴക്കിക്കൊ ു പിന്നെ
പലവിധം പൂജ - അർച്ചന ചെയ്തു
നില്ക്കുന്ന ജനം വർജ്ജനയായി പല നാളും
അൻമ്പോഴിയീക്കൊടാം പാലോട്ടുവൻ പുറ്റ
കാവകം വാഴും - ദൈവമെ പാലിച്ചുകൊള്ളണമെ
കൈതൊഴുമെന്നെ നിയതം
കിച്ചേരിപാലോട്ടകാവിലെ പാട്ട് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

കരിവരമുഖവനും വയ്മകളും കേശവനും

ഗുരുനാഥൻ സുരമുനിവരരും ഭൂസ്ഥരരും
പരിചൊടൻതുണ ചെയ്‌വാൻ പദതാർകുമ്പിടുന്നേൻ
പരമിശൻ ഗിരിവരമകളും താർമകളും
കനിവേകിടവേണം ഞാനിരപോതും തൊഴുന്നേൻ
പരിചേറും സ്ഥലം കിച്ചേരിയാം കാവിലകത്ത്
നിറകിയ മണിപ്പീഢമമർന്നപങ്കജാക്ഷ
അറിയാവല്ലനിന്നുടെ മറിമായം നിനച്ചാൽ
അലകടലതിൽമീനായുരുത്തകാരണനെ
അരുമറകളെവിടെ ാരഴകനിർമ്മലനെ
കമഢരൂപമാലിമുന്നം വീമലമണിരത്തെ
ചുമന്നനാരകാരാതെ നമസ്തെ നിൻപദതാർ
വടിവേറും കിടിവേഷം ധരിച്ചു ദൈത്യനെ നീ
നരഹരിവടിവാർന്നുനഖരത്താലസുരനെ
ഉടൽപിളർന്നരുളിനൊരുടയോനെ ശരണം
കലുഷനാശനമുന്നം ബലിയെ വഞ്ചനയാൽ
വടുരൂപം ധരിച്ച നിൻ വടിവു കൈതൊഴുന്നേൻ
പരശുരാമനായ പാൽക്കടൽവർണ്ണ ശരണം
പരിചിൽ ഭാസ്കരവം ശെപിറന്നു രാവണനെ
വീരവിൽ കൊന്നൊരു മൂർത്തെ ചരണദാർശരണം
പരമാനന്ദനെ നീലാംബരനെ കൈതൊഴുന്നേൻ
ഹലാധാരാകൃതാരാമമധുരെശാശരണം
മണിപ്പീലികുഴൽ താലിവളകൾ മോതിരവും
മലിനമറ്റണിഞ്ഞോരംബുജാക്ഷ കൈതൊഴുന്നേൻ
സരസിജാമകൾകാന്താമ്പകലേശാ തൊഴുന്നേൻ
പരമാനന്ദമൂർത്തേ നിൻ പദ്രതാർ കൈതൊഴുന്നേൻ
പരിചിൽ ചൊല്ലെഴും കീച്ചേരിയാം കാവിലമരും
മുരവൈരിതിരുപ്പാദം കരുതികൈതൊഴുന്നേൻ
കഴൽത്താർകുമ്പിടുമെന്നിലനർത്ഥം തീർത്തരുളെ
കനത്തനൽസ്ഥലം കീച്ചേരിയാം പാലോട്ടുകാവിൽ
പരത്തനൽമണിപ്പീഠം വസിക്കസുന്ദരനെ
ജഗത്തിൽകീർത്തിനേടും കരുത്തനിർമ്മലനെ
സമസ്തസങ്കടം തീർപ്പാൻ നമസ്തെ നിൻ പദതാർ
ഹരിനമോ നമ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥാശരണമെന്നിരപോതും തൊഴുന്നേൻ

പാലാഴിമഥനം തുടങ്ങുന്നു

കാലകാലൻപരമശിവൻ നല്ല ഹാലഹാലാധരൻ ദേവൻ
ഫാലവിലോചനൻ കൈലാസത്തിൽ
ചാലവെപാർവ്വതിയോടും - ലീലകളൊരൊ
ന്നെ ചെയ്തുചില കാലം വസിച്ചോരുശേഷം - ശൈല
സുതയോടു കൂടി നല്ല ലീലകരിവടിയായി-
കൈലാസനായകൻ ക്രീഡ ചെയ്തു ശൈലാടവിതടം തന്നിൽ-
ഒത്തൊരുമിച്ചൊരു ദേവിഗർഭം ധരിച്ചിത വേഗാൽ
ചിത്തമോദാൽപ്രസവിച്ചാളന്നു പ്രത്യുഹജാലം കളവാൻ -
സപ്തഹൈമദ്വതീഗാത്രമീവവക്ത്രം മനോഹരരൂപം-
നിത്യം മനക്കുരുന്നികെലെന്റെ വിഘ്നം കളഞ്ഞുവസിക്ക-
നല്ല കവിയെനിക്കെല്ലായിപ്പോഴും ചൊല്ലുവാനല്ലൽകളഞ്ഞു-
സ്പുല്ലാബുജാനനശ്രീ ഭാരതി നല്ലവണ്ണം നാവിൽ വാഴ്കാ -
കാലികളൊടും വനത്തിൽ ചില ബാലരൊടൊന്നിച്ചു ചേർന്നു -
ലീലകളൊരൊന്നെചെയിതൊരെന്റെ ബാലഗോപാലക മൂർത്തി
ക്ഷീണതതീർത്തു തുണപ്പാൻ പാദപങ്കജം താണുതൊഴുന്നേൻ-
ആജ്ഞ ചെയ്യണമെനിക്കു സദാപ്രാജ്ഞനാമെൻ ഗുരുനാഥൻ
വ്യാസാതിമാമുനിമാരും പിന്നെ വാസവാദിസുരന്മാരും - ദാസനാമെന്നിടർതീർ
ത്തുകവിവാസനെയിങ്ങരുളേണം - ആർത്തികൾ നീക്കി
തുണക്ക നല്ല കീരയിൽ പാലൊട്ടുകാവിൽ - പാർത്തപരദൈവ
പാദപത്മമൊർത്തുസുധമഥനഖ്യം - നല്ല
ഹരികഥ ചൊല്ലീടുവാൻ വല്ലഭമില്ലിതിനൊട്ടും -
എല്ലാം പൊറുത്തുകരുണാലവം നല്ല ജനമരുളേണം
ശർവാംശസംഭവനായ മുനിദുർവാസവങ്ങൊരുനാളിൽ-
ദുർപാരമായ തപോവാരിധി ചൊവ്വൊടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ-
വിദ്യാധരസ്ത്രീകൾ ക ദിവ്യപുഷ്പങ്ങളാലോരുമാല - നിർമ്മിച്ചു
നൻമ്മെയൊടന്നങ്ങവരമ്മുനിക്കായി കൊടുത്തു - പാ
ടാത്ത ദിവ്യമാല്യത്തെ മടുകൂടാതെ മേടിച്ചു പിന്നെ
മൊടിയൊടിന്നിതു ചൂടിടുവാനാരെന്നു ചിന്തിച്ച
നേരം - വേധാവിനു കൊടുത്തിടാമെങ്കിലായതിനു
െ ാരു വിഘ്നം - ഖണ്ണനം ചെയ്യാതെ ചൂടീടുവാൻ
ഫണ്ണിതനല്ല വിരിഞ്ചൻ - മുണ്ണമുഖ ണ്ണുകിൽ നാലു
മതിൽ ഖണ്ണഇച്ചു മാലയെ ചാർത്തും - ആയതു കൊ ി-
തിന്നളല്ലിവെനെന്നുനിനച്ചുമുനിന്ദ്രൻ - പാർവ്വതീ കാന്തനു

കാന്തനു നൽകാമെന്നു സർവഭൌമൻ നിരുവിച്ചു - വല്ലായ്മയായിരും
ഗൌരിശനു നല്ലൊരുമാല്യം കൊടുത്താൽ - നല്ലകളെവരം പാതി തന്റെ
വല്ല ഭക്കായി ഭഗവാൻ - തെല്ലും മടിയാതെന
നൽകില്ലയൊചൊല്ലെണമോ പിന്നെ മാല്യം -
ആയതുകൊ   ിതു ഞായമല്ല മാധവനായി കൊടുക്കാ-
കൈടഭവൈരിതൻ മൌലിയതിൽ
കൌതുകത്തൊടിതുചേരും - അപ്പോൾ നി
രുവിച്ചു ദുർവാസാവുമീപ്പൊളിതുമെളുതല്ലി-
നാരായണനിതു നൽകിതു നൽകീടുകിൽ സാധിച്ചു.

തെക്കുമ്പാട് പാലോട്ട് കാവിൽനിന്ന് അഴീക്കോട് പാലോട്ട്കാവിൽ ദൈവം എഴുന്നള ളിയ പാട്ട്

അത്തിമുഖവനും വാണികൃഷ്ണനത്തലറുത്തെന്നി
ൽ നിത്യം മൂർത്തികൾ മൂവരുമെന്നിലിന്നു കീർത്തി
യോടെ തുണ ചെയ്താ - പത്തിയോടെൻ ഗുരുഹദം
കൂല്പീയുറ്റുരചെയ്വാൻ മുതിർന്നു. പരിൽമികവേ
റും തെക്കുംമ്പാടു പാലോട്ടുദൈവം ചരിതം - പാ
രാതെ ഞാനുരചെയ്താൻ തിരുവുള്ളം ദൈവം തരികാ-
പാരിൽ പലസ്താനമു ് അതിലമ്പാ
ലഴിയിക്കൊട്ടമ്പും - ആറും രെ ട്ട് വിളക്ക് അതി
ലൊന്നുമയിലേടത്തു ത ്യാൽ - അമ്പിളക്കും കൊ
ഷൊരുക്കി ത ്യാൽ പോവാൻ തിടങ്ങുന്നേരം
ആക്കം കൂടാതന്നുമാരിവന്നുനീക്കം കൂടാതെ ചൊ-
രിഞ്ഞു അന്നുമയിലേടത്തു ത ായൻ മനം കൊ-
ുനീരുവിച്ചുനന്നായി - അയ്യോയെൻ പാലോട്ടു
ദൈവമെയെന്നാധിയോടെ സ്തുതിക്കുമ്പോൾ
അന്നേരത്തമ്മാരി പിന്നെ വഴിപോലെ വഴി
യോട്ടു കൊ ു - ഒട്ടുമെ വൈകാതെ ത ്യാന
ല്ലാൾ നാലും മൂന്നാളുമായി പോയി - അൻമ്പൊടു
പാലൊട്ടുകാവിൽ ചെന്നിട്ടിമ്പമായി ദൈവവും
ക ു - കാലവും നീണാൾക്കൊടുക്കും പോലെത
്യാനവിടക്കൊടുത്തു - കല്പിച്ച നേർച്ച കൈയേ
റ്റു ദൈവമൻമ്പിൽ കളുമയരുളി - മുൻപിൽ കു
റിയും കൊടുത്തു ഗുണമൻമ്പാലരുളിടുമല്ലോൾ
അന്നുമയിലേടത്തു ത ്യാനു മനം കൊ-
ു നിരുവിച്ചു നന്നായി -അല്പം തിരുവളെള
വുെ ന്നാകിലിഷൊളെഴുന്നെള്ളെണമെ
എന്നു നീരുവിച്ചു ത ്യാൻ കുടയൻമ്പിൽ തൊ-
ഴുതെടുത്തഷോൾ അൻമ്പിൽതൊഴുതെടുത്തല്ലെടാ
ത ്യാ നീമ്പമെടെനടകൊ ു - അന്നുമയിരലടത്തു
ത ്യാൻ കുടതൻമ്മേലെഴുന്നെള്ളി ദൈവം
പാരിൽമികമെറും തെക്കുംമ്പാട്ടു മുൻമ്പിവലയവീ
ടൻസും അങ്ങിനെ ആറുമാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞമ്പിൽ

പിന്നെങ്ങൊരുമാസം - പാരിൽ മലനാട്ടുകാ-
ണ്മാൻ മന്നൻ പാരാതെഴുള്ളത്തിനായി - പളളിയു
ങ്ങോടവും കെട്ടിമണൻഷള്ളിക്കുറുപ്പിനു വേറെ -
ഒക്കെയൊരുക്കിയനേരം മന്നൻ തൃക്കൺ
പാത്തിങ്ങെഴുന്നെള്ളി - ആഴിയിലെ എഴു-
ന്നളളി മന്നനാഘോഷത്തോടെ വരുമ്പോൾ-
പശ്ചിമാംദിക്കതിൽവന്ന നേരം പളളിയു-
ങ്ങോടമുറച്ചു - എന്തിതിൽകാരണമെന്നുന
ല്ലമന്നൻ തിരുമനസ്സപ്പൊൾ - അയ്യാരുളാലെ
യന്നേരം നല്ല അൻമ്പിൽ ഗണിതരും വന്നു. മുമ്പിൽ-
ക തിരുമേനി ക ുതൊഴുതാദരവോടയിച്ചു
ഇപ്പോളിതിൻപൂർവ്വഭാഗെ എഴുന്നെള്ളി
യിട്ടുെ ാരു ദൈവം - ദൈവത്തിനൊക്കുമതി
പ്പൊൾ വഴി പോലെയങ്ങു ങ്ങിവിട - ഇല്ലൊ
ളിവിടുന്നിളകെട്ടെന്നുതപ്പാതെ മന്നനരുളി-
അയ്യാരുളാലെയന്നേരം നല്ല പള്ളിച്ച
ങ്ങോടമിളകി- മുൻപിൽ നദിയുടെ തീ
രെ സ്ഥലം മന്നനരുളാൽ കൊടുത്തു - സ്ഥാനം
കഴിപ്പാൻ വകയും മന്നൻരാശിയോടെ കൊ-
ടുത്തപ്പോൾ - അൻമ്പിനൊടെതിരുവുള്ളം തെ
ളിഞ്ഞാദരവോടെഴുന്നള്ളി - അന്നുമയിലേടത്തു
ത ്യാൻ മനം കൊ ിനിരൂപിച്ചു നന്നായി - ഇ
പ്പൊൾ മുതിരേണം നമ്മൾ കഴകപ്പണിക്കെന്ന വ
രെപ്പോൾ - എല്ലാരുമൊത്തു പറഞ്ഞു നല്ല നാളറയുന്നവനോട്-
നാളെയറയുന്നവനോട് ചെന്നു നാണാതെ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു-
ആശാരിയുടെ പറഞ്ഞിട്ടവര് കൂശാതെ പോന്നുവന്നപ്പോൾ-
അഷ്ടമിവിഷ്ടികിണ്ണന്റെമിപയൊന്നുമില്ലാത്തൊരുനാളിൽ-
പാലായിനദിവെയികൊള്ളും നേരത്തെൻമ്പോടുകുറ്റിയടിച്ചു -
പള്ളിയറപ്പണിയെല്ലാം പരിചോടെ കഴിപ്പിച്ചു ത ്യാൻ - കുറ്റു
ട്ടും നൽകലശാട്ടും ത ്യാൻ നിഷ്ടമോടോ കഴിപ്പിച്ചു. അൻമ്പോടു
ദൈവത്തെ ത ്യാൻ കാവിൽ മുൻമ്പായെഴുന്നള്ളിപ്പാനായി -
മുൻമ്പിൽ വലിയ വീടുന്നു കുടയൻമ്പിൽതൊഴുതെടുത്തപ്പോൾ-അ
ൻമ്പിൽ തൊഴുതെടുത്തപ്പോൾ ത ്യാനിമ്പമോ
ടെ നട കൊ ു - അൻമ്പോട്ടു പാലോട്ടുകാവിൽ വ-

ന്നിട്ടിമ്പമോടെ കുടികൂട്ടി - മേടമാസം മുതലൊ-
ൻമ്പൊടുര   ാം വിളക്ക് നല്ല കോലഭൂമന്നൻക-
ണക്ക് - അൻമ്പോടു മൂന്നാം വിളക്ക് നല്ല അ-
ൻ മ്പോടും ര   ാം വിളക്ക് നല്ല കോലഭൂമന്നൻ ക-
ൻമ്പിൽ പതിയാൻ കണക്ക് - നാലുതിടങ്ങി-
യങ്ങോഴോളവും നാലുനാടോരും കഴിച്ചു - ഏഴു വിളക്കുമാറാട്ടും തെക്കും
മ്പാടഴകൊത്തൊരു കാവിൽ - ഏഴു വിളക്കു
മാറാട്ടും കഴിഞ്ഞൻമ്പോടറകുടികൂട്ടി - നമ്മോ
നമോനമനമ്മോനമനാഥൻ നമോ
നമനമ്മോ - നാഥൻ നമോനമനമ്മോഹരി
വാസുദേവശരണം ഞാൻ
(ഈശ്വരനെ കഴകപ്പുരയിൽ കൊ   ുപോയി കുടി കൂട്ടുന്ന പാട്ട് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു).
അന്നപാനം മഹിസുർവീശന്നിട്ടു വരുമ്പോൾ
അവരവർക്കിതമായി നല്ല ശനത്തെ കൊടുപ്പോൻ
എഴുന്നള്ളിയുടൻ പ   ാരിയർ നാടുമുതലായി
മരക്കലമതിലേറിവലിച്ചു വന്നടുത്തു
ഗിരിയായങ്ങതിൽ വെച്ചുശിശുഗിരിമരുവും
ജഗൻമാതാവിനും നിത്യം നമസ്ക്കാരമടിയൻ
കടിക്കും പന്നഗം ചൂടും മുടിക്കും കൈതൊഴുന്നേൻ
മതിക്കലതിരനെന്നിതടത്തിന്നും തൊഴുന്നേൻ
സരസിജനിറം വെല്ലും തിരുനേകം തൊഴുന്നേൻ
തിലകുസുമവും വെല്ലും തിരനാമ്പിതൊഴുന്നേൻ
അതരവം മുറുപല്ലും മിഗിമും കൈതൊഴുന്നേൻ
അരയാലിൻ ഇലത്തൊരുദിരത്തെ തൊഴുന്നേൻ
അതിൻമേലുള്ളറും പേഴും വതിന്നും കൈതൊഴുന്നേൻ
കരിവരൽകരമൊത്തതുടിണതൊഴുന്നേൻ
കഴങ്ങൾക്കും മുഴങ്ങൾക്കും വഴങ്ങി കൈതൊഴുന്നേൻ
കമടകൃതിയംവില്ലും പുറവടിയതിന്നും
അതിങ്കൽവീണുദണ്ണ നമസ്ക്കാരമടിയൻ
ഗുരുനാഥാശരണമെന്നിരാപോതും തൊഴുന്നേൻ
ഹരിഹരശശ പാലോട്ടഴക സുന്ദരനെ
അലർകടൽതിര പോലെ എഴുന്നള്ളും പരനെ
പരിചിൽ പങ്കജർക്കൊനെ പരനെ വീര്യയെനെ
പടമേറിക്കളിക്കുമച്ചുതനൊ മായവനൊ

കരതാരിൽ കട്ടത്തിലപലിശയുമിളക്കി
കനകം പൊൻമുടിയും കമ്പലരും പൊൻമുഖും
പരിചിൽതാടിയും മീശകൊടിയും കുണ്ഠലവും
പാലകൊട്ടറയകമതിൽ ക   ു സ്തുതിപ്പാൻ
ആരിയക്കര തന്നിൽ മരുവുന്നങ്ങൊരുനാൾ
ആഴിയിൽ മരക്കലംകുടികൊ   ങ്ങിനെ നി
തേരൊടെഎഴുന്നള്ളിക്കേരള ഭൂവിയിൽ
ദേശങ്ങളുടയമന്നവരെല്ലാം വഴങ്ങി
പാരെഴും തെളിയുമാറെഴുന്നെള്ളി വസിപ്പോൻ
പാലകൊട്ടറയകമതിൽ ക   ു സ്തുതിപ്പാൻ
നേരോടെ നിലനിന്ന ജനങ്ങൾക്കിച്ഛയാം വണ്ണം
നേടിവന്നറയങ്കം വസിക്കസുന്ദരനെ
ഇച്ഛയിൽ കഴുത്തിൽ കാറയും മാലകളുമായി
ഇതത്തിൽ കൈവളയും നൽകടകം മൊതിരവും
നിറത്തിൽ കച്ചിലയും പൊന്നുടഞ്ഞാണുമുറുക്കും
ഒച്ചയിൽ വിളങ്ങും കാൽച്ചിലമ്പും പാടകവും
നിച്ചലും ഞെറിവെച്ചുങ്ങുടുക്കും ചെകവൻതാൻ
ഓമന തൃക്കാലല്ക്കലിതാവന്ദിച്ചീടുന്നേൻ
ഈടെറുമഴിയിക്കൊട്ടിതമൊത്ത തറയിൽ
ഇരസിച്ചിട്ടെഴുന്നള്ളിവസിക്ക സുന്ദരനെ
ഹരിനമ്മോ നമോ നമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥശരണമെന്നിരാപോതും തൊഴുന്നേൻ
കരിപോലെമുഖം തുമ്പിക്കരമിരു ചെവിയും
തിരുവുറ്റതിരുനെറ്റിത്തടത്തിൽ വാർനദിയും
പരിചുറ്റനയനം മൂന്നുടലയോനെ തൊഴുന്നേൻ
കരിപ്പൂവിതൽ മൽപ്പണം കതൃപ്പാശാംകുശവും
ഗണത്തിന്നും പതിനിൻ ഗുണത്തൊടെ തൊഴുന്നേൻ
എടുത്തുനിൻ ഗദയാക്കി ധരത്തൊനെ തൊഴുന്നേൻ
കലയറുപതും നാലുകരമെന്നു കരുതി
കനിപോടൻ മരക്കൊമ്പിൽ കുടികൊ   ു തൊഴുന്നേൻ
സകലനൂൽകളും വെദപ്പൂരാണഗിതവുമെ
ന്നുടെ നാവിൽനടം ചെയ്യാൻ കവിമാതെ തൊഴുന്നേൻ
കുതിരവനെരിയും നൽപിതൃപതിതനിക്ക്
നിരുതിക്കൽവരുണൻവായുവം സൊമനിശൻ

ഇവരെല്ലാവരെയും വന്നിച്ചിടാതാന്താൻ കൈതൊഴുന്നേൻ
ഉടമയിൽ പരബ്രഹ്മ ഗുരുവിന്നു തൊഴുന്നേൻ
ശ്രീങ്കാരപ്പൊരുൾ ശക്തിസൊരുപെവൈഷ്ണവമായി
വാഴുംനൽ ശിവനാരായണനെന്നു തൊഴുന്നേൻ
ക്ഷീര സാഗരമദ്ധ്യെ അനന്തന്റെ പുറത്ത്
ഖ്യാമരക്ഷാചെയ്യും ദേവദേവനെ ഞാൻ
ഓമനിച്ചിതാപാടി സ്തുതിക്കുന്ന നീവിട
ശ്രീപീഠമതിലേറികടികൊൾക ദൈവമെ
ശ്രീ കോഴിലകം തന്നിൽകുടികൊൾക ദൈവമെ
വാണാളും വർദ്ധകയും വർദ്ദിക്ക ദൈവമെ
ഹരിനമ്മൊ നമ നമ്മോ നമോ നാരായണനെ
മലർമാല - നേരെ പകുത്തവൻ ശ്രീഭൂമിമാ
ർക്കൊരൊന്നു നൽകും ക്ഷണത്തിൽ-പക്ഷിദ്വ
ജനിതുനൽകിടുവാൻ പക്ഷമില്ലെന്നങ്ങുറച്ചു-മൂർ
ത്തികൾ മൂവരുമൊർത്താലിതു ചാർത്തുവാൻ ശക്ത
രല്ലെന്നാൽ-വാസവനായിക്കൊടുക്കാമതിവാസനയു
ള്ളൊരു മാല്യം - എന്നുനിനച്ചവനിന്ദ്രൻ തന്നെ
നന്നായി സ്മരിച്ചു മുനിന്ദ്രൻ-വന്നു ശപിപതിമുന്നി
ൽ നിന്നു വന്ദിച്ചുമാമുനിതന്നെ-ഐരാവതൊപരി
നിന്നിറങ്ങി പദാരവിന്ദം വണങ്ങി - എന്തിനിനെ
ന്നെ സ്മരിച്ചു ഭവാൻ സന്തോഷമൊടരുൾ ചെയ്കാ-
ഇഥം പല മദനസ്സ്യഗിരം ശ്രുത്വ മുനിശ്വരൻമോ
ദാൽ - ധന്യനായുള്ളൊരു നിന്നെമ്മ മുന്നിലെകാ
ൺമതിന്നായി - നന്നായി നിരുപിച്ച കാര്യമിന്നു
മാന്ന്യവംശാധിപകേൾക്കാ - അപ്സര സ്ത്രീകളാല
ദൈവമെ സിദ്ധിച്ചൊരു ദിവ്യമാല - ദിക്കാല്പ
മുഖ്യനായുള്ള നിന്നക്കിപ്പൊളഹം തരുന്നു -
ഭംഗം വരുത്താതെ നല്ലാസ്യജംഭംങ്ങിയോടി
ന്നുധരിക്കാ-മങ്ങളമസ്തുനിന്നക്കെന്നരുൾചെയ്തു
കൊടുത്തിതുമാല്യം - മങ്ങാതെ മേടിച്ചു വാസ
വനും പൊങ്ങുന്ന ഭക്തിവിശ്വാസാൽ - തുങ്ങമാ
മൈരാപതാസ്സ്യോപരിസങ്ങിച്ചുമന്നമായി വെ
ച്ചു-ശൃങ്ങമാശുവരുത്തീട്ടു ഉത്തമാങ്ങത്തിലാ
ശുചേർക്കണം-വാസവനിത്ഥമുറച്ചു നിജകേ

ശമഴിച്ചു കെട്ടുമ്പോൾ - വാസവ വാസ കരീന്ദ്രോ
പരിഭാസുരമായുള്ളമാല്യം - ആസവഭ്രാന്ത പ
തിച്ച ഭൃംഗഘോഷശബ്ദങ്ങളെകേട്ടു - സംഭ്രമിച്ചാ
ശുകുംഭീന്ദ്രൻ നിജകുംഭസ്തമായോരുമാല്യം - ജം
ഭാരിതാനറിയാതെ നല്ലതുമ്പിക്കരം കൊടുത്തു
അൻമ്പോടുവണ്ണിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടതിഗംഭീര്യത്തൊ
ടെ നിൽക്കുമ്പോൾ - അംഭോജവാസവതെജ പൂഞ്ഞ
മൊന്നായുദിച്ചപോലെ - അഭോജവാണാരിസേവ്യ
ൻമുനി സംഭ്വാംശസംഭാവനം ചെയ്തു ചൊന്നാൽ - ജംഭാരെ
നീയിന്നു ചെയ്ത തൊഴിൽ ജ്രംഭിച്ചഡംഭേന്നറികാ
വൃദ്ധരാകായെന്നു ദുർവാസാവും ക്രൂദ്ധിച്ചു ശാപവും
നൽകി-ശാപവചനത്തെ കെട്ടിട്ടതിശോകാൽശചി
പതിതാനും - താപേന പാദത്തിൽ വീണങ്ങുടൻ
ശാപമോക്ഷമപേക്ഷിച്ചു - അപ്പൊളരുൾ ചെയ്തു
ദുർവാസാവും കെൽപ്പൊടുപാലാഴിതന്നെ - വേ
ഗം മഥനത്തെ ചെയ്തു സുധാ സേവിച്ചാൽ തീരുമനർത്ഥം
ഇത്ഥമങ്ങൾ ചെയ്തു താപസേന്ദ്രൻ ഗമിച്ചു വൃദ്ധവേഷമ
വലമ്യസ്വർഗ്ഗെ - ശേഷം സുരൻമ്മാർക്കുമെല്ലാം
നിജവേഷം മറഞ്ഞുജരയാൽ എന്തു ജരാനാരാവ
ന്നിടുവാൻ നന്തനീരുപിക്കഹേതു- നിർജ്ജരൻമ്മാ
രെന്നനാമമിന്നു നിഷ്ഫലമായി ചമഞ്ഞു - അങ്കി
ലോ കേൾക്കദുർവാസാവെനിക്കെങ്കിലൊരുന
ല്ലമാല്യം - തന്ന നിമിത്തമിതന്നറീകവന്നഫല
മെ മെന്തു ചെയ്യാം - തന്നാൻ പുനർമുനിശാപ
മോക്ഷം നന്നായി വരുവതിന്നായി - പാലവെ
പാലാഴി തന്നെ കടഞ്ഞാനാലോലമായോര
മൃതം - സേവിക്കണമെന്നരുളിചെയ്തുഭാവി
ക്കവേ തു വേഗാൽ - വൃദ്ധക്കവന്നതൊഴിപ്പാന
ത്രശ്രദ്ധയാം ദേവകളെല്ലാം വർദ്ധിച്ച ദുഃഖേന
ചെന്നു സത്യലോകെവിധാവിനൊടായി - ക്രീഢി
ച്ചു മാമുനി ചൊന്നാശാപമോക്ഷാദിവൃത്താന്ത
മെല്ലാം - അദ്ദൈവമെന്നതു കെട്ടിട്ടബ്ദ സംഭ
വൻമ്മാരരുൾ ചെയ്തു - ആലോചന വേ വേഗ
മെനിക്കൈലാസ പർവതെ ചെന്നു-കാലം കളയാ

തെ കാര്യം കാലകാലനെക   റിയക്ക-അംഭോജ
സംഭവനാദികളും ശങ്കരനെ ചെന്നുക   ു - സങ്ക
ടം വന്നവയെല്ലാം കേട്ടു തിങ്കൾ കലാധരനപ്പോൾ-
ശങ്കാവിഹീതമരുളിചെയ്തു പങ്കജനേത്രനെ
ക   ു - ചെല്ലുവനായി ഗമിക്കയെന്നുമല്ലിശരവൈ
രിചൊല്ലി- ചാലവെ ദേവകളോടും കൂടി കലാ
രിനാൽ മുഖാദ്യൻന്മാർ-പാലാഴി തന്നുടെ തീരെ
ചെന്നു നീലാളി വർണ്ണനെ കൂപ്പി - ഓരോതരം
തിരുനാമങ്ങളാൽ സാലസസംഭവാദ്യന്മാർ
നാരാണനെ സ്തുതിച്ചനേരം പാരം പ്രസാ
ദിച്ചു നാഥൻ - ഇന്ദ്രനീലാചലം തന്നിൽനിന്നു
ചന്ദ്രബിംബാഭയെ പോലെ - സാന്ദ്രാസുതാ
രമ്പസാര വാക്യം ആമ്നായമൂർത്തിയരുളി-
എല്ലാവരുമൊരുമിച്ചു നിങ്ങൽ ചൊല്ലുകവ
ന്ന നിമിത്തം - അല്ലെലെ താനുമങ്ങു   ായി
തൊ സ്വർലോകവാസികൾക്കിപ്പൊൾ - ഉല്പരസം
ഭവരപ്പോൾ സുരർക്കുത്ഭവിച്ചുള്ളൊരവസ്ഥ-
ഉല്പനേത്രനെ കേൾപ്പിച്ചിതു കെൽപ്പോടു പാലാഴി
തന്നെ - നന്നായി മഥിച്ചു സുധാസെവിച്ചാൽ വൃദ്ധര
കൻന്മാർക്കു വന്നാ-ദുഃഖങ്ങൾ തീരുവതിന്നായിന്നു തൃ
ക്കാൽ വണങ്ങുന്നു നാഥാ - പാഥോജസംഭവ വാക്യം
മിദം പാഥോ ജലോചനൻ കേട്ടു - ബോധാത്മകനു
രുൾ ചെയ്താൻ സുരൻന്മാർക്കുള്ള ബോധയകൽവാൻ
ക്ഷണത്തിൽ- സാധിപ്പതിന്നുനിരുപിക്കെന്നു മാ
ഥനർൾചെയ്തു മന്ദം - വെധാവുമുൻമ്പാംസുരൻന്മാ
രുടെ ഖെദമശേഷം കളവാൻ - ദേവാസുരൌ
ഘ്യമൊരുമിപ്പിച്ചു മാധവൻ നാനന്ദദായി-മന്നെ
മന്തായിവരിച്ചിതു പാലാഴിയെ സന്തോഷ
മൊടെ മഥിപ്പാൻ - ആയതിനുള്ളൊരു പാശ
മന്നുവാസുകിയായി ചമഞ്ഞു - ഒത്തു സുരാസുമർചി
ത്തമൊദാൽ ദുർഗ്ഗാബുരാശിതൻ മദ്ധ്യെ-പൃഥിരു
ഹേന്ദനെമന്തായി ചേർത്തു പൃഥ്യമധിക്കും സമ
യെ -ആഴമെറുന്നോരു പാലാഴിയിലായം ഗിരിന്ദ്ര
നെ ക   ു - ആഗമക്കാതലാംനാരായണനാമയാ

യിനിന്നതിൻ കീഴിൽ - ആമയം തീർത്തു രക്ഷി
ഷാൻ ജഗൻ നായകനാനന്ദ രൂപൻ- അപ്പൊ
ളധികമുയർന്നാൽ ഗിരൌപക്ഷിയായി ഇക്ഷിതി
നാഥൻ - അക്ഷണം നിന്നിതുപക്ഷിദ്വജൻ പുഷ്കര
നേത്രൻമുരാരി - മന്ദരപർവതം തന്നാല
ന്നുമന്നം മഥിക്കും സമയെ-വന്നകനായകൻ
വാസുഖിയും നന്നായി വിഷത്തെ-പന്നഗഭൂ
ഷണനലാഹലം തന്നുടെ കൈയതിലേറ്റു-
കൌതുകമൊടതുപാനം ചെയ്തുവൈകാതെ
പാർവ്വതി കാന്തൻ - അപ്പൊളതു ഗളം ത
ന്നിൽ നല്ല ലക്ഷ്യമായി വന്നു ചമഞ്ഞു - മുപ്പുരം
ചുട്ടാരനല്ലാതതു കെൽപ്പാടു ചെയ് വതിനാളോൻ - എ
ത്രകോലാഹലം പാലാഴിയെതത്രമഥിക്കും സമയെ
ഉത്ഭവിച്ചുള്ള ദിവ്യവസ്തുക്കളറെമില്ലനിരുപിച്ചാൽ
കല്പക വൃക്ഷവുമുച്ചൈ ശ്രവ അപ്സരസ്ത്രീകളസതവും
ദിവ്യങ്ങളായുള്ള രത്നങ്ങളും ദ്രവ്യങ്ങളുമു   നേ
കം - ഭവ്യനായുള്ളൊരു നാൽ കൊമ്പനും പൊയുല്ല
വാരുണിപിന്നെ - കൈവല്യദായിമുകുന്ദൻ തന്റെ
ചൈതന്യ മെത്രവിചിതആം - ഉ   ായിതു ജേഷ്ഠ
താനും ത   ാരിൽ മാനിനി ശ്രീയും - ക്ഷീരാബുരാ
ശീയിൽ നിന്നു   ായിതു ക്ഷെമം കരിജഗൽ മായ-പീ
ദേവി - സാക്ഷാൽ പരാംശമാംധന്വന്തരിസാ
ക്ഷിസകലൌ ധീന-മോക്ഷമരുൾ വതിനു   ാ
യിതു സൂക്ഷ്മമറിഞ്ഞവർക്കേറ്റം - കൌതുകമൊ
ടുടനു   ായിതു കൌസ്തു രത്നം മനോക്തം -
ഭഗ്യ ഭോഗ്യരോഗ്യ സൌഖ്യാസ്പദം ശ്ലാഘ്യത
യുള്ളോരമൃതം - ദേവകൾക്കാധിയെതീർത്തി
ടുവാൻ ദേവദേവൻജഗൻനാഥൻ -
ലോകമാതാവായ ലക്ഷ്മി തന്നെ ലോകേശനായ
ഭഗവാൻ - പാണിഗ്രഹണം കഴിച്ചിടുന്നഹോ
ഷദമരകളെല്ലാം - ശേഷശായിതൻ ചരിത
മൊർത്തു തോഷമൊടെ വസിക്കുമ്പോൾ - ദാ
നവൻന്മാരമൃതത്തെക്കട്ടുമാനേനകൊ   ുപോ
കുമ്പോൾ - പെട്ടന്നറഞ്ഞുടൻ ദേവാദികൾ കഷ്ട

മെന്നെ പറയാവൂ - പങ്കജ സംഭവാദ്യൻന്മാര
തിസങ്കടത്തോടതുനേരം പങ്കജലോചനൻ
തന്റെ പാദപങ്കജം നന്നായി തൊഴുതു -
എന്തു ചെയ്യു ജഗൻ നാഥായിത ചിന്തിക്കിലെ
ത്രയും ചിത്രം - ആകവെ സാഹസം ചെയ്തതി
താരമായി വന്നുഭവിച്ചു-വൃദ്ധതപോവാന
മൃതമിന്നു സിദ്ധിക്കിലെ കഴിലുള്ളു - കൊല
ഹലത്തൊടു പാലാഴിയെ പാലവെനന്നായിക്കടഞ്ഞു
ലോലമായുളുളൊരമൃതു ാക്കി ദേവകൾ വേദനതീ
ർഷ്പാൻ - ദേവാദികളുടെ ഖേദം ജഗന്നായകനാക
വെകേട്ടു - ഖേദിക്കവേ സുധെ ചെന്നു സാധിച്ചു
ഞാൻ വരുന്നു ് - ബൊധിക്കണമെന്നരുളിചെ
യ്തുവേദാന്ത വേദ്യൻ മുകുന്ദൻ - നാരായണനത
മേരം നല്ലനാരിമണിവടിയായി - കായാമ്പുമേനി നി
റന്തോൻ മറിമായ മറിവാൻ പ്രയാസം - ചിത്രമായ
നാരി രൂപമിന്നു വിസ്തരിച്ചു പറവാനായി-ശ
ക്തനല്ല ഫണിസത്തമനും യുക്തമത്രെ നിരുപി
ച്ചാൽ - അക്കഥനില്ക്കദമുജെരന്നു വെക്കമമൃതൊ
ടുകൂടി - ഒക്കവെ ചെന്നാരസുരരന്നു ദർഭവിരിച്ച
തിൽവെച്ചു - സ്നാനം കഴിച്ചിട്ടുവേണം സുഥപാനം
കഴിഷ്പതിന്നു ചിന്തിച്ച സുരകൾ നിർക്കും വിധൌ
പുന്തേൻ മൊഴി ജഗൻമായാ - കാർ കൊ ൽ
മേഘതുല്യഭനല്ല വാർകുന്തലോടുകുഴഞ്ഞു-
മാർ തിങ്കിവീങ്കുന്നു കൊങ്കദ്വയം കാർമിന്നൽപോ
ലൊട്ടു കാട്ടി - മന്നം മന്നം വിളയാടി ചെന്ന തന്വയെ
ക സുരന്മാർ - കന്നർഷ്പബാണാന്ധരായിട്ടവ
ർ പൊന്നാനിദം മന്നം മന്നം - ആരു നീ ചൊല്ലുക ബാ
ലെ ചാരുരൂപെയരികിൽ വരികാ - ഇഥമുള്ള
സുരർ വാക്യം കേട്ടു ചിത്തമോദാലരുൾ ചെയ്തു
ലക്ഷ്മി സഹജയായി പാലാഴിയിലുത്ഭവിച്ചു
ഞാനറികാ-കെല്പുള്ളൊരു പുമാനെന്നെയിന്നു
വേൾഷ്പതിന്നായി നടക്കുന്നേൻ പൂന്തേൻ മൊഴി
മൃദുവാക്കു കേട്ടു സ്വാന്തം തെളിഞ്ഞസുരൻമാർ-
ചിന്തിക്കിൽ ര ിലില പക്ഷ മമൃതിവൾ താൻവി

ളമ്പട്ടെ -നന്നായി വിളമ്പേണമെന്നാൽ നയനങ്ങൾ നീ
ങ്ങൾകെട്ടവേണം - ലജ്ജയു ായതുകൊ ിന്നുഞാ
ൻ ജൽല്പിച്ചിവിധമോർക്കാ - എന്നാലതുചെയ്യാ
മെന്നങ്ങവർനന്നായി നയനമടത്താർ - കണ്ണടച്ചുള്ള
ദനുകജരോടുകഞ്ഞ വിലോചന ചൊന്നാൻ - കേൾക്ക
ഞാൻ ചൊല്ലുന്ന വാക്യമിന്നുഭോഷ്ക്കല്ല ഞാ
ൻ പറയുന്നു - നേത്രമൊടുക്കെയഴിക്കുന്നവൻ ഗാ
ത്രമെ ഞാൻ തൊടുന്നുള്ളൂ - എന്നരുളി ചെ
യ്തെടുത്തുമന്നര പർവാരാധാരി-ചാരുത
രം കൊ ൽ വർണ്ണനന്നുമൊരൊരൊ
മവതാരം ചെയ്തു - ത ാരിൽ മാനിനി കാ
ന്തനതു ചെയ് വചിനെന്തു പ്രയാസം - ഇക്ഷിതി
നാഥാനല്ലാതെ പിന്നെ രക്ഷിതാവാരു ു പാ
ർത്താൽ - ഭാഗ്യഹീനൻമാർക്കു സിദ്ധിക്കു
മോയോഗ്യമേറുന്ന പാദാർത്ഥം - കൊ ൽ
നേർവർണ്ണനമൃതും കൊ ുവന്നുടനാശുകൊ
ടുത്തും അ ർകോനാദീകൾക്കു ായ സങ്കട
മന്നുടൻ തീർത്തു - ഇഥമമൃത് പാനത്തെ ചെ
യ്തു സ്വസ്തയൊായമരൻമാർ - ഭാർഗ്ഗവികാന്ത
നെ സേവ ചെയ്തു സ്വർഗ്ഗെ വസിച്ചു സുഖേന
മോദമോടാഴിനടുവിൽ വളിയിക്കൊടു
പാലോട്ടുകാവൻമ്പും - ദൈവമെ പാലി
ച്ചു കൊള്ളെണമെ കൈതൊഴുമെന്നെനി
യതം - താവാകം കീർത്തി പുകഴ്ത്തിടുമെന്നാവ
തം തീർത്തുകൊള്ളെണം ദേവേശപാലോ
ട്ടകാപൻമ്പിന ദൈവമെ വാഘ്ലികൂപ്പുന്നേൻ
പാലാഴിയിൽ പരൻ ചെലൊടനന്തൻ മേൽ
പള്ളികൊ ു ലോകമുള്ളിലടക്കിട്ട്
പാരിന്നുനാഥൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണാകൃതം
പാരിലുള്ള ജനമാരു മറഞ്ഞില്ലാ
പാരം കലങ്ങിപ്പൊയി ദ്വാരകയുമന്ന്
പന്നഗശായിതൻ പൊന്നിൻ കിരീടവും
പാരാപരത്തിലായി നേരെയൊഴികിട്ട്
പാരെഴും പീരിയച്ചാരു കിരീടവും

പാഴായ്മ കൂടാതന്നാഴിക്കുതെ തെക്കായാൻ
പാരമാം ഗാധമാം ഘൊരമാം ചാലിലായി
പാലാഴി വർണ്ണനാം മൂലോക നാഥന്റെ
പാരിലെഴും തെഴും പീരിയമായുള്ള
പാരെങ്കും രത്നകീരീടം നിലനിന്നു
പാരിലഴിയിക്കൊട്ടൂരിൽ മെവിടുന്ന
വൻമ്പുറ്റവൻമ്പൻ മുരിക്കൻ ചെരിനായർ
പാറക്കാട്ടില്ലമാ. കുറുപ്പുള്ള സ്ഥലെ
പാർത്തലം തന്നിലാച്ചാക്കാട്ടുതിയനും
പാരം നഗര പെരുംന്തട്ടാനും കൂടി
. പാനീയം തന്നിൽ നിന്നാനായം തന്നിലെ
പത്തിയിൽ മേവുന്ന മുത്തുകിരീടത്തെ
പാലൊത്ത ഭക്തിയിൽ ചേലൊത്തിരുവരും
പാരാതെ കൊ   ുപൊയി നേരൊത്തഴിക്കൊട്ട്
പാലാട്ടുകാവകം ചെലൊടുറപ്പിച്ചു
ഇവിടെ ഉത്തമൻ ചാക്കാട്ടുതീയുന്നു
നഗരത്തിൽ പെരുംന്തട്ടാനും കൂടി
മുത്തുകീരീടത്തെ കിട്ടിയപാ
ട്ട് അഴിക്കൊട് അഴിമുഖത്തു
നിന്നാണ് ആ പാട്ട് ഇവി
ടെ ചേർക്കുന്നു
മരാരിനന്ദനെനാകും മദവാരണം പൊൽമുഖൻ
താനും- സാരസസഭവനാകും വിധിഭാര്യയുമെന്നിൽ
തുണക്കാ-നാരായണൻ നളിനാക്ഷൻ നരകാരി
വസുദേവപുത്രൻ-തരാർമകൾ മണവാളൻ താനുമാ
ചാര്യനും തുണക്കെന്നിൽ-പാരെഴു ര   ിനും
നാഥെനായ മാരിയും മലമാതും-സാരസസംഭ
വൻ താനും സുരൻമാരും മഹാമുനിമാരും
സരരാംഭു സുരൻമ്മാരും നല്ലസൂരികളും തുണചെ
യ്കാ-ആവിർമ്മുദാ കൈതൊഴുന്നേൻ പ്രശ്ന കൂവി
ലകം മരുവിടും-ദേവിയെന്നമ്മികെപാലിക്കെന്നും ത
വകം ഭക്തനാമെന്ന-കെടറ്റഅഴിക്കൊടുമെന്ന
ദിക്കിലീടുറ്റ പാലൊട്ടുകാവിൽ-അൻപാർന്ന
വാണരുളിടും ദേവൻ തൻ പാദയുഗ്മം തെ

ഴുന്നേൻ ദേവദേവേശമുരാരെഹരെതാപക

കീർത്തിപുകഴ് വാൻ -ആപതല്ലെങ്കിലുമാരംഭി

ക്കുന്നാവോളവും തുണചെയ്കാ-ദേവദേവൻമ

ധുവൈരി പ ുദേവകൾ തന്നുടെ ചൊല്ലാൽ-

ദേവൻ വസൂദേവപുത്രനായി ദെവകിതൻജഢ

ത്തിൽ-ഉത്ഭവിച്ചു ധരിത്രീ ഭാരവും ശില്പമായി

തീർത്തു മുകുന്ദൻ-എണ്ണൂരാ ായിരത്തെൺമാ

മെന്നങ്ങെണ്ണമാർന്ന മാടവാരെ-പാണീഗ്രഹം

ചെയ്തു വിശ്വംഭരൻ ചേണാർന്നഭുദരക തന്നിൽ

പാരിജലോചനൻ തന്നഗ്രജ സീരിയോടുകൂ

ടിമറ്റും-നനാസുഹൃജനത്തോടും ചിരംവാ

ണുടൻ ദ്വാരകതന്നിൽ-മന്നെതരം പി

ന്നെ തെക്കുമ്പാടാം ദിശിവാണു-പാലോട്ടു

കാവിൽ വസിച്ചു പലവേല വിളക്കുകൾ നേർ

ച്ച കോലാഹലെനെ കൈയ്യേറ്റു മഹാലേ

കർതൻമെയുലെപൊക്കി-മറ്റും പലപല സ്ഥാ

നം പൂക്കുമുറ്റും ജഗത്തിങ്കലെല്ലാം-തന്നു

ടെകീർത്തി വളർത്തി ധാത്രി തന്നിൽ മികവുറ്റ

സ്ഥാനം-അൻമ്പോടഴിക്കൊടാം പാലോട്ടു

കാവൻമ്പുറ്റ കാവക. വാഴും-ദൈവമെ

പാലിച്ചു കൊള്ളണമെന്നാവതം തീർത്തു

കൊള്ളെണം - ദേവേശ പാലോട്ടുകാവ

മ്പിന ദൈവതവാഴ്ലികൂപ്പുന്നേൻ

(കുളിച്ചേളത്തിന്റെ പാട്ട് തിടമ്പു എഴുന്നള്ളത്തു.)

അഞ്ചുകരങ്ങളുള്ളോനെ ആനമുഖൻ വടിപോലെ

തുഞ്ചിയെന്നുള്ളിലുദിക്കാരു മൊഴിയാൾക്കവിമാതു

നെഞ്ചിൽക്കവിവരമെകും നിർമ്മലൻ തന്നെ സ്തുതിപ്പ

ൻ- ചെഞ്ചെമ്മെ പാലോട്ടു കാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദരാ-

ആഴിയിൽ മീനുരൂപായോൻ ആലിലമേൽ തൂകിൽ

കൊൾവോൻ- വേദപുരാണത്തകറ്റോൻ വേദിയിൽ

ഗീദത്തെ കേൾപ്പൊൻ-ആദിത്യവേഷം തി-

രിഞ്ഞാ നഴകൊത്തിന ചിത്തിരം പോലെ

പാസിച്ചു പാലൊട്ടു കാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദരാ

ഇഷ്ടമറിയരുതൊട്ടും ഇല്ലം പ ാനയച്ചേ

രി-ദുഷ്ടർകുലത്തെ മുടിപ്പോൻ തുമ്പയും മ
മ്പിളിചൂടും-അട്ടാമ്പമിട്ടിട്ടുദിക്കും ആരാ
ഭത്തൊടെനടപ്പോൻ-പട്ടാങ്ങെപാലൊ
കാവിൽ വാഴുമഴതസുന്ദര-ഈരേഴികിന്നുമുട
തായനിഷ്ടമില്ലെന്നൊടരുൾ വാൻ-കാടല്ലനു
ൻ പറയുന്നു കഞ്ചനെക്കൊന്ന കരുത്ത-പാടകമീടി
നപവാദം പഞ്ചവർക്കൻമ്പെനെമ്പെനെ-പാ
ഠവം പാലോട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴക സുന്ദര-ഈ
മൊഴിത്താരരുൾ വോനെ ഉലകീരടിയായള
ന്നൊനെ-കാനം പുലിത്തൊൽ ധരിത്തൊ
ൻ കാതിൽക്കവചങ്ങൾ പൂ ാൻ-മൈനാകത്ത
ൽ തറതൻമ്മെൽ വൈകാതെ നൃത്തം കുനിപ്പേ
ൻ-മായനെ പാലോട്ടു കാവിൽ വാഴുമഴരകസുന്ദര
ഉറ്റവർക്കും തുണനിന്നോൻ നല്ല മറ്റൊരു വേഷം
തിരിഞ്ഞൊൻ-ചുറ്റും കുഴലും മണിയും ചിത്തി
രപ്പാട്ടും ദേവാങ്കും- ഏറ്റം കടുത്തിലവാളും ഇ
ഴലുള്ള വില്ലും ചുരികാ-ഊറ്റമെ പാ
ലോട്ടുകാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര- എന്നാണ
ഞാനറിവോനെ എന്തു നിൻ വേല വിശേഷം
പൊന്നരിഞ്ഞാണ മുറുക്കം പൊൻകൊ ു മൂ
ഞ്ചേറികയ്യുമൽ- കന്ന്യയതീർത്ഥം കു
ളിച്ചു ക ുനിൻ വേല വിശേഷം-പൊന്നൊ
ത്ത പാലോട്ടു കാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര- എ
തെനിക്കാവെനിപുക്കിട്ടേറ്റം തിരുനീർത്ഥ വേ
ല-വാസിച്ചു കന്തുങ്കിലൻപും പഞ്ചവർക്കൻ ന
നെസെനെ- പാലാഴി മാതൻമ്പും കൊലം
പാൽ വർണ്ണൻ തന്നെ സ്തുതിപ്പാൻ- വാസിച്ചു
പാലൊട്ടു കാവിൽ വാഴുമഴകസുന്ദര-ഐ യ്യെ

സരസ്വതി പാലോട്ട് കാവിലെ

ആദികവി മാതെനാഥെ വാണി നാടകമാടന്റെ
നാവിൽ-ആഗമസാരപ്പൊരുളെനാഥെനാൻ മു
ഖജായെ നമസ്തെ-ആറ്റിൽ മികച്ചുവരുന്നതി
രമാലകൾ പോലെ കവികൾ-ഊറ്റമായെൻ മ
നതാരിൽ പരമൻമ്പുക ദേവീ നമസ്തെ- ഇന്നീ

രനാദി മുനിമാർ തൊഴും തൊഴും നിൻപാദ പ
കജമെന്റെ-മാനസതാരിലുദിപ്പാനിതഞാ
നലീവോടുതൊഴുന്നേൻ-അൻമ്പാരുളെൻ മനതാ
രിൽ കവിമാതെ നമസ്തെ-ഇച്ചിയിൽ നി
ച്ചലും നിന്റെ വെളിവുറ്ററുൾ വാനായിതൊഴു
ന്നേൻ-വെള്ളപളുകൊളിവെല്ലും മേനീ
എന്നിൽ കനിവോടു കാൺമാൻ-കന്മഷമറ്റു
തൊഴുന്നേൻ കവിമാതെ നമസ്തെ നമസ്തെ-ഉ
ൻമ്പര് മതലായോരെല്ലാം പിന്നെക റ് മുൻ
മ്പാം മൂർത്തിമാരും-നെഞ്ചിൽ നിനവുകൾ നി
ൻ മെയ്തന്നിൽ നെഞ്ചിനിലൻമ്പുവാനായി
വേദപ്പൊരുളെകവിമാതാവെനാഥെനമ
സ്തെ നമസ്തെ-ഈരമകന്നു പുകഴ്ത്തും കവിതാ
ളൻമാർ നാവെളിവാലെ- ഉറ്റുപുകഴ്ത്തും കവി
ക്കുള്ളഴൽ പറ്റരേപോക്കുന്ന നാഥേ-നാൻ
മുഖജായെ കവി മാതാവെ നാഥെ നമസ്തെ നമ
സ്തെ-കാർമുകിൽ വർണ്ണൻ മുകുന്ദൻ മറിമാ-
യയുടയൊരുനാഥൻ-നാരായണൻ നളിനാ
ക്ഷൻ കൃഷ്ണൻ പേരായിരമുള്ളദേവൻ-അൻപേ
ടു പാലോട്ടു കാവിൽ തമ്പുരാൻ പാദം നമസ്തെ
നേത്രൻ മുരാരി-മന്ദരപർവതം തന്നാല
ന്നുമന്നം മഥിക്കും സമയെ- പന്നകനായകൻ
വാസുകിയും ന്നായി വിഷത്തെ-പന്നഗഭൂ
ഷണനലാഹലം തന്നുടെ കൈയതിലേറ്റു
കൗതുകമൊടതുപാനം ചെയ്തുവൈകാതെ
പാർവതികാന്തൻ-അപ്പൊളതുഗളം ത
ന്നിൽ നല്ലതതു കെൽപ്പൊടു ചെയ്വതിനാളോൻ-എ
ത്ര കോലാഹലം പാലാഴിയെതത്രമഥിക്കും സമയെ
ഉത്ഭവിച്ചുള്ള ദിവ്യ വസ്തുക്കളറ്റമില്ലനിരപിച്ചാരു
കല്പകവൃക്ഷവുമുച്ചൈ ശ്രെവ അപ്സരസ്ത്രീകളസതവും
ദിവ്യങ്ങളായുള്ള രത്നങ്ങളും ദ്രവ്യങ്ങളുമു നേ
കം-ഭവ്യനായുള്ളൊരു നാൽകൊമ്പനും പൊയുല്ല
പാരുണീപിന്നെ-കൈവല്യാദായി മുകന്ദൻ തന്റെ
ചൈതന്യമെത്ര വിചിത്രം-ഉ ായിതു ജേഷ്ഠ

താനും ത ാരിൽ മാനനി ശ്രീയും-ക്ഷീരാബ്ധുരാ
ശിയിൽ നിന്നു ായിതുക്ഷെമം കരിജഗൻ മായ-പീ
താംബരോരസിവാണീടുന്ന ശ്രീമംഗലാ ലക്ഷ്മി
ദേവീ-സക്ഷാൽ പരാംശമാം ധന്വന്തരി സ
ക്ഷി സകലൈഷധീന-മൊക്ഷമരുൾ വതിനു
യിതു സൂക്ഷ്മമറിഞ്ഞവർക്കേറ്റം-കൈതുകമെ
ടുടനു ായിതും കൗസ്തുഭ രത്നം മ നോക്കും-
ഭാഗ്യ ഭോഗ്യ രോഗ്യ സൗഖ്യാസ്പദം ശ്ലാഘ്യത
യുള്ളോരമൃതം-ദേവകൾക്കാധിയെ തീർത്തി
ടുവാൻ ദേവ ദേവൻ ജഗൽ നാഥൻ

തെക്കുമ്പാട് അഴിയിക്കൊട്ട് എഴുന്നള്ളിയ പാട്ട് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു

അത്തി മുഖവനും വാണീ കൃഷ്ണനത്തലറുത്തെന്നീ
ൽ നിത്യം മൂർത്തികൾ മൂവരുമെന്നിലിന്നു കീർത്തി
യൊടെ തുണ ചെയ്കാ- പത്തിയോ ടെൽ ഗുരുപാദം
കൂപ്പീയുറ്റുരചെയ്‌വാൻ തിരുവുള്ളം ദൈവം ത
രികാ- പാരിൽ പലസ്താനമു ് അതിലൻമ്പാ
ലഴിയിക്കൊട്ടമ്പും- ആറും ര ട്ട് വിളക്ക് അത്
ലൊന്നു മയിലേടത്തു ത ്യാൽ-അമ്പിളിക്കുംകെ
ഷൊരുക്കി ത ്യാൽപോവാൽ തിടങ്ങുന്നേരം-
ആക്കം കൂടാതെന്നുമാരിവന്നുനീക്കം കൂടാതെ ചൊ
രിഞ്ഞു- അന്നുമയി-അയ്യോയെൻ പാലോട്ടു
ദൈവമെയെന്നാധിയോടെ സ്തുതിക്കുമ്പോൾ
അന്നേരത്തെമ്മാരി പിന്നെ വഴി പോലെ വഴി
യോട്ടുകൊ ു-ഒട്ടുമെ വൈകാതെ ത ്യാന
ഷൊൾ നാലുംമൂന്നാളുമായിപോയി അൻമ്പോടു
പാലൊട്ടുകാവിൽ മെന്നിട്ടിമ്പമായി ദൈവവും
ക ു-കാലവും നീണാൾക്കൊടുക്കും പോലെ ത
്യാ നവീടക്കൊടുത്തു-കല്പിച്ച നേർച്ച കൈയേ
റ്റു ദൈവമൻപിൽ കളുമയരുളി-മുമ്പിൽ കു
റിയും കൊടുത്തു ഗുണമെൻമ്പാലരുളിടുമഷോ
ൾ- അന്നുമയിലേടത്തു ത ്യാൻമനം കൊ
ു നിരുവിച്ചു നന്നായി-അല്പ തിരുവെള്ള
വുഠ ന്നാകിലിഷൊളെഴുന്നള്ളണമെ
കാടറുത്തലാക്കിൽ വലിയ പീടത്തിൽ നീ

കനിവുറ്റു വടക്കേവീടതിലും നീ മരുവി
നല മുറ്റങ്ങവർ ദൈവം വെറും തൃക്കോഴിലേക്കും
വാഴികൾ ക്കിതമായി വസിക്ക പാലോട്ടു കാവിൽ
അറയകത്തെഴുന്നള്ളി വസിക്ക സുന്ദരനെ
ഉറ്റുള്ള വിശേഷങ്ങൾ പലതു മു ിഹലോകെ
ഉടൽ പെറ്റങ്ങൊറു വേല വിഷു വിളക്കതിനാൽ
പറ്റിനകഴകക്കാരരം പല ജനങ്ങൾ
പലരുമൊത്തൊരുമിച്ചു പല നേർച്ചകളുമായി
അറ്റമില്ലാതെ വന്നങ്ങണഞ്ഞൂ പാലോട്ടു കാവിൽ
അറയകത്തെഴുന്നള്ളി വസിക്ക സുന്ദരനെ
ഊഴിയിലൊരുവർക്കും തിരിഞ്ഞ പൊരുളെ
ഉപദേശമറിഞ്ഞല്ല സ്തുതിക്കുന്നേനടിയൻ
വായുക്കൾ മരുവും നാടതിൽ വിദ്യാധരൻമാർ
പലരുള്ളൊർ പലതുെ ങ്കിലും തമ്പുരാനെ
കൊഴകൾ കളഞ്ഞു മാനസം തന്നിൽ മരുവി
ഗുണത്തൊടെ എഴുന്നള്ളി മണിപ്പീഠത്തുറച്ചു
വേഷമുറ്റെഴുന്നള്ളി ബഹുമാനത്തൊറച്ചൂ
വേലകൾ പദതാരോടീത ചേന്ദവാരെ
ഹരിനമ്മൊ നമനമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥ ശരണമെന്നിര പോതും തൊഴുന്നേൻ
നാരായണ തുണ നാരായണ നമ
നാരായണ ഭഗവാനെ ഹരി ഹരി
നാരായണ തുണനാരായണ നമ
നാരായണൻ തന്നൊടണകെന്റെ മനമെ
മാല മണി കിങ്ങിണി യണിന്ത പെരുമാളെ
മാതൃ മന പുക്കുറിയറുത്ത പെരുമാളെ
ചെലമണി നല്ലവയുടുത്ത പെരുമാളെ
ചെങ്കല മല മങ്ക പുണരുന്ന പെരുമാളെ
ബാലിയെ യൊളിച്ചു കുലചെയ്ത പെരുമാളെ
വൻ കടലിൽ വഞ്ചിറ തടുത്ത പെരുമാളെ
പിള്ളരോടു കൂടനടമാടും പെരുമാളെ
പിന്ന മണ്ണ് തിന്ന് തല്ലു കൊ പെരുമാളെ
കണ്ണെനെന്ന തിരുനാമം കൊ പെരുമാളെ
പാലാമൃതം വെണ്ണ ശകിരുന്ന പെരുമാളെ

പാലിലോളി മാതൃ കലരുന്ന പെരുമാളെ

പാദമരുൾ ചെമ്മരമമർന്ന പെരുമാളെ

നാരായണ തുണ നാരായണ നമ

നാരായണ ഭഗവാനെ ഹരിഹരി

നാരായണനെ എത്ര വർണ്ണിച്ചാലും സ്തുതിച്ചാലും

ത്തീരുകയില്ല സ്തുതിച്ചാലും തീരുകയില്ല

ഇവിടെ ചെറിയ കവിത മാത്രമെ എഴു

തിയിട്ടുള്ളു ഓം ശ്രീ പാദാരവിന്ദം

നമസ്തെ

നീലേശ്വരം തട്ടാച്ചേരി
ശ്രീ വടയന്തൂർ കഴകം പാലോട്ട് കാവ്

ഹരിഃശ്രീ ഗണപതായെ നമഃ അവിഘ്നമസ്തു ശ്രീ
ഗുരുവേ നമഃ
ഹരിഃ നമ്മൊ നമഃ നമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥാ ശരണമെന്നിരാപോതും തൊഴുന്നേൻ
അരുമാറ പൊരുളാം വായ്മകൾക്കും കൈതൊഴുന്നേൻ
അരിയാസൂരിയ്യനെങ്കിൽ യമനോടുനിരൃതി
വരുണൻവായുവുംസോമൻ പെരിയോരിശാനനനും
ഗുരുജനം മുനിമാരും സകല മൂർത്തികളും
പരിചോടെൻ മനയ്ക്കാമ്പിൽ തുണചെയ്ക വിരവിൽ
അരിവിന്ദാനയാനാകാർമുകിൽ വർണ്ണാ തൊഴുന്നേൻ
ഹരിനാരായണൻ ക്ഷീരനദിയിൽ പാമ്പിണമ്മേൽ
തുകിൽകൊള്ളും ഭഗവാനെ തുകിലുണർന്തരുളെ
അരുമയോടടിയനും പുകണ്ണുകൈതൊഴുമ്പോൾ
അകമലർ തെളിന്തുനാരായണൻപള്ളിയുണർന്നു
ആദരിച്ചിട്ടെഴുന്നള്ളി ശ്രീ പീഠ മതിന്മേൽ
അമ്പുറ്റുവസിച്ചു നാമഗീതംകേൾപ്പതിന്നായ്
മുമ്പുറ്റസ്ഥലം ചേരും വിലസും വടയന്തൂർ
കാവമ്പുംപരദൈവം തുണയ്ക്കായെപ്പൊഴുതും
ഹരിനമ്മോനമനമ്മൊനമോനാരായണനെ
ഗുരുനാഥാശരണമെന്നിരാപോതുംതൊഴുന്നേൻ
(ഗുരുനാഥാശരണമെന്നിരാപോതുംതൊഴുന്നേൻ)

അദ്രിരാജത നൂജവല്ലഭഷണിന്ത പരാപരൻ
അഴകൊടൊരുദിന മുമയൊടിടചേർന്നു സരസംകരിപിടി വടിവതായ്
ആനദാദുരി താപഹൻ ഗരളാശിപന്നഗ ഭൂഷണൻ
തിമർത്തവമതി ലുരത്തതരുനിരതകർത്തു ചിലശിലയടർത്തിയും
കാനനേകളിയാടി പാർവ്വതിയോടുകൂടി രമിച്ചനാൾ
അഖിലഗുണഗണ മിയലുമൊരുഗർഭ മഴകിൽ ധരിച്ചതിലുളവായോൻ
ആനനേർമൂഖമുള്ളവൻ കരുണാകരൻ ഗുണദായകൻ
വിളങ്ങും കരങ്ങളിലഭയ സരസിജഗദയുമങ്കുശപാശവും
അല്ലൽതീർത്തു ധരിച്ചുമാമക മാനസേ വിളയാടുവാൻ
അരികിലനവധി കനികൾപലതരം നിയതം വെച്ചിഹവണങ്ങുന്നേൻ
ബാല ഭാരതി നീലലോചന ബാലചന്ദ്രനിഭാനനേ
സരസംപദവലി യരുൾകരസനിയിൽ സതതം കവിചൊൽവാനനിശവും
നന്ദനന്ദന നംബുജേക്ഷണ നിന്ദിരാവരനെപ്പൊഴും
കുതുകംമമഹൃദി നിയതംവസിച്ചിടിൽ സകലം തീർത്തരുൾനിരന്തരം
അക്ഷയാത്മക മക്ഷരൌഘവി ചക്ഷണൻ മമശിക്ഷിതാ
അരുൾകഗുരുകൃപ വരുവാൻ ഗുണമെന്നി ലലിവൊടടിമലർ വണങ്ങുന്നേൻ
ആർത്തമോദമിയന്നകീർത്തി പെരുത്തുമേവിന കാവതിൽ
അഴകു മഴീക്കോട്ട് മരുവും പാലോട്ട് ദൈവംപദതളിൽ വണങ്ങുന്നേൻ
(അവുകുമഴീക്കോട്ട്)
ഹരിനമ്മൊ നമഃനമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥാ ശരണമെന്നിരാ പോതും തൊഴുന്നേൻ
അരിയ തുമ്പയും ചാമ്പൽ പുലിത്തുകി ലനവും
അരുമയേറിനതിങ്കൾ ക്കലയും ചെഞ്ചിടയും
അരുമയേറിന ഗംഗ മുടിയിൽ വെച്ചിതമായ്
അരുളും തമ്പുരാൻ തന്റെ സുതനാനാ മുഖവൻ
അവതാരപ്പൊരുളാമാ ഗണനെന്നിൽ തുണയ്ക്ക
പളുങ്കും പാൽനിറം വെല്ലും പരിചൊത്തമിഴിയാൾ
അലകടൽ തിരപോലെ നടിയ്ക്കനാവതിന്മേൽ
പെരുത്താകുന്നെടുത്തു കൈ കുടയാക്കി പിടിത്തോൻ
പകയ്ക്കാതെ ഗുരുവും വന്നെനിക്കേറ്റം തുണയ്ക്കാ
പെരുത്താദാരികൻ ചോര കുടിത്താർ ഭൈരവിയും
പരിചോടെതുണചെയ്ക കവിചൊല്ലി സ്തുതിപ്പാൻ
അരുമാറപ്പൊരുൾതങ്കം മുതൽ മൂർത്തി ചരിതം
അഴകോടിന്നുര ചെയ്‌വാനിവരെല്ലാ മരുളെ

അരിയാപാലാഴിതന്നില നന്തന്മേൽ ശയിച്ചോൻ
അവനീനായകൻ ഭൂമിക്കഴൽ തീർപ്പാനുടനെ
അളവെദ്വാരകതന്നിൽ യശോദയ്ക്കു സൂതനായ്
അവനീ നായകൻ പാരനവതരിച്ചുടനെ
അരിഞ്ഞുടൻ യുഗവുമങ്ങവസാനിച്ചളവെ
അസുരാവൈരിയാം നാഥനണിയും പൊൻകിരീടം
അണിമാതിക്കലചൂടുന്നവൻതന്റെ നിനവാൽ
അതിവേഗത്തൊടെ ഗംഗ വറ്റിയൊന്നിളക്കീ
അകതാരിൽ നിനവുറ്റ ശിവരാമന്തളിയിൽ
അമരും ശങ്കരന്റേഴി മുടിക ു തെളിവായ്
അതൃനീലക്കതൃനോക്കി വിളയാടി വരുമ്പോൾ
അഴകുള്ള പുരിയാഴി ക്കരവന്നങ്ങണഞ്ഞു
അഴകേഴി മുടിമന്നൻ നഗരി കാണ്മതിന്നായ്
അഴിനൂറ്റെട്ടതും നീക്കീട്ടിളകും പൊൻകിരീടം
അഴകുള്ള കരുമന മുതൽ മുമ്പൻ വിരുതൻ
അറിവാൻ ചാക്കാട്ട് ദിവ്യൻ ശിതികണ്ഠനവനും
ഇണയൊത്തു മരുവുന്ന പെരുന്തട്ടാനവനും
അളവെചെന്നുടനാഴീ ക്കരചെന്നു വിരവിൽ
അലസാതങ്ങുടൻ വീത വലയതുതടവായ്
അതുക പെരുന്തട്ടാ നുടനാഴിയതിലെ
അണഞ്ഞുടനിഴഞ്ഞുതാൻ തടവോടങ്ങെടുത്തു
അളവില്ലാതൊളിതേടും മുടി മുത്തിൻ കിരീടം
അലസാതങ്ങെടുത്തുടൻ വിരവിൽ പോന്നവരും
പലതരം നീരൂപിച്ചും പറഞ്ഞൊത്തും വരുമ്പോൾ
പരിചേറുന്നൊരുനായർ മുരിക്കും ചേരിതന്റെ
പരിചുറ്റ നിലം തന്നിലുടൻ വെച്ചപ്പൊഴുതെ
പകലാവാനുദയം പോൽ വിളങ്ങുന്നു ഭുവനം
പരിചിൽ ക ാരു നേരത്തവരും കൈവണങ്ങി
വിരവിൽ വന്ദനംചെയ്തങ്ങരികെ നിന്നവരും
ഹരിനമ്മോ നമ നമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥാ ശരണമെന്നരാ പോതും തൊഴുന്നേൻ
(ഗുരുനാഥാശരണമെന്നിര പോതും തൊഴുന്നേൻ)
അന്നവൻ ചാക്കാട്ട് ദിവ്യൻ ശിതികണ്ഠൻ
ആദരാൽ നാഗരത്തട്ടാനും താനുമായ്

അന്തരം വന്നതിനെന്തെന്റെ ദൈവമെ
ആദരം പൂ ് ചമഞ്ഞവൻ നിൽക്കുമ്പോൾ
ക വർ നല്ലമുരിക്കും ചേരിതാനും
ക ുനിരൂപിച്ചു മൂവരും തങ്ങളിൽ
ഉ ായതിൻ വഴി ചിന്തിച്ചറിവാനായ്
ഉത്തമന്മാരെ വരുത്തി വിരവോടെ
ഉറ്റു നീരുപിച്ചറിഞ്ഞവരപ്പോഴെ
ഉല്ലാസം പൂ ുള്ള ദൈവക്കരുവെന്നും
ഊഴിയിൽ പാലാഴീക്കോട്ട് ദൈവമെന്നും
ഉത്തമന്മാർകൾ വിധിച്ചോരനന്തരം
മല്ലാരിനായകൻ മുത്തിൻ കിരീടത്തെ
നല്ലവണ്ണം പരിപാലിപ്പതിന്നായി
നന്മയിൽ മൂവരുമൊത്തു നിരൂപിച്ചും
ചൊല്ലുള്ള വിശ്വകർമ്മാവെ വരുത്തീട്ട്
ചേലോടെ നല്ലസ്ഥലവു മുറപ്പാക്കി
ചിത്രമായുള്ള പണികൾ പലതരം
എത്ര വിചിത്രമതെന്നതുരചെയ്‌വാൻ
ഏറ്റം പണിപ്പെട്ടുഴലുമനന്തനും
താളം മൂരശുകുട തഴ തത്തിക
താലവൃന്ദം കൊടിക്കൂറ പലതരം
കാളുംകുഴൽകൊമ്പു ചീനിയുംചമ്മട്ടം
കാണികൾ ഞെട്ടുമാറീട്ടുതകിലോശ
ചെ ചേർമംഗല മദ്ദളമെന്നിവ
കൊ ു മുഴങ്ങി ചെകിടടയുംവണ്ണം
ഇത്തരം വാദ്യഘോഷങ്ങൾക്കിടക്കിടെ
പൊട്ടുന്നു കൈവെടി പൂവെടി കമ്പവും
വിശ്വൈക നാഥനെഴുന്നള്ളും നേരത്ത്
വൃഷ്ണികൾ പുഷ്പവർഷങ്ങൾ വർഷിക്കയും
തിക്കി തിരക്കി മഹാജനമൊക്കെയും
വെക്കമലങ്കാരത്തോടെ കരിപത്തുകൾ
ചെന്താരിൽമാതിൻമണാളൻ ജഗന്നാഥൻ
ചെമ്മെതിരുനടനം വെച്ചു നൃത്തവും
പൊന്നിൻനിറം പോലൊളിയുന്നു പൂമേനി
മിന്നിൻനിറം പോലൊളിയുന്നു ദിക്കുകൾ

വന്നുള്ള നേർച്ചകളെണ്ണമില്ലാതോളം
കണ്ണും കഴുത്തുംകൈകാലും ഗുരുവാർഷ്
ഗുന്മൻ പരാലാമത്തൊട്ടിലും പിള്ളയും
മാറും മുല കാതുആളുരുമെന്നിവ
പൂണുനൂൽ പൊന്നിൻപൂ മോതിരക്കോഴയും
ചിറ്റാട പട്ടുകുടകൾവീരാകാളി
ഇത്തരം മറ്റും പലപല നേർച്ചകൾ
ഉത്തമൻ തൃക്കയ്യിലെത്തി കൊടുക്കയും
ഊനം കളഞ്ഞു കുറികൊടുത്തമ്പോടെ
ഉള്ളം തെളിഞ്ഞുള്ള ലോകരും താനുമായ്
ഊക്കോടെ ചെന്നു വളർപട്ടണക്കോട്ടയിൽ
വൈരി ക്കുലാന്തക നേഴിമന്നൻതന്നെ
വൈകാതെ ക ു തെളിഞ്ഞരുളി ചെയ്തു
വാട്ടം വരുത്താതെ പള്ളിച്ചിത്രകൂടം
വാഴ്ച നടത്തി ഞാൻ പാലിച്ചുപോരുവാൻ
വാഴും കുലത്തി നൊരന്തരം വന്നാലും
വാസുദേവാമൂർത്തിതന്നുടെ കർമ്മങ്ങൾ
വേലാവിഷു വിളക്കാറാട്ടും ഘോഷമായ്
തെറ്റുകൂടാതെ കഴിഷതിനെഷോഴും
അഞ്ചു വിളക്കുമാറാട്ടും വഴിപോലെ
ഒഷിച്ചുപോന്നതിനൊട്ടുംകുറവില്ല
(ഒഷിച്ചുപോന്നതിനൊട്ടുംകുറവില്ല)

കൂശാതെകുന്നിങ്ക ലീശനുംതാനുമായ്
കൂറൊത്തിരുഭാഗവും വസിച്ചമ്പോടെ
കൂശാതെയ ലൂർ കാവും വഴങ്ങിച്ചു
കൂടെയെഴുന്നള്ളികാഷാട്ട് കാവിലും
കൂശാതെ ചിൽപുമാൻ കീച്ചേരി കാവിലും
അല്ലലകറ്റി നൽ മേച്ചേരികാവിലും
കൂറൊത്ത നൽസ്ഥലം മാവിലക്കാവിലും
അമ്പോടുടൻ വസിച്ചി ൽ തീർന്നെഷോഴും
ആനന്ദരൂപൻ പരമൻ പരബ്രഹ്മൻ
ആദിയുമന്തം തിരിയാത്ത മൂർത്തിതാൻ
ആത്മംതെളിഞ്ഞു വിളങ്ങി വിളയാടി

ആഴിചുഴന്നുള്ളൊ രേഴിമന്നൻ നാട്ടിൽ
അൻപെഴും തെക്കുമ്പാടെന്നപുരിയതിൽ
അൻപുറ്റെഴുന്നള്ളി നൽസ്ഥലവും ക ു
ആദരാൽ നീരും നിലവും വഴങ്ങിച്ചു
ആടൽ തീർന്നുള്ളൊരു സ്ഥാനമുറപ്പാക്കി
അത്തൽ ജനങ്ങൾക്കൊഴിച്ചു വസിക്കുന്നാൾ
കല്ല്യാണ മൂർത്തിതന്നുത്സവ കർമ്മങ്ങൾ
കാലേ തിടങ്ങുമ്പോൾ മേളങ്ങൾ കാണ്മാനായ്
കാരുണ്യ ശീലൻകൈതൊടനും ത ാനും
കല്പിച്ചവൻ തന്നോടുൾപൂക്കലിവൊടെ
ഉ തിൽ വിസ്മയമെന്നേ പറയാവൂ
ഉത്തമൻ തന്റെ ഞെറികുറി ക ഷോൾ
ഉറ്റവർതന്റെ മെയികുടമുമ്പായി
ഊക്കോടതിയടത്തെന്ന പുരിയതിൽ
ഊഴിമാതിൻകാന്തനമ്പോടെഴുന്നള്ളി
മേന്മയേറും നായർകുപ്പാടക്കോൻതന്റെ
ജന്മഭൂമിയുംവഴങ്ങിച്ചുമെല്ലവെ
ഊഴിപാലാഴിനേർമന്നനെക ിട്ടു
ഉത്സവ കോലാഹലവും വഴങ്ങിച്ചു
നന്നായെഴുന്നള്ളിപാണച്ചിറതന്നിൽ
നന്മയൊടിങ്ങെഴുന്നള്ളിച്ചുപോരുമ്പോൾ
നന്നാകുലമതി ലായർമുള്ളിക്കോടൻ
മുന്നം കഴിഞ്ഞുള്ള ജന്മവിലാസത്താൽ
വന്നുടൻ മല്ലിയോട്ടമ്പിനകാലത്ത്
കണ്ണുമൂന്നുള്ളരചൻതാനുമൊത്തുടൻ
കാരണം ചൊൽവാനിരുപത്തെട്ടുപേരിൽ
കാരണോൻ മല്ലിയോടൻ മുതൽ മുമ്പായിട
കാര്യാദികൾ പലതെല്ലാമുറപ്പാക്കി
(കാര്യാദികൾ പലതെല്ലാമുറപ്പാക്കി)

ആരോമൽ പൈങ്കിളി ചാലേ വരികെടൊ
ആമോദാൽ ഞാൻ തരും ശ്രീമൽപഴംതേനും
ആജ്യവും നൽക്ഷീരം പ്രാജ്യാ ഗുളമിവ
അഞ്ചിതമായുള്ള പഞ്ചസാര അവിൽ

ആനന്ദമാം വണ്ണം ഊനംവരാതെനീ
ആസ്ഥയിൽനിന്നൊരുവാർത്തപുതിയതായ്
ആയതിനിന്നു വിനായകനും തുണ
ആഗമനായനീ വാണിയും കൃഷ്ണനും
ആകുലം തീർത്തെനിക്കാകൂതം നൽകുക
ആധാരമെൻഗുരു നാഥൻ മുനിമാരും
ആസ്ഥയോടെതുണകാർത്തികേയൻതാനും
ആക്കംകലർന്നെന്നിൽദിക്പാലവൃന്ദവും
ഇന്ദിരാവല്ലഭൻ മുന്നമഴീക്കോട്ട്
പാലോട്ടു കാലിലെഴുന്നള്ളുവാനായി
കാരണഭൂതന്മാർ ധീരന്മാർ തീയ്യരും
ചട്ടറ്റനാഗരത്തട്ടാന്മാരുമൊത്ത്
ഇഷ്ടത്തോടങ്ങവ രോട്ടുനാളൈക്യമായ്
ഒട്ടുംഭേദമെനി വിഷ്ഠദേശോത്സവം
കാലംതോറുമൊത്തു പാലോട്ട്കാവിതിൽ
മേളത്തിൽ ഘോഷിക്കും കാലമൊരുകാലം
തീയ്യർതട്ടാന്മാരൊട്ടീയെന്ന ഭാവത്താൽ
പ ുള്ള ഭേദത്തെ വീ ുമുപേക്ഷിച്ചു
വാപികൂപസ്പർശഭേദമിനിമേലിൽ
കേവലം വർജ്ജിച്ചീടുവിനെന്നമൊഴി
കേട്ടുടൻ നാഗരത്തട്ടാന്മാരെല്ലാരും
ഒത്തുടൻ ദൈവത്തോടിത്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചു
വേദത്തെക്കട്ടുളള ദൈതേയനെ കൊൽവാൻ
വേദത്തിൻ വാക്കാലെ ചേത സന്തോഷേണ
ആദിമത്സ്യമായൊരാദിമൂർത്തേ നമഃ
പാലാഴിമർദ്ദിക്കും കാലത്തു മന്ദരം
ആഴിയതിന്നുള്ളിൽ താഴുന്നതു ക ു
കോഴകൂടാതെ യുയർത്തുവാനു ായ
കൂർമ്മ മൂർത്തേ പരബ്രഹ്മാ നമോനമഃ
മേദിനിയെ പ ു കാതിൽ ധരിച്ചിട്ടു
പാതാളെ പൂക്കൊര സുരനെ കൊൽവാനായ്
ഘോര വരാഹാവതാരാ നമോ നമഃ
വിഷ്ണു മുകുന്ദാ നമസ്തേ നമോ നമഃ
ഇത്ഥം മടിശ്ശീല ക്കാരണവർതാനും

മറ്റുള്ള നാഗര ത്തട്ടാന്മാരെല്ലാരും
ഏറെ സ്തുതി ചെയ്തു മാറിവരുന്നേരം
ഏറ്റം പ്രസാദിച്ചു തെറ്റെന്നു ദൈവവും
പോറ്റിടേണം ഞാനും മേറ്റമിവരെയും
ഉറ്റുനീലേശ്വരമുറ്റുമെഴുന്നെള്ളി
മുപ്പുരാരി തളീലപ്പനെ ക ഥാ
ഒപ്പിച്ചുകാര്യവും മപ്പടി വേഗേന
മന്ദംപുറം കാവിൽ മന്നമന്യേ ചെന്നു
കോലസ്വരൂപത്തിനാലംബ മായേഴും
മായമയിയായ തായയെയും ക ു
കാലാരിയാംക്ഷേത്രപാലനെയും പിന്നെ
കൂടെയുള്ളോരെയും കേടറ്റുക ഥാ
മോടിയേറും സ്ഥാനം കൂടെയുറപ്പാക്കി
കല്പിച്ചുപോന്നു വടയന്തൂർ കാവതിൽ
കത്തിച്ച ദീപവും പുത്തൻപണികളും
ക ു തെളിഞ്ഞഥര ിൽ കൊതിപൂ ു
ചെമ്മേ വടയന്തുരബിക തന്നോടും
ക്ഷേത്രപാലൻ ജഗദാർത്തി ഹരനോടും
ദേവീ പടക്കത്തി ഭൈരവി തന്നോടും
മാനിച്ചു കല്പിച്ചു സ്ഥാനമുറപ്പാക്കി
പിന്നെയെഴുന്നള്ളി നിന്നതറിയിപ്പാൻ
ഒന്നെന്നെകാണിച്ചതിന്നുപറവാനായ്
എന്നാൽ പണിപണിയെന്നാൽ ചുരുക്കമായ്
എന്നു പറയുന്നതിന്നു വെറുക്കല്ലാ
പാലോട്ട് ദൈവമേ പാലയമാം നമഃ
വാനര വേഷമൊട്ടു നം വരുത്താതെ
വാണു ചില തൊഴിൽ കാണിച്ചു ചെറ്റുനാൾ
മാനവന്മാരല്പ മാനസരാകയാൽ
ദീനദയാലു ജനാർദ്ദനൻ വൈഭവം
ഏതുമറിയാഞ്ഞു വീതശങ്കാമതാ
പൊട്ടിച്ചിതശ്വമാം പുഷ്ഠമാം കോടരം
കേട്ടു പടപട പൊട്ടുന്ന ശബ്ദത്തിൽ
ഞെട്ടിനാൻ നാഗരത്തട്ടാന്മാരെല്ലാരും
എന്തെന്നറിയാതെ ചിന്തിച്ചിതെല്ലാരും

ഒത്തുവരുത്തിനാൻ കർത്താന്തികന്മാരെ
വെഷിച്ച പ്രശ്നത്തിൽ തെറ്റുവരുത്താതെ
പാലോട്ട് ദൈവം താൻ ചാലെ പ്രകാശിച്ചു
സ്ഥാനമിവിടത്തിൽ വേണമെന്നുള്ളതും
ജ്ഞാനികൾ ചൊന്നതു സാനന്ദം കേട്ടുടൻ
വമ്പുറ്റ കോയ്മ മുമ്പിൽ കുറുവാടൻ
നമ്പിയാരോടതു മുമ്പിലറിയിച്ചു
നമ്പിയാരാമൊഴി മുമ്പിൽ ഗ്രഹിച്ചുടൻ
സംഭ്രമം പൂ ു വിശ്വംഭരൻ തൻ പാദം
കുമ്പിടുവാനായി മുമ്പിലെഴുന്നള്ളി
താരാർ മകൾ വാണ പാദം തവ പാദം
പാദാരവിന്ദം നമസ്തേ നമോനമഃ
പാദര വിന്ദം നമസ്തേ നമോനമഃ

നമ്മോ നമൊ നമഃ നമ്മോ നമ നാഥൻ നമോ നമഃ നമ്മോ
നാഥൻ നമോ നമഃ നാരായണ വാസുദേവ ശരണം ഞാൻ
ശ്രീമൽ കിളികുലമൌലേ മമ ശ്രീ കൃഷ്ണ കീർത്തനം ചൊൽവാൻ
ആശൂപ്രസാദിക്കവേണ മിന്നു കൂശാതെ ശാരിക മൌലേ
ചിത്തം തെളിഞ്ഞു കഥിക്കാകഥ ക്ഷുത്തടക്കീടുവാനായി
പുത്തൻ ഗുളം നവനീതം മധുദുഘ്ദം പഴം പഞ്ചസാരാ
ചിഞ്ചാപലശശ മാനാമയാ പുഞ്ചപ്യധുക സംയുക്ത്
വഞ്ചത കൂടാതെ നൽകുന്നിതു പഞ്ചവർണ്ണെ ഭുജിച്ചാലും
പഞ്ചമരാഗങ്ങൾ കൊ ു നല്ല കഞ്ചവൈരി ചരിതത്തേ
അഞ്ചാതെ പാടുക ബാലേ ലോകനെഞ്ചിൽ സുഖംവരുംവണ്ണം
കൊഞ്ചുംകിളി കുലമൗലേ ഇതിൽ കിഞ്ചന സന്ദേഹമെല്ലാം
മുഞ്ച മൂഞ്ചാനന്നമാർന്നു കൃഷ്ണനഞ്ചനവർണ്ണം പരമം
ചെഞ്ചമ്മെകീർത്തിക്ക ബാലേ ലോക നെഞ്ചിൽ സുഖം വരുംവണ്ണം
എങ്കിലോ കേട്ടുകൊ ാലും നല്ല പങ്കജാക്ഷന്റെ കഥകൾ
വാരണ വക്ത്രനായീടുന്നൊരു ഹേരമ്പ ദേവൻ തുണയ്ക്കാ
വാരീജാക്ഷി വാണി മാതാ വരം മേന്മേമേലരുളുകമാഹ്യം
ശ്രീവത്സാ വത്സാ ശ്രീത ശ്രീ ശ്രീത മന്ദഹാസ സന്തുഷ്ടൻ
സൃഷ്ടി സ്ഥിത പ്രളയാനാം ഗുരു വിഷ്ഠര സ്തോത്രൻ മുകുന്ദൻ
വൃഷ്ടി മന്നേത്രനാനന്തൻ മമ കഷ്ടത തീർത്തു രക്ഷിക്കാ
മച്ചിട്ട ഗേഹിനം തീർത്താൽ ഘനം നിർത്തയെ ദ്വാത്വപദസ്കം

ഈശ്വര ശാശ്വതശംഭോ പരമേശ്വര പാർവ്വതി കാന്താ
ശങ്കരാ സങ്കടം തീർക്കാൻ മമതിങ്കൾ കലാധരാവന്നേൻ
മുക്തിതൻ ദ്വാരകാദി മമ ശക്തി ധരനും തുണയ്ക്കാ
കൃഷ്ണൻ ജനാർദ്ദനൻ വിഷ്ണു വിഭോ ജിഷ്ണു മുഖാമര സേവ്യൻ
ശ്രീ മത് പൃഥുരോമ രൂപാധാരി സാമാരി വേദസ്വരൂപൻ
മന്നിൽ പ്രസിദ്ധമായിടും വടയന്തൂര്കാവിൽ വിളങ്ങും
പങ്കജനേത്രൻ പരമാനന്ദൻ പാലോട്ടു ദൈവം തുണയ്ക്കാ
എങ്കിലോ പ സുരൻമാർ ഭൂമി സംഖ്യയില്ലാതെ പിറന്നാൾ
വർദ്ധിച്ചു, വർദ്ധിച്ചു നിത്യമവർ പൃഥ്വിയിലൊക്കെ നിറഞ്ഞു
അർക്കഭാനുക്കൾ തട്ടീല ധരർക്കൊക്കവെ ദൈത്യരാൽ മൂടി
പന്നഗ നാഥാ ഫണങ്ങളെല്ലാം സന്നമായി ദൈത്യഭാരാൽ
നാഗലോകത്ത് പതിക്കും മുമ്പേ വേഗാൽ ഭവാനുദ്ധരിക്കാ
ആദികപാഠ കഫാലമപ്പോൾ ചീറിത്തുടങ്ങി ഭരേണം
പുഷ്ടദുഃഖേന ഗജങ്ങളെട്ടും കഷ്ടം ചലിച്ചു തിടങ്ങി
ഇത്തരം ധാത്രീ ദേവിക്കുഭാര ദത്തൽ മുഴുത്തുവന്നപ്പോൾ
തർണ്ണകവേഷ മലമ്യാ ധാര സ്വർണാദിശ്രൃഗം ഗമിച്ചാർ
എന്നാലോ സൃഷ്ടിതൻമാരാമവരെന്നെയും ധിക്കരിച്ചിപ്പോൾ
ഗർവ്വിതൻമാരായ് നടക്കുന്നതും സർവ്വം മമദോഷമല്ലോ
ദർപ്പിതൻമാരെയമർപ്പാൻ മമ കെൽപ്പുപോര ധരിച്ചാലും.
നാരായണൻ താനിവരെ എല്ലാം നേരെയമർക്കും ധരിപ്പിൻ
ബ്രഫാണ്ഡമെല്ലാംമുദരംതന്നിൽ മുണ്ഡനമായ് ധരിക്കുന്നു.
വിഷ്ണുവേ പ്രാപിക്ക നാമിപ്പോഴെ ദൈത്യാരിയല്ലോ മുകുന്ദൻ
എന്നരുൾചെയ്തു വിരിഞ്ചൻ ധരദേവ വൃന്ദങ്ങളും കൂടി
വൈകുണ്ഠ ലോകം ഗമിച്ചാരവർ വൈകാതെ നാഥനെ കാൺമാൻ
നാരായാണനോടുണർത്താനവർ നാരായണനെ സ്തുതിച്ചാർ
നാരായണനരകാരെ വിഭോ നാളികലോചന വിഷ്ണോ
നാരദസ്യേവ്യാ മുകുന്ദാഹരേ കേശവസ്തുഭ്യം നമസ്തേ
ഗോവിന്ദ ഗോപതേ ഗോപികാന്താ ഗോവർദ്ധനോർദ്ധധരവന്നേൻ
ഏവം സ്തുതികേട്ടു ദേവനപ്പോൾ ആവിർഭവിച്ചിതു മോദാൽ
മന്ദഹാസം പൂ ു നാഥനപ്പോൾ അന്നേതരമരുൾചെയ്തു
നിങ്ങളിങ്ങാഗമിപ്പാനായുള്ള സംഗതിയെന്തു കഥിപ്പിൻ
അത്തലെത്താനങ്ങുജാതമെന്നു ചിത്തത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചേൻ ഞാൻ
നാഥാനീവണ്ണം കഥിച്ചനേരം പാദോജസംഭവൻ ചൊന്നാൻ
ദാനവൻമാരെ വധിച്ചു ഭവാനൂനം വരാതെ ലോകങ്ങൾ

പാലിക്കയല്ലായ്കിലിപ്പോ ഊഴിയില്ലാതെയായ് വരും നാഥാ
ബ്രഹ്മാവീവണ്ണം ഭ്രമിച്ചനേരം ബ്രഹ്മ സ്വരൂപനാം നാഥൻ
ചന്ദ്രികശുഭ്രസ്മിതം പൂ രവിന്ദോൽ ഭവാനൊടു ചൊന്നാൻ
കശ്യപനെന്നഭജിച്ചു മുന്നം കശ്യപിയിൽ വസിച്ചപ്പോൾ
പ്രത്യക്ഷമായ് വരും തസ്മയി മായ ദത്തമായിവിധാധാവെ
കാശ്യപൻ ശൗരിയായ് ഇപ്പോഴു ് കാശ്യപിയിൽ വസിക്കുന്നു.
ആയതുകൊ ുവതാരം മായാകാര്യം സുതനായവന്റെ
ആനകദുന്ദുഭി സൂനുവായി ഞാനും പിറക്കും ധരായാം
സങ്കടം ഭൂമിക്കുതീർക്കുമൊരു ശങ്കയില്ലാ നിങ്ങൾപോവിൻ
പിന്നെ സുരശ്രേഷ്ഠരാദി സുരവൃന്ദങ്ങൾ സ്ഥാനത്തുപുക്കാർ
വിശ്വംഭരയും തെളിഞ്ഞു വരം വിശ്വംഭരാ ഹൃദിധാത്വാ
തന്നുടെ സ്ഥാനം ഗമിച്ചു മുന്നമാർന്ന സ്ഥിതിയിൽ വസിച്ചു
പ ു മഥുരയെന്നാഖ്യാ പൂ ു ായിമൽപ്പുരി ഭൂമൗ
യാദവൻമാരതിൽ മോദാൽ അന്നുസാദരം വാഴുന്നകാലം
ഉഗ്രസേനൻ ദേവകന്മാരവർ അഗ്രഗണ്യൻ മാരിവരിൽ
ഉഗ്രസേനൻ സുതൻ കംസൻനതിൽ വ്യഗ്രതകൂടാതെ വാണാൻ
ദേവക പുത്രിയായു ായ് വന്നു ദേവകിയെന്നൊരുകന്യ
ദേവകിദേവി വിവാഹമന്നു ശ്രീവാസുദേവരെകൊ ്
പാരാതെചെയ്യിച്ചുകംസൻ പിന്നെ തേർ തെളിച്ചൊട്ടു പോയപ്പോൾ
നല്ലോരശരീർവാക്കു ായതു ചൊല്ലാം വിശേഷിച്ചു കേൾക്കാ
ദുഷ്ട ബുദ്ധേ കേൾക്ക നിന്നെ പിന്നെ സുഷ്ഠവാം സോദരി തന്റെ
അഷ്ടപുത്രൻ വധിക്കുമെന്നു നിഷ്ഠൂരവാക്കങ്ങ വ്യോമേ
കേട്ടനേരമൊന്നു ഞെട്ടി കംസൻ പെട്ടെന്നു ഖൾഗമെടുത്തു
സോദരിയെ കുലചെയ്‌വാൻ അവൻ സാദരമോങ്ങുന്നനേരം
വെക്കം വസുദേവർചൊന്നു നല്ല യുക്തി യുക്തംവചസെല്ലാം
കേട്ടുഭ്രമിച്ചവനപ്പോളന്നുവിട്ടതു ദമ്പതിമാരെ
ശോകേന ന്റെ നികേതനത്തെ വേഗേന പുക്കിതുകംസൻ
നിദ്രകൂടാതെ കഴിച്ചാനവൻ രാത്രിയിൽ ചീർത്തൊരു ഭിത്യാ
ദമ്പതിമാർ പുരം പുക്കും പിന്നെ സംഭൃതാനന്ദം രമിച്ചു
മങ്ങാതെ ഗർഭവുമു ായ്‌വന്നു മംഗലയാം ദേവിക്ക്,
തുഗനാം ബാലകനു ായ്‌വന്നു പൊങ്ങുന്ന കൗതുകത്തോടെ
അപ്പോളവനെയെടുത്തും കൊ ് കെൽപ്പോടെ കംസന്റെ കൈയ്യിൽ
കൊ ുനിരീക്ഷിച്ചു കൊള്ളേണമെന്നി ൽ തീർത്തങ്ങുരചെയ്തു
ര ാമതുമതുപോലെതന്നെ കുഞ്ഠതയെന്നിയേ പിന്നെ

മൂന്നുമന്നാലുമഞ്ചും മതിനാറുമതു പോലെ തന്നെ
ഒപ്പിച്ചു നൽകിതു കംസൻ കൈയ്യിലൽപവുമേ പിഴയാതെ
ആറിനേയും രക്ഷചെയ്കെന്നതും കൂറോടുര ചെയ്തു കംസൻ
നാരദമാമുനി താനു മന്നു പാരാതെകംസനെ ക ു
നേരായവസ്ഥകളെല്ലാമന്നു പാരാതറിയിച്ചു കംസൻ
സാരസാരാമറിയാത്ത നിന്റെ ധീരതയെന്തിനുകൊള്ളാം
രാജബുദ്ധിനിനക്കില്ലെന്നതും പാരാതെത ഞാൻ പറയുന്നു
ദേവകളായി പിറന്നുള്ളൊരു യാദവരാകുമിവർകൾ
നിന്നുടെ വൈരികളെന്നു മറിമന്നിലു ാകുന്നതെല്ലാ
മുന്നിലു ായുള്ളവരും മേലിലിലെന്നിലു ാകുന്നവരും
യാദവരൊക്കെനിൻ ശത്രുവെന്നു മോദഹീനം ഗ്രഹിച്ചാലും
കാലനായ്തന്നെവരുമങ്ങവൻ കാലനമീയെന്നസുരൻ
നീയൊന്നറിഞ്ഞുകൊ ാലും പിന്നെയാദവൻമാർ ദേവരെല്ലോ
എന്നതുകേട്ടതി കോപത്തോടെ സന്നദ്ധനാകിയ കംസൻ
ആറായ ബാലരെയെല്ലാ മവൻ കാലനൂർക്കാക്കിയശേഷം
ശേഷിച്ച ബാലകൻമാരോടവൻ ഘോഷിച്ചുയുദ്ധം തുടങ്ങി
നാട്ടിൽ നിന്നാശുവേർവിട്ടങ്ങവരോട്ടം തുടങ്ങി പലരും
വാട്ടം വിനവനവാസം ചെയ്തുവീട്ടിലൂള്ളോർകളുമെല്ലാം
കാരാഗൃഹേചേർത്തു നന്നായവർ നേരെയടുക്കരുതെന്നു
ദേവകീദേവകൻമാർക്കങ്ങവൻ കേവലം ശൃഗലചേർത്തു
സപ്തമഗർഭവുമു ായ് വന്നു സന്നയാം ദേവകിക്കന്നാൾ
പിന്നെയശോദയിലാക്കീ തഥാ ധന്യയാം ദേവിതന്നാംശാൽ
ദേവകൻ തന്നുടെ ഭാര്യയായ രോഹിണി തന്നിലതുനാൾ
രാമനുമു ായനന്താംശമായ് ഭൂമിഭാരാഹരണാർത്ഥം
നഷ്ടമാക്കീടുവാൻ ഭൂമിതന്നിൽ ദുഷ്ടരാകും ഭാരമെല്ലാം
ഇഷ്ടമായുള്ളൊരു ചിങ്ങമാസം അഷ്ടമിരോഹിണി നാളിൽ
ഒത്തുകൂടീടുംനിശമദ്ധ്യത്തിൽ ഉത്തമശ്ലോകനുമു ായ്
വിഷ്ഠകേശാൽദീർഘപൃഷ്ഠശായി അഷ്ടമ ഗർഭസ്ഥനായാൻ
കാവലായുള്ളോരു വൻപാപികളാകെ യുറങ്ങിയനേരം
നാഗാരിവാഹനൻശംഖു ഗദ നീരജ ചക്രങ്ങളായി
ആയുധാദീകൾധരിച്ചു ചതുർഭാഹുക്കളി ലൊരുപോലെ
താതോജനനികൾ ക ു സ്തുതിച്ചാനന്ദമോടതുനേരം
എന്നെയെടുത്തിവിടന്നും കൊ ുധന്യമാ മൈമ്പാടിതന്നിൽ
ആക്കിയകന്യകതന്നെ ക്കൊ ിങ്ങാക്കീടുവിൻ മടിയാതെ

ആയതുകേട്ടുവസുദേവരു മായവൻതന്നെയെടുത്തു
പോകുന്നനേരംമഴയുമിടി പാരാതെവന്നവയെല്ലാം
നന്നായ്തടുത്തു കുടയായ്മീതെ അന്ദനൻ താനന്നു നൂനം
കാളിന്ദിയും വഴിനൽകീടിനാർകാളഭൂവർണ്ണനന്നേരം
ചെന്നങ്ങയിമ്പാടിതന്നിലന്നു സുന്ദരിയാകും യശോദ
സൂതികൊ ു ായ സാദാ പരിവാദനയാലുറങ്ങുമ്പോൾ
ധന്യനായുള്ളോരു ബാലകനെ തന്നെയവൾസമീപത്തു
ചേർത്തുടൻ കന്യകന്നെകൊ ു പാർക്കാതെ പോന്നിതുപിന്നെ
ഈറ്റില്ലം തന്നിലങ്ങാക്കിയപ്പോൾ ഏറ്റം കരഞ്ഞുതുടങ്ങി
കോട്ടയിൽ കാവലായുള്ള ജനം- കേട്ടുടൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു
കംസനോടങ്ങറിയിച്ചനേരം സംശയംകൂടാതെവന്നു
വാരിയെടുത്തുടൻ പാറതന്നിൽ പാരാതടിഷാൻ തുടങ്ങി
നേരേയുപരി ഗമിച്ചുദേവി പരാതെ പ്രത്യക്ഷമായി
കംസനോടങ്ങരുൾചെയ്തു ദേവിസംശയം വേ ാനിനക്ക്
നിന്നുടെ കാലൻ ഞാനല്ല കാലനു ായ്ഭവിച്ചതിനിഷോൾ
എന്നതുകേട്ടോരു കംസൻതാനു മന്നേതരം മടങ്ങിഷോയ്
ദേവിചരിത്രവൃത്താന്തംചൊൽവാനാവതല്ലാർക്കുംനിനച്ചാൽ
കേശാദിപാദ മാഹാത്മ്യം ചൊൽവാനാശയു ുള്ളിലെന്നാലും
ആശയെ ചിന്തിച്ചടങ്ങി പരമാനന്ദമോടിരിക്കേണം
എന്നുപറഞ്ഞടങ്ങി കിളിപിന്നെയും ചൊല്ലുവാനായി
വന്ദ്യരെ വന്ദിച്ചുചൊന്നു കിളിപിന്നെയും മോദമോടേവം
നമ്മോ നമോ നമ നമ്മൊ നമ നാഥൻനമോ നമ നമ്മോ
നാഥൻ നമോ നമ നാരായണ വാസുദേവ ശരണംഞാൻ
(നാഥൻ നമോ നമ നാരായണ വാസുദേവ ശരണംഞാൻ)

അഷുചൂടിന മൂഷുരാരിയനംഗനെ പൊരിചെയ്തവൻ
അടവിയതിൽ മലമകളുമുടനൊരു മനമതായകരിവടിവതായ്
കൊഞ്ചലോടവർ മീനകേതന മാൽമുഴുത്തു പുണർന്നനാൾ
ഉളവായൊരുപൈതൽ കരിതൻവടിവൊടു പൊൻനിറം കുടവയറുമായ്
അഞ്ചുനൽകര മോടുടൻ ഗജവക്ത്രവും ശശിവഹ്നിയും
അഞ്ചുമഴകൊടു ചെഞ്ചിൽവിലസിന പഞ്ചമീശശി നെറ്റിയും
ചിത്രമോടുവിളങ്ങും ചെഞ്ചിട പത്തിയുംഉരഗങ്ങളും
കടുകയവർമന മതിലുളിടർകളഞ്ഞരുൾതരീശ ഗണേശ്വരാ
ഗേഹമൊന്നിണർക്കാദിവേദിയിൽ നന്മയോടുവിരിഞ്ചൻതാൻ

നാവിലുത്ഭവമായ് വിളങ്ങിന ഭാരതീ മമനാവതിൽ
നാദഗീത പുരാണമൊതുവതിന്നുനീ തുണചെയ്യണം
ചെറിവൊടമരകൾ തൊഴുതുവിലസിന നായകീയഴൽ തീർത്തരുൾ
ബോധമോടുണർവാകും നൽകവി യോരോരോവക നൽകണം
അലക്കും മുടനാഴി കൊടുക്കയില്ല തിരമാലപോലെയനാരദം
ആശയുറ്റഗുണങ്ങൾ നീതരുവാൻകഴൽ തൊഴുതേനഹം
അരിയസരസിജ നയനമുടനൊരു പാൽപളുങ്കൊളി വേശ്വരൻ
ശൈലമന്നൊരു നാളതിൽ ക്കരതാരതിൽ കുടയായ് പിടി
ച്ചതികമൊടുഭയം വരുമാറിന്ദ്രനുംപെയ്യിച്ചുള്ളൊരുവൻമഴ
കൂടവെ തടുത്തുറ്റുതന്നുടെ ബാലരായ ജനത്തെയും
പെരുമയൊടു വലിച്ചരിയകുഴൽവിളി നൃത്തമാടിയമായനെ
മായയാൽ മടവാർകൾ കൂറ കവർന്നു കൊ രയാലിന്മേൽ
ഇരുന്നുകുഴൽ വിളി പെരുമയൊടുവലിച്ചെറിഞ്ഞവൻ കൂറ നൽകിനാൻ
മായയാൽകളി ചെയ്തവേലകളെത്രയും പണിയോർക്കിലോ
ഒരുമയൊടുത്യച്ചംബരം വാണരുളീടും ശ്രീകൃഷ്ണൻ തുണചെയ്കവേ
അന്തകാരിമുരാന്തകൻ വിധുശേഖരൻ പരമേശ്വരൻ
തദനുസദൃശമായ് ഗിരിജ കരിണിയായ് സുരതുംപലതും ചെയ്തിരിമ്പോൾ
അത്ഭുതാകൃതി വേഷമായതിലുത്ഭവിച്ചൊരു പുത്തിരൻ
ഗജപൻ വദനവും സതതം കുടവയറഴകും ഗണപതി ശരണംഞാൻ
പാഹിമാം പരമേശ്വരാംബുജ പാഹിപാഹികൃപാംബുധേ
ജനനമൃതിഭയ ഹരണം തവപദ യുഗളമഹ മിഹവണങ്ങുന്നേൻ
ഭാരതീകമലേക്ഷണേ കമലാസനസ്യവിനിർഗ്ഗതേ
വിവിധപദവലി ജലധിയതിൽ തിരമാല പോലെയുദിക്കവേ
അസ്തുതേ, മമ വിശ്വമൽജന നീതിസന്തത മോതുവാൻ
രസനയതിൽ വരും പിഴകളറുത്തുടൻ കരുണം ഗുരുജനസ്മരണയേ
എൻമനസ്സിലുദിക്കയെൻ ഗുരു നിൻകൃപാ കരുണാകരാ
അരുണനിതപര ജനനിഭയഹരകൃഷ്ണ കൃഷ്ണ നമോസ്തുതേ
അരുണനിതപര ജനനിഭയഹരകൃഷ്ണ കൃഷ്ണ നമോസ്തുതേ
ആനായൊരുത്തരൻ തന്റെ മകനാനാമുഖൻ ഗണനാഥൻ
ദീനതതീർത്തുതുണക്കേണമെ ഞാനിതാ കൈവണങ്ങുന്നേൻ
മാനിൻ മിഴിയിണവാണീമാതും നാണാതെ നാവിൽവസിയ്ക്ക
ദാനവവൈരി ശ്രീകൃഷ്ണൻ തുണയ്ക്കാനന്ദമോടെന്നിലെന്നും
ആശയാനന്ദം വരുമാറെന്റെ ദേശികനും തുണചെയ്ക
ആശാപതികളും ദേവകളും ധാതുവുമീശനും പിന്നെ
ഭൂതരനന്ദിനിയാൾ ദേവിയുമാധി തീർത്തെന്നിൽ വസിക്ക

മോദേന താപസന്മാരും നല്ല ഭൂദേവസത്തമന്മാരും
നല്ലസ്തുതിജനമെല്ലാ മെന്നിലല്ലകറ്റി തുണയ്ക്ക
പണഗശായിമുകുന്ദൻ പ ീമന്നിടെ ഭാരങ്ങൾതീർപ്പാൻ
വിണ്ണവർചൊല്ലാലെവന്നു പിറന്നുണ്ണിയായ് ഗോകുലം തന്നിൽ
വെണ്ണയും പാൽ ദധിയു ുവളർന്നണ്ണോജാധീശ ധ്വജൻതാൻ
ഗോകുലപുഷ്ടിവളർത്തി ഗോപഗോപികമാരോടും കൂടി
ഗോവൃന്ദവും മേച്ചുവൃന്ദാവനെ ഗോപാല ബാലരുമായി
ഗോഷ്ഠിയകന്നുള്ള ഗോഷ്ഠംതന്നിൽ ജ്യേഷ്ഠനുംതാനുമായ് മോദാൽ
തത്രവാഴുന്നനാൾ ഗോപാലന്മാർ വൃത്രാരിപൂജയെ ചെയ്‌വാൻ
ഗോരസമോരോന്നെപാത്രം തന്നിൽ പൂരിച്ചുവായ് കെട്ടിമറ്റും
നാനാപദാർത്ഥങ്ങളോടും കൂടിമാനിച്ചു വല്ലഭന്മാരും
വല്ലവിമാരും പുറപ്പെട്ടിതു മല്ലാരിക രുൾ ചെയ്തു
എന്തോരുയാത്രയാരെ പൂജിപ്പാൻ ചന്തമോടെമുതിർന്നിപ്പോൾ
പോകുന്നനിങ്ങളിങ്ങാരാണെന്നു ഗോവിന്ദൻ ചോദിച്ചനേരം
ബാലകൻ തന്നോടീവണ്ണം പശുപാലകനായകൻ ചൊന്നാൻ
കാലമെല്ലാ മിന്ദ്രപൂജവേണംബാലകവൃഷ്ഠിഉ ാവാൻ
താതോഗിരംകേട്ടുചൊന്നാൻ മധുസൂതനനാം ബാലകൻതാൻ
അച്ഛനാംനന്ദഗോപൻ തന്നോടിങ്ങച്യുതൻ ചൊന്നാനീവണ്ണം
താതനെന്തിത്രമൂഢത്വം വരാനേതുമൊന്നുമറിഞ്ഞീല
വൃഷ്ഠിക്കുകാരണ മിന്ദ്രനെന്നു പൊട്ടരല്ലാതുേ ാചൊൽവൂ
നന്ദനോദഗ്യാനെ സുഖമായ് ദേവസുന്ദരിമാരോടുകൂടി
രാപ്പകലുമറിയാതെ ക ു ശൂർപ്പഖരാദിതൻ ലീല
ചെയ്തിരിപ്പോൻ ഇന്ദ്രമാമാരിയെപ്പെയ്യിക്കുന്നോൻ പാരിലിപ്പോൾ
പൌലോമികാന്തനാം പൂരിക്കേ കൈതവമല്ലിതു കേൾപ്പിൻ
ഗോപാലഗോകുലകർമ്മം നല്ല ഗോവർദ്ധനാദ്രീശപൂജ
അത്രനന്നല്ലമറ്റിന്ദ്രാർച്ചനാം ചിത്തേധരിച്ചുകൊ ാലും
ജാതികർമ്മം വിട്ടുവേറെയൊരുപൂജ ചെയ്യേ നാമിപ്പോൾ
അ ർകോൻ തന്റെ പൂജയ്ക്കായിട്ടു കൊ ുപോകും പദാർത്ഥങ്ങൾ
കൊ ുഗോവർദ്ധനപൂജചെയ്തു കൊ ൽവർണ്ണൻ നിയോഗത്താൽ
ആയതുക ുനിൽക്കുന്ന മുനിനായകൻ നാരദനപ്പോൾ
മന്നേതരം സുരലോകേചെന്നു ചൊന്നാൻ സുരേന്ദ്രനോടപ്പോൾ
നാരദഭാഷിതംകേട്ടു സുരനായകൻ കോപേന ചൊന്നാൻ
മാനുഷനാം കൊ ൽ വർണ്ണൻ ഗിരാൽ ജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഗോപന്മാർ
വാനവർ നിന്ദയെചെയ്തതിന്നു ഞാനീതാഗോപാലരെനാം
ഗോവൃന്ദത്തോടുവും കൂടിശീഘ്രംപോകേണം വാരാർനിധിയിൽ
ക്ഷുത്തുപു ുള്ളൊരുമത്സ്യങ്ങളെക ുത്സവമായി ചമപ്പാൻ
ഇത്തരം ചൊല്ലി മഹേന്ദ്രൻ മേഘമൊക്കവെ കെട്ടഴിച്ചപ്പോൾ
ആകാശവീഥിയിലെല്ലാം പുനരാകവേ മേഘംപരന്നു
വിഷ്ഠവമൊക്കവെപൊട്ടുമിടി പൊട്ടീതുപാരിച്ചകാറ്റും

കുന്നുകൾ കൂടെകുലുങ്ങും വരിചെന്നു ക   ു ഗോപാലകന്മാർ
നന്ദാത്മജനായ നാഥനോടു ചെന്നുചൊന്നാരല്ലല്ലെല്ലാം
ഇ   ലകന്നു മഴ കൊ   ങ്ങൾ കൊ   ൽ വർണ്ണാ കാത്തുകൊൾകാ
കേശവനെന്നതുകേട്ടു കൊ   ു ക്ലേശിയ്ക്ക വേ   തിനേതും
പർവ്വതരാദിതൻപൂജയിന്നു പർവ്വതമല്ലൊ കൈയേറ്റു
സങ്കർണ്ണനാംപൂജ കൈയ്യേറ്റുടൻ സങ്കടം തീർത്തുരക്ഷിക്കാ
വൃത്രാരിതൻതൊഴിൽക   ു ശത പത്രാക്ഷനൊന്നുചിരിച്ചു
മന്നേതാക്ഷൻ ജഗന്നാഥൻ കൃഷ്ണൻ കുന്നോടുചേർന്നങ്ങഞ്ഞു
കുന്നെടുത്തൊന്നുപൊങ്ങിച്ചിട്ടന്നുമന്ദേതാക്ഷൻ കൈയ്യിലപ്പോൾ
പാരാതതിൻ കീഴിൽനിന്നുകൊൾവിനാരും ഭയപ്പെടായ്കേതും
കന്നുകിടാങ്ങളുംഗോപന്മാരു മൊന്നൊഴിയാതതിൻ കീഴിൽ
വന്നുപുക്കോരളവിന്ദ്രരാജൻ തന്നുടെ പൊൻകുഴലൂതി
ഏഴുനാളങ്ങിനെ വാണാളതിൻകീഴിലപ്പോൾ സുരാധീശൻ
വമ്പുവെടുഞ്ഞുമഴയും നിർത്തി ജംഭാരി ലജ്ജപൂ   പ്പോൾ
ലജ്ജയാംവാരിയിൽമഗ്നനായിട്ടച്യുതനോടിത്ഥം ചൊന്നാൻ
മൂഢതകൊ   ുഞാൻ ചെയ്തപിഴ ഗൂഢസ്ഥനായി പൊറുക്ക
ത്വൽപാദ ഭക്തിയു   ാക്കേണമേയുൾക്കമലത്തിലെപ്പോഴും
നമ്മോ നമോ നമ നമ്മോ നമ നാഥൻനമോ നമാ നമ്മോ
നാഥൻ നമോ നമ നാരായണ വാസുദേവ ശരണംഞാൻ
(നാഥൻനമോനമഃ)

സൽഗുരുശ്രീപാദപത്മങ്ങളെ, നിത്യം ശിരസ്സിൽധരിക്ക
സർവ്വരും കേൾപ്പതിനായിട്ടഹം നൈർമ്മല്യഗാഥ ചൊല്ലുന്നു
നന്നായ്ഗണേശനും വാണീമാതും ശ്രീകൃഷ്ണനും തുണയ്ക്കേണം
പൗരാണികനായ വ്യാസൻതാനും വാല്മീകിയുംശുകൻതാനും
ദേവതവൃന്ദവും യോഗീന്ദ്രരും ആദരവാൽ കടാക്ഷിയ്ക്ക
പന്നഗശായി പരൻപുരുഷൻ പാലോട്ട ദൈവം തുണയ്ക്ക
ചിൽപുരുഷൻ ചിദാനന്ദൻപരൻസച്ചിതാനന്ദസ്വരൂപൻ
സത്രാജിത്താനെന്ന ബോധപ്രദൻ നിത്യം നിരാമയനാത്മാ
തത്വജ്ഞരായുള്ള യോഗീന്ദ്രരെ ചിത്തിൽ വാണിടുമക്കണ്ണൻ
തദ്ചരിതാമൃതം ചൊൽവാൻ വാണിദേവിജിഹ്വാഗ്രേ വസിക്കാ
പന്നഗശായിപരൻ പുരുഷൻ പാലോട്ട് ദൈവ ചരിതം
നേരോടെകേൾപ്പതിനായിട്ടിന്നു സൂരികളും തുണചെയ്ക
എങ്കിൽചുരുക്കമായ് ചൊൽവാൻ കേട്ടുകൊള്ളുക സത്തുക്കളായോർ
പത്മനാഭൻപ   ുവേദങ്ങളെ പത്മയോനിക്കാക്കുവാനായ്
നല്ലമത്സ്യാവതാരത്തെ ചെയ്തുമുന്നം പ്രളയാബ്ധിതന്നിൽ
സപ്തർഷീകളോടും കൂടിമോദബദ്ധനായ് നീളെ നടന്നു

ആഗമംവീ ും ഹൈഗ്രീവനെ വെന്നൊരു നാഥാനമസ്തെ
നാരായണായ നമസ്തേ വിഭോനാളികലോചന വിഷ്ണൊ
നാരദസേവ്യാസനൽകാദികൾ ഭൂരിത ത്രൈലോക്യനാഥാ
ഇന്ദ്രാദികൾക്കു ജരകൾ വന്നുഖിന്നരായ് വാഴുന്നകാലം
ധംതാവുമീശനും ദേവകളും പാലാഴി പുക്കറിയിച്ചു
നാഥൻപ്രസാദിച്ചു ഭക്തരുടെ താപംകെടുത്തോരുനാഥാ
ഭക്തപ്രിയ ഭഗവാനെ നാഥാ മുക്തിപ്രദാ മുകിൽവർണ്ണാ
ശ്രീധര ശ്രീപതേ ശ്രീഗോവിന്ദ ശ്രീവാസുദേവ നമസ്തേ
മുന്നംഹിരണ്യാകശിപു ജനഗത്തൊക്കെയടക്കിവാഴുന്നാൾ
പത്മജ ശങ്കരനാരായണ നാമമാരും പറഞ്ഞാകിൽ
നാവറുത്തീടുവാനേതു മൊരുസംശയവുമവനില്ല
അങ്ങിനെയുള്ളൊരുസുരൻ തന്റെ പുത്രനാം പ്രഹ്ളാദനെത്താൻ
വിദ്യപഠിപ്പിപ്പതിന്നായ് ശുക്രപുത്രസമീപത്തിരുത്തി
ദേശികൻ ചൊല്ലിയതൊന്നുമവൻ ചൊല്ലായ്കകൊ വർ ചൊന്നു
ഉണ്ണികിടാവെ, കുമാരാ നിന്റെ നാരായണനെവിടുത്തു
ഇത്തരം ചോദിച്ചനേരമവനുത്തരം സത്വരംചൊന്നാൻ
എന്നിലും നിന്നിലും കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും നാഥനത്രേ
ഇത്ഥമുരൈത്തോരുനേരം സ്തംഭം വെട്ടിനാൾഖൾഗത്താലപ്പോൾ
സ്തംഭം പിളർന്നവതാരം ചെയ്തുമുമ്പിൽ നരഹരിരൂപം
ദുഷ്ടൻ ഹിരണ്യകശിപു തന്റെ മാറിടം നേരേപിളർന്നു
നേരെകുടൽമാലചൂടി രുധിരങ്ങളും പാരമണഞ്ഞു
ദേവകൾ പൂമഴപെയ്തു വാദ്യഘോഷങ്ങൾ ഘോഷിച്ചിതേറ്റം
താരാർമകൾവാണപാദം തവപാദാരവിന്ദം നമസ്തേ
നമ്മോ നമോ നമ നമ്മോ നമനാഥൻ നമോനമ നമ്മോ
നാഥൻ നമോനമഃ നാരായണഃ വാസുദേവ ശരണംഞാൻ
(നാഥൻ നമോനമനാരായണ)

അന്തകാരീസുതൻ ദന്തീന്ദ്രാനേർമുഖൻ
അൻപോടെൻമനസാ പങ്കജത്തിൽ വാഴ്ക
ആകമാസാരപ്പൊരുളാം കവിമാതും
നാവിൽനടമാടി കാടറുത്തീടേണം
ചെന്താമരാക്ഷനാം കഞ്ചാരീകൃഷ്ണനും
ആത്മായക്കാതലാം ആദിനാരായണൻ
അൻപോടുനീലേശ്വരമ്പുറ്റകാവമ്പും

മാധവൻതൃക്കഴൽ പാദംനാമോനമമഃ
ആദിപരാപരൻ ഏകനാമീശ്വരൻ
ആകെയടക്കിത്തൻ ഏകനാമീശ്വരൻ
ആരൂഢമാദിയന്തങ്ങൾ പുകഴ്ത്തുവാൻ
ആത്മാവിലേതുമറിഞ്ഞില്ലാ ചൊല്ലുന്നു
മൂർത്തിയെത്തന്നറിവാൻ പണിചിന്തിച്ചാൽ
മുപ്പുരാരിസേവ്യാ നിത്യംനമോനമഃ
ഇ ൽതീർത്തീടേണം കൊ ൽനേർവർണ്ണരെ
ഈടുറ്റമേനിമേൽ കുങ്കുമം ചാന്തുകൾ
കെൽപോടയരതിൽ കിങ്ങിണിയുചേർത്തു
ചൊവ്വുള്ളകാൽവള മോതിരക്കോഴയും
ചാർത്തീടും രത്നകിരീടം തന്നഭയം
ക റിഞ്ഞു സ്തുതി ചെയ്‌വാനെളുതല്ല
കാരുണ്യക്കാതലാം നാഥാ നമോനമഃ
ഈരേഴുലോകവും നിന്റെ ഗൃഹമല്ലോ
ലോകേശനായും നീയെത്രചിന്തിച്ചാൽ
മായാതാൻവൈഭവ മോർത്താലെളുതല്ല
മന്നിൽപലപലാവതാരം ചെയ്തുടൻ
അന്നുള്ളാപത്തകറ്റും ജഗന്നാഥൻ
വീരനാംപന്നഗ ധീശോപരിതന്നിൽ
ചാരുതാരം പള്ളികൊള്ളും ജഗൽസ്വാമി
ദ്വാരകതന്നിൽ വസിക്കുന്ന കാലത്തു
നാരായണൻതിരുമൗലോ ചാർത്തീടുന്നു
രത്നകിരീടങ്ങൾ പൂജിച്ചുപോരുന്നാൾ
വിസ്മയമോടെ വടയന്തൂർ കാവിതിൽ
അൻമ്പുംകൈടഭാരി പാദംനമോനമഃ
ഉത്തമപുരുഷൻ തന്റെ കിരീടങ്ങൾ
ഉദധിയതിൽ നിന്നൊഴുകി വിരവോടെ
ഏഴിപുറമെസമുദ്രോയൊഒഴുകീടും
മന്നേതരംവന്നു ചെമ്മേയഴീക്കോട്ട്
സുന്ദരമാമൈമുഖത്തു നിലനിന്നു
പൂർണ്ണസൗഭാഗ്യവാന്മാരവർ ര ുപേർ
അബ്ദിതീരെചെന്നുമത്സ്യത്തെ കാംക്ഷയായ്
പുംസീജലമുദധീതന്നിൽ ശീഘ്രേണ

ചാലെവലിച്ചപ്പോൾ ചാരുകിരീടത്തെ
ക   തിവിസ്മയപ്പെട്ടുടന്നേരം
ഉത്തമൻനാഗരത്തട്ടാൻ താൻവേഗേന
ഒത്തുടൻ ചാക്കാട്ട് ദിവ്യനും ചേർന്നുടൻ
വെക്കമോടെ എഴുന്നെള്ളിച്ചു വേഗേന
പാറക്കാട്ട് മുരിക്കും ചേരിയന്നുടൻ
ആസ്ഥയിൽനീരും നിലാവുംകൊടുത്തപ്പോൾ
ആസ്ഥാനംപാലോട്ട് കാവിൽ വാണുദൈവം
ആഗമക്കാതലാം നാഥാനമോ നമഃ
(ആഗമക്കാതലാംനാഥാനമോനമോ)
ഊനമറ്റരാശി മേടമാസംമുതൽ
സംക്രമംമുമ്പായ്തിറകോലഘോഷങ്ങൾ
കല്പനയായ്കോല മന്നനരുളാലെ
ഭേരിപടഹാദിവാദ്യംപലവിധം
ഭംഗിയിൽ കൊമ്പുംകുഴൽകാള ചിഹനങ്ങൾ
ഒക്കവെകൊട്ടിമുഴക്കീജഗത്രയം
കൗതുകത്തോടെവടയന്തൂർകാവിതിൽ
അൻപുംകൈടഭംരിപാദംനാമോനമഃ
എന്നിൽവരും ദുരിതൗഘങ്ങൾതീർത്തരുൾ
ഭൂമീശവല്ലഭഭൂരികാരുണ്യമെ
കാലാരിസേവ്യനാംഭൂലോകനായകൻ
മോദാലെഴുന്നള്ളിതെക്കുമ്പാടാംദീശി
മാടറ്റമൈലേടത്ത   ാനും താനുമായ്
മയ്യൽകളഞ്ഞുവലിയവീട്ടിൽമുമ്പായ്
വാസിച്ചങ്ങേഴുദിവസമലങ്കാരം
കൈയ്യേറ്റവിട വസിക്കുന്നകാലത്തു
ദാരികവൈരിയാം ദേവിതന്നാജ്ഞയാൽ
ആസ്ഥാനം നല്ലോരതിയടമാം ദിശി
ആയിരത്തഞ്ഞൂറു നായരിൽ മുമ്പായി
നാലില്ലത്തിൽ കുപ്പമാടക്കോൻ തന്നുടെ
നീരും നിലവും കരുതി നിലനിന്നു
ഏറ്റം പ്രഭാവമലങ്കാര ഘോഷങ്ങൾ
പട്ടവുമാളൂരുത്തൊട്ടിലുംപിള്ളയും
വട്ടിയിൽഗുന്മൻ തലയോടുകാലകരം

ഒക്കവെതൃക്കയ്യിൽവാങ്ങി വടയന്തൂർ
അമ്പുംകൈടഭാരീ പാദംനാമോനമഃ
അയിമ്പത്തൊന്നക്ഷരത്തിൻകരുത്തുംനീയെ
ആകപ്രപഞ്ചവും നിങ്കലടങ്ങുന്നു
അർക്കൻപ്രഭപോലെദിക്കൊക്കെയാഭകൾ
കൂത്താട്ടവും നിന്റെ പാട്ടുംകുഴലോശ
കൂടവെനൃത്തംപലവിധം ചെയ്കയും
വാദ്യംപലവിധം കൊട്ടിമുഴക്കയും
പണ്ഡിതന്മാരുടെ കീർത്തനമേളവും
ഒക്കവെക   ുതെളിഞ്ഞുവടയന്തൂർ
ഒരുമകലർന്ന തിരുവുടൽതന്നുടെ
മഹിമപുകഴ്ത്തുവാനരുതരുതാർക്കുമേ
മായാതാൻവൈഭവമെന്നത്രെചൊല്ലുന്നു
മാനികളായ മുദ്രാദികളൊക്കെയും
മാലകോർത്തീടേണം മല്ലാരിയെനമഃ
ഓരോരോനാളിൽവരുമല്ലൽപോക്കുവാൻ
ഓങ്കാരനാഥനാം നീയൊഴിഞ്ഞാരുള്ളൂ
ഇഹലോകത്തിൽ പരലോകമതെങ്കിലും
കർത്താവുനീകർത്തൃകാരണവുംനീയെ
ഔവ്വഴിയൊക്കെയറിഞ്ഞുരചെയ്യുവാൻ
വൈഭവമുള്ളോരെ ക   ില്ലപാരിങ്കൽ
ഒക്കെനിനച്ചാൽനീയെന്നിൽ മറ്റാരുള്ളൂ
ദുഃഖവിനാശനാംനിത്യംനമോ നമഃ
ആക്കനത്തോടുള്ളഅക്കവിയൊക്കെയും
ചൊല്ലിസ്തുതിചെയ്‌വാനുള്ളിലറിവില്ല
ഒക്കെ ക്ഷമിക്കാമഹാഭഗവാനെല്ലൊ
എന്നിൽവരും പിഴയൊക്കെവെതീർത്തരുൾ
ഏകനാഥൻപാദംനിത്യംനമോനമഃ
(ഏകനാഥൻപാദം നിത്യംനമോനമഃ)

മാലാമണികിങ്ങിണിയണിന്തപെരുമാളെ
മാതൃമാനപോക്കുറിയാളൊത്തപെരുമാളെ
ചെങ്കമാല മങ്കപുണരുന്ന പെരുമാളെ
ചേലാപണിനല്ലവയുടുത്തപെരുമാളെ

ബാലിയെയൊളിച്ചുകുലചെയ്ത പെരുമാളെ
വൻകടലിൽവൻചിറപടുത്തു പെരുമാളെ
രാവണാദിരാക്ഷസരെ കൊന്നപെരുമാളെ
പാലാമൃതുവെണ്ണകവർന്നു പെരുമാളെ
മാതൃമാനാചെമ്മരാമാമൃന്നപെരുമാളെ
കണ്ണനെന്നതിരുനാമം കൊ പെരുമാളെ
നാരായണഹരിനാരായണഹരി
നാരായണഭഗവാനെഹരിഃഹരിഃ

ഹരിഃനമ്മോ നമാ നമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥാ ശരണമെന്നിരാപോതും തൊഴുന്നേൻ
ഹരിഹര പരിണിതാർ പദതാർവർണ്ണിതാഞാൻ
പാരിടത്തിൽ പ്രിയംചേർത്തു സ്തുതിചെയ്തപരനെ
പാലനംചെയ്യേണമെന്നിൽ മൂലനാഥാശരണം
അനവാനംസ്തുതിചെയ്വാനഘജാലംകളകാ
പ്രമോദേന സ്തുതിക്കുമ്പോൾ പരമനാം മുകുന്ദൻ
പരമപുരുഷൻപള്ളിയറയാകുംവസിച്ചു
പരിചുറ്റമണിപ്പീഠേ കുടികൊൾകദൈവമേ
ഹരിനമ്മോ നമാനമ്മോ നമോ നാരായണനെ
ഗുരുനാഥാ ശരണമെന്നിരാ പോതുംതൊഴുന്നേൻ
(ഗുരുനാഥാ ശരണമെന്നിരാ പോതുംതൊഴുന്നേൻ)

മംഗലപ്പാട്ടുകൾ

മംഗലത്തിന് പാട്ടുപാടുകയും പാടിക്കളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് തീയകൂട്ടായ്മയിലു ്. വധുവിനെയോ വരനെയോ കളിയാക്കുക, നിർദ്ദോഷമായ ഫലിതം അവതരിപ്പിക്കുക, ചിലപ്പോഴൊക്കെ അശ്ലീലത്തോളം ചെന്നെത്തുക എന്നിവ കല്യാണപ്പാട്ടുകളുടെ സവിശേഷതകളാണ്. കല്യാണത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങൾ ചില പാട്ടുകളിൽ വിവരിക്കുന്നു. വധുവിനെയും വരനെയും ഉണർത്തുന്ന വാതിൽതുറപ്പാട്ടുകളും ഇവരുടെ ഇടയിലു ്. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മംഗലപ്പാട്ടിൽ പെണ്ണുവാഴ്ത്തപ്പെട്ട്, വാതിൽതുറപ്പാട്ട്, ചാർത്തുപ്പാട്ട്, പെണ്ണ്ചമയൽപ്പാട്ട് എന്നിവയാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. വരന്റെ സംഘത്തിലുള്ള ഒരുകൂട്ടം പുരുഷന്മാർ പ്രായഭേദമന്യേ വധുവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മംഗലത്തിന് പുറപ്പെടുന്നതിന് തൊട്ടുമുൻപ് മുതൽ വിവാഹാവസാനം വരെ ഈ പാട്ടുകൾ പാടും.

മംഗലപാട്ടുകൾ

പ്രാണനാഥേ മടിയാതെ എന്റെ കൂടെ നടന്നുവരിക
പ്രാണപ്രയാണിക നിന്റെ പ്രാണനാഥൻ ഞാനറികാ
ഏണാക്ഷിമാർക്കും മൗലേ: ഇന്നുനാണമെന്തിനു നിണക്ക്
കേണീടുവാനൊരു കാണിപോലും നാണമില്ലാത്തതെന്തെയ്യൊ
കാണുന്ന കാണികൾക്കെല്ലാ നിന്റെ രോദനം കൊ ് നാണം
അത്രയുമാൽ നിനക്ക് ചിത്തസന്താപരത്തൊഴിൽ പാർത്താൽ
എത്രയധികം പാർത്താൽ ഭാവാ തന്റെ യുദ്ധമൊപ്പം തുടങ്ങുവാനായി
തക്കം വരുമ്പോൾ നിണക്കെ ന്തു ദു:ഖം ഭവിപ്പതു ബാലേ
മാനിനീകരയാതെ എന്റെ കൂടെ നടന്നിതുബരമണവാളനാം കാന്തനൊപ്പം
മാരോത്സവ തുടർന്നീയനതി മോഹമേദെന്നെനിക്കരയ
മോഹനാംരൂപിയാം നയെന്തെന്നെ മോഹിപ്പിക്കായ്കെടോ ബാലെ
മോതേനപോന്ന കൊ ാലും മമ ചാരത്തിരുന്നുക ാലും
മാരാർത്തീപൂ ുവലഞ്ഞിടുന്ന പൂരുഷന്മാരുടെ മോഹം
ചാരുത്വമുള്ളോരുനാരീകളാൽ തീരേ തല്ലയോ ബാലേ

മംഗലപ്പാട്ട്: ര ്

മത്തവാരണാസ്വന്റെ ചീത്തതാരി
ലത്തൽതീർത്തു സത്വരം തുണപ്പതിന്നുനിത്യവും തുഴാം
വാണിദേവിയും കനിഞ്ഞുവാണിയൽ വസിക്കനിത്യം
ഏണലോചനേ വസിക്കക്ഷീണമെന്നിയേ
പൂതനാന്തകൻ പുരാണനാഥനും തുണക്ക
എന്റെ മാനസത്തിൽ വന്നുക്ഷീണമാശുതീർക്കുവാൻ
വേദവ്യാസനാം മുനീയുമാദരാൽ തുണക്കെയന്നിൽ
സാരസേൽഭവോന്മവാൻ വസിഷ്ഠനും മു താം
സാദരം തുണക്കയെന്നിൽ താണുകേണുകൈതൊഴുന്ന
ക്ഷീണനാമടിയനേയനുഗ്രഹിക്കണം
മറ്റു സജ്ജനങ്ങൾ മുറ്റുമർത്തലറ്റപോവതിന്നായ്
കുറ്റമറ്റനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകിടേണമേ
സൂരികൾ മുഖേനയിന്നുസാരമായ സൽക്കഥകൾ
ചേരുമാറു ചൊല്കുവാനനെനിക്കസാദ്യമാം
സാദ്യമായവണ്ണമിന്നു ബോദ്ധ്യമാവതിന്നു ചൊല്ലാൻ
നാഢ്യരാരുമെയതിന്നൊരല്പമെങ്കിലും
ഗാഢ്യമാക്കിടാതെ പ ുകേട്ടുകൊൾകെ
വേണമെന്റെ മൌഢ്യമറ്റവാർത്തയിന്നു സർവ്വരുംമുതാം
സുന്ദരീസുഷീലയായ കന്ന്യകേയെ വേളിചെയ്‌വാൻ
സുന്ദരൻ പുതീയവനും ഞങ്ങളുമിതാം
മോദമോടെ വന്നു ഞങ്ങൾ കന്യകാഗൃഹത്തിൽ നി-
ന്നു ഭംഗിയിൽ പ ലാതരത്തിലൂകഴിച്ചുടൻ
ആളിമാരൊടൊത്തു കൂടി പന്തലിൽ പണം പൊലച്ചു
മംഗലമുഹൂർത്തമോർത്തു വന്നിരിക്കവേ
മത്തകാശീനികുളിച്ചു മുത്തും പവിഴത്താലണഞ്ഞു
മെച്ചമായ ചേലചാർത്തി റൗക്കയിട്ടവൾ
വേറെയുള്ള ഭൂഷണളാകവേയണഞ്ഞു നിന്റെ
നാമമോതുവാനെനിക്കു വൈഭവം നഹീ
നല്ല ഗന്ധമേറ്റമുള്ള മുല്ലയാതിമാലചാർത്തി

കന്നൽനേർമിഴിയകത്തണഞ്ഞിരിക്കവേ
കുന്ദസൂനുബാണനെന്നസുന്ദരൻ സഖിയുമായി
മന്ദമോടുചെന്നിരന്നു കന്യകാന്തികേ
ഉത്തമന്മാരായ നല്ല വൃദ്ധരും ജനനിമാരും
ഒത്തുകൊ രീനുരിച്ചു മാലയിട്ടനാൾ
അംബുജവിലോചനായ കണവനാൽ കരംപി-
ടിച്ചു ഇന്നു നേർമുഖീയുമായി വന്നു പന്തലിൽ
ചാരുകങ്കണാഭകൊ ു പൂർണമായ പാണിപത്മ
ഭൂരി കൌതുകാലിളകി കാന്തനാൽ ജപം
സജ്ജനം സമൂഹമോടുശില്പമായ പന്തൽ നിന്നു
ദിവ്യവസ്ത്രവും കൊടുത്തുകന്യകക്കുടൻ
മംഗലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം മംഗളം വരൂവതിന്നായി
മംഗലാശിരോമനെ ധരിക്കടേസതീവ്രതം
കാന്തന്മാർക്കു കാന്തനെന്നാൽ കാലകാലനെന്നു ചൊ-
ല്ലാം കാമീമണീമണേ നീ കാര്യമായ് ധരിക്കെടോ
വല്ലഭൻ ഭുജിച്ച ശിഷ്ടം വല്ലഭക്കമൃതാണെന്നു
പത്മസംഭവൻ വിധിച്ചതു ു പോൽ ശുഭേ
ഭക്തിമാർഗ്ഗമോടു പിന്നെ പാദസേവചെയ്യുകിൽ
മുക്തി വന്നിടും സുശീലേ മൌലിമുത്ത ബാലികേ
കാമമോഹ മെല്ലാനിന്റെ കാന്തനാലെസാദ്ധ്യമാവാൻ
കാലെ കാലെ കാളിസേവ ചെയ്യണം പ്രിയേ
വല്ലകാലമെങ്കിലം താൻ വല്ലഭയേ വേർപിരിഞ്ഞാൽ
വല്ലഭക്കു ദേഹവൃത്തിയോടു മേനഹീ
പുത്രമിത്രബാന്ധരും പിതൃക്കളും സമത്തിലൊത്തു
ബന്ധുരാരാധരീച്ചുകൊള്ളണം
വല്ലഭൻ ശയിച്ച ശേഷം വല്ലഭൻ സമേദമായി
വല്ലഭീശയിച്ചീടേണം മുമ്പിനാലുണരേണം
മംഗലം കഴിച്ച ശേഷം മംഗള വരുവതിന്നായ്
ഭംഗിയോടെ ഗീതഗാനം പാടിയാടുവാൻ
വാരണ്യാസനും തുണക്കുവാപിയോടും വിരിഞ്ചനോടും-

കാരണാപുരുഷനായ കൃഷ്ണനനുണ്ണിയും

അംബുജാപദങ്ങൾ നണ്ണി അംബുജാക്ഷിസന്തതം

അചലഗണഗുണങ്ങളുടെ സകലരമണീമണീ സഭാ-

ആളിമാരൊടൊത്തു കൂടി മേളമാർന്നുകൊ ുപോയി

കാളികേളി ശരണ്യസ്മരണ മാനസം പാ-

ഇ വസ്യവനങ്ങൾക്കോനുതുല്യമാം നരാധിപൻ

നീ മോദസഹിതകനകവിരത നിശിത സന്നിധൗ

ഉടനെവന്നെടുത്തു കൃഷ്ടനവളെ സന്നിധൗ

തതാജടുതി വന്നരികിലെന്റെ കരുണവരുമോമലേ

ഇസ്തമാശുപൊടിപടുത്തു കൃഷ്ണനവൾ കരാംബുജം

ആർത്തികീർത്തി ചേർത്തുതേരിലേറ്റി മെല്ലവെ

രാമസോദരൻ മുകുന്ദനേശ ഞാൻ ജനാർദ്ദനൻ

രാമരമണിമനോജ്ഞ കാമിനി നിന്റെ വല്ലഭൻ

മംഗലപ്പാട്ട് മൂന്ന്

കുണ്ഠഭൂപവീരനിന്നു ക ുക ിരിക്കവേ

കുണ്ഠതാപരഹിതമാശു ക ുപോകനാം

ഇത്രമങ്ങുരച്ചു കൊ ു ബദ്ധരോഷസംകുലം

ആർത്തിവളരുമാറങ്ങോർത്തു യാത്രയായിതേ

ദേവനാഥനാദിയായ ദേവസഞ്ചയങ്ങളാശു

കേവലം സ്തുതിച്ചു ബാണനാഥ കേശവം

വാരിജാക്ഷിവാരശയന മോഹനാകരം മുകുന്ദ

പാരിലുള്ള ഭാരമാശു തീർത്ത മാധവാ

അംബുജാദളാനയനാംകംബുധാരണാമുകുന്ദ

കംബരാശയെനദേവ കരുണവാരിധേ

രാമരാമ സോമചൂഢവാന്നെനിധരെവീര

രാമമാരിൽ രമ്യമായ ജാനകീ തവാ

ഹേമവർണ്ണമുളള ശേണമായയിൽ വലഞ്ഞുനിന്റെ

സീമനീവരൂപതിന്നായ് പാരമാഗ്രഹം

പൂ ുകൊ ുവന്ദനങ്ങൾ പ ു പല ചെയ്തിടുന്നു

കുണ്ഠരായ് ഞങ്ങളേയനുഗ്രഹിക്കണം

ബാലികേ സുശീലേ നീ സുലോചസുഖേശിനീ

കാലെകാലെ രാമഭക്തി പൂ ുമെല്ലെവേ

വല്ലഭന്റെ രൂപമിന്നു മെല്ലവേ നിനച്ചുകൊ ു

അല്ലലെന്നിയേ വസിക്ക വല്ലഭാധരീ

ഇന്നലേ വരെ നിണക്ക് മാനമില്ല സുന്ദരാംഗി

ഇന്നുതൊട്ടുമാനമോടു പുഷ്ടിയായിതേ

രുഗ്മിണീകുചേതമായ യുഗ്മളമുദാപുണർന്നു

തിമ്മവിക്രമൻ പാരീയനുഗ്രഹിക്കണം

സീതപ ു രാമനോടു കൂടവേ നടന്നപോലെ

ഭീദിയൊക്കെനീമോദമോടുവാഴുവാൻ മുതാം

ദു:ഖവും സുഖങ്ങളും ഇടക്കിടെ വരും നിണക്ക്

ദു:ഖിയായ്ക ദു:ഖകാമോടുമേ സതീ

വേനിലും വരിഷവും വരുന്ന പോലയെന്നുനണ്ണി

മേനകോപമേ സുശീലേ മേലിലിങ്ങ് തീർന്നുപോയി

പഞ്ചബാണസൂതനപ്രിയേ വിരിഞ്ചവന്നിതേ

വടുതവടിവലടിയനിന്നുനർടേ മെന്നിയേ

വിഷ്ടപത്രയാതിനാഥേ വിശ്വലോകബാലികേ

വിരവിവിന്നു കവിത ചൊൽവ നിന്നു നീ തുണക്കവേ

നീലനീരജാതി മോഹിനീ വിലോചനേ ശിവേ

നിഖില ദുരിത നിചയമിന്നുഭഗന്ദമാക്കിടേണമേ

മംഗലഷാട്ട് നാല്

ശാരതെന്നു ബിംബസംന്നിദാനനേപരാപരേ

ശരണമവരമടിയനില്ല നിൻ പദാർഇജമെന്നിയേ

ശ്രീ ഗുരുദ്ധവാസിനീശ്രീയേഷ്ടദാനതിൽ പരാ

ശശിരകിരണലസിതമസ്ത കേനിശാനമൊസ്തുതേ

അംബയും തളീരവാസിലങ്കജാരിധാരികാ

അമലസുഗുണ വിമലനിലയ വിഷ്ടദാനതിൽ പരാ

അംബുജാക്ഷതേന മൊസ്തുചിന്മയായ ശാന്മയ

അമിതധവളദസിതമാസുരസുനാശകാ

ജന്തുജാതകാഗിരീശാ ശങ്കരാകൃപാലയാ

ജനനശരണഹരണകരുണാഘ്രിവല്ലഭോ

നീലനീരദേവമാനുചാരുകുണ്ഠശോഭിതം

നിഖിലചലനഹരണമുടയുടയഭൂപനായുടയബാലികാ

ഗാരസാസൽഗുണഔഘസച്ചിദാ-

ഖിലേശ്വരസരതരുചീരസരജാതസംഭവാദി സേവിതാ

മംഗലഷാട്ട് അഞ്ച്

അംഗജാരിതനയനെന്റെ മതിയതിങ്കൽ വാസം ചെയ്യാൻ

അല്പവും മടിച്ചിടാതെ നിത്യവും തൊഴാം

പങ്കജാക്ഷിവാണിയേമമാമതീയിലെഷൊ-

ഴുതും കാണിപോലും വിട്ടിടാതെ വാണിടേണം മേ

കാളിയന്റെ മതമടക്കികരു ചെയ്ത നാഥന്ദവും

കാലെവന്നുകാത്തിടേണം ആർത്തി നീക്കുവാൻ

സപ്തമാമുനികളും വന്നല്പമടിയിന്നു സൊയാമല്ലതുള്ള

വിദ്യദത്തമാക്കണം

അഷ്ടപാലരായിരിക്കുമെട്ടുപേരിൽ മുമ്പനും വന്നിഷ്മോ

ടനുഗ്രഹിക്കവേണമിന്നഹോ

ആദ്യമേയഹങ്കാരങ്ങൾ അകലെ നീക്കിയെൻ ഗുരുവും

ശിക്ഷയോടു വിദ്യ തന്ന നാഥനും തുണാം

അറിവെനിക്കുലേശമില്ല പറനവതിന്നു മോഹമു ു

കുറവതിലനേകമുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങൾ

ഗോഷ്ടിയെന്നു ചൊല്ലിടാതെ കേട്ടുകൊൾകവേണമെന്റെ
മൗഢ്യമറ്റ വാർത്തയിന്നു സർവ്വരും മുതാം
സുന്ദരീസുശീലയായ കന്യകേയെ വേളിചെയ്‌വാൻ
സുന്ദരൻ പുതിയവനും ഞങ്ങളുമിതാം
ഭംഗിയോടെ വന്നു ഞങ്ങൾ പന്തലിൽ പണം
പൊലിച്ചുഭംഗിയോടെ ഭംഗിയായ് ഊങ്കഴിച്ചുടൻ
കോറയും മുറിച്ചുടനെ കൂശാതേയിവൾക്കു നൽകി
ആടൽതീർത്തനുഗ്രഹിക്ക സർവ്വരുംമദാം
പട്ടുചേലകട്ടിക്കാപ്പ് മുഷ്ടിക്കാവതാക്കം പിന്നേ
മുടിൽ പൊൻമുടീയും മാലിഞ്ഞ സുന്ദരി
മുക്കുകുത്തിയിട്ടു നല്ലകളാക്കയും മുറുക്കിക്കെട്ടി
പാദസരവും നല്ലപട്ടു കുടയുമായി
പട്ടുറുമ്മാൽ വീശിവീശി കാന്തനെയും നോക്കിനോക്കി
ഇഷ്ടമോടെ വന്നു ഞങ്ങൾ ഗാനം ചെയ്യുകാ
അംഗനാമണീമാർക്കുള്ള ഭംഗിയാത്രയോർത്തീടണം
പാർത്തിടാതെ മന്ദമന്ദം പോരിബാലികേ
അംഗനമണീയാ നിന്നോടൊന്നു ഞാൻ പറയുന്നു ു
നിന്നെ മെല്ലെന്നോർത്തുകൊ ു കേട്ടുകൊൾകെടാ
പത്തനത്തിലെത്തിയാലങ്ങുള്ള കൃത്യമൊക്കെയും ന്നി
ഉത്തമേ ഞാൻ ചൊന്നതെല്ലാം ചിത്തതോയാണം
കാന്തനുള്ള ബന്ധുക്കൾക്കു സന്താപാമണഞ്ഞിടാത്ത
കാന്തിയോടുവാണു കൊൾകകാന്തനുമായി
നിഷ്‌ക്കുലത്തിലുത്ഭവിച്ച ദുഷ്ടനോ ദുശീലനോ കേൾ
തസ്‌കരേനെന്നാകിലും നീ ആചരിക്കണം
അംഗഭംഗമേറെയു ു കണ്ണിനും വെളീകുറഞ്ഞു
പുണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുദേഹമൊട്ടൊഴിയാതെ
ഇപ്രകാരം ദോഷമുള്ള കാന്തനെന്നു വരികിലും താൻ
അംഗനമാർക്കീശ്വരൻ താൻ കാന്തനുമപ്പോൾ
കാന്തനോടു ചോദിയാതെ വീടുവിട്ടു പോയിടൊല്ലെ
കാന്തശാസനക്കു കീഴിൽ നീയിരിക്കണം

സുന്ദരിനിൻ മന്ദിരത്തിലുള്ള വാർത്തയൊന്നു പോലും

അന്യമന്ദിരേഗമിച്ചു ചൊല്ലിടാതെ നീ

തനിക്കുമേൽപ്പെട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ വരുന്നുക ാലെഴു

ന്നീറ്റുടനെ ഇരിപ്പിതിന്നു കൊടുക്ക പലകഗുരുത്വമോടെ നീ

വെറ്റിലയടക്കനല്ലഭൂപപത്രവും കൊടുത്തു ആദരിക്കവേണം

നീയും ആരെന്നാകിലും

ചീർമ്മപ്പാട്ട് - വിരുത്തിപ്പാട്ട്

തെക്കൻ കൊല്ലത്തെ ശംഖപാലൻ എന്ന അരയരാജാവുമായി സഖ്യത്തിലെത്തുകയും ആദ്യമായി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ആസ്ഥാനമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ശ്രീകുറുംബ വടക്കോട്ട് പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് ചീർമ്മയായി ചുരുങ്ങിയത്. കടൽത്തീരത്ത് അനേകം മുക്കുവസ്ഥാനങ്ങളിൽ കുടിയിരുന്ന ആ ദ്രാവിഡ ദേവത ശാലിയർ, തട്ടാന്മാർ തുടങ്ങിയ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ അമ്മയായി ഇടനാടുകളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തി. എന്നാൽ തീയസമുദായത്തിന്റെ കാവുകളിൽ വെച്ചാണ് ചീർമ്മ കീർത്തി നേടിയത്.

ചീർമ്മ ഉത്തരകേരളത്തിലെ തീയസമുദായത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട് നായരുടെയും നമ്പൂതിരിയുടെയും ബഹുമതി പിടിച്ച് പറ്റിയ കഥയാണ് വിരുത്തിപ്പാട്ടിൽ വിവരിക്കുന്നത്. വിരുത്തിപ്പാട്ടിലെ ഏതാനും വരികളാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

കോലത്തുനാട്ടിലെ കനകത്തൂർ കൈക്കോളരുടെ (നായർ പ്രഭു) വിരുത്തിനിലത്തിൽ നിന്ന് ഈയ്യനാടൻ കണ്ണൻ തെങ്ങ് ചെത്തുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അതുവഴി സഞ്ചരിച്ച ചീർമ്മയുടെ തിരുമെയ്യിൽ കള്ളിൻതുള്ളി തെറിച്ച് പോയി. ദേവിക്കരിശം വന്നു. പക്ഷേ ആചാരത്തോടും അടക്കത്തോടും കൂടി നിന്ന ഈയ്യനാടനെ ക ്പോൾ ദേവി സന്തോഷിക്കുകയാണ് ഉ ായത്. അവർ ദാഹശമനാർത്ഥം ഇളനീരാവശ്യപ്പെട്ടു തെങ്ങ് കൈക്കോളരുടേതാണ് എങ്കിലും ഈയ്യനാടൻ ആ ദിവ്യകന്യകയുടെ കല്പന അനുസരിച്ച് വേ ുവോളം ഇളനീർ പറിച്ചുകൊടുത്തു. സന്തോഷിച്ച ദേവി സ്ഥലം വിട്ടു. വിവരമറിഞ്ഞ കൈക്കോളർ ഈയ്യനാടനെ കഴുവിലിടാൻ ഉത്തരവിടുന്നു. അതാണ് താഴെ കൊടുത്ത വിരുത്തിപ്പാട്ടിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ചീർമ്മപ്പാട്ട് - വിരുത്തിപ്പാട്ട്

ത ാർ ശരരിപുസുതതന്നുടെ
ദേവിതന്മനസിൽ നിരൂപിക്കുന്നു
നല്ലകാവിൽ നാമവാണിടും
കരിമ്പുഴതീർത്ഥമാടേണം
എന്നുതന്മനസ്സിൽ നിരൂപിച്ചിട്ട്
നല്ല അരിയാറുവയലിലെക്കൂടെ
ദേവി ആദരവിലെഴുന്നെള്ളുന്നു
അപ്പോൾ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനല്ലോതാൻ
അവൻ ചെന്തെങ്ങിനകലമൂരുമ്പോൾ
അതിന്റല്ലിയും നുരയും വെള്ളം
പഞ്ചശരരിപുത്രനുടെ
ദേവീടെ തത്തികമേൽ വീണിതല്ലോതാൻ
അപ്പോൾ മദനവൈരി പുത്രിയാം ദേവി
ദേവി തമസ്കാരമടങ്ങി നിന്നു
അവർ തൃക്കാൺപാർത്തു നോക്കിയനേരം
നല്ലോരീയ്യനാടൻ ദിവ്യനെയല്ലോ
അമ്മ ചെന്തെങ്ങിൻ മുകളിൽക്ക ു
ഭദ്രകോപമോടെ അരുൾ ചെയ്തു
എടോ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനെ കേൾക്ക
നീയോ പെരുവഴി പോകുന്നഴുതിയാരേ
ഏവം മിഴിവാട്ടീട്ടയപ്പാറുേ ാ
അപ്പോൾ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനല്ലോ താൻ
അവൻ പേടിച്ച് വിറച്ച് കൊ ്
അവനേഴാം തിരിവിലൊളിച്ചു
അപ്പോൾ പൊന്മകനുകളുമരുൾ ചെയ്യുന്നു
എടോ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനേകേൾക്ക
നീയ്യോ പേടിക്കേ വിറയ്ക്കവേ
നീയോ കീഴോട്ട് കിഴിഞ്ഞ് വായേ
നീയോ ഞാൻ ചൊല്ലും വിശേഷം കേൾക്കെ

നീയോ പേടിക്കേ   വിറയ്ക്ക വേ

നീയോ കീഴ്ഴോട്ട് കിഴിഞ്ഞ് വായേ

നീയോ ഞാൻ ചൊല്ലും വിശേഷം കേൾക്ക

അപ്പോൾ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനല്ലോ താൻ

അവൻ പേടിച്ച് വിറച്ച് കൊ   ്

അവൻ കീഴ്ഴോട്ടിറങ്ങി വന്നു

തന്റെ കാക്കിട്ടതളയെടുത്ത്

അവൻ ഇടഭാഗം താഴ്ത്തിവെച്ചല്ലോ

ദേവി തിരുമുമ്പിൽ നമസ്ക്കാരവും

നന്നായ് ആദരവിൽ ചെയ്തു ക   ിട്ട്

അവനാചാര വായക്കൈയും പൊത്തി

അവനക്കലവാങ്ങിദൂരവേ നിന്നൂ

ക   ുഭദ്രകാളിയരുൾ ചെയ്യുന്നു

എടോ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനെ കേൾക്ക

നീചെയ്തൊരാചാരം പിഴയില്ലൊട്ടും

നീയോ ഞാൻ ചൊല്ലും വിശേഷം കേൾക്ക

ഞാനോ ദൂരയാത്ര ചെയ്തു ക   ിട്ട്

എനിക്ക് ദാഹമോഹം വിശപ്പു   ല്ലേ

നീയോ ര   ിളംന്നീർ തരികവേണം

എന്നു തിരുവാക്കാലരുൾ ചെയ്യുമ്പോൾ

നല്ലൊരീയ്യനാടൻ ദിവ്യനാണല്ലോ താൻ

അവൻ തൊഴുതുടനുണർത്തിക്കുന്നു

അയ്യോ ദേവലോകത്തമ്പുരാട്ടിയേ

ഇത് കനകത്തൂർകൈക്കോളരേ

നല്ല വിരുത്തിയാകും പൊട്ടമാകുന്നു

ഏതസ്വധിപന്റെ ആജ്ഞ കൂടാതെ

എനിക്കൊരു കാര്യം ചെയ്തുകൂടല്ലോ

ആജ്ഞവിനാ ഞാനോ ചെയ്തു പോയായെങ്കിൽ

നല്ലകാനകത്തൂർ കൈക്കോളരും

മറ്റ് ഗ്രാമത്തിലധിപന്മാരും

അവരൊത്തുകുടി വന്നു ക ിട്ട്
എന്നെ കഴുവണമേൽ കൊല്ലപ്പെടുത്തും
കേട്ടുശശിമൗലിസുതയാം ദേവി
മരുവകന്മതിനുടേ കൊമ്പൊടിച്ചിട്ട്
മൃദുതരലളിതമായൊരു തളചമച്ചു
മൃദുതരകരമതിൽ പിടിച്ച് കൊ ്
അതിശയതരമായൊന്നരുളി ചെയ്തു
കേൾക്കെടോ സാരമാകും മമവചനം
എന്നാൽ കൃതമായ തള തന്നിലെ
പരുഷതരമായ ക കങ്ങളും
താവകമംഘ്രിതന്നിൽ തറച്ചുവെങ്കിൽ
നിനക്കതിനാലെ അല്ലൽ ഭവിക്കും
ഇത്ഥം ദേവിതന്റെ അരുൾകേട്ടപ്പോൾ
ഇഷ്ടമതിയാകുമീയ്യനാടൻ താൻ
ആതൽതൊഴുതുടൻ തളയും വാങ്ങി
തന്റെ ചരണത്തിൽ ചേർത്ത് കൊ ്
അവൻ ചെന്തെങ്ങിൻ മുകളേറുമ്പോൾ
അപ്പോൾ ക കത്തിന്റെ മുനമടങ്ങി
ഇക്ക തിശയമാചരിയാതെ
അവൻ തുരുതുരെ കയറിക്കൊ ്
അവൻ ര ിളനീർപറിച്ച് കൊ ്
ചെത്തിമുഖം കൊത്തിക്കൊടുത്തനേരം
ദേവി വാങ്ങിയുടനമൃതു ചെയ്താൾ
തന്റെ ദാഹമോഹം തീർന്നതുമില്ല
അപ്പോൾ അതുകെ ാരീയ്യനാടൻ താൻ
അന്ന് ഇരുപത്തൊന്നിളനീരല്ലോ
ചെത്തിമുഖംക്കൊത്തിക്കൊടുത്ത നേരം
ദേവി വാങ്ങിവാങ്ങിയമൃതു ചെയ്താൻ
തന്റെ ദാഹമോഹം തീർന്നതുമൂലേ
മേലിൽ ശുഭമായ് ഭവിക്കും കേട്ടോ

സർവ്വജന മാന്യനാകയും നീതൻ
എന്നുതിരുവാചാരരുൾ ചെയ്തിട്ട്
ദേവി അവിടെ നിന്ന് എഴുന്നള്ളുന്നു
പിമ്പേ കുറഞ്ഞൊന്നു ചെന്നനേരത്ത്
അവൻ ക ുക തില്ലല്ലോ
ദേവിമായയാലേ മറഞ്ഞ് പോയി
അപ്പോൾ ഈയ്യനാടൻ ദിവ്യനല്ലോ തൻ
തന്റെ പുല്ലുരയ്ക്കൽ വന്നുക ിട്ട്
അവിടെ സുഖമായിട്ടിരിക്കും കാലം
അപ്പോൾ കേട്ടുകേട്ടുവിശേഷമെല്ലാം
അപ്പോൾ ആ വിശേഷമറിഞ്ഞിട്ടില്ലോ
നല്ലകനകത്തൂർകൈക്കോളരും
കോപസഹിതനായ് വന്ന് ക ിട്ട്
ഉഗ്രതരമായ ഭാഷണം ചെയ്തു
അപ്പോൾ അതുകേട്ടോരീയ്യനാടൻ താൻ
അവൻ തൊഴുതടുനുണർത്തിക്കുന്നു
അയ്യോ അടിയന്റെ തമ്പുരാനേ താൻ
അടിയൻ ര ിളന്നീർ പറിച്ച് കൊ ്
അങ്ങ് പെരുവഴി പോകുന്നഴിയാൾക്ക്
ഒരു ധർമ്മമായി കൊടുത്തുപോയി
അയ്യോ അടിയന്റെ തമ്പുരാനെ താൻ
എല്ലാം പൊറുത്തുമാം രക്ഷ ചെയ്യേണം
ഇത്ഥം ഈയ്യനാടൻ വാക്കുകേൾക്കുമ്പോൾ
അപ്പോൾ അതിരോഷം കലർന്നിട്ടല്ലോ
നല്ല കനകത്തൂർ കൈക്കോളരെ
അവനതച്ചുടൻ വലിക്കുന്നല്ലോ
അവനെക്കരിമ്പാറ മുകളീക്കൂടെ
അവനമുഖം കുത്തവലിക്കുന്നല്ലോ
അപ്പോൾ പാറയെല്ലാം പങ്കമാകുന്നു
നല്ലകാരമുള്ളിൻ മുകളെക്കൂടാ

അവനെപ്പിന്നെയും വലിക്കുന്നല്ലേന്ന

പൂരക്കളിപ്പാട്ടുകൾ (ഏതാനും വരികൾ)

മന്മഥന്റെ പുനർജന്മത്തിലുള്ള ഉപായം മഹാവിഷ്ണു നിർദ്ദേശിച്ചതുകൊ ് പതിനെട്ടു കന്യകമാരും അവരുടെ ആട്ടത്തിന്റെ ആദിയിൽ നാരായണനെ സ്തുതിക്കുന്നു. അനുഷ്ഠുഭ പ്രാസത്തിലും പൂവാളിരാഗത്തിലും രംഭനടിച്ചതാണ് ഒന്നാം നിറ.

ഒന്നാം നിറ

നാരായണ, നാരായണ

നാരായേണ, നാരായേണ, നരകങ്ങളറുത്തുട-

നസുര നാശദേവ

സരസിജയന്നു പരിപാഹി

വാസുദേവാ കൈതൊഴുന്നേൻ

വാരിജാക്ഷാ വാസുദേവ, വരിവ ിൻ നിറമൊത്ത

തിരുമേനി ശരണമായരുളണം വരമെനിക്കതിമോദാൽ

സുന്ദരനാം നന്ദസൂനു

വൃന്ദാരകാ കന്യാപാദൻ

വൃന്ദാരകാ വന്ദ്യപാദ, നരുമയിലൊരുദിനമടവിയിൽ

പശുക്കളെ വിളിച്ചു ബാലകരുമൊത്തുഗമിച്ചപ്പോൾ

ഘോരമായ സൂര്യതാപാൽ

ദാഹിച്ചേറ്റം ബാലകന്മാർ

ദാഹിച്ചേറ്റം ബലകന്മാർ കരുതേതും പൊറു

ക്കുവാനതു നേരമവരൊത്തു നടന്നു

അരവ്പ്പാട്ട്

തീയക്കൂട്ടായ്മയിലെ കല്യാണം തുടങ്ങിയ വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ പാടുന്ന ഒരു തരം പാട്ടാണ് അരവ്പ്പാട്ട്. വീടുമായോ കുടുംബജീവിതമോ ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ് അരവ്പ്പാട്ടിൽ ക ് വരുന്നത്. പന്തലിൽ അൽപം അരിയിട്ട ഒരു തളികയിൽ കല്യാണവീട്ടിലെ വധുവോ അല്ലെങ്കിൽ വരനോ ആദ്യം തളികയിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കണമെന്നത് ആചാരമാണ്. തുടർന്ന് മറ്റ് ബന്ധുക്കളും പണം നിക്ഷേപിക്കും. ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന പണം അരവിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ പങ്കിട്ടെടുക്കും. മുതിർന്ന സ്ത്രീയുടെ മേൽനോട്ടം എല്ലാ കാര്യത്തിലുമു ്. കറിക്കരക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ മാറിയിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ മുൻപാട്ട് പാടാൻ തുടങ്ങും. കറിക്കരക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ പിൻപാട്ട് പാടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തുടർന്ന് മുൻപാട്ടുകാരിയും, പിൻപാട്ട്കാരിയും ഒത്ത് ചേർന്ന് താളനിബന്ധമായ രീതിയിൽ പാട്ട് ആലപിക്കുന്നു. ചെയ്യപ്പെടുന്ന ജോലിയും പാടുന്ന പാട്ടും തമ്മിൽ വലിയ ബന്ധമൊന്നും കാണാറില്ല. അതിദീർഘമായ കഥാഗാനങ്ങളും വടക്കൻപാട്ടുകളിൽ കാണുന്നത് പോലുള്ള വീരകഥകളും പ്രേമകഥകളും അരവ് പാട്ടുകളിൽ പാടികേൾക്കാറു ്. ഐതിഹ്യകഥകൾക്കും സങ്കല്പകഥകൾക്കും അരവ്പാട്ടിൽ പ്രാമുഖ്യമേറും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അരവ് പാട്ടാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

അരവ്പ്പാട്ട്

വാരിക്കരമ്മലെ കുഞ്ഞിമങ്ക
വേണാട്ട് കരമ്മലെ കുഞ്ഞടിയോടി
വാരിക്കരമ്മലെ മങ്കക്കാണ്
ഏഴ്വയസ്സിൽ പുടകൊ ിറ്റ്
ഓമനപുടമുറി കഴിഞ്ഞേപ്പിന്നെ
ഏഴടി ഇപ്പുറം വന്നില്ലല്ലോ
മൂന്നാള് മൂന്ന് പൊറുത്തില്ലല്ലോ
വേണാട്ട് കരമ്മേലെ കുഞ്ഞാടിയോടി
അടിയോടി തന്നെ പറയുന്നു ്
വാരിക്കരമങ്കെ കുഞ്ഞിമങ്കെ
ഞാനിന്ന് തെ ക്ക് പോന്ന് മങ്കെ
ഓമനപുടമുറി കഴിഞ്ഞപ്പിന്നെ
തെ ല്ല് ഞാനും മറന്നുമങ്കെ

ഞാനിന്ന് തെ ക്ക് പോണ് മകെ
വാരിക്കരമ്മന്നൊരാള് വന്നാല്
നീയൊട്ട് ആടീന്ന് വോലേക്കല്ലേ
നീയൊന്നുടുക്കും പുടയും മു ും
നെരുവമ്പലി കുന്നിലെവണ്ണത്താന്
വണ്ണത്താനോയന്നകുഞ്ഞിക്കേളു
ഓനിന്ന് ഒട്ടും കൊടുത്തേക്കറ്
ഏഴും പതിമൂന്നും കഴിഞ്ഞേപ്പിന്നെ
ഇച്ചൂളിക്കുന്നുമ്മൽ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
കണ്ണനും തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
വാരിക്കരമ്മല് പെറ്റോരമ്മേ
കണിയാനെ തെറിവരുത്തുകവേണോ
പുള്ളിപാട്ട് ഏലേല കയീക്കണോ
ആ വാക്ക് മവിടെ പറഞ്ഞുകണ്ണൻ
കണിയാനെ തേടിവന്നെത്തുന്നോനൊ
പുള്ള്യപ്പാട്ടേലേലെ കുറിക്കുന്നല്ലോ
അാസം ദിവസം കണക്കുമാറി
വാരിക്കരമ്മേല കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
കണ്ണനും തന്നെ പറയുന്നല്ലോ
വാരിക്കരമക കുഞ്ഞിമക
മകയും തന്നെ പറയുന്നല്ലോ
വേണാട്ടുകരമ്മേലെ യെന്റേകന്ന ബന്ധു
അഞ്ചാംമാസം എളന്തി ൽ
കു ും കരള് കേറി തുള്ളേ്യാബന്ധൂ
വാരിക്കരമ്മേലെ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
മിറ്റത്ത് ഏലേലം പന്തലിട്ടു
ഇട്ടമ്മ ചെമ്പീട്ടട്ടിക്കിണ്
അപ്പോൾ പറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഒന്നിപ്പം കേക്കണോ ചിരുതയിക്കുട്ടി
ആരാന്ന് പേനക്കിരിക്കുന്നത്

അന്നേരം ചിരുതിയ പറയുന്നലലോ
അമ്മേന പന്തലീലിരുത്താം നമ്മക്ക്
അമ്മേന പന്തലിലിരുത്തുന്നല്ലോ
അമ്മേന അങ്ങനെ ഇരുത്ത
വന്നിറ്റും വന്നിറ്റും വന്നതില്ലല്ലോ
പ്രേതമതൊട്ടും വന്നതില്ല
പിന്നേം പറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
എന്നൊരതിശയം പുതുമയിത്
ഉടനെപറയുന്നു കുഞ്ഞിമങ്ക
വാരിക്കരമ്മേലെ എന്റെയേട്ടാ
അമ്മേന്ന പന്തലീന്ന് കേറ്റെന്റേട്ടാ
നിലത്ത് വീട്ടിലെന്റെട്ടനങ്ങുമ
ഓറെ ഇന്ന് പന്തലിരുത്തെ ഏട്ടാ
ഓളെ ഇന്ന് പന്തലിലുരുത്തുന്നല്ലോ
എണ്ണി എണ്ണി പറയുന്നു കുഞ്ഞിമങ്ക
കണ്ണനെ വിളിച്ചു പറയുന്നല്ലൊ
വാരിക്കരമ്മേലെ എന്തൊ ഏട്ടാ
വാരിക്കരമ്മേലെ എന്താ അമ്മ
എന്നെയും ചീന്തുള്ള കുറ്റം കേട്ടോ
വേണാട്ടുകരമേലെ എന്റെമന്നബന്ധു
ഞാനും ഇന്ന് ഈട വന്നിനേട്ടാ
വാരിക്കരമ്മേലെ പെറ്റോരമ്മ
അമ്മയും തന്നെ പറഞ്ഞു എന്നോട്
വേണാട്ടുകരമ്മലെയെന്റേകന്ന ബന്ധു
വാവിന്റെ ഒരു നേരം അടിയോടിക്ക്
തിങ്കളാഴ്ച ഒരിക്കല്മങ്കക്കന്ന്
വാരിക്കരമ്മലെ പെറ്റോരമ്മ
മൂർന്നൻ നെല്ലില് അപ്പോംചുട്ട്
ഞങ്ങൾക്ക് ര   ാൾക്കും തന്നു ഏട്ടാ
ഞങ്ങള് തന്നെ അത് തിന്ന്വം ചെയ്തു

ഞങ്ങൾക്ക് ഒരിത്തിരി കിടന്നങ്ങനെ

നേരൊട്ടൊരു പാതിരാനേരാവുമ്പം

കുഞ്ഞും കരള്കേറി തുള്ളുന്നല്ലോ

ഞാനന്നേരം പറയ്യേം ചെയ്തു

വേണാട്ടുകരമ്മലെ എന്റോകന്ന ബന്ധു

അഞ്ചുമാംമാസം എളന്തിങ്ങല്കു ും

അന്നേരം തന്നെ പറഞ്ഞൂ എന്നോട്

നിനക്കായിറ്റല്ലേ മകേ എനക്കും ഉ ്

ര ാളും ര ാളും മരിച്ചു അങ്ങനെ

അനുബന്ധം നാല്

ചിത്രപ്പട്ടികകൾ

പാലോട്ടുദൈവം

പുലിയൂര്കാളിയും പുള്ളിക്കരിങ്കാളിയും

പുലിക്കണ്ഠനും പുലിയൂര്കണ്ണനും

കരിന്തിരിനായർ

വില്ലോൻദൈവം

കുറത്തിയമ്മ

കു   ാർ ചാമുണ്ഡി

രക്തചാമുണ്ഡി

പുതിയഭഗവതി

മടയിൽ ചാമുണ്ഡി

വിഷ്ണുമൂർത്തി

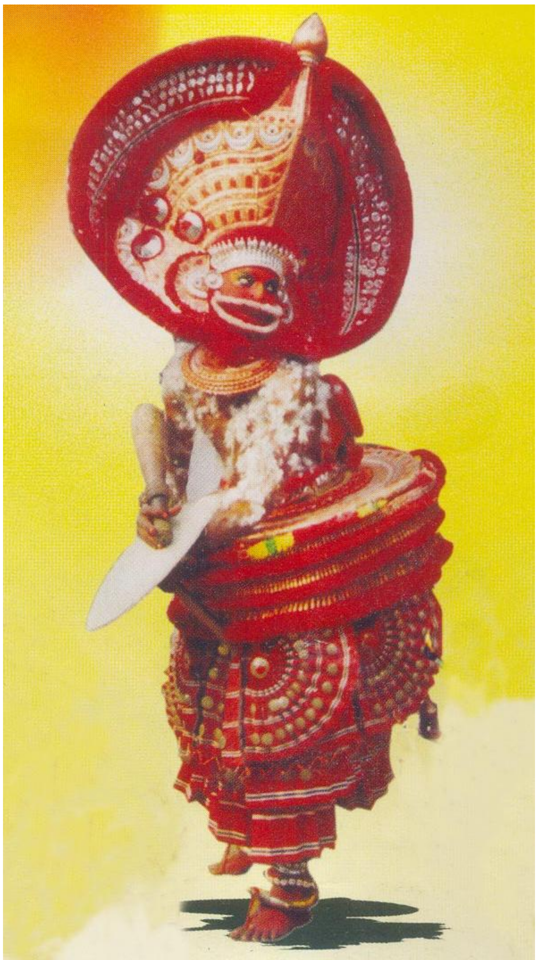

പാടാർകുളങ്ങര വീരൻ തെയ്യം

അഴീക്കോട് പാലോട്ടുകാവ്

തെക്കുമ്പാട് പാലോട്ടുകാവ്

കീച്ചേരി പാലോട്ടുകാവ്

അതിയടം പാലോട്ടുകാവ്

മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട് കാവ്

അനുബന്ധം അഞ്ച്
ആവേദകസൂചി

ഫോക്‌ലോർ പഠനത്തിൽ വസ്തുതകൾ ആരിൽനിന്ന് ശേഖരിച്ചുവെന്നത് പ്രധാന മാണ്. അവരുടെ പേരുവിവരങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

നമ്പർ	പേര്	വയസ്സ്	ജോലി	മേൽവിലാസം
1.	ദിനേശപ്പെരുവണ്ണാൻ	42	തെയ്യം കെട്ടൽ കളരി പരിശീലനം	ബീനാലയം,
2.	കുഞ്ഞപ്പ	75	കള്ള് ചെത്ത്	പിങ്കി, പി.ഒ. കുഞ്ഞിമംഗലം
3.	വൈ.വി. കണ്ണൻമാസ്റ്റർ	58	റിട്ടയേർഡ് അധ്യാപകൻ	കീർത്തന പി.ഒ. കുഞ്ഞിമംഗലം
4.	സുകുമാരൻ	68	ക്ലർക്ക്, സഹകരണ കൺസ്യൂമർ	ത്രിവേണി പി.ഒ.കീച്ചേരി
5.	പി.പി. രതീഷ്	28	ബാങ്ക് ക്ലർക്ക്	കാർത്തിക തട്ടാച്ചേരി നീലേശ്വരം
6.	പി.കെ. കമലാക്ഷി	70	വീട്ടമ്മ	പൊന്നി തട്ടാച്ചേരി നീലേശ്വരം
7.	പി.കെ. മോഹനൻ	48	സ്വർണ്ണപണിക്കാരൻ	മേഘ തട്ടാച്ചേരി നിലേശ്വരം
8.	ഷിജു	29	കാവിൽ അച്ചൻ	മല്ലിയോട്ട് പാലോട്ട് കാവ് പി.ഒ.കുഞ്ഞിമംഗലം
9.	അനന്തറാം. എൻ.എം.	91	റി. എഞ്ചിനീയർ	കുഞ്ഞിപ്പറമ്പിൽ ഹൗസ് മേലൂർ പി.ഒ. കൊയിലാ ി
10.	കാർത്ത്യായനി അമ്മ	70	വീട്ടമ്മ	പുതിയപുരയിൽ ഹൗസ് കല്ല്യാശ്ശേരി കെൽട്രോൺ നഗർ
11.	കുഞ്ഞിരാമൻ പരക്ക	80	കൃഷി	പുതിയവളപ്പിൽ ഹൗസ് കുറ്റ്യാട്ടൂർ വഴി മയ്യിൽ
12.	കുഞ്ഞിരാമൻ. പി.പി.	78	റി. അധ്യാപകൻ	ശ്രീവൽസം അഞ്ചരക്ക ി
13.	കുഞ്ഞിരാമൻ. സി.വി.	61	റി. ഇന്ത്യൻ	ആദർശ്,

നമ്പർ	പേര്	വയസ്സ്	ജോലി	മേൽവിലാസം
			എയർലൈൻസ്	ഉടുമ്പന്തല പി.ഒ.
14.	കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ മാസ്റ്റർ	80	റി. അധ്യാപകൻ	സുപ്രിയ ഉടുമ്പന്തല പി.ഒ.
15.	കൃഷ്ണൻ പി.വി.	71	റി. ഹെൽത്ത് ഇന്സ്പെക്ടർ	പാലക്കുന്ന് പി.ഒ. ഉദുമ
16.	കൃഷ്ണൻ. എൻ.കെ.	78	റി. ബാങ്ക് മാനേജർ	ചെരീഷ്, അഴിക്കോട്
17.	നാണിയമ്മ	75	കൂലിപ്പണി	മൂന്ന് നിരത്ത് അഴീക്കൽ
18.	മാധവി അമ്മ	76	വീട്ടമ്മ	കുന്നുംപുറത്ത് ഹൗസ് പാറന്നൂർ പി.ഒ.
19.	രാഘവൻ മാസ്റ്റർ	72	റി. അധ്യാപകൻ	ശ്രീരാഗം ഉടമ്പന്തല പി.ഒ.
20.	ഡോ. വിജയൻ ചാലോട്	55	ഡയറ്റ്, സീനിയർ ലക്ചർ	അനഘ കാവിൻമൂല
21.	അതിയടം കണ്ണപ്പെരുവണ്ണാൻ	90	തെയ്യം കലാകാരൻ	അതിയടം നെടുവമ്പുറം
22.	നർത്തകരത്നം കണ്ണപ്പെരുവ ണ്ണാൻ	80	തെയ്യം കലാകാരൻ, വൈദ്യൻ	കരിവെള്ളൂർ
23.	ചമ്പാടൻ വിജയൻ	63	കേരള വാട്ടർ അതോറിറ്റി,	തിരുവങ്ങാട്, തല ശ്ശേരി